T.B. 23-4-1902

[illegible]

V,2,1
NO2
67659

THE LIFE

OF

EMPRESS VICTORIA

IN

TAMIL

BY

Pandit K. P. SHANMUKHAM PILLAI.

MADRAS:

SRINIVASA, VARADACHARI & CO.

1902.

[All rights reserved.]

MADRAS
PRINTED BY SRINIVASA, VARADACHARI & CO.,
MOUNT ROAD.

67659

TO

THE HONOURABLE
The Reverend WILLIAM MILLER,
M.A., LL.D., D.C.L., D.D., C.I.E.,

WHOSE SELF-SACRIFICING LABOURS, FAR-SIGHTED GENEROSITY, AND UNPARALLELED SERVICES AS AN EDUCATIONIST OF THE HIGHEST ORDER DURING A PERIOD OF FORTY YEARS HAVE LAID THE PEOPLE OF INDIA

UNDER A DEBT

WHICH HISTORY WILL NOT FAIL TO RECOGNISE AND [illegible]

THIS LITTLE VOLUME

IS

AS A TOK[illegible] OF [illegible]

[illegible]DICATED

BY

[illegible] AFF[illegible]ONATE P[illegible]

[illegible]UTHOR.

முகவுரை.

தேசந்தோறும் பிரசைகள் தங்கள் அரசரை அறிய வேண்டுவது அவசியகம். அது அநேக அனுகூலங் களுக்கு ஆஸ்பதமாயிருக்கின்றது. தேசாசாரம் மதாசாரம் பாஷை முதலியவற்றில் அரசர்களுக்கும் பிரசைகளுக்கும் மிக்க வித்தியாசங்கள் காணப்படும். அரசாட்சிக்கடுத்த அநேக சட்டதிட்டங்கள் சம்பந்தமாக அரசரும் பிரசைகள் பலவகுப்பினரும் ஒரே அபிப்பிராய முடையராயிருத்தலரிது; ஆதலால் அரசருடைய மதமுதலியவற்றால் [illegible] டும் வித்தியாசங் [illegible] களை இய [illegible]

பரதகண்டமாகிய நமது இந்தியாதேசத்தை ஆண்டு வந்த மாதுசிரோமணியாகிய விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியார் நமக்கு வெகு தூரத்திலிருந்தவர்களும் தேசாசாரம் மதாசார முதலியவற்றில் மிக்க வித்தியாசமுள்ளவர்களுமே. அவர்களுடைய வாழ்நாட் சரித்திரம் இங்கிலீஷ் பாஷையில் விரிவாயிருக்கின்றது. ஆங்கிலேய அரசாட்சிக்குட்பட்ட புறதேசத்தாருள் இங்கிலீஷ் பாண்டித்யமுள்ள சிலரே அச்சரித்திரத்தைப்படித்து மகிழக்கூடுமல்லாமல் ஏனையோர் படித்தறியக்கூடியவரல்லர். நம் சக்கிரவர்த்தினியாரது ஆளுகையில், இந்நூலின் 208, 209-வது பக்கங்களிற் கண்டிருக்கின்ற நன்மைகள் பலவற்றையும் அடைந்த நமது தேசத்தார் சக்கிரவர்த்தினியாரை நிரம்ப சிறந்த கீர்த்தியுள்ள அரசியாரென்று கொண்டாடி[illegible]னரென்பதை 1901-ம் வருடம் ஜனவரிமாத[illegible]தியில் "சக்கிரவர்த்தினியார் தேக வியோக[illegible] சமா[illegible] தேச[illegible] வருத்தத்தை[illegible] தையும் [illegible] [illegible] ஆரசியாரது [illegible] சிறந்த குணங்களை அறிந்த[illegible] புலப்படுகின்றது. [illegible]

முதற்கடவுளாலருளப்பட்ட அடைதற்கரிய மக்கட்பிறப்பிற்குரிய அரிய குணங்கள் யாவும் நம்சக்கிரவர்த்தினியாரிடம் அமைந்திருந்தமை அவர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியாதென்பது சக்கிரவர்த்தினியாரது சரித்திர முழுதையும் நுட்பமாய் நான் படித்ததன் மேற்கொண்ட துணிவு. இச்சரித்திரம் வாசிக்கிறவர்களுடைய மனத்தைச் சன்மார்க்கத்தில் முயற்சிப்படுத்துவதும் தேவபத்தியில் வளர்க்கத்தக்கதும் அகண்டைசுவரியத்திலும் அளவற்ற பேராற்றலிலும் மானுடத்தன்மைக்குரிய நீதியிரக்க சமரச முதலிய முக்கியமான குணங்களைப்போதிப்பதும் சாதுசங்கக் கூட்டுறவின் பிரயோஜனங்களையும் துன்மார்க்கப் பிரதிபலன்களையும் நன்கு விளக்குவதும் மாநுடயாக்கைச் சிறப்பிற்குரிய இவைபோல்வன அரிய பெரிய பல்வேறு விஷயங்களைப் பகுத்தறிவி[illegible]துமான மிக மேலானதோர் நூலாதலால், இ[illegible] பிரதேசத்தாரெவருக்கும் பயன்[illegible] ஆண் பெண் பா[illegible] [illegible]

அரசராயிருக்கப் பெற்றவர்களுள்ளே நம் விக்டோ
ரியா சக்கிரவர்த்தினியார் அரசநீதிக்குரிய மிகச் சிற
ந்த குணங்களை வகித்தனர் என்பது மாத்திரமேயன்
று, எல்லாம் வல்ல கடவுள் வழியாய் வெளியிடப்
பட்டு விளக்கமுற்றோங்கும், பழுதற்ற திவ்விய லக்ஷ
ணமுடைய சன்மார்க்க வரம்பாற் குறிக்கப்படும் விதி
நிஷேதங்களைத் திரிகரண சுத்தியாய்க் கைக்கொண்டு
புண்ணிய கிரியை செய்தலொன்றையே ஒழுக்க நெறி
யாகக்கொள்ளுந்தன்மையை வகித்தனரென்பதும் இந்
நூலின்கண் இடைக்கிடை விளங்கக்காணலாம். அர
சர்க்கரசியாகி அளத்தற்கரிய பெரிய செல்வசமுத்தி
ரத்தில் வீற்றிருந்த தன்னிகரில்லாச் சக்கிரவர்த்தினி
யார் தமது இராஜபதவியில் இல்லறநெறியிலிருந்து
கொண்டே, சமயந்தோறும் அவ்வச்சமயிகளாற் கொ
ண்டாடப்பட்ட மெய்ஞ்ஞானிகளின் இயல்பு பூண்
டிருத்தல் ஒரு புதுமையன்றோ! சக்கிரவர்த்தினியார்
குழந்தையாயிருந்தபொழுது குழந்தைக் குரிய
சிறந்த குணங்களும் விவாகமானபொழுது மனைவிக்
குரிய [illegible] பதிபக்தியே முதலிய சிறந்த குணங்
[illegible] த்திரபாக்கியமடைந்த பொழுது பிள்ளை
களை [illegible] வளர்த்தல் நல்லொழுக்க [illegible]
முதலிய மேலான குணங்களும் இ[illegible]
[illegible]த்தபொழுது அரசாளுகை [illegible]
[illegible] விசேஷமும் ஆகிய இவைகளெ[illegible]

இலௌகிக ஞானமும், ஆதரவற்றவர்களுக்குத் தாம்
இரங்கின இரக்கமும் கொஞ்சமேனும் பெருமை
பாராட்டாமல் பிணியாளரையும் முதிர்ந்தோரையும்
பாதசாரியாய்ப் புறப்பட்டுப் போய்ப் பார்த்து அவர்
களுக்கு வேண்டுவனவற்றை அளித்து அவர்களிடம்
பேரன்போடு சம்பாஷித்த சம்பாஷணையும் தமது
இரண்டாம் ஞானதீக்ஷை மகுடாபிஷேக முதலிய
காலங்களில் மனவுருகிக் காட்டிய தெய்வபக்தியும்
ஆகிய இவைகளெல்லாம் மெய்யறிவுடையோரிடத்
தே குடிகொள்ளும் மேலான மெய்ஞ்ஞானமும் சக்
கிரவர்த்தினியாரிடம் அமைந்திருந்தமை விளங்கத்
தெளிவாய்த் தெரிவிக்கின்றன.

இகபரமிரண்டிற்கு முரிய சிறந்த காரியங்களுள்
ஒவ்வொன்றையும் பகுத்துக்கூறும் பலநூல்களைக்
கற்றறியும் அறிவுவிளக்கத்தினும் அரிய மக்கட்பிறப்
பெய்தியவருள்ளே இருமைக்குரிய விழுமிய காரிய
ங்களையெல்லாம் சிறிதேனும் வழுவாது செய்தொ
ழுகுவோரது வாழ்க்கை சரித்திரத்தை [illegible]
[illegible] மிகப்பழுக்க [illegible]
[illegible] விளங்கா நிற்கும். [illegible]
[illegible] விக்டோரியா சக்கிரவர்த்
[illegible] சரித்திரத்தைப் புருடராயினும் [illegible]
[illegible] ராயினும் படிப்பார் [illegible]
[illegible] சம்பந்தமாய [illegible]

முள்ள எல்லாக் காரியங்களிலும் சீர்திருந்தி அற நெறி கடைப்பிடித்தொழுக அருளையும் பொருளையும் மிகுதியாகப்பெற்றுச் சிறப்படைவர் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; ஆதலின் தமிழ் நாட்டின்கணுள்ளோரெவரும் தங்கள் குமாரர்கட்கும் குமாரிகட்கும் சகோதரர்க்கும் சகோதரிகட்கும் விக்டோரியா பெருமாட்டியின் திவ்விய சரித்திரத்தைக் கற்பித்தல், உலக ஞானத்தையும் ஆத்மஞானத்தையுமடைந்து வாழுநாளைச் சிறப்பாகக் கழித்தற்குத் தாங்கள் அவர்களுக்குச் செய்யும் பலமுயற்சிகளுள்ளே மிக மேலான தொன்றாகும். இந்நூல் 24-வது பக்கம் முழுதையும் சற்றுக் கவனமாய்ப்படித்தால் "கடன் படக்கூடாது" என்பதைப்பற்றிச் சக்கிரவர்த்தினியாருக்கிருந்த சிறந்த குணமானது நன்கு விளங்கும். அதனை நமது தேசத்து அரசரும் சிற்றரசரும் ஜமீன்தார்களும் பிரபுக்களும் மற்றையோரும் கடைப்பிடித்து நடப்பராயின் நமது தேசத்தில் செல்வமானது இப்பொழு [illegible] மிகச் செழித் தோங்குமென்பது [illegible] யாதக்கத [illegible] மாண்புடை [illegible]

[illegible]

பத்தியும் சிறந்தோங்கும் இந்திய சக்கிரவர்த்தினியாரது சரித்திரத்தை அரசருள்பட பெரியோருஞ் சிறியோருமாகிய சமஸ்த ஜனங்களும் படித்து மகிழ்தல் தத்தம் தவறாக் கடன்பாடாகும்.

இந்நூலகத்துச் செந்தமிழ்மொழிகளல்லாத சில மொழிகள் காணப்படுமாயினும், வாசிப்போருக்குப் பொருள் எளிதில் விளங்குதல் வேண்டியும் இன்றியமையாமை பற்றியும் அவை திசைச்சொற்களாகவும் வழக்கச் சொற்களாகவுங்கொண்டு உபயோகிக்கப்பட்டன.

> "முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றியவர்மொழியும்
> பொன்னேபோற் போற்றுவம்"

என்றவண்ணம் மகா கவிகளாலியற்றப்பட்ட தமிழ்ப் பிரபந்தங்களினின்று சில வாக்கியங்கள் எடுக்கப்பட்டு மேற்கோளாக இந்நூலின்கண் இடைக்கிடை [illegible] கூறப்பட்டுள்ளன. [illegible]

[illegible]

கல் வெகு நன்றியறிவுள்ளவனாயிருக்கின்றேன்.

"குணநாடிக் குற்றமுநாடி யவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்."

"காய்த லுவத்த லகற்றி யொருபொருட்கண்
ஆய்த லறிவுடையார் கண்ணதே."

கெ. பி. சண்முகம் பிள்ளை.

1902௵ ஆகஸ்டு௴ 6௳.

மேற்கோள் நூல்கள்.

திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்.
சீவகசிந்தாமணி.
சிலப்பதிகாரம்.
மணிமேகலை.
திருக்குறள்.
சூளாமணி.
புறநானூறு.
கல்லாடம்.
கம்பராமாயணம்.
திருமந்திரம்.
தேவாரம்.
திருவாசகம்.
தாயுமானசுவாமிகள் } திருப்பாடற்றிரட்டு }
சிவஞான சித்தியார் [illegible]

பொருளடக்கம்.

		பக்கம்.
1.	முகவுரை	5
2.	மேற்கோள் நூல்கள்	13
	1. பாலப்பருவம்	1
	2. மகுடாபிஷேகம்	49
	3. திருக்கலியாண மஹோச்சவம்...	88
	4. புத்திரபாக்கியம்	129
	5. குடும்ப பாரமும் இராச்சிய பாரமும்	160
	6. சக்கிரவர்த்தினியார் அடைந்த பெருந்துயரமும் பிற்றிய ஜீவ காலமும்	187
	7. கடை[illegible] ...	[illegible]

விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியார் சரித்திரம்.

காப்பு.

முத்திநெறி யறியாத மூடமனக் காம்பையினை முழுதும் வெட்டிப்
பத்திநெறி படர்வருள் பாலித்த பரம்பொருணற் பதங்கள்போற்றிச்
சத்திதரு மனுநீதி தவறும லறம் வளர்த்தா டகைமை மிக்க
மெய்த்தபுகழ் விக்டோரியாள் சரிதந்தனை வெளியேன் விளம்பலுற்
றேன்.

முதல் அத்தியாயம்.

பாலப்பருவம்.

விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் 1819-ம் வருஷம் மேமீ 24உயில் கென்ஸிங்டன் அரண்மனையிலே பிறந்தனர். அவர்கள் த[illegible] வழியாலும் தந்தை வழியாலும் இராஜமரபையே சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் தகப்பனார் எட்வார்ட் [illegible] பிரபு. இவர் தம் சகோதர[illegible] யவர். இவர் 1818-ம [illegible] என்னும் பிரபு[illegible] னும் [illegible] [illegible]

யாரோடு லெனிங்கன் குடும்பத்தைச்சேர்ந்த அமோர்ப் பாக் என்னும் மாளிகைக்குச் சென்று மகிழ்வுற்றிருந்தனர். இங்ஙனம் சிலநாள்கழிந்தபின் மனைவியார் கருப்பமுற்றனர் என்பதை கென்ற் பிரபு அறிந்து மிகவும் சுதேச அபிமானமுடையவராதலால் தம்முடைய குழந்தை இங்கிலாந்து தேசத்திலேயே பிறக்கவேண்டுமென அவாவடைந்து தம் மனைவியாரை அழைத்துக்கொண்டு கென்ஸிங்டன் மாளிகை வந்து சேர்ந்தனர். விடியற்காலம் ஏறக்குறைய நாலுமணிசமயம் குழந்தை பூலோகப்பிரவேசமாயிற்று. இச்சுபசெய்தியை அரண்மனையில் அந்தப்புரத்திலுள்ளவர்கள் அடுத்த அறையில் ஆவலோடு காத்துக்கொண்டிருந்த மந்திரி பிரதானிகட்கும் ஸஸெக்ஸ், வெல்லிங்டன், லான்ஸ்டவுன் முதலிய பிரபுக்களுக்கும், லண்டன் பட்டணத்துப் பிரதான குருவுக்கும் கந்தர்புரி சிரேஷ்ட அத்தியட்சருக்கும் தெரிவித்தார்கள். இந்த இளம் பெண்ணுயகமே நமது தேசத்தை ஆண்டுவந்த விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினி. இப்பெண்மணியின் தாயார் விதவையாயிருந்து, ஒரு சிறந்த இராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த பிரபுவிற்கு மனைவியாராகி, பிரஜைகளுக்கு விதிநிஷேதங்களை ஏற்படுத்தி [illegible]யும் பிரதிதினமும் அரு[illegible] செய்து [illegible] அநேக நாடுகளை [illegible] அருமைப்புதல்வியைப் [illegible] று, [illegible] தேசத்த [illegible]

அதிக உற்சாகத்தையும் உறுதியையும் அளிக்கக்கூடிய ஓர் அறிவாக விளங்குகின்றது.

ஜூன்மீ 24உயில், கென்ஸிங்டன் அரண்மனையிலுள்ள அதிக விநோதமான அலங்காரக் கொலுமண்டபத்திலே டாக்டர் மானர்ஸ்சட்டன் என்னும் கந்தர்புரி சிரேஷ்டகுரு முன்னிலையில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்று, அலெக்ஸான்டிரினா விக்டோரியா என்னும் திருநாமம் பூண்டனர். கென்ற் பிரபு தம்முடைய குழந்தைக்கு இங்கிலாந்து தேசத்தார் சாதாரணமாக வழங்குஞ் சொல்லாகிய எல்லிசாபெத் என்று பெயர் புனையவேண்டுமென விரும்பினரென்று கனம்பொருந்திய அமிலியாமரே என்னும் சீமாட்டி கூறுகின்றனர். ஆனால், நம் அரசியார் ஞானஸ்நானம் பெற்றகாலத்தில் அலெக்ஸான்டிரினா என்னும் பெயரினையே பெற்றனர். தந்தையாரது வேண்டுதலின்பேரில் அன்னையாரது பேருமிடப்பெற்று அலெக்ஸான்டிரினா விக்டோரியா என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தனர். ஆகஸ்டு மாதத்தில் விக்டோரியா இராஜாத்தியவர்களுக்கு அம்மை வைத்தார்கள். ஜென்னர் என்பவருக்கு அருமையாகப் புலப்பட்ட நூதனமான அம்மையைப்பின் பிரயோஜனத்தைப் [illegible] வமிசத்தாருள்ளே முதல் [illegible] கரவர்த்தினியார்தான் [illegible]

இவ்விராஜகன்னி [illegible]

குமாரர்; ஆயினும் கால இயற்கையிலே நேர்ந்த எதிர்பார்த்திராத அநேக விருத்தாந்தங்களின் காரணங்கள்கொண்டு அவர் குமாரத்தி சிங்காதனப் பேறு பெறப்பெற்றனர். நான்காம் ஜார்ஜ் மகாராஜரின் ஒரே பெண்குழந்தையாகிய சார்லெட்டி என்னும் இராஜகுமாரத்தி, பிரஜைகளும் பந்துஜனங்களும் மிகவும் பிரலாபிக்கும்படி அவர்களை விட்டுவிட்டுத் தேகவியோகமாயினர். அதன் பின்னர் யார்க்பிரபு இராச்சிய சுதந்திரத்திற்குரிய ஆட்சி அடைந்து நின்றனராயினும், அவருக்குச் சந்ததியில்லையாதலின் மூன்றும் ஜார்ஜ் மகாராஜாவிற்கு மூன்றுவது குமாரராகிய கிளாரென்ஸ் பிரபு அடுத்த உரிமை பூண்டு இளவரசுப்பட்டத்திற்கு ஆளாயினர். அவருக்கு ஒரே ஒரு பெண்சந்தானமிருந்தது. அப்பெண்மகள் உலகத்தில் உயிரோடிருக்கப்பெற்றிருந்தால் அக்காலநிலைமைக்கு ஏற்ப அப்பெண்மணியே இங்கிலாந்து தேசத்திற்கு அரசியாயிருப்பாள் என்பதற்கு ஆட்சேபமில்லை. ஆனால், அக்குழந்தை அதிபாலியத்திலேயே தவறிப்போய்விட்டது. அதன் பிறகு விக்டோரியா இராஜாத்தியவர்களே இராஜவமிசத்திற்கு ஏகசந்ததியாக நின்று இராச்சிய சுதந்திர ஆட்சி பெற்று விளங்கினர்.

1819-ம் வருடமுடிவில் கென்ற் பிரபு காதலியோடு [illegible] சக்கிரவர்த்தினியா[illegible] இங்கிலாந்தின் தென் [illegible] [illegible]ர். [illegible] [illegible]

தையர்களோடு சிலநாள் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, அடுத்தவருடத் துவக்கத்தில், பெற்றவரும் உற்றவரும் மற்றவர் யாவரும் செய்த புண்ணிய பல மகிமையினால் ஒரு பெரிய மரண ஆபத்திற்குத் தப்பிப்பிழைத்தார்கள். அவர்கள் அரண்மனையின் அருகே பறவைகள் சுட்டு வேட்டையாடி விளையாடிக் கொண்டிருந்த ஒரு சிறு பையனது துப்பாக்கியின் குறிப்புவிலகிச் சிலரவைகள் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் சயனபோசன சிங்காரமாடத்து ஜன்னல் கதவுகளை உடைத்துக்கொண்டு உள்ளே பிரவேசித்துத் தாதியின் கையிலிருந்த அவர்கள் சிரசின் புறத்திற்கருகே கூடிச்சென்றன. அப்படி நிகழ்ந்தவுடனே அரண்மனை வாயிற் காவற் சேவகர்கள் ஓடிப் போய்க் குற்றவாளியைக் கையும் மெய்யுமாகப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து கென்ற் பிரபுவின் சமுகத்திலே விடுத்தார்கள். அவர் எப்பொழுதும் பெருந்தயாள சிந்தையுடையவராதலால் இனிமேல் இவ்வளவு கவனவீனமாய் தனது தொழிலை நடத்தக்கூடாதென்று மாத்திரம் கண்டிப்பாக உத்தரவு செய்து அவனை விடுதலை செய்தனர்.

சிட்மவுத் பட்டணத்திற் கொஞ்சகாலம் [illegible]யார்கள் அதிக மகிழ்ச்சியோடு வாசம் [illegible]கொண்டிருக்கையில், மிகவும் அதிகமான [illegible] தெய்வச்செயலாய் வந்து [illegible] டோரியா பெருமா[illegible] பிரபு [illegible] போயிருக[illegible] வந்[illegible]டே [illegible]

சத்தினால், பனியால் நனைந்திருந்த தம் உடுப்புகளை
யும் தோற் பாதரட்சைகளையும் மாறிக்கொள்ள மற
ந்துபோய்ச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களது விநோத
விளையாட்டு மேடைக்குச் சென்று சிறிது நேரம்
குழந்தையோடு கொஞ்சிக் குலாவிச் சிரித்துச் சந்
தோஷமாய் விளையாடிக்கொண்டிருந்துவிட்டனர்;
அதனால் தேகத்தில் கொடிய குளிர் சுரம் கண்டு
1820-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 23உயில் பரலோக
மடைந்தனர். கென்ற் பிரபுவானவர் சிறந்த ஒழுக்
கமும், விசாலமான விவேகமும், ஆழ்ந்த சூழ்ச்சி
யும், தன்னயம் பாராது பொதுநன்மையையே நாடும்
நாட்டமுமுடையவராதலினால் மூன்றாம் ஜார்ஜ் மகா
ராஜாவினுடைய மற்றப் புத்திரர்களைவிட நன்கு
மதிக்கப்பட்டு வந்தனர். அவர் இராணுவத்திலே
இருந்தகாலமெல்லாம் நல்ல சட்ட திட்டங்களை
ஏற்படுத்தி அநேக சீர்திருத்தங்களைச் செய்தனர்.
அவர் இராணுவ உத்தியோகத்தை விட்டுவிட்டதன்
பிறகு கூட இரக்கம் பெறுதற்குரிய சகல சங்கதிகளி
லும் பற்றுவிடாது உரிமைகொண்டு விசேஷமாய்
விதவைகள் பெற்றோரில்லாத அநாதப்பிள்ளைகள்
முதலியவர்களின் க்ஷேமத்திற்குக் கூடிய அளவு முய
ன்று உழைக்கும் உழைப்பிலேயே தமது காலத்தைப்
பெரும்பாலும் கழித்தனர். [illegible]பக்கம் இவ்வித
[illegible] யாவரது அருமை
[illegible] பேசிப்புகழ்ந்து
கொண்டிருந்தார்கள். [illegible] பிறந்தவ
[illegible] இப்பொழுதே இவ் [illegible] இ
[illegible]

அப்பெரும்புகழ் படைத்தவர் விக்டோரியா இராணி
யவர்களுக்குத் தந்தையாராகக் கிடைக்கப்பெற்றது
ஒரு பெரும்பேறும் அவர்களுடைய அநேக நன்மை
களுக்கு அடித்தானமுமாயிருந்தது. தகப்பனாரின்
மிகச்சிறந்த நன்னடைப் போக்குகளும் தாயாரின்
தலைசிறந்த குணங்களாகிய சாந்தம், பொறுமை,
தயாளம், பதமை, வாய்மை, தூய்மை, நேர்மை, நிதா
னம் முதலியவைகளும் பெரும்பாலும் சக்கிரவர்த்
தினியாரவர்களிடம் படிந்து நாளுக்குநாள் மேன்மே
லாக வளர்ந்தோங்கி நிறைந்துகொண்டுவந்தன.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் பதினைந்துமாதக் குழ
ந்தையாயிருக்கும்பொழுது அவர்களை ஒரு சிறிய பீட்
டன் வண்டியில் ஏற்றி உட்காரவைத்து அவர்களு
டைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரியாகிய பியொடோர்
என்னும் இராஜகுமாரத்தி அதனை இழுத்துக்கொ
ண்டுபோகுதல் வழக்கம். பண்டியில் ஏறிச் சவாரி
செய்துகொண்டுபோகும்போது சக்கிரவர்த்தினியா
ரவர்களை வழியிற் சந்தித்துச் சமீபித்துத் தக்கமரியா
தை செய்து அன்புபாராட்டும் ஜனங்களுக்கு, இதழ்
களில் புன்னகை தவழப்பொருந்தின முகமலர்ச்சி
யோடு வந்தனம் அளித்து முத்தமிட்டுக்கொள்ளும்
படி அவர்கள் செந்தாமரைபோன்ற தமது [illegible]
திருக்கரத்தினை [illegible]
நீலோற்பல மல[illegible]
ஒளிபொருந்திய விழி[illegible]
போல மலர்ந்த[illegible]
சனத்தின் [illegible]
[illegible]னர்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் மூன்றுபிராயத்துப் பாலிகையாயிருக்கும்போது மற்றொரு பெரிய ஆபத்திற்கு அரிதாய்த் தப்பிப்பிழைத்தனர். ஒருநாள் வழக்கம்போல பண்டிச் சவாரி செய்துகொண்டு போகும்பொழுது பண்டியிலிருந்து தவறிச் சக்கரங்களின் ஊடேவிழ, பண்டியின் பக்கத்திலே அவர்கள்மேல் கவனமாய்ச் சென்றுகொண்டிருந்த ஒரு சேவகன் அவர்கள்கையைப்பிடித்துத் தூக்கி ஆபத்தினின்றும் தப்புவித்தான்.

விக்டோரியா இளவரசியாரவர்கள் சிறுபிராயமாயிருக்கும்பொழுதே அவர்களுடைய தாயார் அவர்களைச் சகல விஷயங்களிலும் நன்னடையிலே பழக்கிவந்தனர். அவர்களுடைய தாயார் இங்கிலாந்துதேசத்திற்கு அன்னியராயினும் தம்முடைய அருமைப் புதல்வியின் நன்மையை நாடிச் சுதேச அபிமானம் ஒழித்து இங்கிலாந்துதேசத்திலேயே வசித்தனர். போசனகாரியாதிகளிலே குழந்தைகள் கேட்கும் சகல பதார்த்தங்களையும் சாப்பிடும்படி வாங்கிக்கொடுத்தும், அவர்கள் கெட்ட வார்த்தைகளைப் பேசவும் கெட்ட செய்கைகளைச் செய்யவும் பழக இடங்கொடுத்தும் மெத்த இளக்காரங்காட்டி வளர்த்துவரும் இத்தேசத்தார் சிற்சில தாய்மாராகிய சீமாட்டிகளைப்போலச் செய்யாமல் [illegible] சக்கிரவர்த்தினி [illegible] வளர்த்துப் பாது [illegible] அரண்மனை [illegible] பொழுது அவர் [illegible] யா [illegible]

குடித்தனத்திற்கு ஒப்பாகவே பொருந்தியிருந்தது. கோடைக்காலத்திலே எட்டுமணி சமயம் காலைப்போசனஞ்செய்யப் போசனமண்டபத்திற்குச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தம்முடைய தாயாரோடு வந்து, தாயாரது மேசைக்கருகே ஒரு சிறிய மேசைமேல் வைத்திருக்கும் பால் பழம் ரொட்டி முதலியவற்றைப் புசிப்பார்கள். அதன்பிறகு சுமார் ஒருமணி நேரம் உலாவவாவது சவாரி செய்யவாவது போவார்கள். பத்துமணி முதல் பன்னிரண்டு மணிபரியந்தம் தாயாரிடத்திற் பாடம் கற்றுக்கொள்வார்கள். அதன்பின்பு இரண்டுமணிவரை அரண்மனையின் இருபுறங்களிலுமிருக்கின்ற அணியறைகளிலே ஓடி ஆடித் திரிந்து விளையாட்டுச் சாமான்களை வைத்து விளையாடிக்கொண்டிருப்பார்கள். பிற்பாடு பகற்போசனம் முடித்துக்கொண்டு சாயங்காலம் நாலுமணிவரைக்கும் மறுபடியும் வாசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். சாயங்கால வாசிப்புத் தீர்ந்ததன் பின்பு சவாரி செய்யவாவது தோழிமார்களைக்கண்டு கலந்து களித்துறவாடிவரவாவது புறப்படுவார்கள். அங்ஙனம் சென்று மீண்டு அரண்மனைவந்து சேர்ந்தபின் மேல் கொஞ்சநேரம் குதிரையேறப் பழகுவதற்கும் உல்லாசமாய் உலாவித்திரிவதற்கும் அரண்மனையைச் சார்ந்த சிங்காரப்பூ [illegible] சிற்சில நாட்கள் [illegible] லாத நல்ல [illegible] கிளைகளின் [illegible] ரோடு [illegible] ன்.

ளும்பொழுது அவர்பக்கத்தில் வழக்கப்படி வைத்திருக்கும் போசனத்தைப் புசித்துவிட்டு இளவரசியாரவர்கள் மிகப் பிரீதியோடு பாப்பி பாப்பி என்று பேரிட்டழைக்கும் தாதியோடு சொற்பநேரம் விளையாடிக்கொண்டிருப்பார்கள். பின்பு தாயார் முதலியவர்களோடு கொஞ்சநேரமிருந்துவிட்டு மஞ்சமண்டபத்திற்கு எழுந்தருளித் தாயார் பக்கத்திலே போட்டிருக்கும் தம் படுக்கையிலே சயனித்துக்கொள்வார்கள். சற்சன சமூக சம்பாஷணைத்தரம் தெரியாத பற்பல விற்பனமற்ற இந்நாட்டு இளமடச செல்வியரைப் போன்றிராது, இங்கிலாந்து தேசத்துப் பெண்கள் எவ்வளவு பெருஞ்செல்வியராயினும் சாதுசங்கக்கூட்டுறவின் பிரயோஜனம் நாடி எங்கும் சாதாரணமாய்ப் போக்குவரவு செய்வார்களாதலால், அவர்கள் அதிக விவேகமுள்ளவர்களாயும் வெளியேபோய் நடந்து திரிந்து உலாவிவருவதனால் சுகசரீர திடமுள்ளவர்களாயுமிருக்கின்றார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் சாதாரணமான மற்றப் பெண்களைப்போலவே சாதாரணபோசனம் புசித்தும் தக்கவாறு தேகாப்பியாசம் செய்தும் சனசமூகமுள்ள பற்பல வெளிப்படையான தலங்களிலெல்லாம் நடந்துலாவியும் பண்டி குதிரை முதலிய வாகனங்களிலேறிச் சவாரி செய்தும் வ[illegible]னாதலி[illegible]ர்கள் எப்போதும் [illegible]யான[illegible]சவு[illegible]மு[illegible]களாகவே யிருந் [illegible]

[illegible]நாளாக[illegible]லியுயர்ந்த [illegible]ழைத்[illegible]க்கைச் சக்

அவர்களுடைய நான்காம் ஜன்மதினத்தில் மிக்க சந்தோஷத்தோடு கொடுத்தனர். கென்ற் பெருமாட்டிக்கும் அவருடைய அருமைப் பெண்மணியாகிய விக்டோரியா இளவரசிக்கும் அரண்மனையிலே அதிக கோலாகலமாக ஒரு விருந்தும் செய்தனர். 1824-ம் வருடம் மேற்படி மகாராஜா அவர்கள் பார்லிமெண்ற் என்னும் ஆலோசனைச் சபையாருக்கு ஒரு நிருபம் விடுத்தனர். அது கண்டு சபையார் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களின் கல்விப்பயிற்சிச் செலவுகளுக்காகக் கென்ற் பெருமாட்டிக்கு வருடந்தோறும் போதுமான திரவியம் கொடுத்துவர, அங்கீகாரஞ் செய்து மகாராஜா அவர்களுக்குப் பதிற்சாதனம் வரைந்தனுப்பினார்கள். தகுதியான ஒரு போதகரைத் தெரிந்து நியமித்தல் அத்தியாவசியமென உணர்ந்து கென்ற் பெருமாட்டி பலபேர்களைப்பார்த்துப் பார்த்துக் கடைசியாக அக்காலத்து ஆன்றோர்களுள்ளே சிறந்தவரெவரென்று தேடி, ஜார்ஜ் டேவிஸ் என்ற குரு ஒருவரைச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு ஆசிரியராக அமைத்தனர். இவ்வாசிரியர் சிலநாட்களுக்குப்பின் பீற்றர்பரோவுக்கு பிரதானகுருதீக்ஷிதராயினர்.

கென்ற் பெருமாட்டி புதிதாய் நியமிக்கப்பட்ட உபாத்தியாயரிடம் சக்[illegible]ர்த்தினியாரவர்களுக்குத் தினந்தினம் வேத[illegible]வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி[illegible]செல்வ மகனொட[illegible] [illegible]ராகள். சக்கிர[illegible] [illegible]யையே [illegible] தினியாரவர்கள் இங்[illegible]

ஆண்டுவந்த அரசருக்கு அடுத்த அரசுரிமை பூண்டு இளவரசுப்பட்டம் அடைந்தபின்பு, அவர்களுக்கு ஆசிரியராக மிகச் சிறந்த குருத்துவமுடைய வேறு உபாத்தியாயரைப்பார்த்து நியமித்தல் வேண்டுமென்று கென்ற் பெருமாட்டிக்குத் தெரிவித்தபொழுது அப்பெருமாட்டி டேவிஸ் அய்யரவர்களே போதும் வேறு உபாத்தியாயர் வேண்டாமென்று மறுத்தும், இவரினும் உயர்ந்த குருமகத்துவமுள்ளவரே இளவரசிக்கு ஆசிரியராக இருத்தல்வேண்டுமாயின் இவருக்கு அந்த உன்னத தானத்தை வகிக்க யோக்யதை யிருக்கிறதென்றும் குறிப்பினால் தெரிவித்தனர். அஃதுணர்ந்து கிரே என்னும் பிரபு சில தினங்களுக்குள்ளாக டேவிஸ் அய்யரவர்களைச் செஸ்டர் ஜெபாலயத் தலைவராக நியமித்தனர். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களின் படிப்பு முற்றுப்பெறுமளவும் லீசன் பெருமாட்டி அவர்களுக்கு உபாத்தியாயினியாக இருந்தனர். இவ்வண்ணமாக ஆறுவருடகாலம் கல்வி பயின்று வருகையில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் மிக்க கல்வித் தேர்ச்சியினை அடைந்து அறிவில் முதிர்ந்து சிறந்து விளங்கினர். இளவரசியாரவர்கள் பிறவியிலேயே அமையப்பெற்ற அபூர்வமான விசேஷித்த சாமர்த்தியமுடையவராயினும் தம்மால் இயன்ற மாத்திரம் இடைவிடாது [illegible] கவனஞ்செலுத்தி முயன் [illegible] ஆறுவருடங் [illegible] என்ற இவ் [illegible] தாரா [illegible] இத் [illegible] மையும் [illegible]

துக்கொண்டு வந்தனர். கணிதசாஸ்திரத்தையும் கவனமாய்க் கற்றுணர்ந்து அதிற் சிறந்த தேர்ச்சியுற்றனர். இதுபோலவே சங்கீதத்திலும் சித்திர படங்கள் முதலியன வரைதலிலும் பழகி விருத்தி அடைந்து கொண்டுவந்தனர்.

விக்டோரியா இராஜாத்தியவர்கள் தினந்தோறும் படிக்கும் படிப்பைப் பற்றியும் அவர்களுக்கு அப்போதப்போது உண்டான அபிவிருத்தியின் அளவினைப் பற்றியும் நன்னடை முதலிய ஒழுக்கங்களைப்பற்றியும் லீசன் பெருமாட்டி அன்றாடம் எழுதிக் குறிப்பு வைத்துக்கொண்டுவந்து அதனை அவர்களுடைய தாய்மாமனாகிய லியொப்போல்டு என்னும் பிரபுவிற்கு மாதம் ஒரு முறை அனுப்புதல் வழக்கம். அப்பிரபு தன் மருமகள்மேல் மிக்க பாசமும் அவர்களுடைய க்ஷேம சௌக்கிய சுக விருத்தியில் மிக்க அவாவுமுடையவர்.

விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் சிறு பாலிகையாயிருக்கும்பொழுதே காண்போர் கண்ணும் கருத்தும் களிகூரும்படி இனிமையான நல்ல அநேக நடை உடை பாவனைகளும் சிறந்த குணநயமும் கபடமின்மையும் படைத்த பாக்கியவதி என்று ஆல்பிமார்லி பிரபு முதலிய [illegible] பல்லோர் புகழ்ந்து [illegible]கிருக்கின்றனர். குழந்தைப் பருவத்திலே [illegible]க் கண்ணும் [illegible] ஒருவர் பின்வரும் [illegible] செ [illegible] ற்ப தினங்களு [illegible] சார்ந்த [illegible]

குறைய ஒருவிளிப்பாடு தூரத்தில் சில ஸ்திரீகளும் ஓர் இளம்பெண்ணும் கூடியிருக்கக் கண்டேன். அங்கு இரண்டு வேலைக்காரர்கள் அழகான சிறிய ஒரு குதிரையை அதிவிநோதாலங்காரத்துடன் சோடித்து அப்பெண்குழந்தை ஏறிச் சவாரிசெய்வதற்கு ஆயத்தமாக வைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். அவர்கள் இருந்த இருப்பினாலும் பார்த்த பார்வையினாலும் அரண்மனையைச்சேர்ந்த இராஜகுடும்பத்தவரென்று எனக்குப் புலப்பட்டது. அவர்களுக்குச் சமீபமாய்ச் சென்றபொழுது யான் எண்ணியவாறு அங்குற்ற இளம்பெண் நம் விக்டோரியா இளவரசியாயும் அவர்கள்மேல் சருவதாகண்ணாக அருமையோடு அன்பு பாராட்டிக்கொண்டு அருகே நின்றவர் கென்ற் பெருமாட்டியாயும் விளங்கினர். இளவரசியாரவர்கள் யான் சிறிது தூரத்திலே மரியாதையோடு நின்றுகொண்டிருந்த நிலைமையைக் கண்டு தாயாருடைய வலக்கையைப்பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு விளையாடிக்கொண்டிருந்த விளையாட்டுப் பராக்கிலேயே அதிக உற்சாகத்தோடு எனக்கு வந்தனஞ்செய்தனர். இக்குழந்தையரசியாருடைய பலவாறான நடபடிகளைக் கவனமாய்க் கண்டறியும்பொருட்டு அங்குநின்றும் இன்னும் கொஞ்சதூரத்தில் ஒற்றிப்போய் நின்றுகொண்டிருந்தேன். எனக்குச் செய்ததுபோலவே அவர்களுக்கு அருகேவந்த அனைவருக்கும் அவர்கள் வந்தனஞ்செய்யக்கண்டு எல்லவர்கள் களிகூர்ந்தனர். இளவரசியார் சிறந்த ரூபலாவண்யமுடையவர். அவர்களுடைய [illegible] திருத்தினையும் [illegible] உட்கருத்தைக் குறிப்பின் வழி உணர்த்தும் அழகிய நீண்டகண்களை

யும் செழித்துப் புடைத்துச் சிவந்து குளிர்ந்த கன்னங்களையுமுடைத்தாகி உற்சாகம்பொருந்தி மலர்ந்தொளிரும் அவர்களுடைய திருமுகமண்டலமானது அவர்கள் திவ்விய சுகசரீரமும் இனியகுணமுமுடையவரென்பதை நன்கு விளக்குகின்றது. அவர்கள் தமது தகப்பனாராகிய கென்ற் பிரபுவின் சிறந்த சாயல்கள் அநேகம் தம்மிடத்திலும் படிந்து பிரகாசிக்கப் பெற்றுள்ளனர்."

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் சிறந்த ஒரு சங்கீத வித்துவானிடத்தில் சங்கீதம் பயின்றுவந்து யாரும் வியக்கத்தக்க நல்ல தேர்ச்சி அடைந்தனர். தனுர்வேதம்படித்து அதிலேயும் சிறந்த திறமைபெற்றனர். ஆனால், தேகாப்பியாசம் பலவற்றுள்ளே இராஜாத்தியவர்களுக்குக் குதிரையேறிச் சவாரி புரிதலே மிகவும் பிரியம். அவர்கள் தாம் ஏறிச் சவாரிசெய்யும் குதிரைகளை அதிகபட்சமாய்ப் பார்த்துப் பரிபாலித்துவருவார்கள். அவர்களுடைய பெரிய தகப்பனாராகிய யார்க் பிரபு அவர்களுக்கு அன்போடு கொடுத்த ஒரு சிறிய குதிரையினையும் சென்ற சில வருடங்களுக்கு முன்னே அவர்கள் ஐலாந்தில் உற்சாகமாய் உலாப்போனகாலத்திலே தாம் ஏறிச் சவாரி செய்துகொண்டுபோயிருந்த ஒரு மட்டக்குதிரையினையும் அவர்கள் அதிக அன்போடும் பிரீதியோடும் ஆதரித்துவந்தார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் சின்ன வயதிலேயே அதி தீவிர புத்தி தீட்சணமுடையவரா யிருந்தனர். ஒரு நாள், அவர்களுடைய உபாத்தியாயினி, ஒரு க[illegible]ப்புத்தகத்திலே, "[illegible]" என்று

ஓர் உரோமைப் பெருமாட்டி வினவிய வினவுக்கு விடையாக, கல்விப்பெருமை யுற்றிருந்த தன் இரண்டு குமாரர்களையும் சுட்டிக் காண்பித்து, "இவர்களே என் ஆபரணங்கள்" என்று

"ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன் மகனைச்
சான்றோனெனக் கேட்ட தாய்"

என்ற குறளின் உண்மை விளங்க, புன்னகை தவழ மனமகிழ்ச்சியோடு சொன்ன கார்னீலியா என்னும் ஒரு பெண்மகளின் திவ்விய சரித்திரத்தை வாசித்துக் கொண்டிருந்தனர். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் "இவர்களே என் ஆபரணங்கள்" என்று உபாத்தியாயினியம்மாள் வாசித்ததைச் செவியுற்று "இவர்களே என் ஆபரணங்கள்" என்பதற்குப் பதிலாக "இவர்களே என் கார்னீலியங்கள்"* என்று அவள் சொல்லியிருந்தால் மிக்க சொற்சுவை பொருட்சுவை பொருந்தியிருக்குமென்று வேடிக்கையாய் ஆட்சேப சமாதானங்கூறினர். மனுஷசுபாவம் பலவகைப்பட்டதாகையால், ஒரு குழந்தைக்குச் சகல விஷயங்களிலும் பூரணஞானம் பெறவேண்டுமென்ற ஆசை அகத்திற் கதித்துக்கிளர்தல் சகசமென்று அவர்கள் உணர்ந்தனர். ஆனால், எவ்வளவு பேரறிவுடையவராயினும் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அநேக குறைபாடுகள் எப்பொழுதும் உண்டென்றும் திட்டமாய்த் தெரிந்துகொண்டனர். விக்டோரியா இராணியவர்கள் எவ்வளவு [illegible] ராயினும் அவர்களிடத்திலும் மற்ற [illegible] களுக்கும் சமமாகவே

[illegible] ன உயர்ந்த வயிரம்.

சில குற்றங்குறைகள் பொருந்தியிருந்தன. இடைக்கிடையே அவர்கள் துடுக்கு, செருக்கு, பிடிவாதம், சோம்பல், கீழ்ப்படியாமை முதலியவற்றிற்கு இடங்கொடுத்ததுண்டு. ஆனபோதிலும், நாளுக்குநாள் கல்வியில் அபிவிருத்தி அடைந்து அறிவுவளர்ந்தேறிவர வர, அவர்கள் தாம் பிழைக்கும் பிழைபாடுகளையெல் லாம் சரியன்றென்றுணர்ந்து அறிக்கையிட்டு, அவற் றிற்காக மனஸ்தாபப்பட்டு, நியாய தோரணைப்படி நடந்துகொள்ள நாட்டமுறுவாராயினர். நிஷ்களங்கமான நியாய உணர்ச்சி பிறவிதொட்டு அவர்களுள்ளத்தில் பதிந்தொளிர்ந்து நிலையாய்க் குடிகொண்டதாதலால், அதுவே அவர்கள் அறிந்தோ அறியாமலோ செய்த சகலதவறுகளையும் திருத்திச் சரிப்படுத்தினது.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் எட்டுவயதுக் கன்னிகையாயிருக்கும்பொழுது, அவர்களுடைய பெரிய தகப்பனாராகிய யார்க் பிரபு தேகவியோகமாயினார். அவர் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களை மிக்க அருமை பெருமையோடு உரிமையாய் வளர்த்து அன்பு பாராட்டி வந்தனராதலால், அவரது தேகவியோகமானது அளத்தற்கரிய ஆறாக்கொடுந்துயரத்தினை அவர்கள் மனத்திடை விடுத்தது. இராஜவமிசத்து உறவினருள்ளே, யார்க் பிரபுவும் கிளாரென்ஸ் பெருமாட்டியுமே அவர்கள்மேல் அதி [illegible] பாசத்தைச் செலுத்தி வந்தவர் [illegible]
ந்தபொழுது அ [illegible]
னால், அவர்கள் [illegible]
மைக்கு [illegible]

அதன்பின்பு சில தினங்களுக்குள்ளே, இளவரசியாரவர்கள் சகோதரியாகிய பியொடோர் என்ற இராஜகுமாரத்திக்கு மங்களகரமான விவாக மஹோற்சவம் மிக்க வைபவமாக நடந்தது. அதன்பின்பு அம்மணமகளாகிய பெண்மணி,

பூவுலகதனிற் பூவையரறமுறை
உற்ருேர் பெற்ருேர் உரிமையொழித்துக்
கொண்டோன் கருத்தின் குறிவழியேகி
நலம்படவொன்றி அலம்படநின்று
நல்லறமானதாமில்லறமொழுக,

தமக்குரிய மணமகனேடு அவர் கிருகத்திற்குப் போய் விட்டார். அவ்விராஜகுமாரத்தி சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களோடு இடைவிடாத் தோழமை புரிந்தொழுகிப் பிரியாது ஒருமிக்கச் சேர்ந்து ஒற்றுமையாய் இன்புற்றுறைந்தனராதலால், அவரது பிரிவும் அவர்களுக்கு ஆற்றவொண்ணுத பெரிய மனச்சடைவையும் சங்கடத்தையும் விளைக்கவே, அகம்புழுங்கி அழுங்கினர்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் பத்து வயதுப் பாலிகையாயிருக்கும்பொழுது, அரச அரண்மனைக்குரிய ஆடம்பரங்களும், அரசவாழ்க்கைக்குரிய அதிக அகமகிழ்ச்சியும், சுபாசுபகருமங்களிலே பேருவகையொடு உல்லாசமாய்க் கொண்டாடும் ஆடல் பாடல் முதலிய நாஞவிதக் கொண்டாட்டங்களும், இராஜாங்கத்திற்குரிய இந்தியாதி வேறுபல விநோதங்களும், இ[illegible]னவொன்றுங் கண்டுணர்ந்து களிகூர்ந்தனர். [illegible] டா குளோரியா [illegible] இராணியவர்களை

நான்காம் ஜார்ஜ் மகாராஜா அவர்கள் இராஜமரி யாதை முறைப்படி சகலவித கோஷங்களோடும் எதிர்கொண்டு, அளவளாவி, அரண்மனையிலே அவ் வழைப்புற்சவத்திற்கேற்ப, அலங்காரங்க... ...ரவும் அமைந்துள்ள சிங்காரக்கொலு மண்டபத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் உபசரித்த ஒழுங்கினைச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் வெகு நுட்பமாய் உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தனர். இவ்விரண்டு இள வரசிகளும் அரசியல் ஒழுங்காசாரப்படி ஒருவரை யொருவர் கண்டு வார்த்தையாடிக்கொண்டனராயி னும், அதிகார அங்கத்திற்குரிய சட்ட திட்டங்கள் ஒருவரையொருவர் அடிக்கடி பார்த்துப்பேசிப் பழகிக்கொள்ள அவர்களுக்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. ஜார்ஜ் மகாராஜா அவர்கள் போர்ட்டுக்கல் இரா ணியவர்களுக்குச் சகலவித சம்பிரமங்களோடும் தமதரண்மனையிலே விருந்தளித்தனர். அப்பொழுது அவ்விருந்தையொட்டி இராஜ சமுகத்திலே நிகழ்ந்த பற்பல விநோத வைபோக விளையாட்டுக ளுள்ளே ஒப்பற்ற நடன விளையாட்டை முதல் முதல் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் ஐரோப்பியர் வழக்கப்படி வெளியரங்கமாய் அகமகிழ்ந்தாட, பல லோர்கண்டு கண்பெற்ற பேறடைந்து பெருமகிழ் வெய்தினர். போர்ட்டுக்கல் தேசத்து இராணி நவ மணிகளிழைத்த சகலாபரணங்களையும் எடுத்தணிந்து கொண்டு மந்திரி பி தானி முதலி... ...மனை உத்தியோகஸ்த... ...வரும் புடை... ஜார்ஜ் மகாராஜ... ...வ... ...சயிந்த...

கொண்டு கொலுமண்டபத்திற்குச் சென்றனர். இவ்வாறு சென்ற காட்சியானது வெகு கோலாகலமாயிருந்தது. நம் இளவரசியாகிய விக்டோரியா இராணியவர்கள் அக்கோலாகலக் காட்சியினைக்கண்டு மருண்டனர். அச்சமையம் அங்கு நடந்தவற்றை ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லும் ஒரு புராணகர்த்தா பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றனர்: "இங்கிலாந்து தேசத்து இளவரசி அத்தருணம்கொண்ட உடைநடை பாவனை முதலிய கோலங்களெல்லாம், போர்ட்டுக்கல் தேசத்து இராணி தமது பிராயத்திற்கேற்ற மட்டிற்கு மிஞ்சிப் பொருந்தின கோலங்களுக்கு முற்றும் மாறாக விளங்கின. இரண்டு பாலிய அரசிகளும் ஒரேவிதமான நடனத்தையே நடித்தனர். பொதுவாக எல்லாரும் டோனா மேரியாவின் நடனத்தை வியந்து நவின்றனராயினும், நடக்கல்விச் சுவையினை அறியவல்லார் பல்லோர் இங்கிலீஷ் இளவரசியே திருந்திய தேர்ச்சியுடையவரென்று தெள்ளத் தெளிந்து கொண்டாடினர்." முதலாவது நடனம் புரியத்தொடங்கினபொழுது சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் பிற்சாலன் என்னும் பிரபு முதலிய சில கனவான்களோடு கூடி ஆடி விளையாடினர்.

இவ்வழைப்புற்சவ சம்பந்தமாய் அரண்மனையிலே நிகழ்ந்த ஆடம்பரங்களுள்ளே ஐரோப்பியர் விசேஷமாகக் கொண்டாடும் நடன விளையாட்டை நடனசபாமண்டபத்திற் செய்யும்பொருட்டுச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்க்குப் பொருந்தின [illegible] உடை பாவனை [illegible] என்று, அச்சமை[illegible] [illegible]ருந்த ஒரு

புராணகர்த்தா எழுதியிருக்கும் வசனங்கள் நமக்கு நன்கு விளக்குகின்றன. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அரண்மனையைவிட்டு வெளியே புறப்பட்டு நடமாடும்பொழுது பொருந்தின சுபாவ ஸ்திதியைக் கண்டு மகிழ்ந்த லேஹண்டு என்னும் கிரந்தகர்த்தா பின்வருமாறு எழுதிவிளக்குகின்றனர்: "ஒருநாள் விக்டோரியா இளவரசியார் தமது பிராயத்தையுடைய ஓர் இளம்பெண்ணோடு அதிக சிநேகபாவமாய்க் கைகோத்துக்கொண்டு அரண்மனைக்கு வெளியே கால்நடையாய் ஒரு குறுக்குப்பாதை வழியாக மெதுவாய் நடந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்குப் பின்னே ஒரு கால்நடைச் சேவகன் காவலாகப் போய்க்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய பெரிய வடிவையும் நடையுடை சுபாவ முதலியவைகளையும் நிதானித்தால், அவன் ஒரு பூதம்போலவும் இவ்விளவரசியார் நிமித்தம் சேவக வேடந்தரித்துக்கொண்டு வந்தவன்போலவும் விளங்கினன். ஆனால், அப்பொழுது இளவரசியார் வகித்த குலகுணங்களைக் கவனித்துப் பார்த்தால், இராஜரீதிக்குரிய எவ்விதமான ஆடம்பரங்களையும் கவனியாமல் சாதாரணமான ஆடையாபரணங்களையே அணிந்துகொண்டும் சாதாரணமான பெண்களைப்போலவே நடந்துகொண்டும் போனதை என் கண்கள் கண்டு களிகூர்ந்தன. அவ்வித விநோதக்காட்சியினை மறவாமல் நான் இன்னும் நினைவுகூர்ந்து மனமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்."

கென்ற பெருமாட்டி தமது [illegible] பொருந்திய புத்திரியைச் [illegible] தேசத்திலுள்ள [illegible]

ணங்களுக்கும் அடிக்கடி அழைத்துக்கொண்டுபோய், அவ்விடங்களிலுண்டான விசேஷக் காட்சிகளையெல்லாம்காண்பித்து, அவ்விடத்து ஒழுக்காசார நடபடிக்கைகளையுங் கண்டறியும்படி பழக்கிவந்தார்கள். கென்ற்பெருமாட்டியும் விக்டோரியா இளவரசியும் பர்மிங்காம், ஊர்ஸ்டர், கென்னில்வொர்த், கார்நார்வன் என்னும் இடங்களுக்கு அடிக்கடிபோய், முற்கால சரித்திரத்தால் விளங்கும் அவ்வவ்விடங்களினுடைய பூர்வீக ஸ்திதியையும் அவற்றின்கண் வாசஞ்செய்யும் ஜனங்கள் ஊக்கமாக முயன்றுவரும் அருந்தொழில் முதலியவைகளால் அவைகள் அடைந்த தற்கால நிலைமையையும் ஒப்பிட்டு நோக்கிப் பேசுவார்கள். மால்வர்ன், ப்ராட்ஸ்டேர்ஸ், ராம்ஸ்கேட், பிரைட்டன், லீமிங்டன், டன்பிரிட்ஜ்வெல்ஸ் என்னும் பட்டணங்களுக்குச்சென்று, அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள விசேஷங்களையும் அறிந்துவருவார்கள். ஜனநெருக்கமும் சச்சரவுமுள்ள பட்டணவாசத்தை விட்டுவிட்டுத் தேக சவுக்கியத்திற்காக, சுத்தமான காற்று நல்ல தண்ணீர் முதலியவற்றாலுண்டாகும் பிரயோஜனத்தைநாடி, சிற்சில காலங்களிற்போய் வசிக்கும்பொருட்டு, மாட்சிமை தங்கிய அநேக ஆங்கிலேய பிரபுக்கள் சவுக்கியமான மாளிகைகளைக் கட்டிப் பரிபாலித்துவரும் கிராமாந்தரங்களுக்குத் தாயாரும் மகளும் சென்று அங்குள்ள அற்புதங்களைக் கண்ணுற்றுத் திரும்பிவருவார்கள். அடிக்கடி செய்யும் அவ்விதப்போக்குவரவினால் அப்பிரபுக்களை [illegible] துக்களையும் மேன்

விக்டோரியாஅம்மாளுக்கு அவர்களுடைய தாயார் அநேகமுறை சத்தியத்தைப்பற்றிப் போதித்து, ஒருக்காலும் கொஞ்சங்கூடச் சத்தியத்தைவிட்டு விலகியிருக்கக் கூடாதென்று வெகுவாய் வற்புறுத்திவந்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தாயாரது போதனையைக் கவனமாய்க் கேட்டுக் கிரகித்து, சகல நன்மைகளுக்கும் சத்தியமே அடித்தானமென்றுணர்ந்து, சகலகாரியங்களிலும் சத்தியத்தைக் காத்துக்கொள்ளும்படி நாட்டமுற்றனர். ஒருநாள் காலையில் அவர்கள் உபாத்தியாயினியிடம் பாடங்கற்றுக்கொள்ளுஞ் சமயத்தில் உபாத்தியாயினிக்குக் கீழ்ப்படியாமலும் பாடத்தில் கவனம் செலுத்தாமலும் இருந்தார்கள். தாயார் சற்று நேரங்கழித்து அந்த இடத்திற்கு வந்து தமது குமாரத்தியின் நடத்தையைப்பற்றி வழக்கப்பிரகாரம் ஆவலோடு விசாரித்தபொழுது, விக்டோரியாஅம்மாள் கீழ்ப்படியாமல் ஒருதரம் தொந்தரவு கொடுத்ததாக உபாத்தியாயினி சொன்னாள். அதற்குள்ளே விக்டோரியாஇளவரசி "சத்தியத்தையே பேசவேண்டும்" என்ற தாயாரது கட்டளையை நினைவுகூர்ந்து உபாத்தியாயினி அருகே மெதுவாகப்போய் அன்போடும் அடக்கத்தோடும் அவளை உற்றுப்பார்த்து, "அம்மா, இரண்டுதரம் நான் உங்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கவில்லையா" என்றார்கள்.

ஒருபோதும் கடன்படக்கூடாது என்பதையும் விக்டோரியாஇளவரசியாருக்கு அவர்களுடைய தாயார் தாம் போதி[illegible] மேற்பார்த்து[illegible]

அந்தப் போதனையைப் புகட்டும்படி கட்டளையிட்டி
ருந்தார்கள். இளவரசியும் தாயாரது போதனையைச்
சிரமேற்கொண்டு சந்தோஷத்தோடு கைக்கொண்
டார்கள். அவர்கள் தாம் நினைத்தபிரகாரம் செலவு
செய்துகொள்ளும் பொருட்டு, மூன்றுமாதத்திற்
கொருமுறை மொத்தமாகக் கொஞ்சம் பணம் பெற்
றுக்கொள்வது வழக்கம். அவர்கள் தம்முடைய
சிநேகிதர்களுக்கு இனாம்கொடுக்கும்பொருட்டு, நானு
விதப் பொருள்களை வாங்கவேண்டுமென்ற உத்தேசத்
தோடு, ஒருநாள் அரண்மனையிலிருந்து புறப்பட்டுக்
கடைவீதி வழியாகச் சென்றனர். அங்குற்ற பெரிய
வியாபாரச்சாலைகளுள்ளே ஒன்றில் பிரவேசித்துத்
தமதிஷ்டப்பிரகாரம் பலவகையான பொருள்களை
வாங்கினதில் கையிலிருந்த பணமெல்லாம் செலவழி
ந்துபோயின. அதன்பின்பு கடைசியாக வேறொரு
வருக்கு வெகுமதியாகக் கொடுக்கும்படி $1\frac{1}{2}$ ரூபாய்
விலையுள்ள ஒரு சிறிய பெட்டியை வாங்க விரும்பி
னார்கள். அந்தப் பெட்டியை விற்ற வியாபாரி இள
வரசியார் வாங்கின பலவகையான மற்றச் சாமான்க
ளோடு அதனையும் வைத்துக் கட்டப்போனான்.
அதற்குள்ளே இளவரசியை மேற்பார்த்துவந்த துரை
சானி இளவரசியார் கையில் பணமில்லை, ஆதலால்
அது வேண்டாமென்று சொல்லித் தடுத்து அதனை
எடுத்து வியாபாரிகையில் கொடுத்துவிடவே, இள
வரசியார் "ஒருபோதும் கடன்படக்கூடாது" என்ற
தமது தாயார் கட்டளையை நினைந்து அந்தப் பொருளை
வாங்கா[illegible] தமதரண்மனைக்குத் திரும்பிப்போய்
[illegible] கழித்து

வழக்கம்போலத் தமக்குப் பணம் கிடைத்தபோது
திரும்பவும் வியாபாரச்சாலைக்குப்போய் அந்தச் சிறு
பெட்டியை வாங்கினார்கள்.

விக்டோரியா இளவரசிக்குப் பன்னிரண்டு பிராய
மாகுமட்டும் தாம் இங்கிலாந்து தேசத்தின் அரசுரி
மைக்கு அடுத்த சுதந்தரவாளியென்று தெரியாது.
இளவரசியாருக்குச் சங்கதி தெரிந்தால் அவர்கள்
கர்வங்கொள்ளக்கூடும் என்று எண்ணி யாரும் அவர்க
ளுக்கு இதைத் தெரிவிக்காதிருந்தார்கள். ஒருநாள்
இளவரசியார் லீசன் பெருமாட்டியிடம் இங்கிலாந்து
தேச சரித்திரப் புத்தகத்தை வைத்து வாசித்துக்
கொண்டிருந்தனர். அந்த வேளையில் அவர்களு
டைய தாயாரும் கூட இருந்தார்கள். அப்பொழுது
இங்கிலாந்து தேசத்தின் அரசுரிமைக்கு அடுத்த
சுதந்திரவாளிகள் யார் என்று ஒரு தர்க்கம் உண்டா
யிற்று. இளவரசியார் அறியவேண்டுமென்றே இந்
தத் தர்க்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். உடனே விக்டோ
ரியா அம்மாள் தமது வம்ச அட்டவணையைக் கொ
ஞ்சநேரம் கவனமாய் உற்றுநோக்கிக்கொண்டிருந்து
விட்டு லீசன் பெருமாட்டியைப்பார்த்து "இப்பொ
ழுது இங்கிலாந்து தேசத்தை அரசுபுரியும் என்னு
டைய பெரிய தகப்பனாருடைய காலத்திற்குப் பின்பு
பட்டத்திற்கு யார் வருவார்கள்" என்று வினவினார்கள்.
அதற்கு லீசன் பெருமாட்டி அவர்களைப்பார்த்துத்
தற்கால அரசருக்குப் பின்பு கிளாரென்ஸ் பிரபு பட்
டத்துக்கு வருவார் என்று விடையளித்தனர். அது
கேட்டு இளவரசியார் "ஆம்; அது [illegible] தெரி[illegible]
யும். [illegible]

வார்கள்" என்று திரும்பவும் வினவினர். இளவரசி
யார் இப்பொழுது கேட்டகேள்வியின் நோக்கத்தைத்
தெரிந்துகொண்டு லீசன் பெருமாட்டி சற்றுநேரம்
திகைத்திருந்துவிட்டு, அவர்களைப்பார்த்து "உங்களு
க்கு அநேக பெரியப்பன் சிற்றப்பன்மார்கள் இருக்
கின்றார்களே!" என்று சொன்னார்கள். அதற்குள்ளே
இளவரசிக்கு முகம்வேறுபட்டுக் கம்பீரமான பார்வை
யாய் லீசன் பெருமாட்டியைப்பார்த்து "மெய்தான்,
எனக்கு அநேக பெரியப்பன் சிற்றப்பன்மார் இருக்
கிறார்கள். ஆனால், இதோ, பார்! இந்த அட்டவணை
யின் பிரகாரம் என்னுடைய தகப்பனார் என்னுடைய
பெரியபிதா கிளாரென்ஸ் பிரபுவிற்கு அடுத்த சகோ
தரர், ஆகலால் நான் இப்பொழுது படித்தறிந்தமட்டும்
அவருக்கும் இப்பொழுது அரசுபுரியும் இராஜாவிற்
கும் பின்பு, நான் இங்கிலாந்து தேசத்திற்கு அரசியா
வேன் என்று எனக்குப் புலப்படுகிறது" என்றனர்.
அதற்கு லீசன் பெருமாட்டி யாதொரு மறுவுத்தர
மும் சொல்லாமல் இவைகளையெல்லாம் அருகேயிரு
ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்த இளவரசியாருடைய தா
யாரை மவுனமாக ஏறிட்டுப்பார்த்தனர். அவர்களு
டைய தாயார் சற்றுநேரத்திற்குப் பின்பு அவர்களுக்
குப் பின்வருமாறு விடையளித்தனர்: "என் அரு
மைக்கண்மணியே, உனது அன்பான பெரிய தாயாரா
கிய கிளாரென்ஸ் பெருமாட்டிக்குப் புத்திரசந்தானம்
உண்டாகுமென்று நாங்கள் தினசரி எண்ணி எதிர்
பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். தெய்வசங்கற்பத்
தால் அப்படி நேரிடாமலிருந்து, நாம் இழப்பதற்
[illegible] தற்காலத்து அரசரும்

இறந்துபோய், கிளாரென்ஸ் பிரபுவினுடைய ஜீவிய
திசை முடிவுவரை நீயும் உயிரோடிருந்தால், நமது
தேசத்துச் சட்டப்பிரகாரம் நீ இங்கிலாந்து தேசத்
திற்கு அரசியாவாய் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.
அவ்வளவு உன்னதமான பதவியை அடைய நீ பாத்தி
ரமுடையவளென்று உன் மனத்தினைத் திருப்திசெய்
துகொள்ளத்தகுமேயொழிய இனிமேல் நெடுங்காலத்
திற்குப் பின்பு நடக்கப்போகும் சங்கதியைக்குறித்து
எண்ணி ஆலோசிப்பது தவறு
ஸ்திரமானதென்று எண்ணி ஆலோசிப்பது தவறு
கும். ஆனால், தெய்வச்சித்தம் அப்படியிருந்து, அவ்
விதமாகச் சம்பவித்தால், நீ எமிச் செங்கோல் செலுத்
தும் சிங்காதனத்திற்கு நீ ஓர் அழகிய ஆபரணமாகவும்
உனது தேசத்தாருக்கு ஒரு பெரும்பேறாகவும் விளங்
கும்படியாகக் கடவுள் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக!"
அதற்கு இளவரசியார் "அரசுரிமைக்கு இவ்வளவு
சமீபமாயிருக்கிறேன் என்பது எனக்கு இதுவரையும்
தெரியாமற்போயிற்று" என்றார்கள். அதன்பின்பு
விக்டோரியாஅம்மாள் சற்றுநேரம் ஆலோசனை
செய்துகொண்டிருந்துவிட்டு, லீசன் பெருமாட்டி
யைப்பார்த்து, "இவ்வித மேன்மையையுடைய அநே
கர் கருவங்கொண்டு பெருமை பாராட்டுவார்கள்.
ஆனால், அவர்களுக்கு அப்பெருமையோடு கலந்திருக்
கும் சிறுமை தெரியாது. யாருக்கு அதிக மேன்மை
யும் அதிகாரமும் இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு அதிகப்
பொறுப்பும் உத்தரவாதமும் உண்டு. நான் இனிமேல்
எப்பொழுதும் தாயார் எனக்கு நாடோறும் போதி
த்து வருகிற நன்னெறிகளையும் கட்டளைகளையும் [illegible]
கொண்டு நல்லவளாய் நடந்துகொள்[illegible]

கூறுகின்றேன். தாங்கள் லத்தீன் கிரேக் முதலிய வருத்தமான பாடங்களை நான் படிக்கவேண்டியது அத்தியாவசியம் என்று என்னைக் கட்டாயப்படுத்தினதற்குக் காரணம் இப்போதுதான் எனக்கு விளங்குகின்றது" என்று சொன்னார்கள்.

தற்காலம் இங்கிலாந்து தேசத்தைச் செங்கோல் செலுத்தி அரசாண்டுவரும் இராஜாவினுடைய காலத்தில் விக்டோரியா இளவரசியார் முதல்முதல் இராஜசபாமண்டபத்திற்குப் பகிரங்கமாக வந்தது 1831-ம் வருடம் பெப்ரவரி மாதம் 24-ம் தேதியில்தான். அந்நாள் அவர்களுடைய பெரியதாயாராகிய ஆடிலெயிட் இராணியவர்களின் பிறந்தநாள் கொண்டாடும் விசேஷதினமாயிருந்தது. அச்சமையம் அவர்கள்வந்து வீற்றிருந்த சித்திரசபாமண்டபமானது அதிவிநோதாலங்காரங்கள் செறிந்துள்ளதாய்க் காண்போர் கண்கள் கூசும்படியாகச் சிறந்தொளிர்ந்து விளங்கிற்று. அவ்விதமானகாட்சியை, நான்காம் ஜார்ஜ் மகாராஜாவினுடைய ஏகபுத்திரியாகிய சார்லெட்டி அம்மாளின் விவாக மஹோத்சவத்தில் கண்டதே அல்லாமல் இதுபரியந்தம் நடந்திருக்கிற அநேக விசேஷங்களுள்ளே ஒன்றிலும் கண்டதில்லை என்றார்கள். விக்டோரியா அம்மாள் ஆடிலெயிட் இராணிஅவர்களுடைய இடதுபக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். பிரிட்டானியா தேசத்திலேயே நெய்த பலவகைப்பட்ட உயர்ந்த அணிகளாற்செய்த உடைகளை அப்பொழுது அவர்கள் தரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் உயர்ந்த வெண்பட்டாடையை உடுத்திக்கொண்டு [illegible]ன ஒரு[illegible] சட்டையையும் போட்

டுக்கொண்டிருந்தார்கள். கழுத்தில் விலையேறப்பெற்ற முத்தாரம் அணிந்திருந்தார்கள். தலைமுடியை அழகாகச் சடைப்பின்னியிட்டு மதிப்பிற்கடங்காத வயிரப்பில்லைவைத்து முடித்திருந்தார்கள். அவ்விராஜ சபாமண்டபத்திற் கூடியிருந்த பிரபுக்களும் மற்றக் கனவான்கள் யாவரும் விக்டோரியாஅம்மாள் அச்சபாமண்டபத்திற்கு ஒருசிறந்த தலைமை ஆபரணமாக நின்று விளங்குவதைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பெருமகிழ்வுற்றனர். அவ்விநோதக் காட்சியானது எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைப்பதற்குரிய விசேஷவகைகளுள்ளே ஒன்றாயிருந்தது. இங்கிலாந்து தேசத்தை இனிமேல் அரசாளப்போகின்ற விக்டோரியா அம்மாள், விளையாட்டுப்பிள்ளைகளுக்கொப்பமாக ஆங்கு அதிக ஆடம்பரத்தோடு நிகழ்ந்தவைகளை எல்லாம் ஒருங்கு கண்டு சந்தோஷமடையாமல், ஒவ்வொன்றையும் பார்த்து அவற்றின் தாரதம்மியத்திற்கேற்றபிரகாரம் வியந்தும் நகைத்தும் மகிழ்ந்தார்கள்.

உவில்லியம் மகாராஜா தாம் பட்டத்திற்கு வந்தபின்பு வழக்கப்பிரகாரம் முதல்தடவை பார்லிமென்ற் சபைகூடி நடத்தும் வேலையை நிறுத்திவைத்திருந்தபொழுது ஓர் இனிமையான சங்கதி சம்பவித்தது. அவ்விசேஷத்தைக் கண்ணுற்ற அனைவரும் அதிக உற்சாகத்தை அடைந்து அபிமானங் கொண்டாடினார்கள். இராஜபட்டங்கை அடைந்தபொழுது இராஜரீகக்குரிய சகலவித ஆடம்பரத்தோடும் இராஜவீதிகளின்வழியாக எழுந்தருளிவரும் உவில்லியம் மகாராஜாவின் [illegible]கோலத்தைப் பார்த்[illegible] ஆடிலெயிட் இரா[illegible]

கன்னிகைகளும் மாளிகை முகப்பிற் சென்றனர்.
அங்கு கூடிநின்ற ஜனங்கள் ஆடிலெயிட் இராணியவர்
கள் வரவை நோக்கி மிகுந்த கோஷத்தோடு ஆசி
கூறி வாழ்த்தினார்கள். விசேஷ காருண்ணியவதியா
கிய அப்பெண்ணரசி, தாம் அடைந்திருக்கும் மேன்
மையைப்பற்றி எண்ணிக் கொஞ்சங்கூடப் பெருமை
பாராட்டாமல், தமது விக்டோரியா இளவரசியைக்
கரத்தைப் பற்றிப்பிடித்து, பட்சமாய் அழைத்துக்
கொண்டு மாளிகை முகப்பின் முன்னுக்குச் சென்று,
அவர்களைத் தம்பக்கத்தில் நிறுத்திக்கொண்டு அன்பு
பாராட்டி, அங்கு திரண்டு நின்றுகொண்டிருந்த, இரா
ஜபத்தி விசுவாசநேய முதலியவற்றிற் சிறந்தோங்கி
விளங்கும் தமது குடி ஜனங்களிடம் அவர்களைக் குறி
த்து மேன்மையாகவும்பிரியமாகவும்பேசினார்கள். நறு
மணம் கமழும் பலவருணமுள்ள புட்பச்செடிகளும்
பலவகைப்பட்ட காய்கனிகளைத் தரும் விருட்சங்க
ளும் கண்ணுக்கழகான நானாவிதச் செடிகொடிகளும்
செறிந்துள்ள சிங்காரப் பூந்தோட்டத்தின் வழியே
கூடி, சிறுபிள்ளைகட்குரிய விளையாட்டுகளுக்குவே
ண்டி அமைத்துவைத்திருக்கும் பல விஷயங்களையும்
கண்டு களித்துக்கொண்டு, விக்டோரியா அம்மாள்
1831-ம் வருடம் ஜனவரி மாதத்தில் நாடக சாலைக்கு
முதல்முதல் விஜயம் செய்தனர். அரண்மனையிலே
இராஜ அந்தஸ்திற்குரிய காரியங்களும் மற்றும்
விசேஷங்களும் நடக்கும் காலங்களை யொழித்து
மற்றக் காலங்களிலெல்லாம் விக்டோரியா இளவரசி
யார் தமது பா[illegible] சிந்தை வைத்துச் சாக்கிரதை
[illegible] படித்து வந்தனர். அவர்கள் டாக்டர் டேவிஸ்

என்பவரிடத்திலும் சீசன் துரைசானி இடத்திலும்
கல்வி பயின்றுவந்தது மல்லாமல், நான்காம் ஜார்ஜ்
மகாராஜாவின் வேண்டுகோளின்படி முதல்முதல் நிய
மிக்கப்பட்ட டப்ளியூ. ஜே. பி. சேல் என்பவரிடத்
தில் சங்கீதமும், மாட்டாம் போர்டின் அம்மாள் இடத்
தில் ஐரோப்பியர் விசேஷமாய்க் கொண்டாடும் நடன
மும் பயின்றுகொண்டு வந்தனர். கையெழுத்துப்
பாடமும் கணிதபாடமும் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் கை
யெழுத்துப்பாடம் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயராயிருந்த
ஸ்டேவார்ட் துரையவர்களிடத்தில் கற்றுக்கொண்டுவந்
தார்கள். இவர் கையெழுத்துப் பாடத்தைக் கற்றுக்
கொடுத்தவழி மிகவும் நல்லதாகையால், ஓர் அட்சரத்
தோடு மற்றொரு அட்சரம், மட்டிற்கு மிஞ்சிச் சேரா
மல் யாரும் எளிதில் அறியத்தக்க விதம் இளவரசியா
ருடைய கையெழுத்து மிகத்தெளிவாயிருந்தது. இது,
கையெழுத்து வைப்பதற்குச்செய்து வைத்துக்கொண்
டிருக்கும் முத்திரை முதலானதை உபயோகப்படுத்
தாமல், அவர்கள் தாமே சுயமாய்க் கையெழுத்துப்
போடும் சாதனங்களிலுள்ள கையெழுத்தைக் கொஞ்
சம் கவனமாய்ப்படித்து நோக்கினால் விளங்கும். விக்
டோரியா அம்மாள் தமக்கு உபாத்தியாயர் கற்றுக்
கொடுத்தவைகளை எல்லாம் வெகு சுலபமாய்க் கற்
றுக்கொண்டார்கள். ஐரோப்பா கண்டத்தில் பேசும்
அநேக பாஷைகளைக் கற்றுக்கொள்ளுவதில் அவர்க
ளுக்கு விசேஷசாமர்த்தியம் இருந்தது. அவர்கள்
வைற் தீவிலும் கிளேர்மான்ட் என்னும் இடத்திலும்
வசிக்கும்பொழுதும் கல்வியை [illegible]
மல் தமது தாயாரிடம் [illegible]

படித்துவந்தார்கள். இங்கிலாந்து தேசத்தையும் நமது பரத கண்டமாகிய இந்தியா தேசத்தையும் ஆண்டு வந்த சக்கிரவர்த்தினியார் தமது பாலியத்திலேயே தாம் சாமர்த்திய முள்ளவர்களென்றும் நற்குணம் படைத்தவர்களென்றும் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் தம்மை விளக்கிக்கொண்டு வந்தார்கள். 1832-ம் வருஷம் கோடைக்காலத்தில் கென்ற் பெருமாட்டி தமது குமாரத்தியைக் கூட்டிக்கொண்டு இங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ள அநேக முக்கியமான நாடுகளைப் பார்த்து வரும்படி ஒரு பிரயாணஞ் செய்தனர். இப்பிரயாணத்தின் முக்கிய உத்தேசமானது தமது நாட்டில் பலவகையாலும் பொருந்தியிருக்கின்ற நானாவிதமான காரியங்களின் சாரங்களை அறிந்துவரத்தான். கோவென்ட்ரி, ஷ்ரூஸ்பூரி, போவிஸ் க்யாசில், உவின்ஸ்டே, போமாரிஸ் முதலிய பட்டணங்களுக்குச் சென்று, அவற்றை நோக்கி, அவ்வவ்விடங்களின் பூர்வீக சரித்திரத்தாலும் தேசஸ்திதி வளம் முதலியவற்றாலும் தற்காலம் நடந்துவரும் அருந்தொழில் முயற்சியினாலும்விளங்கும் விசேஷங்களை எல்லாம் நுட்பமாய் விசாரித்து அறியவிரும்புவார்கள். இராஜ பரம்பரையாராகிய இருவரும் கொஞ்சக்காலம் ஆங்கிளிசி தீவில் வசித்துக் கொண்டிருந்தனர். விக்டோரியா இளவரசியார் இன்னும் பல பட்டணங்களுக்குச் சென்று அவற்றிலுள்ள விசேடங்களையும் அறிந்து வந்தார்கள். விக்டோரியா அம்மாளும் அவர்களுடைய தாயாரும் மேற்படி பிரயாணஞ்செய்து முடித்து, அக்டோபர் மாதத்தில் மிட்லெண்டு மாகாணங்கள் வழி [illegible] செஸ்டர்,

சாட்ஸ்வொர்த், மாட்லக் முதலிய இன்னும் அநேக இடங்களிலுள்ள குடிசனங்கள், மிக்க அன்போடு எதிர்சென்று அவர்களை அழைத்து உபசரித்தார்கள். இளவரசியார் கோடைக்காலத்தில் செய்த இக்தப் பிரயாணத்தில், ஆங்காங்குள்ள சிலபேர் கூடி அவர்களை வேண்டிக்கொண்ட பிரகாரம் ஒரு பள்ளிக்கூடக் கட்டடத்திற்கு கல்லநாட்செய்து அஸ்திவாரக்கல் போட்டுப் பதித்ததினாலும், ஒரு வாராவதிக்குப் பெயர் சாற்றினதினாலும், ஒரு சித்திரமரத்தை நட்டதினாலும், ராபெர்ட் பிராஸ்வினர் பிரபுவின் குழந்தைக்கு ஞானத் தாயாரிருக்கதினாலும் அவர்களுடைய பெயர் எண்டிசையும் பரந்து விளங்கிற்று. கென்ற் பெருமாட்டி தமது மகள் இனிமேல் ஆளப்போகின்ற நானாவித அந்தஸ்தையும் உயர்வும் தாழ்வுமுடைய சகல ஜனங்களையும் சம்பந்தித்த விஷயங்களையெல்லாம் நன்குதெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டுத் தம்மால் இயன்றமட்டும் முயன்று அவர்களைப் பழக்கிவந்தனர். இளவரசியார் மிகவும் சுதேசாபிமானமுடையவர். இது அவர்களுடைய சம்பாஷணையினாலும் அவர்கள் செய்யும் காரியத்தினாலும் நன்றாய் விளங்கும். விக்டோரியா அம்மாள், அநேக பிள்ளைகளைக் கூட்டமாய் நிறுத்திப் படம்பிடித்து, செச்பீல்ட் ஜெபாலயத்தில் வைத்திருக்கும் ஒரு படத்தைப்பார்த்து அதிசயித்தார்கள். அவர்கள் ப்ராம்ஸ்குரோவில் ஆணிவேலைக்காரர்களுடைய கைத்தொழிலையும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள சமீபமான இடங்களில் செய்யும் மற்றமுள்ள இருப்பு வேலைகளையும் [illegible] நோக்கி அதிகப்பிரியத்தோடு [illegible]

ப்ராம்ஸ்குரோவிலுள்ள ஆணி வேலைக்காரர்கள், அநேக விதமான ஓர் ஆயிரம் ஆணிகளை ஓர் இறகில் போட்டு அடைத்து, அதனை ஒரு சிறிய பொற் பெட்டியில்வைத்து, அவர்களுக்கு மரியாதையாகக் கொடுத்து உபசரித்த வெகுமதி விஷயமாய் அவர்கள் அளவில்லாத சந்தோஷமடைந்தார்கள். ஆக்ஸ்போர்ட் பட்டணத்துச் சர்வகலாசங்கத்தார் இளவரசியாரை மரியாதை செய்து உபசரித்தவிதம் வேறு. அது அவர்களுக்குப் பெருமையான எண்ணங்களையும் மற்றும் அநேக மனோபாவங்களையும் மூட்டிற்று. சர்வகலா சபையில் மேற்படி சங்கத்துப் பிரதிநிதி ஊர்பார்க்கவரும் உயர்ந்த அந்தஸ்துள்ளவர்கள் விஷயமாய் ஒரு நிருபம் எழுதிப் பகிரங்கமாகப் படித்துப் பிரசங்கஞ்செய்து அவர்களை உபசரிப்பது வழக்கம். இளவரசியார் அவர்களுக்கும் பேர்போன மேற்படி சர்வகலாசபை ஒரு நேர்த்தியான வேதப் புத்தகத்தையும் வெண் பட்டாடையில் அச்சடித்திருந்த அவர்கள் பிரயாண சரித்திரத்தையும் இனாமாகக்கொடுத்து மரியாதைசெய்து உபசரிக்க அவைகளை அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

1833-ம் வருடம் நமது சக்கிரவர்த்தினியாரும் அவர்கள் தாயாரும் வைற் தீவிலுள்ள நாரிஸ் கோட்டையிலிருக்கின்ற அவர்களுடைய அழகான அரண்மனையை வந்தடைந்து அங்குச் சிலகாலம் வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது அவர்களுடைய சமுகதரிசனத்திற்காக வரும் ஜனங்கள் சொற்பம், ஆதலால் [illegible] நேரமெல்லாம் அரண்மனையி

லிருந்து வெளியே புறப்பட்டுப் போய், அந்தத் தீவிலுள்ள அற்புதமானவையும் கண்ணுக்கு அழகானவையுமான அநேக நூதன விநோதக்காட்சிகளை எல்லாம் கண்டு, சந்தோஷமாகச் சம்பாஷணை புரிந்து கொண்டு அதிக சாவகாசமாய்த் திரும்பிவருவார்கள். சில வேளைகளில் வெகுதூரம் தனிமையாக நடந்து போய் உலாவிவருவார்கள். சிலகாலங்களில் ஒரு சிறு பிரயாணம்போல போய் அநேக இடங்களைப் பார்த்துவிட்டு வருவார்கள். எல்லிசபெத் வால்பிரிட்ஜ் என்னும் மாதுசிரோமணியைப்பற்றிச் சகலரும் சாதாரணமாக வாங்கிப் படித்துவரும் "டெயிரிமான்ஸ் டாட்டர்" என்னும் புத்திமார்க்கத்திற்கடுத்த சரித்திர புத்தகத்தை 'லேரிசமண்ட்' என்னும் வித்வான் விரிவாக எழுதியிருக்கின்றனர். அந்த உத்தமியாகிய பெண்மணியின் சமாதியைக் காணும் பொருட்டாக ஒருநாள் ஒரு பிரயாணி ஏரிட்டன் நகரத்தில் பூர்வகாலந்தொட்டுப் பிரசித்தமாக வழங்கிவரும் சமாதித் தோட்டத்திற் பிரவேசித்து நாலாபக்கமும் தேடித் திரிந்துகொண்டிருந்தான். அப்படி அலைந்து திரிந்துகொண்டிருக்கையில், பசுமையான புற்கள் அடர்ந்து முளைத்து வளர்ந்திருக்கின்ற ஒரு மேட்டின் பக்கத்திலே, ஒரு [illegible]யும் ஒரு பாலியப்பெண்ணும் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டான். அவன் பார்க்கும்படி தேடிவந்த அந்தக் கிறிஸ்தவ உத்தம ஸ்திரீயின் உருக்கமான சரித்திரத்தை அந்தச் சிறுபெண் மிகவும் இனிமையான குரலில் உரக்க வாசித்[illegible] யுற்று, அவர்கள் [illegible]

ண்டு, தோட்டத்தின் மற்றொரு பக்கமாகத் திரும்பி அங்கே நின்றுகொண்டிருந்த சமாதித் தோப்பு விசாரணை வேலைக்காரனை விசாரித்தபொழுது, அவர்கள் கென்ற்பெருமாட்டியும் விக்டோரியாஇளவரசியும் என்றும் கிரிஸ்தவ பத்தியில் சிறந்து விளங்கின; எல்லிசபெத் வால்பிரிட்ஜ் கன்னிகையாரது சமாதியைக் காணும்படியாக அவர்கள் வந்திருக்கிறார்களென்றும் அவன் அப்பிரயாணிக்குத் தெரிவித்தான். வைற் தீவிலிருக்கும்பொழுது ஒரு சிறு கப்பலிலேறி இங்கிலாந்தில் தெற்கே கடற்கரையோரத்திலிருக்கும் பலபட்டணங்களைப் போய்ப்பார்த்துவருவது அவர்களுக்கு வழக்கம். அப்படி ஒரு தடவை அவர்கள் பிரயாணஞ்செய்யும்பொழுது விக்டோரியாஇளவரசியாருக்கு ஒரு பிராண அபாயம் நேரிட்டது. அவர்கள் சமுத்திரத்தில் கப்பல்யாத்திரை செய்யும்பொழுது ஒரு சமயத்தில் திடீரென்று ஒரு பெரும் புயற்காற்று அடித்தது. அப்புயலின் மும்மரத்தையும் கடலின் கோட்டத்தையும் பார்த்த பராக்கிலே இளவரசி நின்றுகொண்டிருந்தபொழுது, பாய்மரத்தின் உச்சியில் நெறுநெறு என்று ஒரு சத்தம்கேட்டது. உடனே கப்பல் மாலுமி இளவரசி நின்றுகொண்டிருந்த இடத்திற்குச் சீக்கிரமாய் ஓடிவந்து அவர்களைத் தூக்கி அபாயமில்லாத மற்றொரு இடத்தில் விட்டுவிட்டான். அவன் அப்படி அவர்களைத் தூக்கிவிட்ட உடனே இளவரசி முன்பு நின்றுகொண்டிருந்த இடத்தில் பாய்மரம் முறிந்துவிழுந்தது. அத்[illegible]ருணம் மா[illegible]லிக்கிருந்த [illegible] அவனுக்கு [illegible] தந்தது. அதன்றியும்

அவன் இறந்துபோனபிற்பாடு அவனுடைய சந்ததியாருக்கும் சம்ரட்சணைக்காகத் தருந்தசகாயம் கிடைத்துவந்தது. வைற் தீவிலிருந்து கென்ஸிங்டன் மாளிகைக்கு வந்து சேர்ந்தபின்பு விக்டோரியாஅம்மாள் மிக்க தேகஅசௌக்கியத்தை அடைந்தனர். தாம் முன்னம் இருந்த இடத்திலிருந்து திடீரென்று வேறொரு இடத்திற்கு வந்தபடியால் அவ்விரண்டிடங்களுக்குமுள்ள சீதள உஷ்ண ஸ்திதியின் பேதமானது தேகத்திற்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆதலால் முகம் வெளுத்துத் தேசம் மெலிந்து அவர்கள் இளைத்திருந்தார்கள். அவர்கள் முதல் முதல் அதிக வியாதியாயிருந்தது அப்பொழுதுதான். ஆயினும் நாளுக்குநாள் சுகப்பட்டு வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் ஆச்சிரமத்தில் நடக்கும் பெரிய உற்சவத்திற்குமுன்பு அவர்கள் பூரண சௌக்கியத்தை அடைந்தார்கள். மேற்படி உற்சவத்தைக் காணும்பொருட்டு உவில்லியம் மகாராஜா அவர்கள் தம்முடைய மனைவியார் அடிலெயிட் இராணி அவர்களையும் இளவரசியாரையும் அழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள். உற்சவம் காணவந்த இராஜபத்தியுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் இளவரசியாருக்கு மிக்க உற்சாகத்தோடும் அன்போடும் வந்தனை வழிபாடு செய்து அவர்களை உபசரித்தார்கள்.

அப்பொழுது விக்டோரியா இளவரசிக்குப் பதினைந்து வயது. அவர்கள் படிப்பிலும் ஒழுக்கத்திலும் நாளுக்குநாள் மேன்மேலும் அபிவிர்த்தி அடைந்துகொண்டுவந்தார்கள். அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கும் உபாத்திமாரும் அவர்களின் மேற்[illegible] வந்த துரைசாணியும் [illegible]

காரியங்களை யெல்லாம் நன்றாய்ப்போதித்து வந்தார்கள். இங்கிலீஷ் இலக்கியத்தில் மிக்க தேர்ச்சி அடைந்திருந்தார்கள். லத்தின் பாஷையில் வழங்கும் பிரபந்தங்களுள் பெயர்பெற்ற வெர்ஜில், ஹாரஸ் என்னும் வித்வச்சிரோமணிகள் இயற்றிய கிரந்தங்களை நன்றாய்க் கற்றறிந்தார்கள். ஐரோப்பா தேசத்தில் வழங்கிவரும் அநேக பாஷைகளை அந்தவயதிலேயே நன்றாய்ப் பேசும்படி பழகிக்கொண்டார்கள். இங்கிலாந்துதேச சரித்திரம் முழுவதும் அவர்களுக்கு நன்றாய்த்தெரியும். கணிதசாஸ்திரத்தில் அவர்களுக்கு மிகுந்த திறமையிருந்தது. சங்கீதத்திலும் சித்திரம் வரைதலிலும் இடைவிடாமல் பழகி வந்தார்கள். தமது தேசத்தாருக்கு விதி நிஷேதங்களைக் கற்பிக்கும் சட்ட திட்டங்களை நன்றாய்க் கற்றறிந்திருந்தார்கள். உபயோகமுள்ள பல தத்துவ சாஸ்திரங்களையும் படித்து வந்தார்கள். இவற்றோடு தையல் வேலையையும் இடைக்கிடை கற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் பால்யத்தில் கற்றுக்கொண்ட ஒவ்வொரு காரியமும் அவர்கள் இனிமேல் அடையப்போகிற மேன்மையான பதவிக்கு அவர்களைப் பாத்திரமாக்கி, அவர்கள் பட்டத்துக்கு வந்தபிற்பாடு அவர்கள் பார்க்கவேண்டிய அதிகப் பொறுப்பான வேலைக்கு மிகவும் பிரயோஜனகரமாயிருந்தது.

விக்டோரியா அம்மாளுக்கு அவர்களுடைய தாயார் போதித்த புத்திமதி மிகவும் சிறந்தது: "இங்கிலாந்து தேசத்து ஜனங்கள் உன்னை மதித்து மரியாதை புரிகிறார்களென்று சற்றும் நினைக்கவேண்டாம். நினது

மேன்மையான இராணிப் பட்டத்தையும் அதற்குரிய அந்தஸ்தையுமே மதிக்கிறார்கள். ஆதலால் அவற்றிற்கு யாதொரு குறைவும் வாராதபடி நீ நடந்துகொள்ளுதலே மேலான ஞானம். சகலரும் உன்னை உயர்ந்த ஒழுக்கத்தினையுடைய நல்லபெண் என்று புகழ்ந்துகொண்டாடும்படி நீ முயன்றுவருவதே நான் உன்னைப்பெற்று வளர்த்து இதுகாறும் பத்திரமாகப் பார்த்துவந்ததற்குப் பிரதிபலன். பட்டம் பெறுவதற்கு முன்னமே நீ அப்படிப் பெயரெடுப்பது நீ பின்பு நல்ல அரசியாயிருப்பாய் என்று எண்ணுவதற்கு ஓர் உதாரணமாகும்."

1835-ம் வருடம் ஜூன் மாதம் வழக்கம்போல ஆஸ்காட் என்னும் இடத்தில் பந்தயவோட்டம் முதலிய விளையாட்டுகள் நடந்தன. அதைக்காணும்பொருட்டு அநேக கனவான்கள் வந்து கூடினார்கள். அப்பந்தயதினங்களுள் விசேஷித்ததொன்றில் விக்டோரியா அம்மாள் இராஜகுடும்பசகிதமாய் அவ்விடத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். அப்பந்தய விளையாட்டுகள் நடக்கும் இடத்திற்கு அவர்கள் முதல்முதல் வந்தது அப்பொழுதுதான். அப்பொழுது அவர்கள் ஏறிச்சென்ற பண்டிக்குமுன்னே குதிரைராவுத்வீரர்கள் இராஜமரியாதை முறைப்படி. இராஜகுடும்பத்தின் வரவை எச்சரித்துக்கொண்டு பந்தயக்களத்திற்குச் சென்று, அங்கே இராஜா இராணி விக்டோரியா அம்மாள் முதலியவர்கள் பண்டியிலிருந்து இறங்கவேண்டிய இடத்திற்குச் சமீபமாக அணியாய் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பண்டியிலிருந்து கீழே இறங்கினபொழுது [illegible]

அதிக கோலாகலமாயும் ஆச்சரியப்படத்தக்கவிதமா
யும் இருந்தது. அன்று கோடைக்காலத்துப் பிரகாச
முள்ளதோர் பகற்பொழுதானபடியால், ஆங்குற்ற
இராணுவவீரர்கள் தரித்திருந்த ஒரேவிதமான உடுப்
புகளும் ஆயிரக்கணக்காகவந்து கூடிநின்ற உயர்ந்த
அந்தஸ்தையுடைய துரைசானிகள் அணிந்திருந்த
வஸ்திராபரணங்களும் சூரியகிரணத்தால் மிக்க காந்
தியை அடைந்து ஒருகாலும் மறக்க முடியாததும்
காண்போர் கண்களைப் பறிக்கும்படியானதுமான ஓர்
அழகிய காட்சியாய் விளங்கின. அப்பொழுது இள
வரசிக்குப் பதினாறு வயது. அவர்கள் உயரமாய்
வளர்ந்திராவிட்டாலும் பாலியப் பருவத்திற்குரிய
நல்ல சுகமும் சந்தோஷமும் தேககாந்தியுமுள்ளவர்க
ளாக இருந்தார்கள். ஒளிபொருந்திய அவர்களுடைய
கூந்தலில் அவர்கள் வமிசத்து இராணிகள் வைத்து
முடித்துக்கொள்ளும் பழைய மாதிரியான விலை
யுயர்ந்த முடிமயிர்வைத்துச் சடைப்பின்னிப்போட்
டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அது அவர்களுடைய முகத்
துக்கு மிகவும் இலட்சணமாயிருந்தது. அவர்கள் ரோ
ஜாப்பூ வருணமுள்ள ஒருவகையான பட்டு வஸ்திரத்
தையும் சிரபூஷணமாகத் தலையில் வெகு நேர்த்தியான
தொப்பியையும் ஓரத்தில் கறுப்புக் குஞ்சம் வைத்துத்
தைத்த அழகான கழுத்துப்பட்டையையும் அணிந்து
கொண்டிருந்தார்கள். எல்லாருடைய கண்களும்
அவர்கள்மேலேயே சென்று அவர்களை அனைவரும்
கண்டபடி பலவாறாகப் புகழ்ந்துகொண்டாடினார்க
ளாயினும், சக்கிரவர்த்தினியார் இராஜாவாகிய தமது
[illegible] க்கியோடு

வந்தனைவழிபாடுகள் செய்து வார்த்தையாடும் ஜனங்
களிடத்தில் மாத்திரமே மிகப்பிரியமுடையவர்களாக
இருந்தார்கள். அமெரிக்கா தேசவாசியராகிய என்.
பி. வில்லிஸ் என்னும் கிரந்தகர்த்தா தேசாந்தரப்பிர
யாணம் செய்துவரும் நாளில் ஆஸ்காட் என்னும்
தலத்தைவந்தடைந்து அன்றைத்தினம் ஆங்கு நடந்த
வைகளைப் பிரத்தியட்சமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்
தனர். அவர், அங்கே அச்சமையம் எழுந்தருளி
யிருந்த மாட்சிமைதங்கிய இராஜவமிசத்தினரைப்
பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றனர்: " பந்தய
விளையாட்டுகள் நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது
நான் இராஜகுடும்பத்தார் இருக்கும் வழியாக நடந்து
உலாவினேன். அப்பொழுது ஆடிலெயிட் இராணி
யவர்களையும் விக்டோரியா இளவரசியாரையும் கண்
குளிரக்கண்டேன். அவர்கள் கிராதிச்சட்டங்களின்
மேல் சாய்ந்துகொண்டு காட்சி காணவந்திருக்கும்
கனவான்கள் களிகூரும்படி ஒருவன் பாடும் வேடிக்
கைப்பாட்டை நாட்டோடிஜனங்களுக்கொப்பம் வெகு
விநயமாக உற்றுக்கேட்டு அதனை வியந்து மகிழ்ந்து
கொண்டிருந்தார்கள். ஆடிலெயிட் இராணியம்மாள்
தம்முடைய மேன்மையான நிலைமைக்குத் தக்கவண்
ணம் அதிகார அங்கங்களை விளங்கக்காட்டும் கம்பீர
மான பார்வை நடை உடை முதலியவைகளைக் கரு
தாமல் சாதாரணமான ஒரு பெண்பிள்ளையைப்போ
லவே இருந்தார்கள்; ஆனால், இளவரசியோ, வியா
பாரச்சாலைகளில் விற்பனைக்காக வைத்திருக்கும்
அவர்களுடைய படங்களைப்பார்க்கினும் அதிக அழ
குள்ளவர்களாய் விளங்கினார்கள்.

த்தின் அரசுரிமையைக் கையாளப்போகின்ற இள
வரசியார் அவ்வளவு அழகும் இனிமையுமான சாயல்
களைப் பொருந்தியிருத்தல் காண்போர் கருத்தைக்
கவரத்தக்கது. அரசுபுரியும் ஆதிக்கம் பெற்றவர்
தமது விவாகவிஷயமாய்த் தாமே பார்த்துத்தெளிந்து
நடத்தி மனசௌக்கியத்தை அடையும்படி சற்றும்
கருதாமல், இராஜதந்திரிகள் தம்முடைய தேசத்துப்
பொதுநன்மையைநாடி தம் இஷ்டம்போல் மண
மகன் மணமகளைத் தீர்மானித்து மணவாக்குத்தத்தஞ்
செய்து விவாகம் முடிக்கும்வழக்கம் இன்னமும்
நடந்துவருவதால், ஒருவேளை இளவரசியார் விஷய
மாயும் அங்ஙனம் நடந்தாலும் நடக்கும்." கபடமின்
றித் தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்ட அமெரிக்
காதேசநூல் கிரந்தகர்த்தா சொல்லியவாறு நடந்தேற
வில்லை. அவ்விதம் அவர் கூறியபின்பு சிலதினங்கட்
குள்ளே விக்டோரியாஅம்மாள் தமது கருத்துக்
கிசைந்த மணமகனுக்கு உறுதிவாக்களித்து நிச்சய
தாம்பூலம்செய்துகொண்டனர். அவ்விதமாக விவாக
விஷயமாய்த் தமது சொந்த இஷ்டம்போல நடந்து
கொள்ளும்படி இளவரசியாருக்குக் கிடைத்த பாக்
கியமானது அதற்குமுன்னர் இராஜகுடும்பத்திலுள்ள
பட்டத்துக் கன்னிகைகள் யாருக்கும் கிடைத்ததே
இல்லை.

1835-ம் வருடம் ஆகஸ்டு மாதம் 30-ம் தேதியில்
ஸெண்ட் ஜேம்ஸ் என்னும் ஜெபாலயத்தில் கந்தர்புரி
சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷரிடம் கிறிஸ்துமார்க்க அனுஷ்
டானப்படி "திடப்படுதல்" என்னும் இரண்டாவது
ஞானதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டனர். மேற்படி விசே

ஷத்தை நடத்துகையில் இலண்டன் பட்டணத்துப்
பிரதான குரு சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷருக்கு உதவியாக
நின்றுகொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது கென்ற்
பெருமாட்டி, உவில்லியம் மகாராஜா, ஆடிலெயிட்
இராணி முதலியவர்களும் இராஜகுடும்பத்தைச்
சேர்ந்த இன்னும் சிலரும் அவ்விசேஷத்திற்காக
ஆலயத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். அங்கு நிகழ்ந்த
ஒவ்வொரு காரியமும் மனதை உருக்கிப் பரிசுத்த
மான நிலைமையை உணர்த்திற்று. அத்தியக்ஷரவர்
கள் இளவரசியார் இனி அனுபவிக்கப்போகிற மேன்
மையான நிலைமைக்குரிய பெரிய பொறுப்பையும்
உத்தரவாதத்தையும் எடுத்துச்சொல்லி, அவர்கள்
அந்நிலைமைக்குத் தக்கவண்ணம் நடக்கவொழுகவேண்
டிய சன்மார்க்கநெறிகளை அவர்களுக்குப் போதிக்கை
யில் இளவரசியார் மிகச் சிரத்தையோடு கருத்தாய்க்
கேட்டுணர்ந்தனர். இவ்வாறாம் இரண்டிற்கும் சமரச
மாயொழுக முயன்று பழகப்பட்டு, பாவம் குடிகொள்
ளும் உலகவாழ்க்கைக்குரிய இன்பதுன்பங்களைக்
கொடுக்கும் எல்லாக்காரியங்களிலேயும் நிலைகுலையா
திருக்கும்படி, நல்ல புத்தியையும் சோர்வடையாத
வண்ணம் நிலைப்பான ஊக்கத்தையும் கட்டளையிட்
டருளச் சாக்ஷாத் கடவுளின் சரணகமலங்களை
அன்போடு தியானித்துப் பத்திபண்ணுவது எல்லா
வற்றினும் மேலானகடமை என்று அவர்களுக்கு
அத்தியக்ஷர் போதிக்கையில், அவர்கள் மனமுருகிச்
சித்தநைந்து கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம்
பொங்கிப்பெருக, பாவத்தின் பயங்கரமான ஸ்திதியை
உணர்ந்து திடன் அழிந்தவராய்த் தமது [illegible]

மார்பிலே சாய்ந்து தலைகவிழ்ந்துகொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுதனர். கென்ற் பெருமாட்டியும் மனமுருகி ஏங்கினர். உவில்லியம் மகாராஜா அவர்களும் ஆடிலெயிட் இராணி அவர்களுங்கூட மனமொன்றி உற்றுணர்ந்து அசைவற்றிருந்தனர்.

1836-ம் வருடம் மே மாதத்தில் கோபர்க் பிரபுவானவர் பிரின்ஸ் எர்னெஸ்ட், பிரின்ஸ் ஆல்பர்ட் என்னும் தமது இரண்டுபுத்திரர்கள் சகிதம் இங்கிலாந்துக்கு விஜயம்செய்து, கென்ற் பெருமாட்டி வசிக்கும் கென்ஸிங்டன் அரண்மனை வந்தடைந்து சுமார் நாலுவாரம்வரை அங்குத் தங்கியிருந்தனர். இளவரசியாருக்கு மணமாலைசூட்டும் பாக்கியத்தை அடையப் போகின்ற இராஜகுமாரனை இளவரசியார் முதல்முதல் கண்டது அப்பொழுதுதான். விசேஷ கௌரவமுள்ள அவ்விருந்தினருக்கு மகாராஜாவும் இராணி அவர்களும் விருந்துசெய்து அவர்களை உபசரித்ததுமல்லாமல், இராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் அவ்விதமாக அவர்களுக்கு விருந்தளித்து உபசாரம் செய்து அவர்களைக் களிப்படுத்தினார்கள். கென்ற்பெருமாட்டியும் இளவரசியும் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பட்டணத்திலுள்ள விசேஷங்களையெல்லாம் அவர்களுக்குக் காண்பித்துச் சொந்தம்பாராட்டினார்கள். ஆல்பர்ட் இராஜகுமாரன் தனது கண்ணிற்கினிய அருமை மைத்துனியாகிய இளவரசியாரிடம் விடைபெற்று அவரைவிட்டு அந்தத்தடவை பிரியுமுன்னமே, இலண்டன் பட்டணத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கும் [illegible]க்கூடத்தின் வருஷாந்தரதினத்தில் [illegible] கண்டுவரும்பொரு

ட்டு இருவரும் ஒருமிக்கப்போயினர். அங்கு அச்சமையம் நடந்தவைகளையெல்லாம் இருவரும்கண்டு களிகூர்ந்தனர். முக்கியமாக, வேதப்புத்தகத்திலிருக்கும் 100-வது சங்கீதத்தைப் பிள்ளைகளெல்லாரும் ஒருமிக்கச்சேர்ந்து அதிக இனிமையாகப் பாடுவதைக் கேட்டு விசேஷ ஆனந்தமடைந்தனர். அக்காரியாதிகள் முடிந்து தீர்ந்தஉடனே இலண்டன்நகராதிகாரியும் அவருடைய மனைவியும் அவர்களைத் தமதரண்மனைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சில பலகாரவகைகள் பண்ணிவைத்துத் தாகசாந்திசெய்வித்து உபசரித்தனர். நகராதிகாரி அநேக கனவான்களையும் அழைத்திருந்தவராதலால் அநேகர் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் இளவரசியாரவர்களது ரூபலாவண்ணியத்தையும் மிகுந்த தேகசாந்தியையும், அவர்களுடைய மைத்துனராகிய இராஜகுமாரர்களின் கொஞ்சமும் கருவங்கொள்ளாத நல்ல சுபாவத்தையும் கண்டு வியந்து மகிழ்ந்து கொண்டாடினார்கள். இளவரசியாரும் அவர்களுடைய மைத்துனரும் தங்களை அழைத்து உபசரித்து மரியாதைசெய்த நகராதிகாரியோடும் அவருடைய மனைவியாரோடும் இன்னும் அங்குற்றிருந்த அநேக கனவான்களோடும் தாராளமாகச் சம்பாஷணைபுரிந்து தாங்கள் அப்பொழுது கண்ணுற்ற சகல காட்சிகளும் தங்களுக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கின என்று உபசாரமரியாதையாகப் பகர்ந்தனர்.

1837-ம் வருடம் மே மாதம் 24-ம் தேதியில் இளவரசியாருக்குப் பதினெட்டு வயதாயிற்று. அவர்கள் சகல காரியங்கட்கும் முழுச்சுதந்திரப் [illegible]

ந்தார்கள். அன்றுகாலையில் சூரியோதய சமயம் முப்பத்தேழு பாடகர்கள் ஒரேவிதமான உடுப்புகளை உடுத்தி அலங்காரமாக நின்றுகொண்டு பிட்டில், மிருதங்கம் முதலிய சங்கீதவாத்தியங்களை வைத்து வாசித்து அநேக கீர்த்தனைகளும் தேவாரப்பதிகங்களும் பாடிக்கடவுளைத் தியானித்து இளவரசியாரை வாழ்த்தினார்கள். இளவரசியார் எப்போதும் அதிகாலையிலேயே படுக்கையிலிருந்து எழுதல் வழக்கம். அன்றைத்தினம் வழக்கப்பிரகாரம் எழுந்து ஒரு பலகணியின் புறத்தே உட்கார்ந்துகொண்டு அவர்கள்பாடும்பாட்டுகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பாடகர்கள் பாடினபாட்டுகளுள் ஒன்று தமது கீர்த்திப்பிரதாபமுள்ள தந்தையாரைக் குறித்துள்ளதாதலால் அதனைத் திரும்பவும் ஒருமுறை பாடும்படி அன்போடு வேண்டிக்கொண்டார்கள். பாடி முடித்துச் சங்கீதவாத்தியகோஷங்களை நிறுத்தப்போகிறபொழுது "கடவுள் மகாராஜாவை இரட்சிப்பாராக" என்னும் முதலடியையுடைய இராஜமங்களம் பாட ஆரம்பிக்கவே அங்கே சங்கீதம்கேட்டு இரசித்துக்கொண்டுநின்ற திரளான ஜனங்கள் யெல்லாரும் பாடகர்களோடு ஒருமிக்கக் கூடி அதிகமுழக்கமாக மங்களம்பாடி முடித்தனர். அன்றைத்தினம் ஐரோப்பியர் வழக்கப்பிரகாரம் அநேக கனவான்களும் பிரபுக்களும் இராஜசமுகதரிசனத்திற்காக அரண்மனைக்குவந்து கென்ற்பெருமாட்டியையும் இளவரசியாரையும்கண்டு சம்பாஷித்து ஆசிகூறிச் சென்றனர். வருஷந்தோறும் கொண்டாடும் பிறந்தநாளில் ஏதாவது வெகுமதி அனுப்பி மரியாதைபண்ணுவது ஐரோப்பியர்கட்கு வழக்கமாதலால் அன்றைத்

தினம் இளவரசியாருக்குக் கிடைத்த வெகுமதிகளுள்ளே சிறந்தது அவர்களுடைய பெரியதகப்பனாராகிய மகாராஜா அவர்கள் அனுப்பின கின்னரவாத்தியந்தான். அது 3,500 ரூபாய் விலையுள்ளது.

இளவரசியாருடைய பிறந்தநாளில் இலண்டன்பட்டணத்தில் இராச்சியத்தைச் சேர்ந்த சகல உத்தியோகசாலைகளையும் மூடியிருந்தார்கள். இரண்டு ஆலோசனைச்சபையும் கூடவில்லை. செண்ட்ஜேம்ஸ் அரண்மனையில்சகலவித கோஷத்தோடும் துரைத்தனத்தார் ஒரு பெரியவிருந்து செய்தார்கள். அங்கே இளவரசியாரைத்தக்கபிரகாரம் உபசரித்துக் கனப்படுத்தி மரியாதை செய்யும்பொருட்டு மாட்சிமைதங்கிய அநேகர் கம்பீரமாகக்கூடினார்கள். மகாராஜா அவர்கள் மிகவும் சௌக்கியத்தப்பாயிருந்தபடியால் அவர்களும் அவர்கள் மனைவியாராகிய ஆடிலெயிட் இராணி அவர்களும் வரவில்லை. இத்தடவை விக்டோரியா அம்மாள் வழக்கம்போலத் தமது தாயாருக்குப்பின் உட்காராமல் அவ்வரண்மனையில் நடுவே போட்டிருந்த இராஜ அந்தஸ்திற்குரிய ஆசனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள். அவர்களுடைய வலப்பாகத்திலும் இடப்பாகத்திலும் கென்ற் பெருமாட்டியும் அக்கஸ்டா இராஜகுமாரத்தியும் இருந்தார்கள்.

விக்டோரியா அம்மாளை இளவரசித்தானத்தில் கடைசியாக இராஜ அரண்மனையில் கண்டது 1837-ம் வருடம் மே மாதம் 29-ம் தேதி. அன்றைத்தினம் மகாராஜாவினுடைய பிறந்தநாள். அவர்களை அரண்மனைக்கு வெளியே இளவரசித்தானத்தில் கடைசியாகப் பார்த்தது, ஸ்பிட்டல்பீல்ட்ஸ் [illegible]

தர்மமாகக் கொஞ்சம் பண உதவிபண்ணும்பொருட்டுச்செய்த ஏற்பாட்டின் விஷயமாய் ஓப்பிரா மண்டபத்தில் நடத்தின விருந்திலேதான். இத்தரும விஷயமே அவர்கள் இளவரசித்தானத்தில் கடைசியாகச்செய்த நற்காரியம். அந்த எளிய நெசவுகாரர்களின் கஷ்டம் ஒருவாறு கொஞ்சம் நிவிருத்தியானதென்று சில தினங்கட்கப்புறம் சக்கிரவர்த்தினியார் கேள்விப்பட்டு மிக்க திருப்தி அடைந்தார்கள்.

இளவரசியாருடைய ஜனனம்தொட்டு மங்கைப் பருவம்வரையிலுமுள்ள குழந்தைப்பருவத்தையும் கன்னிப்பருவத்தையும் அவர்கள் எப்படிக்கழித்தார்கள் என்பது நமக்குத் தெரிந்தது. அவர்கள் இப்பொழுது நன்றாய் வளர்ந்து சதைவைத்துத் தேகம் மேனி கொடுத்து அதிக அழகுள்ளவர்களாய்விளங்கினார்கள். அவர்கள் மேன்மையான நிலைமையை அடைந்திருந்தார்களாயினும் பொறுப்பும் உத்தரவாதமுமுள்ள காரியாகாரிய சம்பந்தமாய்த் தமது சௌக்கியத்தையும் இழந்து தமது கடமையைச்செலுத்துவதற்குப் பழகி இருந்தார்கள். "சேவைசெய்யத் தெரியாதவர்கட்கு ஆட்சிசெய்யத்தெரியாது" என்னும் உண்மை அவர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். கென்ற் பெருமாட்டி தமது குமாரத்தியை நானாவிதமான கல்வித் துறைகளில் பயிற்றுவித்தும் பலவிதமான காரியாதிகளை நன்கு அறியும்படி செய்வித்தும் சன்மார்க்க நெறிகளைப் புகட்டிப் போதித்தும் வந்ததற்காக இங்கிலாந்து தேசத்து ஜனங்கள் அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய பெரிய தகப்பனாராகிய உவில்லியம் மகா

ராஜா அவர்கள் தமது குடிகளைப் பிரலாபிக்க விட்டு விட்டுத் தாம் பிரிந்து பரகதி அடைவரென்று யார்க்குந்தெரியாது. அவர் எப்பொழுது இப்பாவ பூமியைவிட்டுப் புண்ணியஉலகத்தில் முழுமுதற்கடவுளின் திருவடிகளைப் போய்ச்சேரக் காலம்வந்ததோ அப்பொழுது இங்கிலாந்து தேசத்தின் உன்னதமாகிய இராஜபட்டத்தைச் சித்தமாக வகிப்பதற்கு இளவரசியாரை அருகராக்கியவை எவை என்றால், அவர்களை அவர்களுடைய தாயார் இளமையில் வளர்த்துவந்த நேர்த்தியும் அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் உபதேசித்துவந்த சன்மார்க்கபோதனைகளும் அவர்கள்கற்றறிந்துகொள்ளும்பிரகாரம் நடந்துவருகிறார்களா என்று அவர்களைமேற்பார்த்துவந்தபார்வையுமே.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

மகுடாபிஷேகம்.

விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியார் பிறந்தநாளில் மிகவும் வைபவமாக நடந்த விருந்து முதலியவற்றிற்கு உவில்லியம் மகாராஜா தமது தேகஅசௌக்கியத்தினிமித்தம் வரத்தடைப்பட்டவர் அதற்கப்புறம் வெளியேறவே இல்லை. வியாதி நாளுக்குநாள் அதிகப்பட்டு மேமாதக் கடைசியில் அவர் மிகுந்த அபாயநிலைமையிலிருந்தார். தேகம் பலவீனப்பட்டு மெலிந்துபோயிற்று; தாராளமாகச் சுவாசம் பறியாமல் மூச்சடைப்பு உண்டாயிற்று; எழுந்திருந்து நடக்கமுடியாது.

ஜூன் மாதம் 18-ம் தேதி நாயிற்றுக்கிழமை வியாதி மிகவும் அதிகப்பட்டு எல்லாருக்கும் சஞ்சலத்தை விளைத்தது. ஆயினும் அன்றைத்தினம் துரைத்தன சம்பந்தமாயுள்ள எழுத்துக் குத்துகளைப் பார்வையிட்டுக் கையொப்பம் வைத்தனர். மரணதண்டனைக்குள்ளான ஒரு பெரிய குற்றவாளியை மன்னித்து விடுதலைசெய்யும்படி கையொப்பமிட்டதுதான் அவர் துரைத்தன விஷயமாய் இராஜாவாகக்கடைசியில்செய்தகாரியம். அதற்குப்பின்பு சற்றுநேரத்திற்குள்ளாக கந்தர்புரி சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷர்அவர்கள் வந்து கிறிஸ்தவ அநுட்டான முறைப்படி வேதம்வாசித்துத் தேவாராதனைசெய்து மகாராஜாஅவர்களுக்கும் இராணிஅவர்களுக்கும் ஞானம் எடுத்துப்போதித்தனர். அப்பொழுது மகாராஜா அவர்கள் சாந்தமும் தைரியமும் அடைந்து மனம் ஒன்றுபட்டு அதிக வணக்கத்தோடும் நல்லறிவோடும் கடவுளுக்கு ஸ்தோத்திரம்செலுத்தினார்கள். அன்றைத்தினம் வாட்டர்லூ யுத்தத்தின் வருடாந்தரதினம் என்று மகாராஜாஅவர்களுக்கு அன்றுகாலையில் ஞாபகம்வர, அருகே இருந்த வைத்தியசிரேஷ்டரைப் பார்த்து "இன்றுமட்டும் நான் உயிரோடிருந்தால் போதும், அதற்குமேலிருக்க நான் விரும்பவில்லை" என்றார்கள். அதற்கு வைத்தியர் "இவ்விதமான இன்னும் எத்தனையோ நாட்களைக் கண்டனுபவிக்கும்படி தாங்கள் உயிர்பெற்றிருப்பீர்கள்" என்று கூறினார். அதற்குள்ளே மகாராஜாஅவர்கள் அவரைப் பார்த்து, "ஓ! இது முடியாதகாரியம்" என்று மொழிந்தனர். அவர்கள் 19-ம் தேதி காலமே நித்திரை

யினின்று விழித்தஉடன் இராணியவர்களைப்பார்த்து "துரைத்தனவிஷயமாயுள்ள வேலையை இன்றைக்கும் பார்க்க விரும்புகிறேன்" என்றார்கள். இராணியவர்களுடைய தாதிமார்கள் கதவுக்குச்சமீபமாக நின்று கண்ணீர்விட்டு அழுதுகொண்டிருந்தார்கள். மகாராஜாஅவர்கள் அத்தாதிமார்களைப்பார்த்து "கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக" என்று கூறி, அழவேண்டாம் என்று தமது கரத்தால் அமர்த்தினார். சிரேஷ்டஅத்தியக்ஷர்அவர்கள் வந்து தேவாராதனைசெய்து விசுவாசப் பிரமாணங்களை வேதபுத்தகத்திலிருந்து எடுத்து வாசித்தபொழுது மகாராஜாஅவர்கள் "இவைகளையெல்லாம் நான் உறுதியாய் நம்புகிறேன்" என்று கெட்டியாய் உரக்கசொன்னார்கள். அப்பொழுது இராணிஅவர்கள் மிக்க துக்கத்தை அடைந்து வருந்தினார்கள். மகாராஜாஅவர்கள் தமது பத்தினியாரது துக்கத்தைப் பார்க்கச் சகிக்காமல "தைரியமாய் இரு, தைரியமாய் இரு" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அன்றைத்தினம் இரண்டொருமுறை மேல்நோக்கிப்பார்த்து "கடவுளே! உமது சித்தம் நடப்பதாக" என்று இரைந்துசொன்னார்கள். அன்றைத்தினம் அத்தியக்ஷர்அவர்கள் மகாராஜா அவர்களைவிட்டுப் பிரியுமுன் அவர்களைப்பார்த்து "உங்களுடைய ஆத்மார்த்தவிஷயமாய் நல்ல ஜபதபங்கள்செய்து ஆண்டவருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்தினேன்" என்று சொன்னஉடனே, அவரைப் பார்த்து மகாராஜாஅவர்கள் "நான் பத்தியுள்ளவன்; நீங்கள் அதை நம்புங்கள்" என்று மெதுவாகச்சொன்னபோதிலும் இருத்தமாகச்சொன்னார்கள்.

இராத்திரி இருபதுநாழிகைக்குமேல் ஜூன் மாதம் 20-ம் தேதி காலமே நான்காம் உவில்லியம் மகாராஜா அவர்கள் பரலோகமடைந்தனர். அவர் நீதியும் நியாயமுமுள்ளவர். அடுத்தவர்களை ஆதரிக்கும் அன்புடையவர். தமக்கு விரோதம்செய்தவர்களைத் தண்டிக்காமல் மன்னிப்புக்கொடுக்கும் மாட்சிமையுடையவர். ஒருபோதும் கோபம்காட்டாமல் கிருபைபொழியும் கீர்த்தியுடையவர். சில குறைபாடுகள் அவரிடமிருந்தபோதிலும் அவைகளெல்லாம் குற்றங்களென்று பாராட்டத்தக்கவைகளல்ல. ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அவர் நடந்துகொண்ட மாதிரியும் அவரது மேன்மையான ஒழுக்கமும் நீங்கற்ற இச்சிறுகுறைபாடுகளைக்கூட மறைத்துவிட்டன.

மகாராஜா இறந்துபோயினர்! கடவுள் இராணியவர்களை இரட்சிப்பாராக! முதிர்ந்த பருவத்தையுடைய எழுபதுவயதான உவில்லியம் மகாராஜா அவர்களுக்குப் பின்பு பதினெட்டுப்பிராயமுள்ள இளமைப்பருவமுடைய விக்டோரியா அம்மாள் இங்கிலாந்து தேசத்தை அரசாளும் பாக்கியம் பெற்றனர். பாலியதிசையிலிருக்கும் விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியார் தாம் அரசுரிமைக்கு உரியவராயினர் என்ற சமாசாரம் செவியுற்றபோது எவ்வித சிந்தையுடையவராயிருந்தார்கள் என்பதை மிஸ் வின் என்னும் பெண்மணி ஒரு புத்தகத்தில் விவரமாகக் கூறியிருக்கின்றனர். அது மிகவும் இனிமையானது. இராஜா அவர்கள் தேகவியோகமானவுடன் அச்செய்தியை விக்டோரியாசக்கிரவர்த்தினியார்க்குத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு கந்தர்புரி சிரேஷ்ட அத்தி

யக்ஷரும் இராஜ காரியதரிசியும் வின்ஸர் மாளிகையைவிட்டுப் புறப்பட்டுக் காலை சுமார் 5-மணிக்கு கென்ஸிங்டன் அரண்மனை வந்துசேர்ந்தார்கள். அரண்மனையின் பிரதம வாசல் காக்கும் சேவகன் அயர்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்தானாதலால் அவர்கள் கதவைத்தட்டி அவனை எழுப்பவே அவன் எழுந்து கதவைத் திறந்தான். அவர்கள் அரண்மனையின் முற்றத்திற்கு வந்தபோது இளவரசியாரும் மாளிகையிலுள்ள மற்ற யாவரும் நித்திரையிலிருந்து இன்னமும் எழுந்திருக்கவில்லை என்று அறிந்து, மாளிகையின் கீழ் உப்பரிகையிலுள்ள ஓர் அறையில் போய்க் கொஞ்சநேரம் உட்கார்ந்து பார்த்தார்கள். பின்னும் யாரும் வரவில்லை ஆதலால் எழுந்துபோய், ஐரோப்பியர் வழக்கப்பிரகாரம், வந்தவர்கள் தமது வரவைத்தெரிவிப்பதற்காகக் கட்டித்தொங்கவிட்டிருக்கும் மணியைப் பலமாக அடிக்க, அவ்வோசைகேட்டு வந்தவர்களிடமாக இளவரசியாருடைய தாதியை அனுப்பி அவர்கள் அதிமுக்கியமான துரைத்தன சங்கதிவிஷயமாய் இளவரசியாரைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இளவரசியாருக்குத் தெரிவிக்கும்படி சொன்னார்கள். சற்றுநேரம்பொறுத்துத் தாதிப்பெண்ணானவள் வந்து இளவரசியார் நல்ல நித்திரையிலிருக்கிறார்களாதலால் அவர்களை உபத்திரவித்து எழுப்புவது சரியன்று என்று அவர்களுக்குச்சொன்னாள். அதற்கு அவர்கள் "இராச்சியகாரியத்தை முன்னிட்டு இராணியைப்பார்க்க வந்திருக்கிறோம். அவர்கள் நித்திரை செய்தாலும் நித்திரையைவிட்டு எழுந்துவரவேண்டும்" என்றார்கள். இப்பேர்

சொல்லி எழுப்பின உடனே அவர்கள் திடுக்கிட்டெழுந்து, இரவில் போட்டிருந்த உடுப்போடே கண்கள் கண்ணீர்சொரிய, கூந்தல் குலைந்து தோளில் கிடக்க, முகவாட்டமுற்று அவர்களிருந்த இடத்திற்கு வந்தார்கள்.

அவர்கள் தாங்கள் வந்தகாரியத்தை இளவரசியாருக்குத் தெரியப்படுத்தின உடனே இளவரசியார் அத்தியக்ஷரைப்பார்த்து "எனக்காகக் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கத் தங்களை விரும்புகிறேன்" என்று கவலையோடு சொன்னார்கள். உடனே அவர்கள் மூன்று பேரும் அவ்விடத்திலேயே முழங்காற்படியிட்டு, கடவுள் விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு அவ்வளவு பெரிய இராச்சியத்தை அரசாட்சிசெய்யத்தக்க ஞானத்தையும் பலத்தையும் கட்டளையிட்டருளுமாறு பிரார்த்தித்தார்கள். எவ்வளவு கற்றறிந்த பெரியோராயினும், தாம் ஏதாவது அரிய பெரிய காரியங்களைச் செய்யத்தொடங்குமுன்,

"கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின்"

என்ற குறளின் உண்மை விளங்கத் தமது மதானுஷ்டானப்படி கடவுளைப் பிரார்த்தித்து அவர் உதவியை நாடுவது மிக்க நலம் என்பது விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு இளம்பிராயந்தொட்டே அநுபோகத்தில் நன்றாய்த் தெரியுமாதலால் அவர்கள் அரசாட்சிசெய்ய ஆரம்பிக்குமுன்னமே கடவுளைப் பக்தி சிரத்தையோடு பிரார்த்தித்து அதன்பின்பு செங்கோல் [illegible]. அவ்விதமாக ஆரம்பித்த அரசாட்சி

யின் மாட்சிமையையும், வல்லமையையும் ஜயத்தையும் நீங்கள் கண்டறியவில்லையா. ஆதலால் எதற்கும் தெய்வ உதவி வேண்டியது அவசியம். விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களது பெருந்தன்மையைப் பற்றியுள்ள இன்னொரு விசேஷ சங்கதியுண்டு. அத்தியக்ஷரும் தாமும் ஜபம்பண்ணி முடிந்தவுடனே, பர்த்தாவை இழந்த தமது பெரியதாயாருக்குத் தமக்கிருக்கும் துக்கத்தையும் பரிதாபத்தையும் காட்டி ஒரு பட்சமான கடிதம் எழுதி அனுப்பினார்கள். இதை அறிந்த ஜனங்கள் யாவரும் அவர்களுடைய தயையையும் அநுதாபத்தையுங்கண்டு புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள். அவர்கள் அந்தக் கடிதத்தை யாரிடத்திலும் ஆலோசனை கேளாமல் தாமே எழுதிமுடித்து மடக்கி உறைக்குள்போட்டு ஒட்டி "கனம் பொருந்திய இராணி அவர்களுக்கு" என்று மேல்விலாசமும் எழுதி மேசைமேல் வைத்தனர். அவர்கட்கருகே இருந்த ஒருவர் மேல்விலாசத்தைப் பார்த்துவிட்டு, இராஜா இறந்ததன்பின்பு இராணிப்பட்டம் உங்களுக்காகிவிட்டபடியால் இவ்விதமாக மேல்விலாசம் எழுதினது தவறு என்றும் இன்னபிரகாரம் எழுதவேண்டுமென்றும் குறிப்பித்தனர். இதைக் கேட்டு விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியார் "ஆம், அது எனக்கு நன்றாய்த்தெரியும்; ஆனால், நான்தான் முதலாவது அவர்களுக்கு அப்படி எழுதுகிறது" என்றார்கள். தமது அறைக்குப் போய்த் துக்க உடுப்பணிந்துகொண்டு நடந்தவைகளையெல்லாம் தம்முடைய தாயாரிடம் தெரிவிப்பதற்குப் போனார்கள். அதன்பின்பு யாரும் [illegible]

விட்டுக் கொஞ்சநேரம் தனிமையாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

21-ம் தேதி காலமே பிரிவி கவுன்ஸில் என்னும் ஆலோசனைச்சபையைச் சேர்ந்த பெரியோர் கென்ஸிங்டன் அரண்மனையில் வந்துகூடினார்கள். பிரதம மந்திரியாகிய மெல்போர்ன் பிரபுவானவர் அரசியாரவர்களிடஞ்சென்று அவர்களைக்கண்டு தரிசித்துக் கொண்டு, ஆலோசனைச் சங்கத்துப் பெரியோராகிய பிரபுக்கள் இங்கிலாந்து தேசத்து அரசியல் ஒழுங்காசாரப்படி இராஜாவின் தேகவியோகத்தை அவர்களிடம் தெரிவித்துத் துரைத்தன விஷயமாய் மேல் நடக்க வேண்டிய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார். வந்தபிரபுக்களை ஏற்று வார்த்தையாடும் பொருட்டு மந்திரியானவர் முன்னமே ஏற்பாடு செய்துவைத்திருந்த அறைக்குச் சக்கிரவர்த்தினியார் துக்க உடுப்போடே தனிமையாக எழுந்தருளி அங்கே உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். பிரபுக்களின் சபாநாயகர் எழுந்து சபையாரைப் பார்த்து உங்களுள் சிலர் பக்கத்து அறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களிடம் சென்று துக்கம் விசாரித்து, மேல் நடக்கும் எத்தனங்களைத் தெரிவித்து, சபாமண்டபத்திற்கு எழுந்தருளும்படி விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்வது சபையின் முதற் காரியம் என்று கூறினார். அப்படியே சபாநாயகரும், முக்கியமான வேறு சிலரும், பிரதம மந்திரியாகிய மெல்போர்ன் பிரபு அவர்களும் சக்கிரவர்த்தினியார் [illegible] சென்று, அவர்களைத் தரி

சித்துத் துக்கங்கொண்டாடிய பின்பு, தமது மற்றை
நோக்கத்தையும் அவர்களுக்குத் தெளிவாய்த் தெரி
வித்து, சபாமண்டபத்திற்குத் திரும்பிவந்தவுடன்
மகுடாபிஷேக அறிக்கைப் பத்திரத்தை அத்தேசத்து
வழக்கமுறைப்படி முதல் முதல் விளம்பரப்படுத்தி
இராஜாதிகாரத்தைஸ்தாபித்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினி
யார்அவர்கள் தமக்குச் சொந்த பந்துவாகிய இரண்டு
பிரபுக்கள் சகிதம் சபாமண்டபத்திற்கெழுந்தருளிச்
சபையாரை இராஜமுறைமைப்படி ஆசரித்துத் தமக்
காக அமைத்துவைத்திருந்த ஆசனத்தில் ஏறி வீற்
றிருந்தார்கள். அதன் பின்பு அடியில்வரும் தமது
பிரதிக்கினைப்பத்திரத்தை எல்லாருக்கும் கேட்கும்
படியாகத் திருத்தமாகவும் தெளிவாகவும் வாசித்து
உறுதிவாக்களித்தார்கள்:—

"இங்கிலாந்து தேசத்து ஜனங்களுக்குப் பெரிய
துக்கத்தையும் கொடிய வருத்தத்தையும் விளைத்த
எனது பட்சமுள்ள பெரியதகப்பனாராகிய நான்காம்
உவில்லியம்மகாராஜா அவர்களது மரணத்தினிமித்தம்
இப்பெரிய இராச்சியத்தின் இராஜாதிகாரத்தை என்
தலைப்பாரமாக நான் வகிக்கும்படி நேர்ந்திருக்கின்றது.
என்னுடைய அறியாப்பிராயத்திலே இவ்வளவு சிக்
கிரமாக இந்தப் பெரிய உத்தரவாதமுள்ள ஊழியத்
தை எனக்குக் கட்டளையிட்டருளிய கிருபாமூர்த்தி
யாகிய கடவுள் மேற்படி ஊழியத்தை உண்மையாகச்
செய்துவருவதற்குத் தகுந்த ஊக்கத்தையும், முதிர்
ந்தவயதுடையோர்க்கே உரித்தான நீடித்த அனு
போகத்தையும், நாளாவட்டத்திலே அவர்கள் [illegible]
ணர்ந்த நல்ல ஞானத்தையும் எனக்கு [illegible]

கட்டளையிட்டருள்வார் என்று, பரிசுத்தமான எண்ணத்தோடும் குடிகளின் க்ஷேமத்திற்காகச் சிரத்தையோடு உழைக்கும் உறுதி வைராக்கியத்தோடும் நான் நம்பாவிட்டால், இவ்வித உன்னதமான உத்தரவாதமுள்ள ஊழியத்தை நான் எப்படி வகித்து நிறைசெலுத்துவேன் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இந்த ஊழியம் சரியாக நடந்தேறிவருவதற்குப் பேரறிவுடைய ஆலோசனைச் சபையாரையும், இராஜவிசுவாசமும் நேயமுமுள்ள எனது குடிகளையும் முற்றிலும் நம்பியிருக்கின்றேன். குடிகளின் நன்மையைக் கோரி அவர்களுடைய பாத்தியங்களையும் சுதந்திரங்களையும் பரிபாலித்து, இராச்சிய நியாயப்பிரமாண சட்டங்களைச் சீர்திருத்தி, சிரத்தையோடு எப்பொழுதும் பாடுபட்டுவந்ததினிமித்தம் ஜனங்கள் மிக்க அன்போடு நேசித்துக் கனப்படுத்திவந்த நான்காம் உவில்லியம் மகாராஜா அவர்களுக்குப்பின் நான் பட்டத்திற்குவந்ததுதான் நான் பெற்றதோர் பெரிய பேறு. இங்கிலாந்து தேசத்திலேயே நான் கல்விபயின்று வந்தேனாதலாலும் என்னுடைய பட்சமுள்ள தாயார் என்னை விசேஷ கவனத்தோடு சாக்கிரதையாய் வளர்த்துவந்தார்களாதலாலும் எனது சுதேச அரசாட்சியைக் குழந்தைமுதலாகவே நன்குமதித்து அபிமானித்துவருகின்றேன். இராச்சிய நியாய சட்டப்பிரமாண மூலமாய் ஸ்தாபித்திருக்கும் சீர்திருத்திய புதியமுறைகளையுடைய கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பரிபாலித்துவருவதும், ஏனைய மதாபிமானத்தையுடைய [illegible]ரும் தங்கள் தங்கள் கொள்கைப்பிரகாரமுள்ள [illegible]மாக அனுபவிக்கும்படி அநு

ளுவதும் என்னுடைய தவறாக் கடன்பாடாகும். என்னுடைய குடிகள் பலவகை வருணத்தார்களும் க்ஷேமமாயும் சந்தோஷமாயுமிருக்கும்படி வேண்டிய ஒழுங்குகளைச்செய்து அவர்களுடைய சகல சுதந்திரங்களையும் பரிபாலித்துவர என்னால் இயன்றமட்டும் முயன்றுவருவேன்."

விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியார் தமது பிரதிக்கினைப்பத்திரத்தை வாசித்து முடித்து உறுதிமொழி பகர்ந்தருளியபின்பு, ஒருவர்பின் ஒருவராய் அந்தச் சபையார்வந்து சக்கிரவர்த்தினியார்கரத்தைப் பிடித்து முத்தமிட்டு அவர்களுக்கடங்கி உண்மையாய் அவரவர் ஊழியத்தைச் செய்துவருவோமென்று சத்தியவாக்களித்துவிட்டுப்போனார்கள். சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களுடைய சமீப பந்துவாகிய இரண்டு பிரபுக்கள் வந்து அவர்களுக்குமுன்னே முழங்காற்படியிட்டுத் தாமும் அப்படியே அடங்கிநடந்துவருவோமென்று பிரமாணஞ்செய்து வாக்களித்து அவர்களுடைய கையை முத்தமிடும்பொழுதுமாத்திரம் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் தமது சொந்த பந்துத்துவத்திற்கும் அதிகார முறைமைக்குமுள்ள பேதம் கண்டு, சற்று சங்கோசப்பட்டனர். அவர்கள் இருவரும் அப்படிச்செய்யும் சமயத்தில் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் இருந்த இருப்பும் பார்த்தபார்வையும் மிக்க இனிமையுள்ளவையும் எல்லாரும் கவனிக்கத்தக்கவையுமாயிருந்தன. சக்கிரவர்த்தினியாரும் அவர்களிருவரையும் முத்தமிட்டுக்கொண்டார்கள். அதன்பின்பு சக்கிரவர்த்தினியார் [illegible]னத்திருந்து எழுந்தருளி; [illegible]

களுக்குச் சமீபமாக வரமுடியாமல் கொஞ்சம் தூர
மாக இருந்துகொண்டிருந்த சஸெக்ஸ் பிரபு அவர்
களை நோக்கிப்போனார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள், ஒருவர்பின் ஒரு
வராய் வந்து கையை முத்தமிட்டுக்கொண்டு சத்திய
வாக்களித்துப்போகும் திரளான ஜனக்கூட்டத்தைக்
கண்டு பிரமித்தார்களாயினும், எல்லாரிடத்திலும்
ஒரே மாதிரியாக இருந்தார்களேயொழிய, அச்சபை
யாருள்ளே பெரிய அந்தஸ்தையும் ஸ்திதியையுமு
டைய மிகச் சிலாக்கியமுற்ற பிரபுக்கள் இருந்தும்,
ஒருவரிடத்திலாவது வார்த்தைகொடுக்கவுமில்லை;
தமது இருப்பிலும் பார்வையிலும் சிறிதும் வித்தி
யாசங் காட்டவுமில்லை. அச்சபாமண்டபத்தில்
நடந்தேறிய சடங்காசாரங்களையெல்லாம் சக்கிர
வர்த்தினியார்அவர்கள் நடத்தியருளினபொழுது,
இரண்டொருமுறை பிரதம மந்திரியாகிய மெல்
போர்ன் பிரபுஅவர்களைக் கண்ணோக்கித் தமக்குத்
தெரியாதிருந்த சில அரியவிஷயங்களை அவர் காட்
டிய குறிப்பின்வழி கண்டுணர்ந்துகொண்டார்களே
அல்லாமல், கடைசிபரியந்தம் முற்றும் மவுனமாக
வும் கம்பீரமாகவுமே இருந்தார்கள். ஆயினும், எல்
லாரும் திருப்தியடைந்து பரவசப்பட்டுத் தமதுபக்
கல் அன்புபாராட்டத் தக்க வண்ணம் அதிநுட்பமான
விநயபூர்வமாயும் சாதுரியமாயும் நடந்துகொண்டார்
கள்.

துரைத்தனசம்பந்தமான சாதனங்களில் சக்கிர
வர்த்தினியார் அவர்கள் "அலெக்ஸான்டிரினா" என
[illegible]ாமல் "விக்டோரியா" என்று

மாத்திரம் கையொப்பம்வைத்தார்கள் ஆதலால் சாத
னங்களில் அநேக திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியவை
யாயிருந்தன. இரண்டு ஆலோசனைச் சங்கங்களிலு
முள்ள சாதனங்களிலெல்லாம் "அலெக்ஸான்டிரினா
விக்டோரியா" என்று அச்சிட்டிருந்தார்கள்; சக்
கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் "விக்டோரியா" என்று
கையெழுத்துப்போட்டதன்பின்பு அவைகளையெல்
லாம் திருத்தித் திருப்பவும் அச்சிட்டார்கள். இங்கி
லாந்து தேசத்தில் பரம்பரையாய் நடந்துவரும் வழக்
கப்படி ஜேம்ஸ் பாலஸ் என்னும் அரண்மனையில்
அனைவருங்கூடி விக்டோரியா அம்மாள் அரசியாயி
னார் என்று அறிக்கைப்பத்திரம் படிக்கப்போகிற சங்
கதியை முன்னிட்டு விளம்பரம் சாற்றினார்கள்.
ஆங்கு நடத்தவேண்டிய சடங்குகளை நடப்பிக்கும்
படி குறிப்பிட்டுவைத்திருந்த முகூர்த்தநேரத்திற்கு
முன்னமே, அரண்மனைக்குப்போகும் பாதையில்
இருபுறங்களிலும் நிறைந்துள்ள மரக்கிளைகளிலும்
ஒவ்வொருவீட்டு உப்பரிகை முகப்பிலும் பலகணிப்
புறத்திலும் ஏனைய உயர்ந்த இடங்களிலும், பட்
டணத்திலுள்ளவர்களும் பலவிடங்களிலுமிருந்து
காட்சிகாணும்படி வந்திருந்த ஜனங்களும் ஏறிநின்று
கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வரண்மனையில் சக்கிரவர்த்
தினியார் அவர்கள் எழுந்தருளிவந்து நிற்கவேண்டிய
இடத்தில் முன்புறத்திலிருந்த முகப்பில் அநேக கன
வான்களும் துரைசாணிகளும் வந்து கூடி நின்றார்கள்.
அம்முகப்பின்மேலுள்ள கைப்பிடிச் சுவர்கள்மேற்
கூட ஜனங்கள் வந்து கூடியிருந்தார்கள். பலகணி
களுக்குநேரே நின்றுகொண்டிருந்த ஜனங்களுள்

வர் முன்வரிசையில் நின்றுகொண்டு சகலரும் கண்டு
கொண்டாடத்தக்கவண்ணம் ஓயாமல் தமது தொப்
பியைவைத்து வீசிக்கொண்டு மிக்க உற்சாகத்தோடு
இரைந்து கட்டியம் கூறிக்கொண்டு நின்றார்.

அன்று காலையில் பத்துநாழிகைக்கெல்லாம் பீர
ங்கி வெடிகள் தீர்ந்தன. அதன்பின்பு சற்று நேரத்
திற்குள்ளாகச் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் எழுந்
தருளி அரண்மனையில் தாம் நிற்கவேண்டிய சாளர
வாயிலினருகே வந்து சேர்ந்தார்கள். இடிமுழங்
கினாற்போலப் பேரிரைச்சலோடு ஜனங்கள் எல்
லாரும் கட்டியம் கூறினார்கள். மெல்போர்ன், லான்
ஸ்டவுன் என்னும் இரண்டு பிரபுக்களின் மத்தியில்
சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் நின்றுகொண்டிருந்தார்
கள். கென்றபெருமாட்டியாகிய அவர்கள் தாயாரும்
அவர்களுக்கருகே நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். சக்
கிரவர்த்தினியார் மிகவும் களைத்திருந்தார்களாயினும்,
ஜனங்கள் அடிக்கடி கூறிவாழ்த்தும் கட்டியங்களைக்
கம்பீரமாகச் செவியுற்றேற்று முறைப்படி ஆசரித்
தார்கள். அவர்கள் துக்க உடுப்பணிந்துகொண்டு
தான் வந்திருந்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரும்
அவர்களுடைய தாயாரும் அங்குநடந்த ஒழுங்கு
களைக் கண்டு சந்தோஷித்து மெச்சினார்கள். சக்கிர
வர்த்தினியார் அவர்கள் ஜன்னலினருகேவந்து சேர்ந்
தவுடன் இராஜவாத்தியம் முழங்கிற்று. "கடவுளே
எங்கள் இராணியை இரட்சியும்" என்ற மங்களம்
பாடி முடித்தவுடனே பட்டாபிஷேக அறிக்கைப்பத்
திரத்தை வாசிக்கும்பொருட்டு நியமிக்கப்பெற்றிருந்த
[illegible] ராஜ [illegible]த்தியோகஸ்தர் முன்னுக்குவந்து எல்லா

ருக்கும்கேட்கும்படி அதனைப் பின்வருமாறு உரக்க
வாசித்தனர்: "அலெக்ஸாண்டிரினா விக்டோரியா
அம்மாள் இவ்விராச்சியத்திற்கு அதிபதியான இரா
ணியாயினார். நாங்களெல்லாரும் அவர்களை உத்தம
பத்தி விசுவாச நேயத்தோடு சேவிப்போம். அர
சாளும்படி இராஜாக்களையும் இராணிகளையும் கிரு
பையாக நியமித்தருளும் கடவுளை நோக்கி, எங்கள்
இராணி அவர்களுக்கு நீடித்த ஆயுளையும் சகலபாக்கி
யங்களையும் சந்தோஷத்தையும் கட்டளையிட்டருளி
ஆசீர்வதிக்கவேண்டுமென்று மிக்க வணக்கத்தோடு
விண்ணப்பித்துப் பிரார்த்திக்கின்றோம். கடவுளே
எங்கள் இராணியை இரட்சிப்பீராக!" இங்ஙனம் வா
சித்து முடித்தவுடன் கீதவாத்தியங்கள் முழங்கின.
திரும்பவும் பீரங்கி வெடிகள் தீர்ந்தன. ஜனங்களின்
ஆர்ப்பரிப்பு இடிமுழக்கம்போல முழங்கிற்று. இராஜ
வாத்தியம் மங்களம்பாடிமுடித்தவுடன் சகல கோ
ஷங்களும் அடங்கின. அதன்பின்பு பிரபுக்களும்
ஏனைய கனவான்களும் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்க
ளிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு மீண்டனர். பட்டா
பிஷேகப்பத்திரம் வாசித்து முடியும்வரை சக்கிர
வர்த்தினியார் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியார் சிங்காசனம் ஏறிய அன்
றைத்தினம் சுபதினமாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு
அந்நேரம் உண்டாயிருந்த மனக்கவலையும் அதிக
வருத்தமான நூதன உத்தரவாதங்களும் அவர்களைப்
பலமுறை மனச்சஞ்சலத்திற்கு ஆளாக்கின. பரிசுத்த
மான அச்சடங்குகளெல்லாம் முடிந்து தீர்ந்தவுடன்
அவர்கள் அரண்மனையைக் [illegible]

யாக வெகு விரைவாய்ச் சென்று தம்முடைய தாயாரிடம்போய் அவர்களைச்சேர்த்துக்கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு அழுதார்கள். கென்ற்பெருமாட்டி பக்குவமாக அவர்களைத் தேற்றினார்கள். அப்பொழுது சக்கிரவர்த்தினியார் தாயாரைப் பார்த்து "அம்மா, நான் இங்கிலாந்திற்கு இராணியானேன் என்று நம்ப மனம்வரவில்லை; ஆனாலும் நான் இராணிதான் என்று நினைக்கிறேன்; நான் இராணி அல்லவா?" என்றனர். அதற்கு அவர்கள் தாயார் அவர்களைப்பார்த்து "என் கண்மணியே, இப்பொழுதுதானே நீ மகுடாபிஷேக மாளிகையிலிருந்து வந்தாய். அதற்குள்ளே மறந்து போனாயோ?" என்றார்கள். சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் அதைக்கேட்டுணர்ந்து "நான் இப்பொழுது அடைந்திருக்கும் அந்தஸ்திற்கு ஏற்றபிரகாரம் நடந்துகொள்வேன். அது அப்படியிருக்கட்டும். உங்களுடைய இந்தச் சிறுபெண் இப்பெரிய தேசத்திற்கு அரசியாயிருப்பது உங்களுக்குத்தெரியுமாதலால், எனது இராஜாதிகாரஸ்தானத்தில் நான் உங்களிடம் ஒரு விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ளத் தயவுசெய்து இடங்கொடுப்பீர்களா? என்னுடைய பிரியமுள்ள அம்மா, இரண்டு மணி நேரம் நான் தனியேஇருக்க எனக்கிஷ்டம்" என்றுசொன்னார்கள். சக்கிரவர்த்தினியார்இங்ஙனம்கேட்டதற்குக் காரணம்கென்ற்பெருமாட்டிக்குத் தெரிந்து அவர்களிஷ்டப்பிரகாரம் கொஞ்சநேரம் தனியே இருக்கும்படி விட்டுவிட்டார்கள். கென்ற் பெருமாட்டி தம் குமாரத்தியை முதல்முதல் தனிமையாக இருக்கவிட்டது அப்பொழுதுதான். [illegible] தனிமையாயிருக்க விரு

ம்பினார்களெனில், கடவுளைத் தியானஞ்செய்து, இப்பெரிய இராச்சியத்திற்கு அரசியாக நாடோறும் தாம் செய்யவேண்டிய ஊழியங்களைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொள்ளுவதற்காகத்தான். ஜூலை மாதம் 13-ம் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியார்அவர்கள் கென்ஸிங்டன் மாளிகையை விட்டுப் பக்கிங்காம் அரண்மனையை வாசஸ்தானமாக்கிக்கொண்டார்கள். அதன்பின்பு நாலுநாட்கழித்து அவர்கள் இராஜபரிவாரத்தோடு பார்லியமெண்ட் என்னும் ஆலோசனைச்சபைக்குச் சென்றார்கள். அவர்கள் செல்லும்பொழுதுண்டாயிருந்த காட்சியைக் காணும்பொருட்டுப் பெரியகூட்டம் திரண்டுநின்றது. அவர்கள் போகும்போது வழிமுழுவதும் உரக்கக்கூறின கட்டிய ஆரவாரமும் மங்கலவாழ்த்துக்கோஷங்களும் மிகுதியாக முழங்கின. சக்கிரவர்த்தினியார் சபையைப் போய்ச் சேர்ந்தபொழுது அங்கிருந்த பிரபுக்கள், பிரபுக்களின் பத்தினிமார்கள் முதலிய சகலரும் இராஜவாத்தியமுழக்கம்கேட்டு அரசியாருடைய வரவைத் தெரிந்து தமதுஆசனங்களிலிருந்துஎழுந்துமரியாதையாக நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியார் பிரகாசமான வெண்பட்டாடையைத் தரித்துக்கொண்டு தலையில் வயிரக்கற்கள் இழைத்த தொப்பியையும் கழுத்தில் உயர்ந்த கற்கள் பதித்த ஆரங்களையும் தரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் சிங்காசனத்திலெழுந்தருளி அமர்ந்தவுடன் அவர்களுடைய வலப்பக்கத்திற்கருகே நின்றுகொண்டிருந்த மெல்போர்ன் பிரபுவானவர், அங்கே மரியாதையாக எழுந்து நின்றுகொண்டிருந்த பிரபுக்களையும் அவர்க[illegible]

தினியாரவர்களையும் உட்காரும்படி உரைத்தருள்வது
வழக்காசாரம் என்று காதிற்குள்ளே மெதுவாகக்கூறி
னர். அவ்வாறே சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களை உட்
காரும்படி கட்டளையிட்டருளினார்கள். வழக்கம்போல
வெளியாசாரங்கள் எல்லாம் நடந்தேறின பின்பு சக்
கிரவர்த்தினியார் தாம் அப்பொழுது வாசிக்கும்படி
எழுதிவைத்திருந்த வசனங்களைச் சபையார் எல்லா
ருக்கும் கேட்கும்படி மிகவும் இனிமையான குரலில்
வாசிக்க ஆரம்பித்தனர். அவர்கள் அவற்றை இராஜ
கம்பீரத்தோடும் ஊக்கத்தோடும் வாசித்தார்களா
யினும், அங்குற்றிருந்த சபையார் யாவரும் இன்புற்
றுத் தம்மிடம் வசப்பட்டு, அன்புபாராட்டும்படி
திருப்தியையும் சந்தோஷத்தையும் அவர்கள் அடை
யும்வண்ணம் அதிக நட்பும் பட்சமும் விநயமும்
பொருந்தினராய் மலர்ந்தமுகத்தோடு அப்போ
தைக்கப்போது அவர்களை ஏறெடுத்து நோக்கி
மிக்க சாதுரியம்காட்டினார்கள். இதைக்கண்டுணர்ந்த
மேன்மக்கள் யாவரும் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்
களைப் புகழ்ந்து வெகுவாய்க் கொண்டாடினார்கள்.
"அவர்கள் வாசித்த வாசிப்பு, அட்சரங்கள் தெளி
வாகவும் திருத்தமாகவும், குரல் அதிக இனிமையாக
வும், வாசிக்கும் நடை கேட்போருக்கு நன்றாய்ப்
பொருள்விளங்கும்படியாகவும் அவ்வளவு செவ்வை
யாக இருந்தது. இங்கிலீஷ்பாஷையை எவ்வளவு
தான் கற்றுணர்ந்தாராயினும், நடைமுறை அனு
சரித்து இதினும் மேம்பட அதை வாசித்தல்
யார்க்கும் கூடாது" என்று அச்சமயம் அங்கிருந்து

கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஒருவர் எழுதியிருக்கும் புத்
தகத்தில் கண்டிருக்கின்றது.
சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களிடம் பிரதம மந்திரி
தினந்தோறும் கையெழுத்திற்காகக் கொண்டுவரும்
நாலுவிதச் சாதனங்களை அவர்கள் படித்து நோக்கி
ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் அவரிடம் விசாரித்து
முற்றிலும் அறியத் தலைப்பட்டனர். "ஓர் இராணி
யைச் சேவித்து உத்தரவாதஞ்செய்து வெளியே வரு
வதைவிடப் பத்து இராஜாக்களைச் சேவித்தல் சுலபம்"
என்று ஒரு சமயத்தில் பிரதம மந்திரி சொன்னதாக
ஒரு வதந்தி யுண்டு. சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களிடம்
கையெழுத்திற்காக அவர் எந்தச் சாதனத்தைக்கொ
ண்டுபோனாலும், அவர்கள் அவரிடம் அதுவிஷயமாக
அநேக கேள்விகள் கேட்டு முற்றுமறிந்து அது சரி
யென்று தமது மனதில்பட்டாலொழிய அதில் கையெ
ழுத்து வைக்கவேமாட்டார்கள். சிற்சிலவேளைகளில்
சரியன்றென்று தமக்குப் பட்ட காரியங்கள் விஷயமா
யுள்ள சாதனங்களில் கையெழுத்துப்போடாமல் மந்
திரியைப்பார்த்து, நீர் இவ்விதமாக எழுதிக்கொண்டு
வந்ததைப்பற்றி இன்னும் ஆலோசிப்போம் என்று
அந்தச் சாதனங்களை எடுத்து ஆலோசனைக்காகப்
பிரத்தியேகமாய் வைப்பார்கள். மந்திரியானவர் ஒரு
சமயத்தில் துரைத்தனத்தார் ஏற்படுத்திய ஒரு சட்
டத்தை அங்கீகாரஞ்செய்து கையொப்பமிடுவதற்
காகச் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களிடம் கொடுத்து
அது மிகவும் ஆவசியகமானது என்று அவர்
களுக்குத் தெரிவித்துக் கையொப்பமிடும்படி துரி
தப்படுத்தினபொழுது, சக்கிரவர்த்தினியார் அவ

கள் அவரைப்பார்த்து "ஐயா எது சரி எது தப்பு என்று திட்டமாயுணர்ந்து சரியாக நிதானிப்பதற்கு என் காலமெல்லாம் நான் கற்றுக்கொண்டுவருகின்றேன், ஆதலால் அத்தியாவசியகம் என்னும் வார்த்தையைக் காதால் கேட்கவும் கருத்தால் அறியவும் எனக்குப் பிரியமில்லை" என்று பக்குவமாகச் சொன்னார்கள். துரைத்தனவேலை பார்க்கும் காலம் ஒழிந்த மற்றைக்காலத்தைக் கொஞ்சங்கூட அவம்போக்காமல் சங்கீதத்திலும் புத்தகம் வாசிப்பதிலும் சித்திரம் வரைவதிலுமாகக் கழித்துவந்தார்கள். இத்தாலியா தேசத்துச் சங்கீதத்திலும் ஹான்டல், பித்தோவன், மோசார்ட் என்னும் இவர்கள் எழுதிய பாட்டுகளிலும் அவர்களுக்கு மிகப்பிரியம். அவர்களுடைய குரல் மிகவும் இனிமையுள்ளது. அவர்கள் பாடுவது வெகு நேர்த்தியாயிருக்கும். சித்திரம் எழுதுவதில் அவர்களுக்கிருந்த சாமர்த்தியம் மிகவும் வியக்கத்தக்கது. "விக்டோரியாஅம்மாள் அரசியாகப் பிறந்திராவிட்டால் இக்காலத்தில் சித்திரவேலைசெய்யும் ஸ்திரீகளுள் சிறந்த நிபுணராயிருப்பார்கள்" என்று அவர்களுடைய உபாத்தியாயருள்ளே ஒருவர் சொன்னார். சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் அரசியானதன் பின்பு அவர்களைப்பார்க்கும் பொருட்டு அரண்மனைக்கு விருந்தாகவந்த மிக்க பிரதாபமுள்ள பிரபுக்கள் முதலியவர்கள் பகற்போசனஞ் செய்துமுடிந்தபின்பு, சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களைத் தமது சிங்காரமண்டபத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய்த் தமது தாயாராகிய கென்ற் பெரு [illegible] என்னும் வாத்தியப்பெட்டியில்

வாசிக்கவைத்துவிட்டு, தாம் அக்கருவியின் குரலிற்கு இசைவாக இனிமையாய்ச் சில நேர்த்தியான பாட்டுகளைப் பாடி அவர்களை உபசரித்தனுப்புவார்கள். சக்கிரவர்த்தினியார் ஒருதரம் "இராணிக்கேற்ற வளர்த்தி இல்லை" என்று தம்மைப்பற்றிப் பேசியதுபோலவே அவர்களுடைய உயரம் சுமார் 5 அடி 2 அங்குலம்.
அவர்களுடைய [illegible] எதிர்செல்லும் பண்டியின் நேர்த்தி
ஆனால் அவர்க[illegible]
இராஜகம்பீரத்திற்கேற்ற ஆடையும் அவர்களுடைய
ஆபரணங்களும் அவர்கள் அதிக உயரமாயிருப்பதுபோலக் காட்டிக்கொண்டிருந்தன. அவர்களுடைய நேர்த்தியான வடிவமுள்ள சிரசானது தயை, நீதி, உறுதி, சுயமானபிமானம் முதலியவற்றையுடையவர்களென்று காட்டியது. அவர்களுடைய மலர்ந்தமுகமானது கூர்மையான புத்தியுடையவர்களென்று விளக்கியது. அவர்களுக்கு விவாகமஹோச்சவம் நடந்தேறினசமயம் அவர்களுடைய முகமானது மிக்க காந்தியை அடைந்து மிகவும் பளபளப்பாயிருந்தது. அவர்களுடைய கன்னங்கள் நிறமாயும் அழகாயுமிருந்தன. அவர்களுடைய நாசி நல்ல வடிவுள்ளதாயிருந்தது. அவர்களுடைய கண்கள் நேர்த்தியான நீலநிறமும் அழகிய புருவங்களுமுடையனவாயிருந்தன. சுருங்கச்சொல்லின், சக்கிரவர்த்தினியார் அடைந்திருந்த ரூபலாவண்ணியம் வெகுகாலமாக அவர்கள் வமிசத்திலுள்ள பெண்கள் யாருக்கும் கிடையாது என்று சொல்லலாம். அவர்களுடைய குணமோ அநேக எளிய ஜனங்களை அவர்களுக்குச் சமீபமாக்கியது. கென்ஸிங்டன் மாளிகைக்குச் சமீபமாக அவர்களுடைய பிதாவின் [illegible]

னுகிய ஒரு கிழவன் குடியிருந்துகொண்டிருந்தான்.
அவனுக்கு இரண்டுபுத்திரிகள் இருந்தார்கள். அவர்க
ளிருவரும் வியாதியாயிருந்தார்களாதலால் சக்கிர
வர்த்தினியார்அவர்களும் அவர்கள்தாயாரும் அப்
பெண்களை அடிக்கடி போய்ப் பார்த்துவருவார்கள்.
அவர்களுள் இளையவள் இறந்துபோய்விட்டாள்;
மூத்தவள் இன்னும் வியாதியாய்ப் படுக்கையி
லிருந்தாள். சக்கிரவர்த்தினியார்அவர்கள் அரசி
யாகிக் கென்ஸிங்டன் மாளிகையை விட்டுப் பக்
கிங்காம் அரண்மனைக்குப் புறப்பட்டுப் போகிற
சமயத்தில் வியாதியாயிருந்த அப்பெண்ணை மற
வாமல் ஒரு சங்கீதப்புத்தகத்தை அந்தப்பெண்
ணுக்கு இனாமாகக்கொடுத்தனுப்பி, "இங்கிலாந்து
தேசத்து இராணியாயிருந்தாலும் உன்னை அவர்கள்
மறக்கவில்லை" என்று அந்தப்பெண்ணிடத்தில் சொ
ல்லும்படி சொல்லி அனுப்பினார்கள். அந்தப் புத்த
கத்தில் ஒவ்வொரு சங்கீதத்திற்கும் நேரே அவர்கள்
அதைவாசித்த தேதி எழுதியிருந்தது. அப்புத்தகத்
திற்குள் அவர்கள் தமது கையினால் செய்த வெகு
விநோதமான ஒரு சித்திரவேலையுமிருந்தது. வியாதி
யாயிருந்த அந்தப்பெண்ணைப் பார்க்கவந்த ஒருகிறிஸ்
தவகுருவானவர் அச்செய்தியை அப்பெண்ணின்
வாய்மொழியாற்கேட்டுச் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்
களுடைய பத்திசிரத்தையையும் அவர்கள் எளியவர்
கள்மீது பேரன்புபாராட்டும் நல்லகுணத்தையும் பற்
றிப் பலவாறாகப் புகழ்ந்து கொண்டாடினார். சக்கிர
வர்த்தினியார் அவர்களுக்கு 1838-ம் வருஷம் ஜுன்
மாதம் 28-ம் தேதியில் கிரீடதாரணம்செய்யும்படி

முகூர்த்தம் நிச்சயித்து எத்தனங்கள் நடந்துவந்தன.
அப்பொழுது விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியார் அர
சாளத்தொடங்கிச் சற்றேறக்குறைய ஒருவருஷமாயி
ற்று. அதற்குமுன் அரசாண்டுவந்த அரசர்களுடைய
கிரீடம் பெரிதாயும் மிக்க கனமாயுமிருந்தபடியால்
சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களுக்கு வேறொருகிரீடம்
புதிதாய்ச் செய்யவேண்டியதாயிருந்தது. அதன்றி
யும் வேறு அநேக நூதனப் பணிவகைகள் செய்ய
வேண்டியனவாயுமிருந்தன. அவைகளையெல்லாம்
சித்தப்படுத்தவேண்டியிருந்ததனால் மகுடாபிஷேகத்
துக்குக்கொஞ்சம்நாள்பிடித்தது. அதற்குமுன் ஜுன்
மாதம் 14-ம் தேதியில் அரசியாரவர்களுடைய அச்
சுடன் தங்கமொகராக்கள் அடித்தார்கள். ஆனால்
அப்பொழுது சொற்பமாக அடித்தபடியால் சாவகாரி
களுக்கு அவர்களிஷ்டப்பிரகாரம் மிகுதியாகக்
கொடுக்கமுடியவில்லை.

ஜுன் மாதம் 28-ம் தேதியில் இலண்டன்நகர
த்து ஜனங்கள் அதிகாலையிலேயே எழுந்துவிட்டார்
கள். காலை 6-மணி தொடங்கிப் பண்டிகள் ஓயாமல்
ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அணியாகப் போய்க்கொண்டி
ருந்தன. அநேக கால்நடைப்பிரயாணிகள் கூட்டம்
கூட்டமாகச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். பட்டா
பிஷேகம் நடக்கும் ஆலயத்திற்குப் போகிற வீதிகள்
முழுவதும் கொம்புகள்வைத்துச் சாரங்கள்கட்டி
யிராதவீடு ஒன்றாவது இல்லை. அச்சாரங்கள்தோறும்
ஜனங்கள் மொய்த்திருந்தார்கள். ஆலயத்தில் உட்
புறத்திற் போயிருந்து பார்ப்பதற்கு ஆள் ஒன்றுக்கு
300 ரூபாயாகச் சீட்டு விற்கப்பட்டன. [illegible]

மாகச் சிலர் சீட்டுகள் அச்சிட்டு விலைப்படுத்துகிறார்க
ளாதலால் ஏமாந்துபோய் அவற்றை வாங்கிவருபவர்
களை வெளிப்படுத்திப் போலீசார்வசம் ஒப்புவிக்கப்
படுமென்று பறையறைவித்தார்கள். ஆலயத்திற்கு
நாற்புறங்களிலுமுள்ள மேடைமாளிகை கூட கோ
புரங்களிலும் வீதிகளிலும் வெளியிடங்களிலும்
இலட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் கூட்டங்கூட்டமாகக்
கூடிநின்றனராதலால் போலீஸ் அதிகாரிகளும்
இராணுவ அதிகாரிகளும் வந்து நின்றுகொண்டு சண்
டை சச்சரவுகள் நடவாமல் தமது சேவகர்களைக்
காவல்வைத்துத் தாங்களும் சுற்றித்திரிந்துகொண்டு
நின்றார்கள்.

இங்கிலாந்து தேசத்திலிருக்கும் புராதனமான
ஆலயங்களுள் மிகச் சிறந்ததும் அழகியதுமான
வெஸ்ட்மினிஸ்டர் அபே என்னும் ஆலயத்தில் பரம்
பரையாக அரசர்களுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடப்பது
வழக்கம். காலையில் 10-மணிக்குச் சக்கிரவர்த்தினியார்
அவர்களின் இராஜமகிமைக்காக 21 கௌரவவெடிகள்
போட்டார்கள். பக்கிங்காம் மாளிகையின் முகப்பில்
இராஜதுவசம் கட்டித்தூக்கினார்கள். சக்கிரவர்த்தினி
யாரவர்கள் எட்டுவெள்ளைக்குதிரைகள்பூட்டிய இராஜ
ரதத்தில் ஏறித் தூரகபதாதிகளுடனே ஆலயத்திற்கு
ப்புறப்பட்டார்கள். இராஜபேரிகைகள் முழங்கின. எக்
காளக்காரர்களும் குதிரை ராணுவ வீரர்களும் அரசி
யார் வரவை எச்சரித்துக்கொண்டு முன்பாகச் சென்
றார்கள். அநேக பெரிய இராஜ உத்தியோகஸ்தர்க
ளும் இராணுவ உத்தியோகஸ்தர் முதலியவர்களும்
அவரவர்கள் அதிகாரமுறைமைப்படி ஆடையாயுதங்

கள் அணிந்துகொண்டு அணியணியாகச் சென்றனர்.
கென்ற்பெருமாட்டியும் இராஜகுடும்பத்தைச் சேர்ந்த
மற்றவர்களும் அழகிய குதிரைகள் பூட்டிய பண்டி
களில் ஏறிக்கொண்டு கௌரவமாகக் கூடப்போயினார்
கள். செல்லும்வழியிலே முழுவதும் கூட்டங்கூட்ட
மாகத் திரண்டு நின்றுகொண்டிருந்த குடிகள் பிரபல
மான இராஜ உத்தியோகஸ்தர்களைக் கண்ணுற்றவள
விலே கட்டியங்களும் மங்கலங்களும் உரக்கக்கூறிச்
சந்தோஷங் கொண்டாடினார்கள். அரசியாரவர்கள்
ஏறிச்சென்ற இரதத்தைப் பார்த்தவுடனே கூச்சலும்
கொண்டாட்டமும் இன்னும் அதிகமாயிருந்தன. சக்
கிரவர்த்தினியாரவர்கள் இராஜகம்பீரமும் உற்சாகமு
முடையவர்களாக விளங்கினார்கள். தாம் செல்லும்
போது உண்டாயிருந்த காட்சிகளையெல்லாம் பிரிய
மாகக்கண்டு மகிழ்ந்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்
கள் சென்றவீதியில், பக்கிங்காம் அரண்மனையிலிருந்து
ஆலயம்வரைக்கும் இடைக்கிடை அநேக இடங்களில்
குதிரைப்படைகளையும் காலாட்படைகளையும் தொகு
திதொகுதியாக அணிவகுத்து நிறுத்தியிருந்தார்கள்.
சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய இரதம் அருகே
சென்றவுடன் அவர்கள் இராணுவமுறைப்படி இராஜ
கௌரவ ஆசாரஞ்செய்து சக்கிரவர்த்தினியாரவர்க
ளுடைய இரதம் தங்களைக்கடந்துசெல்லும்வரைக்கும்
துப்பாக்கியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு நின்றார்கள்.
அவ்வவ்வணியத்திற்குரிய மேளவாத்தியங்கள் இராஜ
மங்களமாகிய ஞானகீர்த்தனையைப் பாடிமுழங்கின.
வீதியிலுள்ள வீடுகளில் ஒவ்வொரு பலகணிப்புறத்
திலும் மேடைமுகப்பிலும் சூழ்நின்ற ஜனங்கள்

ளில் பலவகையான புட்பங்களையும் பூமாலைகளையும் பூங்கொத்துக்களையும் வைத்திருந்தார்களாதலால் ஒவ்வொரு பலகணியும் பூஞ்செண்டுபோலவும் ஒவ்வொரு முகப்பும் பூந்தோட்டம்போலவுமிருந்தது. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய இரதம் அவரவர்கள் வீட்டிற்குச் சமீபமாக வந்தவளவிலே மிக்க உற்சாகத்தோடு ஆடைகளை எடுத்து வீசுகிறவர்களும் பூமாலைகளை எடுத்து வீசுகிறவர்களுமாயிருந்தார்கள். அநேகர் மடிநிறையப் புட்பங்களைக் கட்டிவைத்துக்கொண்டு பூமாரிபொழிந்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அவ்வித மும்மரமான கோஷங்களைக் கண்டு களித்து அடக்கமுடியாமல் பலமுறை சதர்லெண்ட் பெருமாட்டியைத் திரும்பிப்பார்த்து அவர்களுடன் பேசினார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் பதினொன்றரை மணிக்கு வெஸ்ட்மினிஸ்டர் ஜபாலயம் வந்து சேர்ந்தார்கள். ஆலயத்தின் மத்தியில் இரண்டுபுறங்களிலும் சுமார் ஆயிரம்பேர்கள் உட்காரும்படியாகப் பலகைகள்கொண்டு தட்டுத்தட்டாகக் கட்டி இடங்கள் அமைத்திருந்தார்கள். ஆலயத்தின் நடுக்கோபுரத்திற்கு நேரே கீழே தேவாராதனைகாலத்தில் ஞானகீர்த்தனைகள்பாடும் இடத்தில் உள்பாகத்தில் ஒரு மேடை எழுப்பி அதன்மேல் சொன்னவஸ்திரத்தால் செய்த கம்பளம் விரித்து அதற்குமேல் தேவபீடத்துக்கு நேராக ஒரு தங்கநாற்காலிபோட்டிருந்தது. தேவபீடத்தைக் கனமான தங்கத்தகட்டினால் பொதிந்து மூடியிருந்தது. ஆலயநடுவில் பலகைகளினால் கட்டி அமைத்திருந்த இடங்களில் ஆலோசனைச் சபையைச்

சேர்ந்தவர்களும் அன்னியதேசத்து இராஜபிரதிநிதிகளும் பிரபல அந்தஸ்துள்ள நகரவாசிகளும் நியாயாதிபதிகள் முதலிய இராஜ உத்தியோகஸ்தர்களும் வந்து நிறைந்திருந்தார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியார் இரதத்திலிருந்து இறங்கி இராஜபரிவாரங்களுடன் கோயிலுக்குட் பிரவேசித்தார்கள். கோயில் உத்தியோகஸ்தர்களும் சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷருக்குக் கீழ் உத்தியோகஸ்தரும் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களுக்கு முன்பாக நடந்து அவர்களை வழிநடத்தி அழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள். அவர்களுக்குப்பின்னாகப் பிரதம மந்திரியும், ஆலோசனைச் சங்கத்தலைவர் முதலிய பிரபலரான இராஜ உத்தியோகஸ்தர்களும். இராஜகுடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அவரவர்கள் கௌரவமுறைமைப்படி போனார்கள். அதன்பின்பு செங்கோல், மந்திரவாள் முதலிய இராஜ சின்னங்களை அநேக பிரபுக்கள் பரம்பரை வழக்கப்பிரகாரம் தூக்கி எடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். எல்லாவற்றிலும் இது மிகவும் இனிமையான காட்சியாயிருந்தது. அநேக பிரபுக்களும் துரைசானிகளும் உயர்ந்த வஸ்திராபரணங்கள் தரித்துக்கொண்டு சுற்றிலும் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் ஆலயத்தில் ஞானகீர்த்தனைபாடுமிடத்தைச் சமீபித்தவுடனே ஆலயத்துச் சங்கீத ஊழியக்காரர்கள் சமயோசிதமாக ஒரு நேர்த்தியான பாட்டை எடுத்துப் பாடி ஞானசங்கீர்த்தனஞ்செய்தார்கள். அதன்பின்பு "கடவுளே, எங்கள் இராணியை இரட்சியும்" என்னும் இராஜமங்களமாகிய ஞானகீர்த்தனையை எடுத்துப் பாடினார்கள்

அப்பொழுது ஆலயத்திற்குவெளியே பீரங்கிகள் வெடிகள் தீர்ந்தன. ஆலயத்திற்குள்ளும் வெளியுமிருந்த ஜனங்கள் அதிக உற்சாகத்தோடு ஆசிகள் கூறி ஆரவாரித்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தேவபீடத்திற்குச் சமீபமாகப் போட்டிருந்த நாற்காலியண்டை போகிறபரியந்தம் ஜனங்களின் இரைச்சல் அடங்கவில்லை. இங்கே சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் முழங்காற்படியிட்டு ஜபஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அங்குற்ற சகல ஆடம்பரங்களுக்கும் காரணத்தலைவியும் சகல ஜனங்களுடைய கண்களையும் கவர்ந்த ஓர் அரும்பொருளுமாக விளங்கின சக்கிரவர்த்தினியார்அவர்கள் தாம் அடைந்த மேன்மையான நிலைமையின் உன்னதமான உத்தரவாதங்களை எப்படி வகிப்போமென்று சிந்தித்து,

“என்பேவிறகா யிறைச்சி யறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினு
மன்போடுருகி யகங்குழைவார்க்கன்றி
யென்போன் மணியினை யெய்தவொண்ணாதே”

என்று பெரியார்விளம்பிய உண்மை சிறப்புற்றோங்க மனமுருகிநைந்து, கருணையம்பெருகடல் வள்ளலாகிய கடவுளிடம் தமது இருதயத்தைத் திறந்து காட்டி, அவருடைய திருவருட்பேற்றை யடையக் கருதிப் பிரார்த்தித்தபொழுது, அவர்களுடைய இதயத்தையும் எண்ணத்தையும் ஊகித்துணர்ந்து அவர்கள் பூர்ணஞானத்தையும் சரீரசுகத்தையும் சுகவாழ்வையும் நீடித்தஆயுளையும் அடையும்பொருட்டுத் திருவருள் பாலிக்கும்வண்ணம் கடவுளது சரணகமலங் ... அன்போடு தியானித்துப் பத்திசெய்து பிரார்த்

தியாதவர்கள் அக்கூட்டத்துள் யாருமில்லை. அவர்
கள் பத்திசிரத்தையோடு செய்துகொண்டிருந்த
ஜபம்முடிந்து அவர்கள் எழுந்தவுடன் ஞானகீர்த்தனை
களைப்பாடிய பெரு முழக்கமானது அப்பெரிய
கட்டடமாகிய அவ்வாலயத்தைக் குலுக்கியது.
ஞானசங்கீர்த்தனம் முடிந்தவுடன் அவ்வாலயத்துப்
பிள்ளைகள் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் வழக்கப்
பிரகாரம் எல்லாரும் ஒரேமனதாக ஒன்றுபோல
எழுந்திருந்து சக்கிரவர்த்தினியார்அவர்களுடைய
பெயரை எடுத்தோதிப் பல ஆசிகள்கூறி வாழ்த்தினார்
கள். இதுதான் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய மகு
டாபிஷேகச் சடங்குகளுக்கு முதலாரம்பம். அதற்கு
மேல் கந்தர்புரி சிரேஷ்டஅத்தியக்ஷரும் வேறு சில
குருமார்களும் அச்சமயத்தில் நடத்தவேண்டிய பத்தி
மார்க்கச் சடங்குகளை நடத்த எத்தனித்தார்கள்.
இலண்டன் பட்டணத்து அத்தியக்ஷர் வேதவாக்கி
யங்களிலிருந்து அச்சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுதியான
வாக்கியம் எடுத்துப் பிரசங்கம்செய்தனர். அப்பிர
சங்கத்தில் அத்தியக்ஷர் காலஞ்சென்ற உவில்லியம்
மகாராஜாஅவர்களது மெய்ப்பத்தித் திறமையைப்
பற்றிப் புகழ்ந்துபேசி, இளம்பருவத்தையுடைய
பெண்மணியாகிய அரசியார் பத்திவிஷயமாய் அவ
ரைப் பின்பற்றி யொழுகவேண்டுமென்று போதித்
தார். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் பிரசங்கத்தின்
ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் வெகு கவனமாக
உற்றுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள்
அப்பிரசங்கத்தைச் சிரத்தையோடு கேட்டுக்கொண்
டிருந்தமாதிரியும் அவர்களுடைய பெரிய ...

ஞரைக்குறித்துப் பேசியபொழுது,

"அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூசறும்".

என்ற உண்மைவிளங்க, அவர்களுக்குண்டான துக்கம் தாழமாட்டாமல் கண்களில் கண்ணீர் ததும்ப, அவர்கள் தலைகவிழ்ந்த மாதிரியும் பார்க்கமிகவும் உருக்கமாயிருந்தபடியால் எல்லாரும் சோர்ந்து தளர்ந்து வாட்டமுற்றார்கள். தேவாராதனை முடிந்தபின்பு சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷர் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் முன்னேகிச்சென்று அவர்களைப்பார்த்து "அம்மா, கடவுள்முன்னிலையில் சத்தியவாக்களிக்கச் சித்தமாயிருக்கின்றீர்களா?" என்று வினவினர். அதற்கு அவர்கள் "சித்தமாயிருக்கின்றேன்" என்று விடையளித்தார்கள். உடனே அத்தியக்ஷர் "இந்தத் தேசத்தையும் இதற்குச்சொந்தமான மற்றைத் தேசங்களையும் தேசாசாரம், சட்டம் இவற்றின் பிரகாரம் ஆண்டுவருவேன் என்று உறுதிவாக்களிக்கின்றீர்களா?" என்றதற்கு, "அப்படியே செய்கின்றேன்" என்று உறுதிவாக்களித்தனர். திரும்பவும் "உங்களுடைய உத்தம விசுவாசப்படி இரக்கமாக நியாயம்புரிவீர்களா?" என்றனர். அதற்கு "அப்படியே செய்வேன்" என்றார்கள். அதன்பின்பு மதசம்பந்தமாய்ச் சில கேள்விகள் கேட்டார். அவற்றிற்கும் சரியான விடையளித்தார்கள்.

இச்சடங்காசாரங்களெல்லாம் நடந்துதீர்ந்தபின்பு சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் இராஜசின்னமாகிய தமது மந்திரவாள் முன்னும் தாம் பின்னுமாகத் தேவபீடத்திற்குச்சென்று மகுடாபிஷேகச் சத்தியவாக்களித்

தார்கள். அத்தியக்ஷர்கொடுத்த வேதபுத்தகத்தை வாங்கி அதிலிருக்கும் சுவிசேஷவாக்கியங்களின்மீது தமது வலக்கையை வைத்து முழங்காற்படியிட்டு "நான் கொடுத்தசத்தியவாக்குகளையெல்லாம் காத்து நிறைவேற்றுவேன், தெய்வமே, எனக்கு உதவியாயிரும்" என்று சொல்லி எழுந்து வேதபுத்தகத்தை முத்தமிட்டுக்கொண்டார்கள். மறுபடியும் பாடகர் ஞானசங்கீர்த்தனஞ்செய்தனர். அதன்பின்பு சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் முழங்காற்படியிட்டுக் கொஞ்சநேரம் தனிமையாக ஜபஞ்செய்தார்கள்.

அதற்குமேல் சிரசில் தைலம்தேய்த்துச் சக்கிரவர்த்தினியார்அவர்களுக்கு அபிஷேகஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்க, நான்கு இராணுவவீரர்கள் சொர்ணவஸ்திரம் ஒன்றை அவர்களுடைய தலைக்கு மேல் தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அத்தியக்ஷர் தேவபீடத்திலிருந்து பரிசுத்ததைலம் எடுத்து அபிஷேகப் பொற்கரண்டியில்விட்டுச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய சிரசிலும் கைகளிலும் வார்த்துத் தேவ அட்சரம் எழுதி "அரசர்களும் குருக்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டார்கள். அவ்விதமாக நீங்களும் அபிஷேகம்செய்யப்படுவீர்களாக. கடவுள் அரசாட்சிசெய்யும்படி உங்கள்வசம் ஒப்புவித்திருக்கின்ற இந்த ஜனங்களுக்குச் சக்கிரவர்த்தினியாயிருந்து கடவுளுக்குப் பயந்து அவர்களை அரசாட்சிசெய்துவருமாறு ஆசீர்வதிக்கப்படுவீர்களாக" என்று சொல்லித் தேய்த்து அபிஷேகஞ்

செய்தார். அதன்பின்பு அத்தியக்ஷர் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்காக ஆசிர்வாதத்தை முன்னிட்டு ஒரு ஜபம்செய்தார். ஒரு ஞானப்பாட்டுப் பாடி முடிந்ததன்பின்பு அத்தியக்ஷர் வேதபுத்தகத்தை அரசியாரிடம் கொடுத்தார். அவர்கள் அதைப் பத்திசிரத்தையோடு வாங்கித் தேவபீடத்தில் வைக்கும்படி சொல்லி அத்தியக்ஷருக்கு அடுத்த கீழ் உத்தியோகஸ்தர் கையில் கொடுத்தார்கள். கடைசியாக, சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷரும் மற்ற அத்தியக்ஷர் முதலியவர்களும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களை ஆசிர்வதித்தார்கள்; அப்பொழுது பாடும்படி தகுதியாக அமைத்திருந்த ஞானகீர்த்தனைகளைப் பாடி முடித்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்குக் கந்தர்புரி சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷர் முடிசூட்டி அவரும் மற்றை அத்தியக்ஷர்களும் பிரபுக்களும் அவர்களைச் சிங்காசனத்திலேற்றி உட்காருவிக்க, நம் விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியார்,

"குஞ்சரக்குழவி கவ்விக் குளிர்மதிக்கோடுபோலு
மஞ்சுடரெயிற்றவாளி யணிமுக மலரவூன்றிச்
செஞ்சுடரணி பொற்சிங்காசனமிசைச் சேர்ந்தசெல்வன்
வெஞ்சுடருதயத்துச்சி விரிந்த வெய்யவனொடொத்தான்"

என்றவாறு சிங்காசனம் அமர்ந்து வீற்றிருந்தருளினார். அதன்பின்பு,

"முன்னவரிருந்தபின்னை மூரிநீருலகங்காக்கு
மன்னவன்கழலைத் தங்கண் மணிமுடி நதிவித்தீட்டிப்
பின்னவன் பணித்ததானம் பெறுமுறைவகையிற் சேர்ந்தார்
மின்னிவர் கடகப்பைம்பூண் வென்றிவேல்வேந்தரெல்லாம்"

என்ற கருத்திற்கேற்பச் சிற்றரசர்க்குச்சமமாகிய பிரபுக்க ளெல்லோரும் ஒருவர்பின் ஒருவராய் வந்து அவ

ரவர் தலையில் தரித்திருந்த முடிகளைக் கழற்றிச் சக்கிர
வர்த்தினியாரவர்களுடைய பாதத்தில் வைத்து
அவர்களுக்குக் கீழ்படிந்து நடப்போமென்று சத்
திய வாக்களித்து அவரவரிடத்தில் அமர்ந்திருந்தார்
கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய நெருங்கின
பந்துவாகிய ஒரு பிரபு வயசினாலும் வியாதியினாலும்
தளர்ந்திருந்தாராதலால் மெதுவாக நடந்துபோய்க்
கஷ்டத்தோடு சிங்காசனப்படிகளில் ஏறிச்செல்ல
வே, சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அன்பு பெருகித்
தமது கைகளை நீட்டி அவரது தோள்களைக் கட்டித்
தழுவிக்கொண்டார்கள். அதை எல்லாரும் ஆசை
யோடுபார்த்து அருமையாகப்பாராட்டிப்பேசினார்கள்.
அவரும் மற்றவர்களைப்போலவே சத்தியவாக்களித்துச்
சென்றனர். பிரதமமந்திரி முதலாயினோர் சிங்கா
சனப்படியில் ஏறிச்செல்லும்போது ஜனங்கள் எல்
லாரும் கட்டியங்கூறி ஆரவாரித்தார்கள். ஏறக்கு
றைய 90 வயதுள்ள ஒரு பிரபு படிகளில் ஏறிச் செல்
லுகையில் தவறி உருண்டடித்துக் கீழேவிழுந்தனர்.
அருகே நின்றவர்கள் அவரைத் தூக்கிவிட்டார்கள்.
அவர் மனந்தளராமல் ஏறிச்செல்ல ஊக்கமாகப் பல
முறை முயன்றனராயினும் முடியவில்லை. சக்கிர
வர்த்தினியாரவர்கள் அதைப்பார்த்து அருகே நின்று
கொண்டிருந்த பிரதமமந்திரியோடு சொல்லிக்கொ
ண்டு, தாம் எழுந்து அவருக்குத் தமது கையை நீட்
டிக்கொடுத்தார்கள். அப்பெரிய ஆடம்பரமான
வேளையிற்கூட அவர்கள்,

“கண்ணோட்டமென்னுங் கழிபெருங்காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ்வுலகு”

என்ற உண்மை விளங்கத் தாட்சிணியமடைந்து எழு
ந்து நின்று செய்ததைப் பார்த்து ஜனங்கள் அவர்களை
மிகவும் புகழ்ந்துகொண்டாடினார்கள். இந்தச் சடங்கு
முடிந்தவுடன்,

"பண்ணமைமகரநல்யாழ்ப்பனுவலுணர்புலவர்பாடி
மண்ணமர்வளாகமெல்லாமலர்ந்தவின்புகழோடொன்றி
விண்ணகம்விளங்குதிங்கள்வெண்குடைநிழலின்வைகிக்
கண்ணமருலகங்காக்குங்கழலடிவாழ்கவென்றார்"

என்றவாறு பல பாட்டுகள்பாடிச் சக்கிரவர்த்தினியா
ரவர்கள் சகல ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்று வாழ்க
என்று ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினி
யாரவர்கள் இரண்டு செங்கோல்களைப் பெற்றுக் கை
யில்தாங்கிக்கொண்டார்கள். பேரிகைகள் முழங்கின.
எக்காளக்காரர்கள் எக்காளம் ஊதினார்கள். ஜனங்கள்
எல்லாரும் கட்டியம் மங்கலமுதலியவற்றைப் பலவா
றாகக்கூறி வாழ்த்தி ஆரவாரஞ்செய்தார்கள். அப்
பொழுது அம்மகுடாபிஷேக உற்சவத்தைக் கண்
ணுற்ற ஆலோசனைச் சங்கத்தாருள் சிலர் நெடுங்
காலம்வரை உயிரோடிருந்து அநேகர்களிடம் அக்
காட்சியைக்குறித்து ஆசையாய்ப் பேசிப் புகழ்ந்து
வந்தார்கள்.

மகுடாபிஷேகச் சடங்குகள் நடந்தேறியபின்பு
கந்தர்புரி சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷர் தேவபீடத்துக்குப்
போயினர். சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் அவருக்
குப் பின்னாகச் சென்று பீடத்துக்குமுன்பாக முழந்
தாற்படியிட்டு ஜபஞ்செய்தார்கள். ஜபம் முடிந்த
பின்பு முறைப்படி சிங்காசனத்திலேறி வீற்றிருந்தார்
[illegible] சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷர் அவர்கள் சக்கிரவர்த்தினி

யாரவர்களைக் கடைசியாக ஆசீர்வதித்து முடிந்த
வுடன், அதிக உற்சாகத்தோடு சேர்த்தியான ஞான
கீர்த்தனைகளைப் பாடிமுடித்தார்கள்.

அதன்பின்பு சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் சிங்கா
சனம்விட்டிழிந்து தமது மந்திரவாள் முதலிய இராஜ
சின்னங்களைத் தம்மோடுகூடவே கொண்டுவரும்படி
சிலபிரபுக்களிடம் கொடுத்து அப்பிரபுக்களோடும்
இரண்டு அத்தியக்ஷர்களோடும் சின்னாவர்சிப்பு நட
த்துகொண்டிருக்க இடத்திற்கு எழுந்தருளினார்
கள். இங்கே சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் தமது
செங்கோலைக் கந்தர்புரி சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷரிடம்
கொடுக்க, அவர் அதனை வாங்கித் தேவபீடத்தில்
சமர்ப்பித்தனர். சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் தமது
பட்டாபிஷேக உடைகளைக் களைந்துவைத்துவிட்டு
வேறு வஸ்திரமெடுத்தணிந்துகொண்டார்கள். சிரே
ஷ்ட அத்தியக்ஷர் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களுடைய
இடக்கையிற் பொற்சக்கரம் கொடுத்தனர். சக்கிர
வர்த்தினியார் அவர்கள் கிரீடந்தரித்துக்கொண்டு ஒரு
கையில் செங்கோலும் மற்றைக்கையில் சக்கரமும்
பிடித்துக்கொண்டு ஆலயத்தின் மேலைவாசலுக்குப்
பவனிபோயினார்கள். அப்பொழுது மாலை நாலு
மணிசமயம். சற்றுநேரங்கழித்து இராஜசின்னங்களை
யெல்லாம் கருவூல உத்தியோகஸ்தர்களிடம் ஒப்பி
த்துவிட்டு இரதத்தில் ஏறித் தமது அரண்மனைக்கு
எழுந்தருளினார்கள். அரண்மனைக்குப்போகும்வழி
யில் கூடிநின்ற இலக்ஷக்கணக்கான ஜனங்கள் திரும்
பவும் வெகு முழக்கமாக ஆசிகள்கூறி ஆரவாரித்தார்
கள். சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் [illegible]

திருந்தனுலும் பிரபுக்களும் அவர்களுடைய மனைவிமார்களும் நவமணிகள் இழைத்த மகுடத்தையும் விலையேறப்பெற்ற ஆடை யாபரணங்களையும் தரித்திருந்தனுலும் அப்பொழுது இருந்தகாட்சியானது காலையிலிருந்ததைப் பார்க்கிலும் மிகவும் சோத்தியாக இருந்தது.

சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் தமது அரண்மனையில் பிரதான உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பிரபுக்களுக்கும் மற்றும் முக்கிய நகரவாசியர்களுக்கும் ஆடம்பரமாக ஒரு விருந்து செய்தார்கள். வெல்லிங்டன்பிரபு தமது அரண்மனையில் 2000 ஜனங்களுக்கு விருந்துசெய்து சந்தோஷங்கொண்டாடினர். மறுநாள் தொட்டு நான்குநாள்வரைக்கும் ஹைட்பார்க் என்னும் பெரிய சிங்காரப் பூங்காவனத்தில் வெகுவிநோத வேடிக்கைகளுடன் திருவிழாக்கொண்டாடினர்கள். சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் எழுந்தருளிப்போய் இத்திருவிழாவில் நடந்த நானுவித அதிசயங்களையுங் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள். இலண்டன்பட்டணத்திலுள்ள சகல நாடகசாலைகளையும் இன்னும் பலவிதமான உல்லாச இடங்களையும் அவற்றிற்குரிய அதிகாரிகள் இலவசமாய்த் திறந்துவைத்திருந்தார்கள். இவ்விதமாக இலண்டன்நகரத்தார் பலவகைப்பட்ட விசேஷங்களைச்செய்து சந்தோஷங்கொண்டாடின தினங்களில் கீழ்வகுப்பைச்சேர்ந்த ஜனங்கள் குடித்து வெறித்துக் கலகஞ்செய்து சச்சரவுபண்ணுமல் மிக்க அமைதியோடு நடந்துகொண்டார்களாதலால் அதைப்பார்த்து இலண்டன்பட்டணத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த அன்னியதேசத்துஜனங்கள் மிகவும் ஆச்சரிய

மடைந்தார்கள். விருந்துகள்செய்தும், ஏழைகளுக்கு அன்னமிட்டும், ஊர்கோலங்கள் நடத்தியும், வீதிகளிலும் வீடுகளிலும் இரவில் மிகுதியாகத் தீபங்களைவைத்து அலங்காரஞ்செய்தும் இங்கிலாந்து தேசமுழுவதும் ஜனங்கள் சந்தோஷங்கொண்டாடினர்கள். இங்கிலாந்திலுள்ள ஒவ்வொரு நகரத்திலும் கிராமந்தோறும் திருவிழா நடந்தது. முக்கியமான நகரங்களிலெல்லாம் ஜனங்கள் திரண்டு முன்னதாகவே ஒன்றுகூடிப் பேசி ஆலோசனைசெய்து விநோதவேடிக்கைகளுக்கெல்லாம் தக்கபடி ஏற்பாடுகள் செய்து குறிப்பிட்டதினத்தில் பலவாறுக விசேஷம் கொண்டாடினர்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் வின்ட்ஸர்மாளிகையிலிருந்தபொழுது அவர்கள் நாடோறும் நடத்திவந்த காரியங்களை அதிக இனிமையாகப் பின்வருமாறு ஒருவர் எழுதி விளக்கியிருக்கின்றனர் :—“சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் ஏறக்குறைய 8 - மணிக்குப் படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருந்து தமது அறையிலேயே காலை ஆகாரம் முடித்துக்கொண்டு காலை நேரம் முழுவதும் துரைத்தனவேலையில் கவனமாயிருப்பார்கள். கையொப்பமிட்டு அனுப்பவேண்டிய எல்லாச் சாதனங்களையும் வாசித்துப்பார்ப்பார்கள். மற்றும் முக்கியமான சாதனங்களையெல்லாம் ஆலோசனைக்காகத் தம்முடைய மேசையில் முன்பாகத்தில் வைத்திருப்பார்கள். பதினென்று அல்லது பன்னிரண்டு மணிக்குப் பிரதமமந்திரியாகிய மெல்போர்ன்பிரபு வந்து வேலைக்குத் தக்கபடி ஏறக்குறைய ஒரு மணி நேரம் அவர்களுடன் இருப்பார். இரண்டுமணிக்

மிகுதியான இராஜபரிவாரங்களோடு குதிரை ஏறிச் சவாரி செய்வதற்குப் புறப்படுவார்கள். மெல்போர்ன் பிரபு இடப்பக்கத்திலும் குதிரைமேல்விசாரணை உத்தியோகஸ்தர் வலப்பக்கத்திலுமாகச் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் சவாரி செய்துகொண்டு போகுதல் வழக்கம். இராஜபாதைமார்க்கமாக இரண்டுமணி நேரம் அப்படிச் சவாரிசெய்வார்கள். அதில் முக்கால்பங்குநேரம் குதிரையை நல்ல ஓட்டத்தில் நடத்துவார்கள். குதிரைச்சவாரி செய்துவந்தபிற்பாடு சாயங்காலத்தில் மீதிநேரத்தைச் சங்கீதவாத்தியம் வாசிப்பதிலும் பாட்டுப்பாடுவதிலும் கோட்டையிலுள்ள சில குழந்தைகளை எப்படியாவது தருவித்து அவர்களுடன் விளையாடுவதிலும் இனிமையாகக் கழிப்பார்கள். இரவு ஏழரை மணிக்குப் போஜன வேளையாதலால் எல்லாரும் போஜனமண்டபம்வந்து கூடுவார்கள். ஆனால் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் எட்டடிக்கக் கொஞ்சநேரத்திற்கு முன்புதான் போவார்கள். எல்லாரும் போஜனமண்டபத்தில் வந்து கூடினதற்கு அப்புறம் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் தம்முடைய அரண்மனை உத்தியோகஸ்தர்களோடும் தமது தாயார், தாதியர்கள் முதலியவர்களோடும் போஜனமண்டபத்திற்கு எழுந்தருளி அங்கிருக்கும் துரைசானிகளோடு வார்த்தையாடியும் கனவான்களை முறைப்படி ஆசரித்தும் முடிந்த பின்பு போஜன அறைக்குச் செல்வார்கள். மெல்போர்ன்பிரபு சாப்பாட்டுப்பந்தியிலும் அவர்களுடைய இடப்பக்கத்திலேயே இருத்தல் வழக்கம். போஜனம் முடிந்து கால்மணிநேரத்திற்குள்ளாக

அடுத்த அறைக்கு எழுந்தருளிக் காப்பி சாப்பிடுவார்கள். அதன்பின்பு சிங்காரமண்டபத்திற்கெழுந்தருளி அங்குக் கூடியிருப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரோடும் ஏதாவது வேடிக்கைச் சமாசாரங்கள் பேசிக் கொஞ்சநேரம் சந்தோஷமாகப் பொழுது போக்குவார்கள். அதன்பின்பு நித்திரைக்குப் போகிறபரியந்தம் மேசையின்மேல் தமது தாயார் முதலியவர்களோடு ஒருவிதமான விளையாட்டு விளையாடிக்கொண்டிருப்பார்கள். இராஜ மேளவாத்தியங்கள் அன்று இரவில் பாடுவதற்கு ஏற்படுத்திய பல்லவிகளையும் கீதங்களையும் மிகவும் இனிமையாக வாசிப்பதைக் கேட்டு ஆனந்தமடைவார்கள். அதன் பின்பு பதினொன்றரை மணிக்கு மஞ்சமண்டபத்திற்கு எழுந்தருளுவார்கள். இதுதான் அவர்களுடைய நித்தியசரித்திரம். தமக்குவேண்டிய ஒவ்வொன்றையும் வேலைக்காரரிடம்சொல்லித் தாமே ஏற்பாடுசெய்துகொள்வார்கள். வேலைக்காரருள் இன்னின்னார் கோட்டையில் இன்னின்ன இடத்தில் வசிக்கிறார்களென்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். நாடோறுஞ்செய்யும் குதிரைச்சவாரி வண்டிச்சவாரி முதலியவற்றிற்கு முன்னதாகவே நிர்மானித்துக் கொள்வார்கள். ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் அதிக நுட்பமாகக் கவனிப்பார்கள்."

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

திருக்கலியாண மஹோற்சவம்.

1819-ம் வருஷம் ஆகஸ்டுமாதம் 26-ம் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியார்அவர்களுடைய தாய் மாமனாகிய சாக்ஸ்கோபர்க் பிரபுஅவர்களுக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அவருக்கு ஆல்பர்ட் என்று திருநாமம்பூண்டார்கள். கோபர்க் என்னும் பட்டணத்திற்கு நான்குமயில் தூரத்தில் பிரபுஅவர்கள் கோடைக்காலத்தில் போய் வாசஞ்செய்யும் அரண்மனையில் அவர் பிறந்தனர். அவர் ஐரோப்பாகண்டத்துச் சரித்திரத்தில் மிகவும் கீர்த்தியாகப் பெயர்வழங்கும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். அவருடைய முன்னோர்கள் தமது தேசத்துச் சுதந்திரங்களைக் காப்பாற்றும்பொருட்டு எதிரிகளோடு பெரிய போர்புரிந்து அவர்களை முறியடித்து வீரஞ்செலுத்தினவர்கள். அதன்றியும் அவர்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை ஒழுங்குபடுத்திச் சீர்திருத்திய காலத்தில் அதிவிசேஷமாயும் முக்கியமாக முயன்று உழைத்தவர்கள். ஆல்பர்ட் பிரபு சாஸ்திரம், சங்கீதம், இலக்கியம், நீதி, இராஜதந்திரம் முதலிய நாகரிகமான கல்வித்துறைகளிலும் மிகுந்த தேர்ச்சி அடைந்திருந்தார். அவர் சன்மார்க்கநெறிகளைக் கற்றுணர்ந்தும் தேகாப்பியாசத்தில் இடைவிடாமல் பழகியும் வந்தனராதலால், தக்க பருவத்தை அடைந்தகாலத்தில் அவர் அறிவிலும் உருவிலும் சிறப்புள்ளவராக இருந்தார். அவர் பதினேழு பிராயமாயிருக்கும் காலத்தில் தாம் இன்ன

நேரத்தில் இன்னின்ன பாடங்களைப் படிக்கவேண்டுமென்று எழுதிவைத்த ஓர் அட்டவணையைப் பார்வையிட்டால் அது மிகவும் ஆச்சரியமாக விளங்கும். அவர் ஐரோப்பாவிலுள்ள முக்கியமான தேசங்களுக்குப் பிரயாணங்கள்செய்து ஆங்காங்குள்ள விசேஷ வகைகளைக் கண்டறிந்து தமது புத்தியை விசாலப்படுத்தினார். அவர் இங்கிலாந்து தேசத்திற்கும் ஒருமுறை வந்து கொஞ்சநாள் கென்ற் பெருமாட்டியோடும் தம்முடைய அருமைமைத்துனியாகிய சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களோடும் கென்ஸிங்டன் மாளிகையில் தங்கியிருந்தனர் என்று முன்னமே கூறியிருக்கின்றோம். ஆல்பர்ட் பிரபு அவர்களுடைய தகப்பனார் தம்முடைய குமாரனுக்குச் சக்கிரவர்த்தினியாரைக் கலியாணஞ்செய்விக்கவேண்டுமென்று எப்பொழுதும் கருதினராயினும் நான்காம் உவில்லியம் மகாராஜாஅவர்கள் அதற்கிடங்கொடாமல் தாமதஞ்செய்துகொண்டே வந்தார்கள். ஆனபோதிலும் சக்கிரவர்த்தினியார்அவர்களுக்கு ஐந்து மாப்பிள்ளைத்தரங்கள் வந்தும் அவர்கள் யாரையும் விவாகஞ்செய்துகொள்ளப் பிரியப்படவில்லை. சக்கிரவர்த்தினியார்அவர்கள் இராஜபட்டத்தை அடைந்தபொழுது அநேகர் அவர்களை வாழ்த்திக் கடிதங்கள் எழுதினார்கள். அவர்களுள்ளே ஆல்பர்ட் பிரபு அவர்களும் ஒருவர். அவர் எழுதிய கடிதத்தின் சுருக்கத்தை அடியில் வருமாறு காண்க:—"நீர் இப்பொழுது அடைந்திருக்கும் பெரிய பதவியைப்பற்றி நானடையும் மேலான சந்தோஷத்தை உமக்கு வெளியிட விரும்புகின்றேன். இப்போது ஒரு

சிறந்த தேசத்திற்கு இராணியாயிருக்கின்றீர். அநேக பிரஜைகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய ஸ்திதியில் கடவுள் உம்மை வைத்திருக்கின்றார். உமது பிரஜைகளுக்குச் சகல நன்மைகளையும்செய்துகொண்டு மாட்சிமையோடு நீர் நீடூழி அரசாட்சிசெய்துவருவீர் என்றும், உம்முடைய பிரஜைகள் உமதுபக்கல் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயும் அன்புடையவர்களாயும் இருப்பார்களென்றும் நினைக்கின்றேன். உமக்கு இராச்சியக் கவலைகள் பலவுளவேனும் எங்களையும் நினைத்து எங்கள்மேலுள்ள பட்சத்தை மறக்கமாட்டீரென்றும் நினைக்கின்றேன். நாங்கள் உம்மை ஒருபொழுதும் மறக்கமாட்டோம்."

1839-ம் வருஷம் ஆல்பர்ட் பிரபு முக்கியமான அநேக இடங்களைப்போய்ப்பார்க்கும்பொருட்டு நெடுநாளாக யாத்திரைசெய்துவிட்டுத் திரும்பித் தமதரண்மனை வந்து சேர்ந்தார். அரண்மனையில் தமது அறைக்குள் பிரவேசித்தபொழுது சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களுடைய படம் அங்கு இருக்கக்கண்டு மிக்க சந்தோஷத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் அடைந்தார். சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் தமது படத்தை அனுப்பி, ஆல்பர்ட் பிரபு யாத்திரையிலிருந்து திரும்பிவந்து அவருடைய அறைக்குள் பிரவேசிக்கும்பொழுது முதலாவது அந்தப்படத்தைப் பார்க்கும்படியாகத் தகுதியான இடத்தில் அதை வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லி எழுதியிருந்தார்கள். ஆல்பர்ட் பிரபு தமது சகோதரர் எர்னெஸ்ட் என்பவரையும் அழைத்துக்கொண்டு அக்டோபர் மாதம் திரும்பவும் இங்கிலாந்துக்கு வந்தார்.

அவர்களிருவரும் 10-ம் தேதி பக்கிங்காம் அரண்மனையில் வந்துசேர்ந்து அங்கிருந்து அரண்மனையைச் சேர்ந்த பண்டிகளில் ஏறி விண்ட்ஸர் கோட்டைக்குப் போயினார்கள். அவர்கள் இரண்டாமுறை இங்கிலாந்துக்கு வந்தபொழுது சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் தமது இளைய மைத்துனராகிய ஆல்பர்ட்பிரபு அவர்கள் மேல் மிகவும் பிரியஞ்செலுத்தினார்கள். அவர்கள் அச்சமயம் தமது மாமனாராகிய லியொப்போலட் பிரபுவுக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் "ஆல்பர்ட் நல்ல அழகுடையவராயும், மனதிற்கு இனிமையுடையவராயும் கபடமற்றவராயுமிருக்கின்றார்; அருமைச்சொல்லின் மனத்தைத் தவருமகிழ்க்கத்தக்க இனிமையான சாயலுடையவர்". என்று முதலில் எழுதிவிட்டு, பின்பு இவர் ஒருவரைப்பற்றி மாத்திரம் எழுதியிருக்கின்றோமேயென்று ஆலோசித்து நாணமுற்றுத் திரும்பவும் கீழே "இரண்டு பாலிய மைத்துனர்களும் அதிக இனிமையும் சந்தோஷமுமுள்ளதோழர்களாக இருக்கின்றனராதலால் அவர்கள் இங்கிருத்தல் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம்" என்று எழுதினார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் தமது மைத்துனர் இருவர்களையும் விண்ட்ஸர் மாளிகையில் உபசரித்த முறையினை இந்த இடத்தில் கொஞ்சம் கூறுவது உசிதமாக இருக்கின்றது. "சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் தமது சொந்த அறையில் காலை ஆகாரஞ் செய்வார்கள். அதன்பின்பு இராஜகுமாரர்களிருவரும் அவர்களைப் பார்க்க வருவார்கள். இரண்டு மணிக்கு இராஜகுமாரர்கள், சக்கிரவர்த்தினியார், கென்ற்பெருமாட்டி ஆகிய இவர்களெல்லாரும்பல்கா

சம்பன்னனித்தாகசாந்திசெய்துகொள்வார்கள். அதன்
பின்பு எல்லாரும் குதிரைச்சவாரி செய்து வரும்
படி புறப்படுவார்கள். மெல்போர்ன்பிரபு, அநேக
துரைசானிகள், கனவான்கள் இவர்களெல்லாரும்
சேர்ந்து பெருங்கூட்டமாகக் குதிரைச்சவாரி செ
ய்துகொண்டுபோவார்கள். தினசரி சாயங்காலம்
மிகச் சம்பிரமமாக விருந்தளிப்பார்கள். வாரத்தில்
மூன்றுமுறை சாயங்காலபோஜனத்துக்கப்புறம் நட
னஞ்செய்து சந்தோஷங்கொண்டாடுவார்கள்." அப்
பொழுது சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் அரசி என்று
யாதொருபெருமையும்பாராட்டாமல் சாதாரணமான
ஒரு ஸ்திரீயைப்போலவே நடந்துகொண்டார்கள்.
சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் ஆல்பர்ட்பிரபுவோடு
சேர்ந்து நடனஞ்செய்த வேளைகளில் தாம் மற்றவர்
களுக்கு ஒருபோதும் செய்யத்தகாத அநேக அடை
யாளங்களை ஆல்பர்ட்பிரபுவுக்குச்செய்து தமது நேயத்
தை நன்றாய் விளக்கிக்காட்டினார்கள். நடனஞ்செய்யும்
பொழுது ஒருமுறை சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள்
தமது பூஞ்செண்டை அவருக்கு இனாமளித்தார்கள்.
அவர் தமது தேசாசாரப்படி ஆடைகள் தரித்திருந்
தனராதலால் அப்பூஞ்செண்டைக் குத்திவைப்பதற்
குத் தமது உடுப்பில் துவாரமில்லாததைக்கண்டு, ஒரு
பேனாக்கத்தி எடுத்துத் தமது இருதயத்துக்குச் சமீப
மாக உடுப்பில் ஒரு துவாரமுண்டாக்கி அவ்வருமை
யும் இனிமையுமான வெகுமதியாகிய பூஞ்செண்டை
க்குத்திவைத்தனர். சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள்
தமது விருப்பத்தை ஆல்பர்ட்பிரபுவுக்குத் தாமே
...லர்வது வெளியிட்டு அவருடைய சம்மதத்தைக்

கேட்டதாக அடியில் வரும் ஒரு சம்பாஷணையில்
அவர்கள் சொந்தமொழிகளிலேயே விளங்குகின்
றது. சிலதினங்கட்குப்பின்பு சக்கிரவர்த்தினியார்
அவர்கள் இலண்டன்பட்டணத்தில் ஒளஸ்டர் பெரு
மாட்டியைக்கண்டு அவளிடம் தாம் மறுநாள் தமது
விருப்பத்தை ஆலோசனைச்சபையாருக்குத் தெரிவிக்
கப்போவதாகச் சொன்னபொழுது, அந்தம்மாள் சக்
கிரவர்த்தினியார் அவர்களைப்பார்த்து, அப்படிச்செய்
வது சங்கோசமுள்ளதல்லவா என்றார்கள். அதற்
குச் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் "ஆம், ஆனால் இதி
னும் சங்கோசமுள்ளதோர் காரியத்தைச் சொற்ப
தினங்கட்கு முன்னே செய்தேன்" என்றார்கள்.
உடனே அது என்ன என்று அந்தம்மாள் கேட்ட
பொழுது "ஆல்பர்ட்பிரபுவுக்கு நானே என் விருப்பத்
தைத் தெரிவித்தேன்" என்றார்கள்.

அக்டோபர்மாதம் 15-ம் தேதி ஆல்பர்ட்பிரபு தமது
வேட்டைக்குப் போய்த் திரும்பி மத்தி
யானவேளையில் அரண்மனைவந்துசேர்ந்தனர். சற்று
நேரம்பொறுத்துச் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் தனி
மையாக இருந்துகொண்டு, ஆல்பர்ட்பிரபு அவர்களைத்
தம்முடைய அறைக்கு வரும்படி ஆளனுப்பி அழைத்
தார்கள். மற்றைக்காரியாதிகள் விஷயமாகக் கொஞ்ச
நேரம் இருவரும் சம்பாஷித்தபின்பு சக்கிரவர்த்தினி
யார் அவர்கள் அவரைக்கூப்பிட்டனுப்பிய தமது நோ
க்கத்தை அவருக்குத் தெரிவித்து ஒருவருக்கொருவர்
உறுதிவாக்களித்துக்கொண்டார்கள். அதை அடியில்
வருமாறு ஒரு கிரந்தகர்த்தா கூறுகின்றனர்:—"செங்
கோல் ஏந்தியதும், அநேக சிற்றரசர்களும், ...

களும், மற்றைப் பெரிய அன்னிய துரைத்தனங்களின் பிரதிநிதிகளும் இம்படிக்கு நடந்துவருவோமென்று சத்தியவாக்களித்து முத்தமிட்டுக்கொண்டதுமான அந்த விலையேறப்பெற்ற கையைச் சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் ஆல்பர்ட்பிரபுவை விரும்பி அவருக்குத் தானஞ்செய்து தம்முடைய தலையை அவருடைய தோள்களில் சாய்த்துவைத்தபொழுது அதில் கிரீடமிருக்கும் உணர்ச்சிகூட அவர்களுக்கு இல்லை. ஆல்பர்ட் பிரபுவினுடைய நேயமும் விசுவாசமுமே அவர்களுக்கு மகுடாபிஷேகமும் இராஜவாழ்வுமாக இருந்தாற்போல அவர்கள் உண்மையாகவே உணர்ந்ததாகத் தோற்றுகின்றது."

சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களும் ஆல்பர்ட்பிரபுவும் ஒருவருக்கொருவர் உறுதிவாக்கு அளித்துக்கொண்ட பின்பு தங்கள் தங்கள் பந்துமித்திரர்களுக்கு எழுதி இச்சுபசங்கதியைத் தெரியப்படுத்திச் சந்தோஷமடைந்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் அந்த மகிழ்ச்சியான சங்கதியைத் தமது உண்மையான சிநேகர் பாரன்ஸ்டாக்மார் என்பவருக்கு எழுதித் தெரிவித்தார்கள். அது அவருக்கு அதிக ஆச்சரியமுள்ளதாக இருந்தது. ஏனெனின், சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் அவரிடம் சில தினங்கட்குமுன்பு தாம் விவாகமின்றி நெடுங்காலமிருக்கப் பிரியப்படுவதாகச் சொல்லியிருந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் அவருக்கு "உமக்கு எழுதும் இந்தக்கடிதத்தை எப்படி ஆரம்பிக்கிறது என்று தெரியாதபடி அவ்வளவு குற்றமுடையவளாக இருக்கின்றேன். ஆனால், இதிலடங்கிய சங்கதி உம்முடைய மன்னிப்

பை நான் பெறுவதற்கு என்னைப் பாத்திரமுடையவளாக்கும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆல்பர்ட் பிரபு என்னுடைய இருதயத்தை முற்றிலும் கொள்ளைகொண்டார். இன்றுகாலையில் எங்களுக்குள் எல்லாம் முடிவாய்விட்டன. அவருடன் நான் சந்தோஷமான வாழ்வை அனுபவிப்பேன் என்று நிசசயமாய் எண்ணுகின்றேன். அவரும் என்னை மனையாளாகக்கொண்டு இன்பப்பெருக்கை அடைவார் என்று உண்மையாக நம்புகின்றேன்" என்று எழுதினார்கள்.

ஆல்பர்ட்பிரபு தமது பட்சமுள்ள பாட்டியாருக்கு எழுதித் தெரிவித்தது:—"இராணி இன்றைத்தினம் என்னைத் தம்முடைய ஏகாந்த அறைக்குச் செல்லும் பொருட்டுச் சொல்லிஅனுப்பினார். அங்ஙனம் நான் சென்றேன். அவர் என்னைப் பட்சமாய்க் கண்ணோக்கி, நான் அவருடைய இருதயமுழுவதையும் கொள்ளைகொண்டேன் என்றும் நான் அவருடைய சுகதுக்கங்களுக்கு உரியவனாகி அவரை மணந்துகொண்டால் அவர் பரமசுகத்தை அனுபவிப்பார் என்றும் உண்மையான நேயத்தோடு உருக்கமாகச் சொன்னார். மேலும் அவர் என்னை அடையப் பாத்திரமுடையவரல்லவென்று தம்மைத் தாழ்த்தியும் பேசினார். இவ்வகைப் பேரன்புபொருந்திய அவருடைய இனிமையான வார்த்தைகள் என் தேகத்தை உருக்கி என் இதயத்தை நிலைகுலைத்தன."

ஒருவர்க்கொருவர் உறுதிவாக்கு அளித்துக்கொண்ட பிற்பாடு ஆல்பர்ட்பிரபு அந்தத் தடவை இங்கிலாந்து தேசத்தைவிட்டுப் புறப்படும்வரையும் சக்கிரவர்த்

தினியார் அவர்களும் அவரும் மிகவும் அன்னியோன்னியமாக இருந்தார்கள். எல்லா விஷயங்களிலும் அவர்களிருவரும் ஒரே மனமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். ஆல்பர்ட் பிரபு சித்திரம் வரைவதிலும் நல்ல கவிகள் கட்டுவதிலும் மிக்க நிபுணரர். அவர் பத்தி விஷயமாய்க் கட்டின கவிகள் மிகவும் இனிமையாக இருந்தபடியால் பலவகையான இராகங்களை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு உதாரணமாகும் சிரேஷ்ட கவிகளாகக் கொள்ளப்பட்டன. அவருக்குச் சின்னரம் கொட்டுவதிலேயும் பாடுவதிலேயும் நல்ல சாமர்த்தியமுண்டு. அவர் அந்தத்தடவை வின்ட்ஸர் கோட்டையிலிருந்த காலமெல்லாம் அவர் சின்னரம் வாசிக்கும்பொழுது சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்கள் அதற்கிசைவாகச் சேர்ந்துபாடுவார்கள். அதன்றியும் இரண்டுபேரும் சில வித்வச்சிரோமணிகளுடைய விசேஷமான பாட்டுகளை எடுத்துச் சேர்ந்துபாடுவார்கள். அவர்களிருவர்க்குள்ளேயும் நடந்த விவாக உடன்படிக்கை வெளிப்பட்டபின்பு ஆல்பர்ட் பிரபு தமது உருவத்தை ஒரு பென்சலினாலே வெகு சீர்த்தியாக வரைந்து கேன்ற் பெருமாட்டிக்கு இனாம்கொடுத்தனர்.

சக்கிரவர்த்தினியார் அவர்களும் ஆல்பர்ட் பிரபுவும் ஒருவர்க்கொருவர் பரஸ்பரம் அன்புசெலுத்தி நடந்துகொண்ட தன்மையினாலும் தங்கள் தங்கள் பந்துமித்திரர்களுக்குச்செய்த எழுத்துக்குத்தகவினாலும் அவர்களிருவரையும்பற்றிச் சிறிது அறியலாகிறது. பாரன்ஸ்டாக்மார் என்பவருக்கு அடியில் வருமாறு ஆல்பர்ட் பிரபு எழுதித் தெரிவித்தனர்:—

"இராணியவர்களும் அவர்களுடைய பிரஜைகளும் என்னை ஆதரித்து நேசித்து நம்பும்படி நான் நடந்துகொள்ளுவதே என் நிலைமைக்கு அஸ்திவாரம். ஆகையால் நான் பெருந்தன்மையாகவும் மேன்மையாகவும் நடந்துகொண்டால் நான் சிறந்த ஒழுக்கமும் நிறைந்த ஞானமுமடைந்து சகல ஆசிர்வாதங்களையும் பெறுவேன் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை." அவருக்குத் தாமடைந்த புதிய நிலைமைக்குத் தக்கவண்ணம் கவலைகளும் நிறைந்திருந்தன. அவர் ஒருதடவை அவருடைய சிறியதாயாருக்கு எழுதித் தெரிவித்தது:—

"இங்கிலாந்தின் இராணிக்கு நான் பர்த்தாவாயிருக்கும் பாக்கியம் ஒன்றுதவிர இனிமேல் என்னுடைய நிலைமை எப்படியிருக்குமோ அறியேன்; பயங்கரமுள்ளதாகத் தோன்றுகின்றது. இராமுழுவதும் நிலவெறிக்குமா? மேன்மையான நிலைமையிலும் தாழ்மையான நிலைமையிலுமிருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் துன்பங்கள் உண்டு. ஆனால் அநேக ஜனங்களின் நன்மையைவிரும்பி நடத்திவரும் ஒரு பெரிய விஷயத்திலே திரிகரண சுத்தியோடு இயன்றமட்டும் முயன்று பாடுபட்டோம் என்று உணரும் உணர்ச்சியே என்னை ஆற்றித் தேற்றுவதற்குப் போதுமான சான்றாகும்."

ஆல்பர்ட்பிரபு தமது சகோதரனோடு வின்ட்ஸர் மாளிகையில் ஒருமாதகாலம் இருந்தனர். அப்பொழுது அவர் விலையுயர்ந்த மரகதமிழைத்த நேர்த்தியான ஒரு மோதிரத்தைத் தமது ஆசைநாயகியாகிய சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு இனாமாகக் கொடுத்தனர். ஆல்பர்ட்பிரபுவும் சக்கிரவர்த்தினியா

ரவர்களும் மழைக்காலமாகிய நவம்பர் மாதத்தி ஓம்பார்க் என்னும் சிங்கார மைதானத்தில் நடந்த இராணுவசேனையின் அணிவகுப்பு முதலிய வேடிக் கைகளைக் கண்டுவரும்படி போயிருந்தார்கள். சக்கிர வர்த்தினியாரவர்கள் அக்காட்சியைப்பற்றி அடியில் வருமாறு சொல்லியிருக்கின்றார்கள் :—“சுமார் 12-மணிக்கு நான் வின்ட்ஸோர் மாளிகையிலிருக்கும் பொழுது வழக்கமாகத் தரித்துக்கொள்ளும் உடுப்பும் தொப்பியும் அணிந்துகொண்டு எனது குதிரை யிலேறிப் புறப்பட்டேன். நேர்த்தியான உடுப்புகள் அணிந்து மிகவும் சுந்தரமாகவிளங்கும் என் அன்பிற் குரிய ஆல்பர்ட்பிரபு எனது வலப்பக்கத்திலும் ஓர் இராஜஉத்தியோகஸ்தர் எனது இடப்பக்கத்திலுமாக வந்தார்கள். வேறு சில உத்தியோகஸ்தர்களும் கன வான்களும் முன்னும் பின்னுமாகச் சூழ்ந்துவந் தார்கள். அன்றைத்தினம் காற்றும் மழையும் மூம் மரமாயிருந்தன. ஆனால், மைதானத்தில் அணிவகுத் திருந்த இடத்திற்கு வந்த சமயத்தில் மழைவிட் டிருந்தது. அங்கே நான் வழக்கப்பிரகாரம் எனது ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருந்தேன். எனது வலப் பக்கத்தில் என் ஆசை ஆல்பர்ட்பிரபுவும் இடப்பக் கத்தில் ஓர் இராஜஉத்தியோகஸ்தரும் உட்கார்ந் திருந்தார்கள். சேனைகள் வெகுசாமர்த்தியமாக நடக்தும் திடீரென்று நிலைமாறித் திரும்பியும் இன்னு முள்ள அருமையான இராணுவசாதனங்களை யெல் லாம் செய்தன. அப்பாக்கிகள் மிகவும் அழகாயிருந் தன. அன்றைத்தினம் குளிர் அதிகமாக இருந்ததால் நான் கழுத்துப்பட்டை கட்டிக்கொண்டிருந்தேன்.

என் பிரியமான ஆல்பர்ட்பிரபு எனது கழுத்துப் பட்டையை எடுத்து எனதுகழுத்திலே சரியாகக் கட்டினார். நாங்கள் திரும்பவும் குதிரையை விரைவாக நடத்தி அரண்மனை வந்து சேர்ந்து மைதானத்தில் நடந்தவற்றையெல்லாம் ஜன்னலிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த எர்னஸ்ட்பிரபு இருந்த இடத்திற்குப் போனோம்.”

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது தாயாரை அழைத்துக்கொண்டு நவம்பர்மாதம் 20-ம் தேதி வின்ட்ஸர்மாளிகையைவிட்டுப் புறப்பட்டுப் பக்கிங் காம் அரண்மனை வந்துசேர்ந்தனர். வந்துசேர்ந்த வுடன் 23-ம் தேதியில் ஆலோசனைச் சபையார் வந்து கூடவேண்டுமென்புதாக்க் கட்டளை அனுப்பினார்கள். இராஜகட்டளையை அநுசரித்துக் குறித்ததினத்தில் ஆலோசனைச் சபையார் பக்கிங்காம் அரண்மனை யில் வந்து கூடினார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அப்பொழுது சபைக்குத் தெரிவிக்கவேண்டிய சங்கதி சங்கோசமுள்ளதாயிருந்தாலும் அவர்கள் தாம் அணிந்திருக்கும் பொற்காப்பில் பதிந்துவைத்திருந்த ஆல்பர்ட்பிரபுவின் படத்தை ஒருதரம் பார்த்தமாத் திரத்தில்,

“மைகுழைத்தன்னதொள்ளியஞ்செழலிற்
கூர்வாய்ப்பறைதபுபெருங்கிழாரை
வஞ்சனைதாங்கியாரலுன்னு
நீங்காப்பழனப்பெருநகர்க்கீடற்
காமான்றரித்தபெருமானிறவன்
பொன்பழித்தெடுத்தவின்புறதிருவடி
யுளம்விழுங்காதகனவினர்போலவென்
னுயிரொடும்வளர்த்தபெருநாண்டீழினை

வெற்பன்காதற்காலவேலையின்
வலியுடைக்கற்பினெடுவெளிசுழற்றிக்
கட்புலங்காணுதகாட்டைகெடுவுந்தலின்."

என்னு முண்மைக்கேற்ப, மிக்க தைரியத்தை அடைந்ததாக அவர்கள் தாமே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். "நான் சரியாய் இரண்டுமணிக்குச் சபைகூடியிருக்குமிடத்திற்குப்போனேன். அறைநிறைந்திருந்தது; ஆனால் அங்கு யார் யார் இருந்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. மெல்போர்ன்பிரபுவை மாத்திரம் பார்த்தேன். அவர் எனக்குக் கொஞ்சதூரமாக நின்று கண்களில் கண்ணீர் ததும்ப என்னை மிக்க பட்சத்தோடு உற்றுநோக்கிக்கொண்டிருந்தார். நான் சுருக்கமாய் எழுதிவைத்திருந்த அறிக்கைப்பத்திரத்தை வாசிக்க ஆரம்பித்தேன். கை நடுங்கிற்று; ஆயினும் ஒரு தவறும் இல்லாமல் சரியாய் வாசித்துமுடித்தேன். அதன்பின்பு மிகவும் சந்தோஷமாயிருந்தேன். லான்ஸ்டவுண்பிரபுவானவர் எழுந்திருந்து, இனிமையான இந்தச் சமாசாரத்தை ஆலோசனைச் சபையின்பெயராலே அச்சிடவேண்டியது என்பதாகப் பேசினார். அதன்பின்பு நான் எழுந்திருந்துவந்து அருகேயிருந்த அறையில் உலாவிக்கொண்டிருந்தேன். கேம்பிரிட்ஜ்பிரபு அங்கேவந்து எனக்குச் சந்தோஷங்கூறி வாழ்த்தினர். இவ்வளவும் இரண்டு மூன்று நிமிஷத்திற்குள்ளாக முடிந்தன" என்று சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது தினவர்த்தமானப் புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கின்றார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் சபையாருக்குப் படித்துத் தெரிவித்த உறுதிமொழியின் சுருக்கத்தை அடியில்வருமாறு காண்க:—

67659

"என்னுடைய ஜனங்களின் க்ஷேமத்தையும் எனது இல்லற வாழ்வையும் விசேஷமாய்ப் பொருத்திருக்கின்ற ஒரு சங்கதியைக்குறித்து என்னுடைய தீர்மானத்தை உங்களுக்கு வெளியிடும்பொருட்டு இப்பொழுது உங்களைக் கட்டளையிட்டழைப்பித்தேன். சாக்ஸ்கோபர்க் என்னும் மாகாணத்திற்கு அதிபதியாகிய ஆல்பர்ட்பிரபு அவர்களை விவாகம் செய்துகொள்ளும்படி விரும்புகின்றேன். நான் செய்யப்போகிற சங்கதி மிகப்பெரிதும் முக்கியமுமானதென்று நிதானித்துணர்ந்து தீர்க்காலோசனைசெய்து தீர்மானித்தேன். இது, சர்வவல்லமையுள்ள கடவுள் கிருபையால், எனக்குக் குடும்பசுகத்தைத் தருவதாயும் என்னுடைய ஜனங்களின் நன்மைக்கு அனுகூலஞ்செய்வதாயும் இருக்குமென்று உண்மையாய் விசுவசிக்கின்றேன். இது, என்னையும் என் இராச்சியத்தையும் சம்பந்தித்த முக்கியவிஷயமாதலால் இதனை உங்களுக்கு முன்னதாகவே அறிவித்தல் அத்தியாவசியகம் என்றெண்ணி அறிவிக்கத் துணிந்தேன். என்னுடைய நல்லகுடிகள் இதனை அபிமானித்து அங்கீகரிப்பார்களென்று முற்றிலும் நம்புகின்றேன்."

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட்பிரபுவும் தமக்கிருக்கும் அன்பும் ஆசையும் பொருந்திய எண்ணங்களைத் தினந்தோறும் இனிமையாக ஒருவருக்கொருவர் எடுத்துரைத்துப் பட்சம்பாராட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்விதமாகச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் மணமகளுக்குரிய புதிய இன்பப்பெருக்கை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதுகூடத் தமது குடி

ளையும் மிகவும் நிர்ப்பாக்கியமான நிலைமையிலிருக்
கிற பெண்பிள்ளைகளையும் மறக்கவில்லை. பார்லிய
மென்ட்சபை கூடியதற்கு முந்தினதினம் குற்றவாளி
யாகத் தண்டனை அனுபவித்ததன்பின்பு சிறைச்
சாலையிலிருந்து விடுதலையாகிவரும் அநாதரவான
ஸ்திரீகளுக்கு உதவிசெய்யும்படி ஸ்தாபித்திருக்கும்
சபைக்கு ரூபாய் 800 அனுப்பினார்கள். அதன்
பின்பு மேற்கூறிய கதியில்லாத அநாதை ஸ்திரீக
ளுக்கு எப்பொழுதும் உதவிசெய்யும் ஒரு சீமாட்
டிக்கு, அவ்வளவு பிரயோஜனகரமான தர்ம பரி
பாலனசபைக்குத் தாம் எப்பொழுதும் உதவிபுரிய
விரும்புவதாக எழுதித் தெரிவித்தார்கள். சக்கிரவர்த்
தினியாரவர்களையும் அவர்களுடைய விவாகத்தையுங்
குறித்து விநோதமான சிறிய சங்கதியொன்று உண்டு.
சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய சமுகதரிசனங்கா
ணப்போயிருந்த கந்தர்புரி சிரேஷ்டஅத்தியக்ஷர்
விவாகசம்பந்தமாய் ஆலயத்தில் சடங்குகள் நடக்கும்
பொழுது மணமகள் மணமகனுக்குக் கூறும் வாக்குறுதி
களுள் தான் "சகல விஷயங்களிலும் கீழ்ப்படிந்து
நடந்துவருவேன்" என்று கூறும் வாக்கியவிஷய
மாய் ஏதாவது வேறுபாடு செய்யவேண்டுமோ என்று
சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களிடம் கேட்டார். சாக்ஸ்
கோபர்க் என்னும் மாகாணத்தின் அரசர் சக்கிரவர்த்
தினியாரவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சிற்றரசராத
லால், சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு மகுடாபி
ஷேகம் நடந்தபொழுது அவரும் சக்கிரவர்த்தினி
யாரவர்களுக்கு அடங்கிக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து
வருவேன் என்று சத்தியவாக்கு அளித்தவர்க

ளுள்ளே ஒருவர். ஆதலால் மேற்படி மாகாணத்
திற்கு அதிபதியாகிய ஆல்பர்ட்பிரபுவுக்கு விவாக
சமயத்தில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தாம் சகல
விஷயங்களிலும் கீழ்ப்படிந்து நடந்துவருவதாகச்
சத்தியவாக்களிப்பது எவ்வளவு விநோதமாயிருக்க
மாட்டாது. கந்தர்புரி சிரேஷ்டஅத்தியக்ஷர் சக்கிர
வர்த்தினியாரவர்களிடம் அங்ஙனம் கேட்டபொ
ழுது சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அவரைப்பார்த்து
"மாட்சிமை தங்கிய சமயாசார முறைப்படி மற்
றெல்லா ஸ்திரீகளுக்கும் ஒப்பாக நான் விவாகம்பண்
ணிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். ஆதலால் இங்கி
லாந்துதேசத்து இராணியாக நான் அவ்வித சத்திய
வாக்களியாதபோதிலும் ஒரு மணமகனுக்கு ஒரு
மணமகள் செய்யவேண்டிய முறைமை போல வேத
சாஸ்திரப்பிரகாரம் சகலவாக்கியங்களையும் கூறி
வாக்குத்தத்தஞ்செய்யச் சித்தமாயிருக்கின்றேன்"
என்று சொன்னார்கள்.

1840-ம் வருஷம் பெப்ரவரி மாதம் 10-ம் தேதியில்
சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு விவாகமுகூர்த்தம்
நிச்சயித்திருந்தது. அன்றைத்தினம் இலண்டன்
பட்டணத்து ஜனங்கள் அதிகாலையில் எழுந்து
"கடவுளே, எங்கள் இராணியை ஆசீர்வதியும்"
என்று பிரார்த்தித்து மானதபூசை செய்தார்கள்.
இந்த விவாக மஹோச்சவத்தைக்குறித்து ஜனங்கள்
அதிக உற்சாகத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அடை
வதற்குத் தகுந்த காரணங்கள் உண்டு. இங்கிலாந்து
தேசத்திற்கு அரசியாகி அரசாண்டுவருகையில்
ஒரு பெண்மகளுக்குக் கலியாணம் நடந்து ஏறக்

குறைய நூறுவருஷங்களுக்கு மேலாகிவிட்டபடியாலும் விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அதிக இனிமையான இளமைப் பருவமுடையவர்களானபடியாலும் ஜனங்களுக்கிருந்த சந்தோஷத்திற்கு ஓர் அளவில்லை. பக்கிங்காம் அரண்மனைக்கு முன்பாக ஜனங்கள் அன்று காலையில் பெருங்கூட்டமாகக் கூடிநின்றார்கள். அவ்வழியாகத்தான் மணமகனும் மணமகளும் புறப்பட்டுப் பரம்பரை வழக்கமாக விவாகமஹோற்சவங்கள் நடக்கும் செண்ட்ஜேம்ஸ் அரண்மனைக்குப் போகவேண்டும். 12-மணிக்குச் சற்றுமுன்னே மணமகனாகிய ஆல்பர்ட்பிரபு தமது தகப்பனார், தமையனார் மற்றுமுள்ள பந்துக்கள் சிலருடனே புறப்பட்டு ஊர்கோலமாகக் கலியாணமண்டபத்திற்குச் சென்றனர்.

"பிரசந்திகழும்வரைபுரையானையின்பீடழித்தார்
முரசந்திகழுமுருகியம்பொங்குமெவர்க்குமுன்னா
மரசம்பலத்துநின்றாடும்பிரானருள்பெற்றவரிற்
புரைசந்தமேகலையாய்துயர்தீரப்புகுந்தனரே"

என்று கூறுவதற்கேற்ப இராஜபேரிகைகள் முழங்கின. 12-மணி அடித்துக் கொஞ்சநேரத்திற்குள்ளாகச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அரண்மனையைவிட்டு விவாகமஹோற்சவ மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளினார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடன் வண்டியில் கென்ற் பெருமாட்டியும் சதர்லெண்ட் பெருமாட்டியும் இருந்தார்கள். இங்கிலீஷ்காரர் வழக்கப்பிரகாரம் மணமகளாகிய சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் செழித்த மதுவைத்துளிக்கும் வெள்ளைப் பூமாலையைச் சிரசில் சூடியிருந்தார்கள். அவர்கள் கழுத்திலும் காதிலும் உயர்ந்தவகை வயிரங்கள்

இழைத்த ஆபரணங்களைத் தரித்திருந்தார்கள். ஹாரத்
தில் விலையுயர்ந்த சரிகைவைத்துத் தைத்த நேர்த்தி
யான வெண்பட்டாடையை உடுத்துக்கொண்டிருக்
தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய உடுப்பு
களின் ஓரங்களில்வைத்துத் தைப்பதற்காகத் தருவித்
திருந்த சரிகையின் கிரயம் மாத்திரம் 15,000 ரூபாய்.
இவ்வளவு சரிகையும் செய்வித்துத்தருவிக்க இரு
நூறு தறிகள் வைத்து எட்டு மாதங்களாக வேலை
நடந்துவந்தது.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அரண்மனையைவிட்டு விவாகமண்டபத்திற்குப் புறப்பட்டுப் பண்டியில் ஏறின உடனே உற்சாகமில்லாதவர்கள்போலிருந்தார்களாயினும் வழிமுழுவதும் நிறைந்து நின்ற ஜனங்கள் பெருமுழக்கமாகக் கட்டியங்கள்கூறி ஆரவாரித்த பொழுது அவர்களுக்கு அடக்கமுடியாத உற்சாகமும் ஆனந்தமும் பெருகின. அவர்களுடைய பண்டி வீதிவழியே செல்லும்பொழுது இருபுறங்களிலுமுள்ள ஜனங்கள் மங்கலங்கள் கூறிவாழ்த்தவே அவர்கள் அவற்றை அன்போடு அங்கீகரித்தார்களென்று காட்டும்பொருட்டு அடிக்கடி சற்றுத் தலையிறங்குவார்கள். சுருங்கச்சொல்லவேண்டுமானால் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் செண்ட்ஜேம்ஸ் அரண்மனையைப் போய்ச் சேரும்வரைக்கும் உற்சாகமாக இரைந்து கூறும் மங்கலங்களைத்தவிர மற்றொன்றையும் காதாற் கேட்கவுமில்லை; பால்போலும் வெண்மையான கைக்குட்டைகளை விரித்து வீசும் காட்சியைத்தவிர வேறொன்றையும் கண்ணாற்பார்க்கவுமில்லை என்படும். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் செண்ட்ஜேம்ஸ்

அரண்மனைக்குக் கொஞ்சதூரத்தில் வரும்பொழுதே எக்காளக்காரர்கள் எக்காளம் ஊதினார்கள். இராஜபேரிகைகள் முழங்கின. சுமார் பன்னிரண்டரை மணிக்கு சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அரண்மனையில் வந்துசேர்ந்தார்கள். அவர்களுடைய பண்டி அரண்மனை வாயிலைச் சமீபித்தவுடனே இராஜவாத்தியங்கள் சமயோசிதமாக நேர்த்தியான கீதங்களை எடுத்து வாசிக்க ஆரம்பித்தன. முற்காலத்தில் சீதாபிராட்டியாருடைய *திருக்கலியாணத்தில்,

"நன்றிவா னவரெலா மிருந்த நம்பியைத்
துன்றிருங் கருங்கட றலைப்பத் தோன்றிய
மன்றலங் கோதையாண் மாலை சூட்டிய
அன்றினு மின்றுடைத்தழகென்றாரரோ.
ஒலிகட லுலகினி லும்பர் நாகரில்
பொலிவது மற்றிவள் பொற்பென்றாலிவள்
மலிதரு மணம்படு திருவை வாயினால்
மெலிதரு முணர்வினென் விளம்புகேனரோ.
இந்திரன் சசியொடு மெய்தி னானிளஞ்
சந்திர மௌலியுந் தையலாளொடும்
வந்தனன் மலரயன் வாக்கினாளுடன்
அந்தரம் புகுந்தன ரழகு காணவே"

என்றபடி அந்த ஜானகியார் மணமண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்தாற்போல, சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் விவாக மண்டபம் வந்துசேர்ந்தனராக, அங்கிருந்தவர்கள் எல்லாரும் அவரது திருவழகினைக் கண்டு கண்பெற்ற பேறடைந்து பெருமகிழ்வெய்தினர்.

ஆல்பர்ட் பிரபு,

"பூவையும் புதுமலர் புரையுமேனியன்
தாவிரி தாமரை தொலைத்த கண்ணினன்
[illegible] சிவந்தவாயினன்

மாவிரி திருமறு வணிந்தமார்பினன்
தாட்வழ் தடக்கையன் றயங்குசோதியன்
கோடுயர் குன்றெனக் குலவுதோளினன்"

என்றவாறு இயற்கையிலேயே மிக்க அழகினையுடையவராதலால், அச்சமயத்திற்குத் தகுதியான நேர்த்தியான ஆடையாபரணங்களை அணிந்துகொள்ள மிகவும் சுந்தரராக விளங்கினர். அப்பொழுது அவரருகே நின்றுகொண்டிருந்த ஒருவர் அவரைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றனர்:—"ஆல்பர்ட் பிரபு அதிக அழகன். அவருடைய தேகக்கூறுகள் மிக்க இலட்சணமுடையவைகள். அவருடைய மெல்லிய தலைரோமம் ஒருவிதமான வெண்மையும் இளங்கறுப்பும் சிவப்பும் கலந்த நிறமுள்ளது. அவருடைய புருவங்கள் ரோமம் செறிந்து மிகுந்த அழகானவைகள். அவருடைய கண்கள் நீல நிறமும் மிக்க காத்திரமுமுள்ளவைகள். செவ்வையாய் வடிந்த மூக்கினையும் அழகானவாயையும் நேரானபற்களையும் அழகிய சின்ன மீசையையுமுடையவர் அவர்; மேலும் கவலை என்பதும் துக்கம் என்பதும் அவருக்குத் தெரியவே தெரியாதென்று யாரும் சொல்லும்படி அவ்வளவு சிறந்த முகமலர்ச்சியுடையவர். அவருடைய முகதீர்க்கமும் மற்றுமுள்ள சாயல்களும் அவர் நல்ல நாகரிகத்திலும் சன்மார்க்கத்திலும் வளர்ந்தவரென்றும் நிமிஷந்தோறும் அவர் உருவிலும் அறிவிலும் வளர்ந்தேறிவருவாரென்றும் விளக்குகின்றன."

சென்ட்ஜேம்ஸ் அரண்மனையைச் சேர்ந்த சிறிய ஆலயத்தில்இராஜவிவாகமஹோற்சவத்திற்காகவந்திருந்த சிற்றரசரும் மற்றுமுள்ள மேன்மக்களும் தங்கள் நல்

கள் ஆசனங்களில் உட்கார்ந்து சொற்பநேரம் கழிந்த பின்பு சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட் பிரபுவும் எழுந்திருந்து தேவபீடத்தின்படிகளுக்குச் சமீபமாகப் போய் நின்றார்கள். கந்தர்புரி சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷரும் இலண்டன் பட்டணத்துப் பிரதான குருவும் விவாகச் சடங்குகளை மிக்க பத்தி விநயத்தோடு நடத்த எத்தனித்தார்கள். அப்பொழுது அங்குற்ற ஜனங்கள் யாவரும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களையே பார்த்தவண்ணமாக இருந்தார்கள். வேதமுறைப்படி விவாக மங்கலங்களை எத்தனிப்பதற்கு முன்னம் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் நின்ற நிலையிலேயே குனிந்து மௌனமாகக் கொஞ்சநேரம் ஜபம்பண்ணினார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய ஜபம் முடிந்தவுடன் கந்தர்புரி சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷர் முதலிற் கூறவேண்டிய முறைமைப்படி,

"விளைவறிவிலாமையாலேயேதனைக்குழியிலாழ்ந்து
களைகணுமில்லேனெந்தாய்காமாங்கற்றுமில்லேன்
றளையவிழ்கோதைநல்லார்தங்களோடின்பமெய்த
இளையனுமல்லேனெந்தாயென்செய்வான்றேன்றினேனே."

"இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை"

என்று பெரியார் கூறியிருப்பதற்கேற்ப, விவாகத்தின் பெருமையை (அஃதாவது, மனையாளோடு கூடிவாழ்தலினது சிறப்பை) எடுத்துக் கூறுவாராயினர். கவிசேஷ வேதமத குருக்கள் அப்பொழுது கூறும் வாக்கியங்களின் கருத்தைப் பின்வருமாறு காண்க:—"இந்தப் புருஷனுக்கு இந்த ஸ்திரீயை விவாகஞ்செய்து வைக்கும்பொருட்டு இவ்விடத்தில் கூடிவந்திருக்

கின்றோம். விவாகமானது மிக்க மேன்மையுள்ளது. முதலாவது, விவாகமானது பிள்ளைகளைப்பெற்று, கடவுளுக்கேற்பப் பயபக்தியில் வளர்க்க ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டாவது, விரக்தராயிருக்க வரம் பெறாதவர்கள் காமப்பற்று என்னும் தீக்குணத்துக்கு விலகிப் பாவத்துக்குத் தப்பிக்கொள்ளும்படி கலியாணஞ்செய்து, கடவுளின் கண்களுக்கு அசுசிப்படாத காயமாகத் தங்களைக் காத்துக் கொள்ள, விவாகம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. மூன்றாவது, சுகத்திலும் துக்கத்திலும், நன்மையிலும் தீமையிலும், வாழ்விலும் தாழ்விலும், ஸ்திரீ புருஷர் ஒருவரால் ஒருவர் அன்பையும் சகாயத்தையும் பணிவிடையையும் பெற்று ஆறுதலடையும்படி விவாகம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், விவாகத்தை அற்பமாய் எண்ணி, ஆலோசனையில்லாமல், புத்தியில்லாத மிருகங்களைப்போல, தேக இச்சைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று விவாகம் செய்யாமல், பயபத்தியோடும் விவேகத்தோடும் தகுந்த ஆலோசனையோடும் தெளிந்த புத்தியோடும் கடவுளுக்குப் பயந்து விவாகம் செய்யவேண்டும்." அதன்பின்பு பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும் பார்த்து அவர் கூறியதாவது: "வேதவசனத்துக்குப் பொருந்ாதவகையாய்ச் சேர்ந்திருக்கும் ஸ்திரீயும் புருஷனும் தெய்வவிவாகம் செய்துகொண்டவர்களாகாரென்றும் அவர்கள் புருஷனும் மனைவியுமாகமாட்டார்களென்றும் நீங்கள் அறியக்கடவீர்கள். சகல ரகசியங்களும் கடவுளுக்குத் தெரியுமாதலால், நீங்களிருவரும் வேதமுறைப்படி விவாகம்செய்து

கொள்ளக்கூடாத காரணம் ஏதாவது இருக்கிறதென்று உங்களுள் யாராகிலும் அறிந்திருந்தால், ஒளியாமல் உள்ளபடியே இப்பொழுதே அறிவிக்க வேண்டுமென்று உங்களிருவருக்கும் கட்டளையிடுகின்றேன்."

இவ்விதமாக அத்தியக்ஷரவர்கள் கூறிமுடிந்த பின்பு மற்றைச்சடங்குகளை நடத்த ஆரம்பித்தார்கள். வேதவிதிப்பிரகாரம் கலியாணச்சடங்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது மணமகள், மணமகன் இவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய பெயரையும் எடுத்தோது மிடங்களில் ஆல்பர்ட் என்றும், விக்டோரியா என்றுமே சிரேஷ்டஅத்தியக்ஷராகிய வேதபாரகர் மொழிந்தனர். சிரேஷ்டஅத்தியக்ஷர் மாப்பிள்ளையாகிய ஆலபர்ட்பிரபுஅவர்களைப் பார்த்து "ஆல்பர்ட், நீ கடவுள் நியமனத்தின்படி பரிசுத்தமான விவாக நிலைமையில் ஒருமித்துவாழ, இந்த ஸ்திரீயை உனக்கு விவாகமனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டு, சுகத்திலும் துக்கத்திலும் இவளைநேசித்து ஆதரித்துக் கனப்படுத்திக் காப்பாற்றி நீங்களிருவரும் உயிரோடிருக்குமளவும்—

"மடத்தகைய நல்லார் மனக்கரிய மாற்றூர்
பிடர்த்தலை யொள்வாள்போற் பிறர்மனைகள்சேரி
னெடுப்பரிய துன்பத்திடைப்படுவ ரின்னுங்
கடுப்புடையகாமம் விடுத்திடுதனன்றே"

என்றதன் உண்மையை உறுத்தி உணர்ந்தவர் போன்று—பிறர்முகம்பாராமல் இவளுக்கே புருஷனாயிருப்பாயா?" என்று வினவினர். அதற்கு ஆல்பர்ட் பிரபு "இருப்பேன்" என்று திடமாகச்சொன்னார்.

அதன்பின்பு அத்தியக்ஷரவர்கள் மணப்பெண்ணாகிய விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களைப் பார்த்து "விக்டோரியா, நீ கடவுள் நியமனத்தின்படி பரிசுத்தமான விவாகநிலைமையில் ஒருமித்துவாழ, இந்த மனுஷனை உனக்கு விவாக புருஷனாக ஏற்றுக்கொண்டு இவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து பணிவிடை செய்து, சுகத்திலும் துக்கத்திலும் இவனை நேசித்துக் கனப்படுத்திக் காப்பாற்றி, நீங்கள் இருவரும் உயிரோடிருக்குமளவும் பிறர்முகம் பாராமல் இவனுக்கே மனைவியாயிருப்பாயா?" என்று வினவினர். அதற்குச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள்,

"தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்."

என்றார் பெரியாருமாதலால் அதற்கேற்ப, இனிமை மிக்க குரலில் "இருப்பேன்" என்று சாலவும் அமரிக்கையாகக் கூறினரேனும், அச்சொல் அவ்வாலயத்தில் கடைசி மூலையில் இருந்தவர்க்குங்கூடத் தெளிவாய்க்கேட்டது. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் "இருப்பேன்" என்று சொல்லிமுடிக்கையில் ஆல்பர்ட்பிரபுவைக் கடைக்கண் பார்வையாகப் பார்த்தார்கள்; அவர்கள் அப்படிப்பார்த்த பார்வையானது அவர்கள் "இருப்பேன்" என்று கூறியமொழி உபசாரமல்ல உண்மையே என்று அங்குற்ற எவரும் எளிதில் அறியும்படி நன்கு விளக்கிக்காட்டிற்று.

அதன்பின்பு அத்தியக்ஷர் "விவாகம்செய்ய இந்த ஸ்திரீயை இந்தப் புருஷனுக்குக் கொடுக்கிறவர்யார்?" என்று கேட்க, ஜனகமகாராஜன் ஜானகியை,

"கோமகன்முன்சனகன்குளிர்நன்னீர்
பூமகளும்பொருளும்மென நீயென்
மாமகடன்னொடுமன்னுதியென்னுத்
தாமரையன்ன தடக்கையினீர்தான்"

இவ்வண்ணமாக ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தற்கொப்பாகச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களின் சமீபத்துவாகிய ஸௌக்ஸ்பிரபு எழுந்துவந்து "நான் கொடுக்கின்றேன்" என்று சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் கையைப் பிடித்து அத்தியக்ஷருடைய கையிற் கொடுத்தனர். அத்தியக்ஷர் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு மாப்பிள்ளையாகிய ஆல்பார்ட்பிரபுஅவர்களுடைய வலக்கையினால் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய வலக்கையைப் பிடித்துக் கொள்ளும்படி சொல்லித் தாம் சொல்லுகிற பிரகாரம் சொல்லவேண்டியதென்று ஆல்பார்ட்பிரபுஅவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனர். அத்தியக்ஷர் சொன்னபிரகாரம் ஆல்பார்ட் பிரபு சொன்னதாவது: "ஆல்பார்ட் ஆகிய நான் விக்டோரியா ஆகிய உன்னை இன்றுமுதல் எனக்கு விவாக மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டு, கடவுளுடைய பரிசுத்த நியமனத்தின்படி, நன்மையிலும் தீமையிலும், வாழ்விலும் தாழ்விலும், சுகத்திலும் துக்கத்திலும், மரணம் நம்மைப் பிரிக்குமளவும் உன்னை நேசிக்கவும் ஆதரிக்கவும் வாக்குக்கொடுக்கின்றேன்." அதன்பின்பு கலியாணப்பெண்ணாகிய சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது வலக்கையினால் புருஷனுடைய வலக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அத்தியக்ஷர் சொன்னபிரகாரம் சொன்னதாவது: விக்டோரியா ஆகிய நான் ஆல்பார்ட் ஆகிய உன்னை

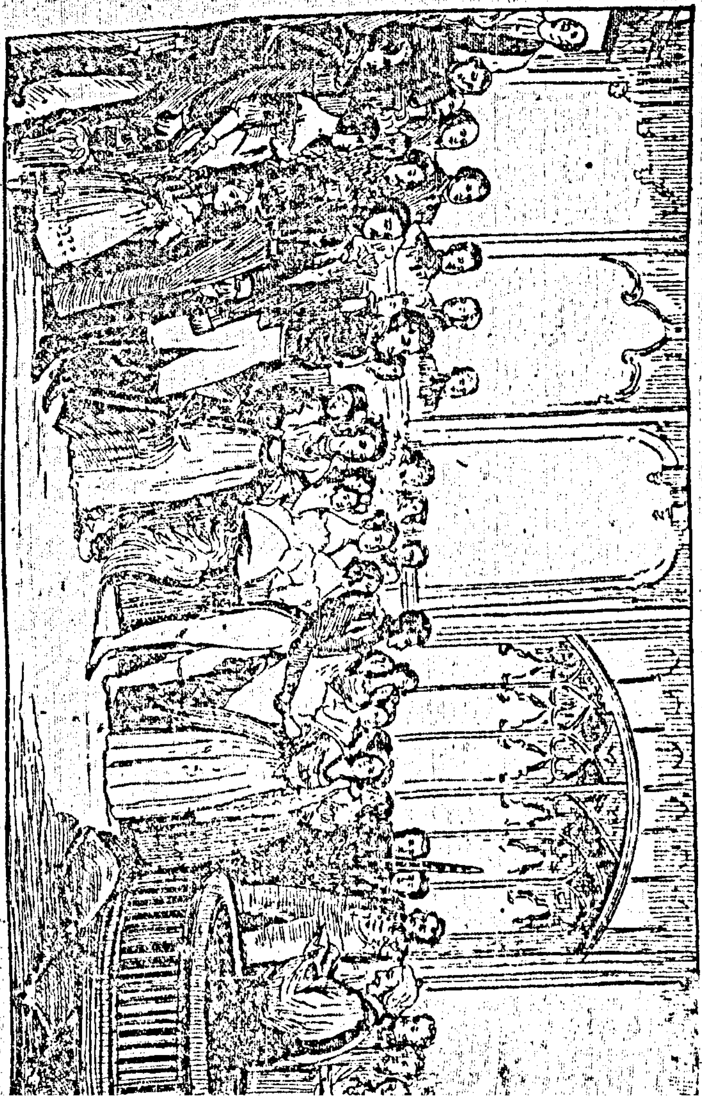

இக்கலியாணமஹோத்சவம்.

இன்றுமுதல் எனக்கு விவாக புருஷனாக ஏற்றுக் கொண்டு, கடவுளுடைய பரிசுத்தமான நியமனத்தின் படி, நன்மையிலும் தீமையிலும், வாழ்விலும் தாழ் விலும், சுகத்திலும் துக்கத்திலும், மரணம் நம்மைப் பிரிக்குமளவும் உன்னை நேசிக்கவும் ஆதரிக்கவும் உனக்குக் கீழ்ப்படியவும் வாக்குக்கொடுக்கின்றேன்.''

மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் அவரவர் கூறின வற்றை மிகவும் தெளிவாயும் கெட்டியாயும் கூறினார் கள். அவ்வளவு தெளிவாயும் கெட்டியாயும் தாழ்ந்த ஸ்திதியிலிருக்கும் ஜனங்கள் அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப் பங்களில் பேசவே மாட்டார்கள். சக்கிரவர்த்தினி யாரவர்கள் மணமகனுக்கு மேற்கூறிய பிரகாரம் உறுதிவாக்களித்தபொழுது "உன்னை நேசிக்கவும் ஆதரிக்கவும் உனக்குக் கீழ்ப்படியவும்" என்று சொல்லுகையில் தமது ஆத்மநாயகனாகிய ஆல்பர்ட் பிரபுவைப் பட்சமாக நோக்கின கடைக்கண் பார்வை யானது,

"பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப் பெறின்."

"தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யுமழை."

"தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுவாளைத்
தெய்வந் தொழுந்தகைமை திண்ணமாற்—றெய்வமாய்
மண்ணக மாதர்க் கணியாய கண்ணகி
விண்ணக மாதர்க்கு விருந்து."

"மண்டிணிஞாலத்து மழைவளந்தரூஉம்
பெண்டிராயிற் பிறர்நெஞ்சுபுகார்."

"பத்தினிப்பெண்டிர் பண்புடனிடேஉம்
பிச்சையேற்றல் பெருந்தகையுடைத்தெனக்
குளனணி தாமரைக் கொழுமலர்நாப்ப
ணொருதனியொடுங்கிய திருமகள்போன்று
வான்றருகற்பின் மனையுறைமகளிரிற்
றான்றனிபோகிய தகையளன்றோ
வாதிரைநல்லா ளகன்மனையிம்மனை
நீபுகவேண்டு நேரிழையென்றனள்."

"சாதலன்றானும் சாவுற்றானென
வாதிரைநல்லா ளாங்கது தான்சேட்
ணீரேயோ வொள்ளழலீமர்
த்தாரீரேயெனச் சாற்றினள் கழறிச்
சுடலைக்கண்ணிற் றொடுகுழிப்படுத்து
முடலைவிறகின் முளியெரிபொத்தி
மிக்கவென்கணவன் வினைப்பயனுய்ப்பப்
புக்குழிப்புகவே னென்றவள்புகுதலும்
படுத்துடனமைத்த பாவனைப்பள்ளியு
முடுத்தகூறையு மொள்ளெரியுறா
தாடியசாந்தமு மசைந்தகூந்தலிற்
சூடியமாலையுந் தொன்னிறம்வழாஅது
விரைமலர்த்தாமரை யொருதனியிருந்த
திருவின்செய்யோள் போன்றினிதிருப்ப."

"கற்புறசிந்தமாதர் கணவரையன்றிமற்றோ
ரிற்புறத்தவரை நாடார்யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந்தலைவ நின்னலதோர்தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய் பூரணானந்தவாழ்வே."

முதலியன விழுமியனவாக மொழியும் கட்டுரைக்
கேற்ப, அவர்களது ஒப்புயர்வற்ற கற்பிலக்கணத்தை
யும் மிக மேலாகி விளக்கமுற்றோங்குஞ் சிறந்த

சீலத்தையும் புருஷபத்தி விசுவாசத்தையும் நிரம்பச்
சிறப்புறத் துலக்கி மேம்படுத்தியதென்று அப்போது
அவ்வாலயத்தின்கண் அமர்ந்திருந்த ஒருவர் விளம்பி
யிருக்கின்றனர்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் மணமகனுக்கு வேத
முறைப்படி உறுதிவாக்களித்ததன்பின்னர், ஆல்பர்ட்
பிரபு தமது விரலிலிருந்து மங்களகரமான விவாகக்
கணையாழியைக் கழற்றி அத்தியக்ஷரவர்களிடம் வழங்
கினர். அம்மோதிரம் முடிச்சு முத்திரை யொன்று
மில்லாமல் சுத்த சாதாவில் அதிக அழகாயிருந்
தது. சிரேஷ்டஅத்தியக்ஷர் அம்மோதிரத்தை ஆல்
பர்ட் பிரபுஅவர்களிடம் முறைப்படி கொடுத்துச் சக்
கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய விரலில் தரிக்கும்படி
சொல்லினர். அப்படியே ஆல்பர்ட்பிரபு வேதவாக்
கிய கோஷத்தோடு தரித்தனர். இராஜபேரிகைகள்
முழங்கின. அத்தியக்ஷரும் மற்றைக் குருதீக்ஷதர்
களும் ஞானசங்கீர்த்தனஞ் செய்தார்கள். பீரங்கிகள்
வெடிகள் தீர்ந்தன. ஆலயங்கள்தோறும் மணிகள்
ஆர்த்தன. இலண்டன் நகரத்தில் எத்திசையிலும்
பேரொலி நிறைந்திருந்தது. அந்நகரவாசிகளாகிய
அனைவரும் செவிகளைக் கிழிக்கும் அப்பேரொலி
யைக்கேட்டுத் தமது அருமையான சக்கிரவர்த்தினி
யாரவர்களுக்கு விவாகமாயிற்று என்று உள்ளம்
மகிழ, உரோமஞ் சிலிர்ப்ப, உடல்பூரிக்கப் பாடி
யாடிப் பரவசராய் மகிழ்ச்சிகொண்டாடினார்கள்.
அப்போது அவர்களுக்கு உண்டாயிருந்த சந்தோ
ஷத்தைச் சொல்லி முடியாது.

கணையாழியிட்டுக் கலியாணம் நிகழ்ந்த பின்பு சிரேஷ்டஅத்தியக்ஷர் ஆலயத்தின்கண் நடத்த வேண்டிய ஏனைய சடங்குகளையெல்லாம் நடாத்தி அவற்றிற்குரிய சுருதிவாக்கியங்களை நன்றாய் மனதிற் பதியத்தக்கவண்ணம் படித்துமுடித்துக் கடைசியாய், மணமகன் மணமகள் இருவர்க்கும் அருள்மாரி பொழிந்து அவர்களை ஆசீர்வதித்தருளுமாறு "மனுகுலம் அனைத்தையும் படைத்துக்காப்பாற்றுகின்ற அநாதிகடவுளே, ஆத்மாவிற்குரிய எல்லா நன்மைகளையும் கொடுக்கின்ற கிருபாமூர்த்தியே, நித்தியஜீவனுக்குக்காரணனாகிய நிமலனே, ஈசாக்கும் ரெபெக்காளும் (பர்த்தா பத்தினியாகிய இரண்டு பக்தசிரோமணிகள்) உண்மையாய ஒருமித்து வாழ்ந்ததுபோல, தேவரீரது திருநாமத்தினால் நாங்கள் ஆசீர்வதிக்கின்ற உம்முடைய அடியவர்களாகிய இந்தப் புருஷனும் இந்த ஸ்திரீயும், இந்த மங்கலியத்தை அடையாளமாகவும் சாட்சியாகவும் புருஷன் தரிக்க ஸ்திரீ தரித்துக்கொண்டதனாலே, தங்களுக்குள்ளே செய்த வாக்குறுதியைக் கைக்கொண்டு ஒழுகி எப்பொழுதும் பூரண அன்பும் ஐக்கியமும் உள்ளவர்களாய் ஒருமித்துவாழ்ந்து, உமது நியாயநெறிப்பிரகாரம் நடக்க, எங்கள் இரட்சகப்பெருமான் மூலமாய், இவர்கள் மேல் உமது ஆசீர்வாதத்தைப் பொழிந்தருளுவீராக" என்று விண்ணப்பித்துப் பரங்கருணைத் தடங்கடல் வள்ளலாராகிய சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளைப் பூசித்துத் தொழுதுநின்றனர். அதன்பின்பு அத்தியக்ஷர் "கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதித்துக் காத்துப் பாலிப்பாராக. கடவுள் கிருபைகூர்ந்து உங்களை இரக்கமாய்க் கண்ணோக்குவாராக. நீங்கள் மறுமையிலே முத்தியை அடையத்தக்கதாக இம்மையிலே ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவாய் வாழும்படி, கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதித்தருள்வாராக" என்று மணமகனையும் மணமகளையும் ஆசீர்வதித்தருளினார். இவ்வாறு விவாக சம்பந்தமாய் நிகழும் சடங்குகள் அனைத்தும் நடந்தேறியபின்னர்ச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் இராஜ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பற்பல பந்துக்களிடம் உள்ளன்போடு வசனித்துக் கைகொடுத்து அளவளாவி அன்பு பாராட்டினார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களைக் கைப்பிடித்துக் கொடுத்தவராகிய சஸெக்ஸ்பிரபு பட்சமிகுந்த பார்வையுடையவராய் எழுந்துசென்று மணப்பெண்ணாகிய சக்கிரவர்த்தினியாரிடம் உளமகிழ்ந்து உரையாடி உரிமைகொண்டாடினர். அங்கு நின்றும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தேவபீடத்தின் மற்றொருபுறமாய் நின்றுகொண்டிருந்த தமது பெரிய தாயாராகிய ஆடிலெயிட் இராணியவர்களண்டை செல்ல, மாட்சிதங்கிய இரண்டு மாதரசிகளும் பேரன்பினால் உள்ளங்கனிந்து உருகிப் பெருங்களிப்போடு ஒருவரை ஒருவர் அவாவிச் சேர்த்துக் கட்டித் தழுவி முத்தமிட்டுக்கொண்டனர். ஆடிலெயிட் இராணியவர்கள் ஆல்பர்ட்பிரபுவைப் பார்த்து மங்கலமொழிகள் பகர்ந்து வாழ்த்தி முகமன் கூற, அவர் அவற்றை அன்போடு ஏற்றுத் தமது பெரிய மாமியாரைத் தக்கவண்ணம் உபசரித்து ஒழுகி நின்றனர்.

நண்பர்களே! நம்முடைய அருமைப்பெருமாட்டியாகிய விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய மங்களகரமான விவாகமஹோச்சவம் மகுடாபிஷேகம் இரண்டாவது ஞானதீக்ஷை முதலியவற்றில் நிகழ்ந்த வைதிககருமங்களும், லௌகிக ஒழுக்கங்களும், ஜபதபங்களும், விவாகத்தின் அருமை பெருமை மகிமை முதலியவற்றைத் தெய்வபத்தியை அநுசரித்து உணர்த்தும் உபந்யாசங்களும், விவாகபுருஷன் ஸ்திரீ இருவருக்கும் தனித்தனி ஏற்படும் உத்தரவாதங்களும் ஏனையனவும் அவர்களது சமயக் கூறுபாட்டினை ஒருவாறு விளக்காநின்றன. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அக்காலங்களில் அப்போதப்போது தமது சமயத்தைப் பெரிதுபோற்றி, அதன் வழிமுறைப்படியொழுகித் தனிமையாகத் தலைகவிழ்ந்து அன்பால் உள்ளமுருகிக் கண்ணருவி பொழியத் தெய்வத்தை வழிபட்டு நின்ற நிலையையும் விவாகசமயத்தில் தமக்கிருக்கும் உத்தரவாதங்களையெல்லாம் நன்கு உணர்ந்து அநுஷ்டித்த நெறிநிறையையும் நிதானித்தால் அவர்களுடைய தெய்வபத்தி புருஷபத்தி இவற்றின் மகிமை யாவர்க்கும் திண்ணிதிற் றுணியத்தக்கதே. இதனால் ஐரோப்பியர் மதம் பத்தி சிறந்து விளங்கத்தக்கதோர் நல்லசமயம் என்றே எண்ணற்பாலது. ஊண் உறக்கம், ஸ்நானபானம், மலநீர் கழித்தல், மயிர்களைதல், எண்ணெய்க்காப்பு, போக்குவரவு, பிறப்பிறப்பு, உபநயனம், விவாகம், திதி முதலியவற்றின் சம்பந்தமாக வகுத்துள்ள அநேக விதிவிலக்குகளாகிய தர்மங்களை முறைப்

படி அநுஷ்டியாமல் அவற்றை ஏட்டிலும் பாட்டிலும் வாய்ப்பேச்சுமட்டிலுமே நிறுத்திக் கடவுளால் அரியமக்கட் பிறப்பெய்திய ஜனங்கள் அப்பிறப்புத் தமக்குப் பயன்படும்பொருட்டுத் தாம் சார்ந்த சமயத்தைப் பெரிதுபோற்றி நின்று அதன்வழிநடவாது தஞ்சமயங்குன்றியிருப்பதைப்பார்க்க, அகம் கூடாத புறக்கிரியைகளையும் கூடாவொழுக்கங்களையும்,

“வேடநெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்
வேடநெறி நிற்போர் வேடமே மெய்வேடம்”

என்றார் பெரியாராதலால், கள்ளவேடங்களையும் துறந்து, சத்தியத்தைச் சற்றேனுங் கைவிடாது, பொய் கொலை களவு கள் காமம் இவற்றின் விஷயமாய் மேலான சன்மார்க்க விதி நிஷேதங்களை அநுசரித்து; பூததயை ஈகை இரக்கம் என்பனவற்றைச் சரிவரப் புரிந்து, எந்தச் சமயம் யாதொரு தெய்வங் கொண்டு வழிபாடுசெய்யினும் முதற்கடவுள் அவ்வத்தெய்வங்களிடமாக நின்று அவ்வழிபாடு கொண்டருளி அருள் வழங்குவர் என்னுங் கருத்தினை விளக்கி,

“மெய்விடா நாவுள்ள மெய்யருளிருந்து நீ மெய்யான
மெய்யையெல்லா
மெய்யென வுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலை மெய்
யேநுமறியாவெறும்
பொய்விடாப் பொய்யினே னுள்ளத்திருந்து தான்
பொய்யான பொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனவண்ணமே புகலவைத்தா யெனிற்
புன்மையே னென்செய்குவேன்

மைவிடாதெழு நீலகண்டகுருவே விஷ்ணுவடிவான
ஞானகுருவே
மலர்மேவி மறையோது நான்முகக்குருவே
மதங்கடோறு நின்றதருவே
கைவிடாதேயென்ற வன்பருக்கன்பாய்க் கருத்தா
டுணர்த்து குருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே"

என்று பெரியார் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி சர்வ சமய சமரசராயும்,

"வேத ஞான ஞானம்மறியா விழுப்பொருள் பேதைபாற்
றாதனு யிருகா னடந்திடு தோழன் வன்மைசெய்
[தொண்டனுக்
காதலா லடியார்களுக் கெளியா னடிக்கமலங்கனீ
காதலாலனை யீண்டன் வேண்டின விம்மையே
[தருங் கண்டிடே."

"பாரார் விசும்புளார் பாதாளத்தார் புறத்தா
ராராலுங் காண்டற்கரியா னெமக் கெளிய
பேராளன் றென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாராவழியருளி வந்தென் னுளம்புகுந்த
வாராவமுதா யலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராலசவாரியனைப் பாடுதுங்காணம்மானாய்"

முதலியவற்றின் உண்மை விளக்கமுற்றோங்க மெய்யன்பினையுடைய அடியார்களுக்கு எளியாராயும் விளங்காநின்ற முழுமுதற்கடவுளுக்குக் கரவிலா உள்ளன்போடும் மனத்தூய்மையோடும் மெய்ப்பத்தி பண்ணி அவரை வழிபட்டு ஒழுகுபவரே நற்சமயிகளென்பதும் அவர்கள் சமயமே நற்சமயமென்பதும்

விவேகிகள் ஒப்பமாட்டார்கள். ஆதலால், கடவுளுடைய பூசைக்கு மெய்யன்புடைமையே ஆசாரமாவதன்றி, இடம்பக்கிரியைகள் அல்ல எனவும், பிறப்பினால் வந்த சாதி மதம் முதலியன முழுமுதற்கடவுள் சந்நிதியில் சிறந்தன அல்ல, சத்திய பத்தி ஒழுக்கமே சிறந்தது எனவும் அறிக.

மேற்கூறிய சரசமய அங்கங்கள் யாவும் ஒருங்கே விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களிடம் பொருந்தியிருந்தமை நாம் இதுகாறும்கூறிப் போந்த சரித்திரத்தில் விளங்குதலால், மெய்ச்சமயிக்கும் மெய்ச்சமயத்துக்கும் அவர்களையும் அவர்கள் பேணி நின்ற கொள்கையினையும் உதகரித்துக் காட்டுதல் உண்மைக்குத் தகுதியாமன்றி ஒருபோதும் தவறு காது. அவர்களிடத்தில்,

"கருங்கடற்பிறப்பினல்லால்வலம்புரிகாணுங்காலைப்
பெருங்குளத்தெல்லாந்தோன்றாபிறைநுதற்பிணையனீரே
யருங்கொடைத்தானமாய்ந்தவருந்தவந்தெரியின்மண்மேன்
மருங்குடையவர்கட்கல்லான்மற்றையர்க்காவதுண்டே"

என்ற உண்மை விளங்கத் தானமும் தவமும் குடிகொண்டிருந்தன. கடவுளுக்கு வழிபாடுசெய்யும் மெய்ப்பத்தித் திறமையில் நம்முடைய சக்கிரவர்த்தினியார் எச்சமயத்திலும் மேன்மையாகக்கொண்டாடும் மெய்யடியார்களுக்குப் பிந்தினவரல்லர்.

இஃது இப்படிநிற்க, சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் ஆலயத்தினின்று தமது ஆசைநாயகனோடு எழுந்தருளிப் பக்கிங்காம் அரண்மனை வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஆங்கு அன்றைத்தினம் இராஜகுடும்பத்தைச் சேர்ந்த அநேக பந்துஜனங்கள் அரண்மனை உத்தியோகஸ்தர்கள் மந்திரி பிரதானி முதலிய துரைத்தன அதிகாரிகள் கந்தர்புரி சிரேஷ்ட அத்தியக்ஷர் இலண்டன் பட்டணத்துப் பிரதான குருதீக்ஷதர் இவர்களுக்கு விவாக மஹோற்சவ வைபவத்தை முன்னிட்டுச் சம்பிரமமாக ஒரு பெரிய விருந்து நடந்தது. அந்த விருந்திற்காக ஐரோப்பியர் வழக்கப்படி செய்து வைத்திருந்த கலியாணப் பணிகாரமானது காண்போர்கண்டு மருண்டு பிரமிக்கத்தக்கவண்ணம் வெகு நேர்த்தியாயும் அற்புதமாயுமிருந்தது. அந்தப் பணிகாரத்தின் சுற்றளவு 9 அடி; அதன் உயரம் 16 அங்குலம்; அதன் இடை 300 இராத்தல். அதனைச் செய்வதற்கு வேண்டிய கூட்டுவர்க்கங்களுக்கும் சேர்மானங்களுக்கும் சுமார் 1,600 ரூபாய் பிடித்தது. அதன் தலைப்பில் மாட்சிமை தங்கிய மணமகளும் மணமகனும் சகல ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றுய்க என்னும் கருத்தமைய அவர்கள் வடிவச்சாயலினையுடைய ஆகிருதி வகுத்து அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அது ஏறக்குறைய ஒருஅடி உயரமுள்ளது. மணமகனாகிய ஆல்பர்ட்பிரபு தமது தர்மபத்தினியாரிடம் உண்மையான பாசஞ்செலுத்தி மனோரம்மியத்தோடு ஐக்கியமாக வாழ்க என்னும் கருத்தமைதல்காண அந்தப் படத்தில் அவரது பாதங்கட்கு அருகே ஒரு நாயும், மணமகளாகிய சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களின் பாதங்கட்கருகே விவாகபந்தனைக்குரிய சகல போக போக்கியங்களையும் பாக்கியங்களையும் குறைவற அனு

பவஞ்செய்து வாழ்க என்னும் கருத்தமைதல்காண
ஒரு மணிப்புறவும் வரையப்பட்டிருந்தன. அப்
பணிகாரத்தில் மன்மதரூபம்போல அநேக உருவங்
கள், ஒன்று தன் முழங்காலில் ஒரு பெரிய கோட்டுப்
புத்தகத்தை விரித்துவைத்துக்கொண்டு விவாகம்
நடந்ததேதி முதலியவற்றை எழுதிக்கொண்டிருப்
பதுபோலவும் மற்றவைகள் கேளிவிலாசமாகக்
களிப்பொடு காலக்ஷேபஞ்செய்து விளையாடிக்கொ
ண்டிருப்பனபோலவும் வெகு விநோதமாக வரையப்
பட்டிருந்தன. விருந்திற்கு வந்திருந்தவர்களுக்குக்
கொடுத்து உபசரிக்கும்பொருட்டு அநேக வெள்ளைப்
பூஞ்செண்டுகள் அப்பணிகாரத்தலைப்பில் வைக்கப்
பட்டிருந்தன. காதலன் காதலி இவர்களுடைய ஐக்
கியபந்தம் இத்தன்மைத்தென உணர்த்துமாறு வெண்
பட்டுநாடாவிலிட்ட கெட்டியான முடிச்சுகள்
அப்பூஞ்செண்டுகளோடு கோக்கப்பட்டிருந்தன.
"வி" "ஆ" ("விக்டோரியா" "ஆல்பர்ட்") என்
னும் இரண்டு அட்சரங்களையும் எழுதிய கேடகங்
களைப் பணிகாரத்தின் அடியில் முற்கூறிய மன்மதனு
டைய உருவங்கள் தாங்கிக்கொண்டிருப்பதுபோலச்
செவ்வையாய் உருப்படுத்தி அக்கேடகங்களின்மேல்
அநேக புராதனமுத்திரைகள் வரையப்பட்டிருந்
தன. அல்லாமலும் பணிகாரத் தலைப்பிலும் சுற்றுப்
புறங்களிலும் இடை இடையே ரோஜாப்பூவைத்துக்
கட்டிய அநேக ஆரெஞ்சு பூமாலைகள் கட்டித்
தூக்கப்பட்டிருந்தன.

இதைப்படிக்கும் மாதுசிரோமணிகள் அறியவேண்

டிய இன்னொரு இனிமையான சங்கதி, சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமக்குப் பெண்தோழமைபுரிந்த தோழிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் மார்புச் சட்டையில் அழகாகக் குத்திவைப்பதற்கேற்ற மதிப்பிற்கடங்காத ஊசி ஒன்று இனாம் அளித்தார்கள் என்பதே. அந்த ஊசியானது, தேகமுழுவதும் மாணிக்கங்களினாலும், கண்கள் விலையுயர்ந்த இரத்தினங்களினாலும், மூக்கு ஒரே ஒரு வயிரத்தினாலும் நகங்கள் பத்தரை மாற்றுத்தங்கத்தினாலும் உருவாக்கப்பட்டு விலையேறப்பெற்ற பெரிய முத்துமணிகளின்மேல் நிறுத்திவைத்த ஒரு பட்சிமாதிரியாக இருந்தது. அவ்வூசியின் முழுவேலையும் வெகு விசித்திரப்பணியாயிருந்தது. அப்படிச் செய்வதற்கு மாதிரி வரைந்துகொடுத்தது சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களே.

மணமகனும் மணமகளும் சுமார் நாலுமணிக்குப் பக்கிங்காம் அரண்மனையினின்று வின்ட்ஸர் மாளிகைக்குப் புறப்பட்டார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் மணப்பெண்ணைப் பட்டணப் பிரவேசம் செய்வதைப் பார்க்கும்பொருட்டு அநேக ஆயிரம் ஜனங்கள் கூடி நின்றார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட் பிரபுவும் ஏறியிருந்த வண்டி அரண்மனை வாயிலைவிட்டுப் புறப்பட்டவுடனே ஒளிபொருந்திய மாலைசூரியன் தனது சிவந்த கிரணங்களை மணமகன் மணமகள் இவர்கள்மேல் நன்றாய்ப் பரப்பிப் பிரகாசித்தான். இது, மணமகனும் மணமகளும் நல்ல சுகவாழ்வையடைவார்களென்று அறிவிக்கும் சுபசகுனம் என்று எல்லாரும் பேசி ஆனந்தமடைந்

தார்கள். ஆல்பர்ட் பிரபு அப்பொழுது சாதாரணப்பு உடுப்பை அணிந்துகொண்டிருந்தார். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் வெண்பட்டாடை உடுத்துக்கொண்டு தலையில் வெண்பட்டுத் தொப்பியைத் தரித்திருந்தார்கள். பக்கிங்காம் அரண்மனைக்கும் வின்ட்ஸர் மாளிகைக்கும் 22 மயில்தூரம். அழகிய தோரணங்கள் கட்டி அலங்கரித்திருக்க அப்பாதையின் இருமருங்கிலும் பக்கிங்காம் அரண்மனைதொட்டு வின்ட்ஸர் மாளிகைவரைக்கும் ஜனங்கள் நின்று மங்களங்கள் கூறி வாழ்த்த மணமகனும் மணமகளும் வின்ட்ஸர் மாளிகை வந்துசேர்ந்தார்கள்.

விவாகத்திற்கு மறுநாள் ஒரே ஒருநாள்மாத்திரம் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது ஆத்மநாயகரோடு வின்ட்ஸர் மாளிகையில் தனித்திருந்தார்கள். அன்றைத்தினம் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது சிநேகிதராகிய பாரன்ஸ்டாக்மார் என்பவருக்கு "ஆல்பர்ட் பிரபுவினும் அதிக அன்பும், தூய்மையும், மேன்மையுமுடைய பொருள் இப்பூவுலகில் இருக்கவேமாட்டாது" என்று எழுதியிருக்கின்றார்கள். பன்னிரண்டாம் தேதியில் கென்ற் பெருமாட்டியும் கோபர்க்பிரபுவும் அவருடைய மூத்தகுமாரனும் இராஜஉத்தியோகஸ்தர் அனைவரும் வின்ட்ஸர் மாளிகை வந்துசேர்ந்தார்கள். சாதாரணமான ஜனங்களைப்போலச் செங்கோலோச்சும் அரசியார் தமது பர்த்தாவோடு,

மன்றனிகழ்த்தபின்னன்றில்போலத்
தேன்றருஇல்கலிற்சேர்ந்தினிதிருந்து

தனித்துச் சுகமாகக் களித்திருந்ததற்கு இராசரியப்

ரம் இடங்கொடுக்கவில்லையாதலால் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் மற்றெல்லாரோடும் இரண்டு தினங்கட்குள்ளாகவே இலண்டன் நகரத்திற்கு எழுந்தருளும்படி நேரிட்டது.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய மாமனாராகிய கோபர்க்பிரபு 28-ம் தேதியில் இங்கிலாந்து தேசத்தைவிட்டுத் தமது தேசத்திற்குப் புறப்பட்டுப்போயினார். ஆல்பர்ட்பிரபு இதுபரியந்தம் தமது தகப்பனாரைவிட்டுப் பிரியாதிருந்தவராதலாலும் இப்பொழுது நேரிட்ட பிரிவு இனி எப்பொழுதும் ஸ்திரமுள்ளதாதலாலும் மிகவும் மனவருத்தமுற்றனர். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது தினவர்த்தமானப் புத்தகத்தில் ஆல்பர்ட்பிரபு அவர்கள் அப்பொழுதுற்ற எண்ணத்தையும் ஏக்கத்தையும்பற்றிப் பின்வருமாறு வரைந்திருக்கின்றனர்:—"என்தகப்பனார் நான் சிசுவாயிருக்கையிலேயே இறந்துபோனபடியால் எனக்கு ஒரு தகப்பனுக்கும் மகவுக்கும் இருக்கும் தொந்தமே தெரியாதென்றும் ஆகையால் அவர் அடைந்த மனவருத்தத்தை என்னால் நிதானித்துணர முடியாதென்றும் கூறினார். தம்முடைய குழந்தைப்பருவம் மிகவும் சந்தோஷமுள்ளதாயிருந்ததென்றும் அக்காலத்தை நினைத்துப்பார்த்தால் தமது சகோதரர் எர்னஸ்ட் என்பவர்தவிர வேறொருவரும் இங்கில்லையே என்றும் துக்கப்பட்டனர். ஆயினும் நான் அவரை இப்பொழுது நேசிப்பதுபோல இனி எப்பொழுதும் நேசித்துவருவேனானால் அவர் இத்துக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருவாறு மறந்து சுகம் அடைவார்போலவும் சொன்னார். அந்

தோ! அந்தோ! என்னிரு கண்மணியாகிய அன்புமிக்க அருமைக் கொழுநனுக்காக என் மனம் இப்பொழுது என்ன பாடுபடுகின்றது! தந்தை, சகோதரர், நண்பர், நாடுநகரம் எல்லாம் துறந்து என்னிமித்தம் இங்கு வந்தனரன்றோ! எனது அன்பிற்குரிய இனிமைமிக்க ஆசைக்கொழுநன் சலனமுறாது களிப்புற்றுச் சுகமடையும்படி செய்விக்கும் பேற்றைப் பெறுவதற்குக் கடவுள் எனக்கு அருள்செய்வாராக! அவரை என்றும் சந்தோஷமாய் வைக்க என்னால் இயன்றமட்டும் முயன்றுவருவேன்." அதன்பின்பு சொற்பதினங்களுக்குள்ளாக ஆல்பர்ட் பிரபுவின் சகோதரர் எர்னஸ்ட் என்பவரும் இங்கிலாந்தினின்றும் தமது தேசத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போவாராயினர். அப்பொழுது சகோதரர் இருவரும் ஒருவரையொருவர் பட்சமாய்க் கட்டித் தழுவி, ஜர்மானியா தேசத்து வழக்கம்போல ஒருவரையொருவர் விட்டுப் பிரிந்துபோகும்போது பாடும் பாட்டை இருவரும் சேர்ந்து பாடினார்கள். அப்பொழுது பிரிவாற்றாமையின் கொடுமை சகிக்கப்போகாமல் ஆல்பர்ட்பிரபுவுக்கு முகம்வாடக் கண்களில் நீர்ததும்பியது.

ஆல்பர்ட்பிரபு சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு உரிய சமயங்களில் தகுந்த ஆலோசனைகள் சொல்லி உதவிபுரியவேண்டுவது தமது தவறாக் கடன்பாடென்று கருதி விவாகம் நடந்தகாலமுதல் இராச்சியத்துக்கு அடுத்த காரியாதிகளை மிக்க சாதுரியமாகவும் நுட்பமாகவும் ஊக்கத்தோடு கற்றுணர்வாராயினர். அவர் சிலவேளைகளில் இராச்சியகாரிய விஷயமார்த்

தவறியிருந்தால் அவற்றை ஒருபொருளாக எண்ணிக் குற்றமெனப் பாராட்டுதல் பொருந்தாது. அவருடைய நிலைமையிலிருக்கும் மற்றைப்பேர்களை விட அவர் சிறந்தகுணநலம்படைத்த விவேகியாகவே எப்போதும் விளங்கினர். அவர் வாய்மை தூய்மை நேர்மை பெருந்தன்மை முதலியவற்றை நெறியாகக் கொண்டொழுகினராதலின் அவருடைய ஆலோசனைகள் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு அநேக அநுகூலங்களைச் செய்தன. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு இவ்வித அருமையான ஆலோசனைகள் கூறத்தக்க விவேகசாலியான புருஷன் வாய்த்தது அவர்கள் பெற்ற பெரும் பாக்கியங்களுள்ளே மிகச் சிலாக்கியமுடையது. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களாவது அல்லது அவர்களுடைய அருமைப் புருஷனாவது தாம் அடைந்த உன்னதமான இராஜபதவியில் கேளிவிலாசமாகச் சுகமாய்க் களித்திருக்கச் சற்றேனும் விரும்பவில்லை. இருவரும் ஒருவரிடத்தொருவர் அன்புசெய்து,

"சீரியலாவியும்யாக்கையுமென்னச்சிறந்தமையாற்
காரியல்வாட்கண்ணியெண்ணகலார்கமலங்கலந்த
வேரியுஞ்சந்தம்வியப்பத்தெனப்பிணிப்பரன்னே
காரியல்கண்டர்வண்டில்லைவணங்குமெங்காவலரே"

என்றுங் கருத்திற்கிசைய இணைபிரியாமல் சகல காரியங்களையும் ஒருமித்துச் செய்து வந்தவராதலால்,

"அன்புமறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனுமது"

என்று பெரியோர் விளம்பியதுபோல அவர்களது இல்வாழ்க்கையானது மிகவும் பாக்கியமுள்ளதாயிருந்

தது. அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் உண்மையாகப் பாராட்டிவந்த மெய்ந்நட்பு ஒன்றே அவர்களை நெறிப்படுத்தி அவர்கள் சிற்சில வேளைகளில் அடைந்த சிரமங்களும் கவலைகளும் சூரியனைக்கண்ட பனிபோலப் பறந்தோடும்படி செய்தது. எங்கேனும் யாரேனும் எப்பொழுதேனும் இல்வாழ்க்கைச் சிறப்பெடுத்துக் கூறுமிடத்துச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய இல்வாழ்க்கையை எடுத்து உதகரித்துக்காட்டுதல் மேன்மையான மேற்கோளாகும் என்பதற்குச் சந்தேகமே இல்லை.

நான்காம் அத்தியாயம்.

புத்திரபாக்கியம்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களது விவாகத்திற்குப் பிற்பாடு அரண்மனையில் அநேக சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியனவாயிருந்தன. அரண்மனை உத்தியோகஸ்தர்கள் விவாகத்திற்குமுன்னர் அநுஷ்டித்துவந்த பற்பல ஏற்பாடுகளைத் தவிர்த்து வேறு புதிய சட்டதிட்டங்களை அநுசரித்து நடக்கக் கடமைபூண்டார்கள். ஆல்பர்ட்பிரபு தமது சொந்த கிரகமாகிய அரண்மனையிலும் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் வேலைக்காரர்களைக் கோபித்து அதிகாரஞ்செலுத்தி வேலை வாங்கும்படி நேரிட்டது. அவர் தமது சிநேகிதர் ஒருவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தாம் மனைவியாரது மாளிகையில் மிக்க சுகமாயும் திருப்தியாயு மிருந்த போதிலும் தாம் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்குப்

புருஷனேயல்லது அவர்கள் கிருகத்திற்கு எஜமானாயில்லையாதலால் தமது ஸ்தானத்தைத் தக்ககண்ணியத்தோடு விவரிக்க மிகவும் பிரயாசமாயிருந்ததென்று எழுதியிருக்கின்றார். அரண்மனை உத்தியோகஸ்தர்களுள் சிலர் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களிடம் ஆல்பர்ட்பிரபு அவர்களைக்குறித்துச் சிலவார்த்தைகள்சொன்னபொழுது, சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள், தாம் தமது கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவும் அவரை நேசிக்கவும் கனப்படுத்தவும் கடமைபூண்டு பிணைப்பட்டிருப்பதால் அக்கடப்பாட்டிற்கு ஒருவரையறை வகுப்பதும் அதற்குப் பொருளுரைத்து அதனை விளக்குவதும் தமக்குச் சம்மதமல்லாத காரியமென்று வற்புறுத்தி மொழிந்தார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் அவர்களுடைய அருமைக்கணவன் ஆல்பர்ட்பிரபுவும் தமது சமயத்தில் விசேஷமாகக் கொண்டாடும் கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த திருவிழாக்காலம் முழுவதும் வின்ட்ஸர் மாளிகையில் வீற்றிருந்து அந்நாட்களைச் சந்தோஷமாகக் கழித்தனர். தமது சமயநெறிப்படி வழுவாதொழுகிச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளைச் செய்து கடவுளின் பிரசாதமாகிய அப்பம் தீர்த்தம் முதலியவற்றை அவர்கள் இருவரும் ஒருமித்து முதன்முதல் குருதீக்ஷதரிடம்பெற்றுப் பய பத்தி விசுவாச நேசத்தோடு உட்கொண்டது அப்பொழுதுதான். குருதீக்ஷதரிடமின்று திருப்பிரசாதம்பெற்று உட்கொள்ளும் பூசாவிதியை ஆல்பர்ட்பிரபு எவ்வளவு பத்திசிரத்தையோடு அனுஷ்டித்தார் என்பதைப்பற்றிச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் பின்வருமாறு கூறு

கின்றனர்: "ஆல்பர்ட்பிரபு அக்கிரியை விஷயமாய் விசேஷபத்தி செலுத்தினார். திருப்பிரசாதம் உட்கொள்ளக் குறித்த தினத்திற்கு முந்தின இரண்டு நாளாக அவர் வழக்கம்போலப் பந்தியில் உட்கார்ந்து போஜனம் பண்ணுகிறதுமில்லை, சந்தோஷமாகச் சிரித்துக் களித்துப் பேசுகிறதுமில்லை. இக்காலங்களிலெல்லாம் நானும் அவரும் தனிமையாகவே போஜனம்பண்ணினோம்." அவர் அக்காலங்களில் எப்பொழுதும் தியானம்பண்ணிக்கொண்டே இருந்ததாக விளங்குகின்றது. அவருடைய பத்தி எப்போப்பட்டது பாருங்கள். இளமையிலேயே அவ்வளவு பத்தி வைராக்கியம் வந்துகூடியது அதிக ஆச்சரியம்! சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் இன்னொருமுறை அதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கின்றனர்: "நாங்கள் இருவரும் தனிமையாகப் போஜனம்பண்ணினோம். ஆல்பர்ட்பிரபு தன்னந் தனிமையாகவே இருக்கப் பிரியப்படுகின்றார். தேவபத்தி தேவஉபாசனை இவற்றைப்பற்றிக் கூறும் ஒருபுத்தகத்தை எனக்குக் கொஞ்சநேரம் வாசித்துக் காட்டினார். அதன்பின்பு ஆத்மஞானத்தைப்பற்றி விளக்கும் ஒரு புத்தகத்தினையும் வாசித்தார்." பாலியப் பிராயத்தையுடைய ஆல்பர்ட்பிரபுவும் இளமைப்பருவத்தையுடைய சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் பத்தியிற் சிறந்து சமயநெறிநின்று கடவுளைவழிபட்டுவந்ததுபோல எங்கேனும் ஏனைய இராசாங்கத்தில் நடக்குமோ?

இந்நாட்களில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய தாயாராகிய கென்ற் பெருமாட்டி தமது மகளை விட்டுப் பிரிந்து தனிமையாக வாசஞ்செய்வது தகுதி

யென எண்ணி வேறொரு அரண்மனைக்குச் சென்றனர். கென்ற் பெருமாட்டி தமது அருமைமகளை விட்டுப் பிரிந்துபோய்ப் பிரத்தியேகமாக வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தனராயினும் தாயாருக்கும் மகளுக்குமுள்ள அபிமானமும் பட்சமும் குறைவுபடாமல் முன்போலவே இருந்தன. அப்பொழுதும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது தாயாரிடம் அடிக்கடி அநேக விஷயங்களைக் குறித்து ஆலோசனைகேட்டு அதன்வண்ணம் நடந்துவந்தார்கள்.

ஆல்பர்ட்பிரபு அநேக நற்குணங்கள் பொருந்தியவர். மிக்க காருண்ணியமுடையவர். அவரது காருண்ணிய குணத்தை முதல்முதல் வெளிப்படுத்தினது, ஜனங்களை அடிமை வேலைக்காக விற்றுச் சீவனஞ் செய்பவரது வியாபாரத்தை நிறுத்தும் பொருட்டுத் தக்க முயற்சி செய்வதற்காகக் கூடிப் பேசும்படி ஏற்படுத்திய ஒருசங்கத்திற்குத் தலைவராக இருந்து அவர் வெளியிட்ட அபிப்பிராயமே. அந்தச் சங்கத்தில் அப்பொழுது அவர் பேசவேண்டியவற்றை முன்னமே கவனத்தோடு எழுதிச் சித்தஞ்செய்து மனப்பாடம்பண்ணிச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களிடம் பலமுறைசொல்லி நன்றாய் வரப்படுத்தினார். ஜனோபகாரமாகப் பொதுநன்மையை நாடிச் சேர்ந்திருக்கும் பகிரங்கமான அந்தச்சபையின் நடுவே பிரவேசித்துச் சகலரும் மதிக்கத்தக்க வண்ணம் சொற்சுவை பொருட்சுவை பொலியத் தாம் பேசவேண்டியவற்றைத் தெளிவாகப் பேசினார். அப்பொழுது அச்சங்கத்திலிருந்த கரோலயின்பாக்ஸ் என்னும் மாதுசிரோமணி ஆல்பர்ட்பிரபு அங்கு வந்

தைப்பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கின்றனர்:

“ஆல்பர்ட்பிரபு அவ்விடம் வந்துசேர்ந்தவுடன் சந்தோஷக்குறிப்பாக ஜனங்கள் கைகொட்டிப் பெரிய கோஷம்செய்தார்கள். அவர் அவற்றையெல்லாம் சாந்தமாக அங்கீகரித்து மலர்ந்த முகத்தோடு பலமுறை தலையிறங்கிக் கனப்படுத்தினார். அவர் மிக்க சுந்தரமுள்ள பாலியபுருஷர். அவர் முற்றும் ஜர்மானியா தேசத்து வழக்கங்களும் நாகரிகமுமுடையவர். அவர் பேசும்பொழுது தாழ்ந்த சத்தமாய்ப் பேசினாராயினும் வார்த்தைகளை மிகவும் நேர்த்தியாக உச்சரித்துப் பேசினார்.”

ஜுன் மாதம் 10-ம் தேதியில் ஆக்ஸ்போர்ட் என்னும் பாதகன் ஒருவன் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களைக் கொலைபுரியும்படி யத்தனித்தமை கேள்விப்பட்டு இலண்டன் பட்டணம் முழுவதும் குலுங்கி நடுங்கி ஏங்கியது. அது விஷயமாய் அப்பொழுதும் அதன் பின்பும் வெளியான விவரங்கள் மூலமாக அதனை ஒருவாறு தெளிவாக அறியலானோம். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட்பிரபுவும் அன்று சாயங்காலம் 6-மணிக்குப் பக்கிங்காம் அரண்மனையினின்று புறப்பட்டு நாலு குதிரைகள் பூட்டிய வண்டியில் ஏறிச் சவாரிசெய்துகொண்டுபோனார்கள். இரண்டு குதிரை இராணுவவீரர்கள் வண்டிக்கு முன்னும் இரண்டு குதிரைவிசாரணைக்காரர்கள் வண்டிக்குப் பின்னுமாகச் சென்றனர். அரண்மனையிலிருந்து வண்டியானது ஜனங்கள் விசேஷமாய் வழிநடவாத ஒரு குன்றுக்குப் போகும் மேட்டுமார்க்கமாக எட்டிக் கொஞ்சதூரத்திலே தனிமையாகச் சென்றுகொண்

டிருக்கையில் ஓர் இளைஞன் பாதையின் மருங்கிலுள்ள மைதானத்தில் நின்றுகொண்டு ஒரு கைத்துப்பாக்கியைச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு நேராக இலக்குவைத்துச் சுட்டான். ஆல்பர்ட் பிரபு அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டு அதுவந்த திசைநோக்கித் திரும்பிப்பார்த்தார். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் அக்கணமே எழுந்தனர்; ஆனால் ஆல்பர்ட்பிரபு அவர்களைக் கட்டிச்சேர்த்து ஒரு நொடிக்குள்ளே தமது பக்கத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டனர். அந்தப் பாதகன் சுட்டவுடனே யாராவது நிற்கின்றார்களா என்று தன்னைச் சுற்றி முற்றும் பார்த்துவிட்டு ஸ்திரமாக நின்றுகொண்டு திரும்பவும் துப்பாக்கியை நேராகப்பிடித்துக் குறிப்புவைத்துக்கொண்டு சுட்டான். உடனே அப்பாபிஷ்டனைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அச்சண்டாளன் இரண்டுதரம் துப்பாக்கிகொண்டு சுட்டதாக மனோதிடத்தோடு ஒப்புக்கொண்டான். போலீஸ் சேவகர்கள் அவனைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்ப் போலீஸ் சிறைச்சாலையில் அடைத்துவைத்தார்கள். அவன்பெயர் எட்வார்ட் ஆக்ஸ்போர்ட் என்றும் அவனுக்குப் பதினேழு வயதென்றும் ஆக்ஸ்போர்ட் வீதியில் ஓர் இடத்தில் வேலையாயிருக்கின்றானென்றும் தெரியவந்தது.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் இந்தச் சம்பவத்தினால் அகத்தில் திகிலடைந்தார்களாயினும் வெளிக்குத் தாம் கலங்கினதாக யாதொரு குறிப்பையும் தோற்றுவிக்கவில்லை. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு முதல் எண்ணம் தமது தாயார்மேல் போனதால், அவர்கள் தமக்கு யாதொரு காயமும் படவில்லை

யென்று காட்டும்படி எழுந்து நின்றுகொண்டு சாரதியைக்கூப்பிட்டுத் தமது தாயார் வசிக்கும் மாளிகைக்கு வண்டியைச் செலுத்தும்படி அவனுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். கென்ற் பெருமாட்டி தமது அருமை மகளுக்குச் சம்பவித்த விபத்தைச் செவியுற்றுச் சித்தங்கலங்கிப் பதறிக் கதறி ஆயாசப்படுவதற்கு முன்னமே சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டபடியால் ஒருவாறு தெளிவடைந்து மகளைக் கட்டித்தழுவி முத்தமிட்டுத் தாம் பெற்ற பாக்கியமே சிலாக்கியமென்று அளவளாவி ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிந்தனர். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட்பிரபுவும் கென்ற் பெருமாட்டியோடு கொஞ்சநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டு ஹயிட்பார்க் என்னும் பூங்காவனத்தின் வழியாகத் தமது மாளிகைக்கு எழுந்தருளினார்கள். அநேக துரைசானிகளும் கனவான்களும் எதிர்கொண்டு அவர்களை வழியிலே சந்தித்துத் தங்கட்கிருக்கும் அளவற்ற சந்தோஷத்தை எடுத்துச்சொல்லிக் கலந்து பேசிக்கொண்டு பக்கிங்காம் அரண்மனை வரைக்கும் கூடவேசென்று விட்டுவிட்டுப்போனார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது கணவனோடு அழகான படகுகளில் ஏறிக் கிரீன்விச் நகரத்துக்குச் சென்று அங்குள்ள வைத்தியசாலைக்கு எழுந்தருளினார்கள். அங்கே கவர்னர் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்கள் எதிர்கொண்டு உபசரித்து அழைத்துக்கொண்டு போய் இவர்களுக்கென்று சித்தஞ்செய்து வைத்திருந்த பலகாரங்களைப் படைத்துத் தாகசாந்தி செய்யும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். அதன்பின்பு வைத்

தியசாலைக்கட்டிட முழுவதையும் உள்ளும் புறமும் சுற்றிப் பார்வையிட்டுக் கடைசியாகச் சமையற்கட்டுக்குப்போய் அங்குத்தங்குவோர்களுக்காகச் சமைத்துவைத்திருந்த ஆகாரங்களையெல்லாம் பார்வையிட்டு அவற்றில் கொஞ்சம் ரொட்டியும் குழம்பும் எடுத்துத் தாமும் அருந்தித் தமது பாங்கிகளுள் ஒரு ஸ்திரீக்கும் ஒருதுண்டு ரொட்டி கொடுத்தார்கள். அங்கு வியாதிப்பட்டுச் சிகிச்சைக்காக வந்திருந்த இராணுவவீரர்கள் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் கொஞ்சமும் பெருமை பாராட்டாது தாராளமாக இருக்கும் இவ்வித குணத்தினையும் அவர்கள் அங்கு வியாதியாயிருந்தவர்களின் க்ஷேமத்தைப் பற்றிக் கருத்தோடும் அன்போடும் விசாரித்த மாதிரியையும் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள். அவ்வயித்திய சாலையிலுள்ள ஒருபெரிய இடத்தில் நானாவித உத்தியோகங்களைக் குற்றமின்றிச்செய்து உபகாரச் சம்பளம்(பென்ஷன்) பெற்றுவரும் சுமார் ஆயிரம் பேர்களையும் பள்ளிப்பிள்ளைகள் பெண்கள் தாதிமார் முதலியவர்கள் சுமார் எண்ணூறு பேர்களையும் நல்லகாட்சியைத் தரும்படி அணியணியாகவகுத்து வரிசையாக நிறுத்திவைத்திருந்தார்கள். அவ்வொழுங்கினைக்கண்டு சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட்பிரபுவும் மிகவும் ஆச்சரியமடைந்து சந்தோஷப்பட்டார்கள். அந்தத்தினம் எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் நிறுத்தத்தக்கதாயிருந்தது.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களைக் கொலைபுரியும்படி யத்தனித்த ஆக்ஸ்போர்ட் என்னும் பாதகனைச் ஜூலை மாதம் 8-ம் தேதியில் குற்ற விசாரணை நடக்கும்

நியாயஸ்தலத்திற்கு முன்பாகக் கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள். அதிகாரிகள் போய் அவனுடைய வீட்டைப்பரிசோதித்தபொழுது கொஞ்சம் துப்பாக்கி மருந்தும் குண்டுகளும் "இங்கிலாந்து இளைஞர் சங்கம்" என்று பெயர் பெற்று ரகசியமாய் நடந்துவரும் ஒரு சபையில் ஏற்பட்ட சட்டப்புத்தகங்களும் அகப்பட்டன. அச்சங்கத்தின் சட்டப்புத்தகத்தி லடங்கிய பல பிரமாணங்களுள் ஒன்று, சபைகூடும்படி நியமிக்கப்படும் காலங்களில் சபையைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் துப்பாக்கி கத்தி முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு பிறர் தம்மை அடையாளங்கண்டு கொள்ளாதபடி முகத்தை மறைத்துப்போர்த்துக் கொள்ளுவதற்காக மெல்லிய நீண்ட ஒரு கறுப்புத் தொப்பியோடு வரவேண்டுமென்பதே. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கே பிராணாபாயமுண்டாக்க யத்தனித்தமையால் ஆக்ஸ்போர்ட் என்பவன்மேல் சுமத்தின குற்றத்தை இராஜ துரோகமாகிய குற்றங்களுள் பெரிய குற்றமாகப் பாவித்து விசாரணைசெய்தார்கள். துரைத்தன சம்பந்தமாய் வரும் வழக்குகளைப் பிரதிநிதியாக இருந்து நியாயஸ்தலத்தில் பேசி நடத்தும்படி நியமனம் பெற்றிருக்கும் அட்டர்னி ஜெனரல் என்னும் உத்தியோகம் வகித்த ஒருவர் வாதியாக நின்று இப்பெரிய குற்ற விஷயமாய் வழக்குத்தொடர்ந்து சாட்சிவிசாரணை ஆரம்பித்து, அநேக சாட்சிகளை விசாரித்தார்கள். சாட்சிவிசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கையில் குற்றவாளிசெய்த அநேக விநோத கிருத்தியங்களால் அவனுக்குப் பயித்தியமுண்டென்று தோற்றிற்று.

அந்தப் பாதகன் பக்கத்திலும் அவனுக்கு அநுகூலமாக அநேகர் வந்து சாட்சி பகர்ந்தார்கள். அவர்கள் அவனுக்கு முன்னமே கொஞ்சம் பயித்தியகுணமுண்டென்றும் அவனுடைய குடும்பத்தில் பயித்தியம் பரம்பரையாக இருந்துவருகிறதென்றும் அவனுடைய பாட்டன் ஒருவன் பயித்திய வயித்தியசாலையில் பயித்தியமாக இருந்து இறந்தான் என்றும் சொன்னார்கள். அக்குற்றவாளியின் குணம் முன்னொருதடவை மிகவும் பயங்கரமுள்ளதாயிருந்ததென்றும் சொன்னார்கள். அவனுக்கு உண்மையாகவே பயித்தியமிருப்பதாகவும், அதனால் அவன் கெட்டதோ நல்லதோ எதையேனுஞ்செய்து லோகப்பிரசித்தி அடையவேண்டுமென்ற கருத்தை உட்கொண்டதாகவும் தோற்றிற்று. நியாய சபையார் தமது தீர்ப்பில் அவனைப் பயித்தியக்காரனென்று பகர்ந்திருந்தாலும் அவனைக் குற்றவாளியென்றே தீர்மானித்துத் தண்டனைவிதித்தார்கள். அவன் விசாரணைமுடிந்து தீர்ப்பு சொல்லுகிற பரியந்தம் கொஞ்சமேனும் சஞ்சலமுறாது திர்க்கமாகவே நின்றுகொண்டிருந்தான். நியாயசபையார் அவன் இத்தனை நாள் சிறைச்சாலையிலிருந்து தண்டனை அநுபவிக்கவேண்டுமென்று தாம் ஒரு தவணை குறியாமல் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய இஷ்டத்திற்கே விட்டுவிட்டார்கள்.

ஒன்றுக்கும் உதவாத பித்தம்பிடித்த ஓர் அசட்டுப்பயலினிமித்தம் ஒரு பெரிய இராச்சிய விசாரணையும் சங்கங்கள்தோறும் பிரசங்கங்களும் வீதிகள்தோறும் ஊர்கோலங்களும் வீடுகள்தோறும் விருந்து முதலியனசெய்து கொண்டாடும் கொண்டாட்டங்களுமாக

இலண்டன்பட்டணமுழுவதும் ஒரு பெரிய அமளி நடந்தது. அதனை இலேசாய்எண்ணக்கூடாது. ஏனெனில், ஒரு சின்ன அசட்டுப்பயல் ஒரு சிறிய துப்பாக்கிகொண்டு ஒரு கொடிய வினை புரிந்து ஒரு பெரிய அபாயத்தை விளைத்து ஓர் இராச்சிய முழுவதையும் ஆழ்ந்த துக்கசாகரத்தில் அமிழ்த்தி முழுகுவிக்கப் போதுமன்றோ? ஆதலினாற்றான் அன்றைத்தினம் இலண்டன் நகரம் முழுவதும் இன்பக்கடலிலே மிதந்துகொண்டிருந்தது. இஃது இங்ஙனமாக, பாதகப்பயலாகிய அந்தக் குற்றவாளியை முதலில் ஒரு சிறைச்சாலையில் அடைத்துவைத்திருந்து, அதன் பின்பு மற்றொரு சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பினார்கள். அவன் அங்கிருந்த காலமெல்லாம், ஏதேனும் ஒரு காரியத்தைச்செய்து லோகப்பிரசித்தியான கீர்த்தி பெறவேண்டுமென்ற வெறும்பெருமை பிடித்து அம்மறத்தொழில் புரியக் கருதினதாக எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். சுமார் 35 வருஷங்களாகச் சிறைச்சாலையில் தண்டனை அநுபவித்தபின்பு அவன் இங்கிலாந்து தேசத்தை விட்டுவிட்டுத் தூரதேசத்திற்குப் போய்விடவேண்டுமென்ற நிபந்தனையின்மேல் அவனை விடுதலைசெய்தார்கள். அவன் சில வருஷங்களுக்கு முன்னர் ஆஸ்டிரேலியா தேசத்தில் வீடுகளில் வர்ணவேலைசெய்து சீவனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

ஆல்பர்ட்பிரபுவினுடைய பாலிய நிலையைப்பற்றி எழுதியிருக்கும் சரித்திர புத்தகத்தில் அவரும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் நாடோறும் எவ்விதமாகப் பொழுதுபோக்கினார்கள் என்பது விஸ்தாரமா

கக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இப்புத்தக மூலமாக காம
றியும் சில விஷயங்களாவன :—“ இராணியவர்களும்
அவர்களுடைய பர்த்தாவும் காலையில் 9-மணிக்குப்
போஜனம் பண்ணுவார்கள். சற்றுநேரம் பொறுத்து
இருவரும்சேர்ந்து உலாவப்புறப்படுவார்கள். இலண்
டன் பட்டணத்தில் வசிக்கும்பொழுதெல்லாம் பக்
கிங்காம் அரண்மனையைச் சார்ந்த சிங்காரப் பூஞ்
சோலைகளில் சுற்றி நடந்து உலாவுவார்கள். ஆல்
பர்ட் பிரபுவானவர் நானாவிதமான விநோத மிருகங்
களையும் நீர்வாழ் பறவைகளையும் அங்கங்கேயிருந்து
தருவித்து நல்ல காட்சியைத் தரும்படி இந்தப்
பூஞ்சோலையில் வைத்திருந்தனர். காலையில்
சோலையிலே உலாவவரும் சமயத்தில் அந்தப்
பறைவகளுக்கெல்லாம் இரைகொடுத்து அவற்றை
வேடிக்கையாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது ஆல்
பர்ட் பிரபுஅவர்களுக்கு மெத்தப்பிரியம். சோலையி
லிருந்து ஒரு சிறிய தீவுக்குப் போகும்படி கட்டி
யிருக்கும் பாலத்தில் நின்றுகொண்டு ஆல்பர்ட்பிரபு
தமது வாயினால் சீழ்க்கைசெய்தால் அப்பறவைகள்
அந்தச் சத்தங் கேட்டு அவர் நின்றுகொண்டிருக்கு
மிடத்திற்கு வரும்படி பழக்கிவைத்திருந்தனர். இரு
வரும் உலாவிவிட்டுப் பூஞ்சோலையினின்று அரண்
மனைக்கு வந்த பிற்பாடு இராணியாரவர்கள் வழக்கப்
பிரகாரமுள்ள இராஜரீக வேலைகள் சிலவற்றை
நோக்குவார்கள். அப்பால், இருவருஞ்சேர்ந்து
பொன் வெள்ளி முதலியவற்றாற் செய்த தகடுகளில்
சித்திரம் எழுதிக்கொண்டிருப்பார்கள். இந்த வேலை
அவர்களிருவருக்கும் மிகவும் பிரியமானது. பகல்

2-மணிக்கு வழக்கம்போலப் பகற்போஜனம் பண்ணு
வார்கள். பெரும்பாலும் அரண்மனையிலேயே வா
சஞ்செய்யும் பிரதான மந்திரியாகிய மெல்
போர்ன்பிரபு சாயங்காலம் இராணியாரவர்களிடம்
வருவார். சாயங்காலம் 5-மணிக்குமேல் இராணி
யாரவர்களும் ஆல்பர்ட்பிரபுவும் ஓர் அழகிய
மட்டக்குதிரை பூட்டிய பீட்டன்வண்டியில் ஏறிச்
சவாரிசெய்யப் புறப்பட்டுப்போவார்கள். சிற்சில
நாட்களில் ஆல்பர்ட்பிரபு குதிரைச்சவாரியாகப்
போவார். இராணியாரவர்கள் தமது தாயா
ரோடு வண்டியிலேறிச் செல்லுவார்கள். அநேக
நாட்களில் ஆல்பர்ட்பிரபு நல்லபுத்தகங்களை வாசிக்க,
இராணியாரவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள்.
இராத்திரி 8-மணிக்கு எல்லாரோடும் பந்தியிலிரு
ந்து இருவரும் போஜனம்பண்ணுவார்கள். அதன்
பின்பு ஆல்பர்ட்பிரபு சதுரங்கம் விளையாடுதல் வழக்
கம். சதுரங்கமாடுதல் அவருக்கு அதிக இஷ்டம்;
அது விளையாடுவதிலும் மிகவும் நிபுணர். ஆல்பர்ட்
பிரபு தனிமையாகக் குதிரைச்சவாரிபோனால் புதிய
கட்டிடவேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கும் தலங்களுக்
கெல்லாம் போய்ப்பார்த்து மீண்டு அரண்மனை
வந்து சேர்ந்தவுடனே குதிரையைவிட்டிறங்கி தமது
தர்ம பத்தினியாராகிய இராணியாரவர்கள் அந்த
நேரத்தில் வழக்கமாக உட்கார்ந்துகொண்டிருக்
கும் வஸ்திராபரணந் தரித்துக்கொள்ளும் அறைவழி
யாய் மலர்ந்த முகமாகப் புன்னகைசெய்துகொண்டு
இராணியாரவர்களைச் சமீபித்துவந்து தாம் அன்று
பார்த்த புதுக்கட்டிடங்களையும் கல்விச்சாலை

களையும்பற்றி அவர்களிடம் ஆசையோடு பேசுவார்." ஆங்கிலேயர் இராத்திரி போஜனத்தில் போஜன மேசையைவிட்டுச் சீக்கிரம் எழுந்திராமல் வெகு நேரம் உட்கார்ந்துகொண்டு முந்திரிரசம் முதலிய பானங்களைப் பருகுதல் வழக்கம். இவ்வழக்கம் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு முற்றும் விரோதம். ஆல்பர்ட்பிரபு மித போஜனப் பிரியராதலால் இவ்விஷயத்தில் அவருடைய அபிப்பிராயமும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய அபிப்பிராயத்துடனே கலந்திருந்தது. அரண்மனையில் ஒருநாளிரவு அவர்களோடு இருந்து சாப்பிட்ட காம்பல்பிரபு என்பவர் அடியில் வருமாறு கூறுகின்றனர்: "போஜனத்துக்கு உட்கார்ந்தபின்பு இராணியாரவர்களும் மற்றைத் துரைசாணிகளும் முன்னதாகப் போஜனஞ் செய்து முடித்துக் கொஞ்சம் பின்வாங்கி எட்டியிருந்தனர். ஆல்பர்ட்பிரபுவும் அக்கணமே இராணியாரவர்களுக்கு அருகே சென்றிருந்தனர். நாங்கள் சிலர் பின்னும் ஒரு கால்மணிக்கூறு தாமசமாகச் சாப்பிட்டோம். ஆனால் நாங்கள் சாப்பிட உட்கார்ந்த நேரத்தையும் எழுந்திருந்த நேரத்தையும் கணக்குப்பார்த்தால் ஒருமணிநேரங்கூடப் பூரணமாக இல்லை. ஒருவன் நிரம்ப இருந்த ஒரு பொடிப்பரணியைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு இரண்டுமுறை வட்டம் வந்தான். அங்குற்ற கனவான்கள் யாவரும் எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆல்பர்ட்பிரபு ஒரே ஒரு சிட்டிக்கைப் பொடிமாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டனர்."

ஆல்பர்ட்பிரபு இங்கிலாந்து தேசத்து ஜனங்களுடைய வழக்கங்கள், வியாபாரங்கள், இராச்சிய

சட்டங்கள், இராச்சிய சம்பந்தமாயுள்ள மற்றும் அநேக காரியங்கள் இவற்றை நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் அடைந்த வருத்தமும் பல. நாடோறும் ஒரு நேரம் குறித்து அந்த நேரத்தில் வழக்கமாகச் சட்டப்புத்தகங்களை வைத்துப் படித்துவந்தனர். இதல்லாமலும் தினசரி சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களோடு சரித்திரபுத்தகமும் வாசித்துவந்தனர்.

"இல்லோர்புன்கணீகையிற்றணிக்க
வல்லான்போல்வதோர்வண்மையுமுடைய"

ஆல்பர்ட்பிரபு ஏழை ஜனங்களுடைய ஆக்கங் கருதி அநுகூலங்கள் செய்தலையே ஒழுக்கநெறியாகக் கொண்டனர். அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் உதவி செய்து அவர்களை ஆதரித்துவந்தனர்.

"நல்லவுந்தீயவுமல்லகுவியிணர்ப்
புல்லிலையெருக்கமாயினுமுடையவை
கடவுள்பேணேமென்னுவாங்கு
மடவர்மெல்லியர்செல்லினுங்
கடவன்பாரிகைவண்மையே"

இவ்வித ஈகைக்குணம் பொருந்திய ஆல்பர்ட்பிரபு ஏழைகள் இருக்குமிடம், நிலைமை, சீவனம் முதலியவற்றை நன்றாக விசாரித்தறிந்து அவர்களுக்கு வேண்டுமாறு உதவிகள் புரிந்துவந்தனர். பொதுநன்மையைநாடி நடத்திவரும் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் தக்கவாறு பொருளுதவி செய்தனர். ஐயன்மீர்! இவருடைய பரோபகார சிந்தையைப் பாருங்கள்!

"அறவியமனத்தராகியாருயிர்க்கருளைச்செய்யிற்
பறவையுநிழலும்போலப்பழவினையுயிரோடாடி

மறவியொன்றுமின்றிமனத்ததேசுரக்கும்பால
கறவையிற்கறக்குந்தம்மாற்காமுறப்பட்டவெல்லாம்"
"அற்றவர்வருத்தநீக்கியாருயிர்கொண்டுநிற்குந்
தற்றவிழ்தல்செம்பொற்றுறக்கத்துக்கேணியாகும்"

என்றும் உண்மை ஒளியாது, இப்பேர்ப்பட்ட மகானுபாவர்களன்றோ கடவுள் திருவருள் வந்துகூடும்! இத்தகைய புருடோத்தமர்களன்றோ அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நாற்பொருட்பயனும் சித்திக்கும்!

ஒரு தடவை ஆல்பர்ட்பிரபு தாம்செய்த உபந்நியாசத்தில் வேலைசெய்யும் எளியவர்களையும் அவர்களுடைய எஜமானர்களாகிய தனிகர்களையும்பற்றிக்கூறிய கருத்தைப் பின்வருமாறு காண்க: "இந்த இருதிறத்தாரும் தோண்டியும் கயிறும்போல ஒருவரையொருவர் அடுத்து ஐக்கியமாக இருத்தல் அநேக அநுகூலங்களுக்கு ஆஸ்பதமாகும். அவர்கள் இப்படி இராது ஒருவர்மேல் ஒருவர் பகைசாதிப்பது மிகவும் புத்தியீனமான காரியம். அன்னியர்க்குப் பயன்படுவனவற்றைச் செய்தற்கு விரும்புவோன் எவ்விதமாக ஒருவரையொருவர் உபகரிக்கலாமென்று உறுத்திக்கூறியும் செய்துகாட்டியும் தெளிவிக்க வேண்டும். கல்விப்பொருளையும் செல்வப்பொருளையும் அடையுமாறு திருவருள்பெறும் ஒவ்வொருவரும் ஒற்றுமையாக இருக்க முயலுதல் அவர்களது முக்கியக் கடன்பாடாகும். மனிதர்கள் எப்போதும் குறையுள்ளவர்களே யாதலால் ஒருவரையொருவர் குறைதீர்த்துவைத்தல் மேலான கடமையாம். எல்லாரும் ஒருவரை யொருவர் விசுவாசித்து ஊக்கத்தோடு

ஐக்கியமாக வேலைசெய்யின் மனிதர்களுடைய எல்லாக் குறைகளும் நிவிருத்தியாகும்." சுருங்கச்சொல்லின், ஆல்பர்ட்பிரபு எல்லா வகுப்பு ஜனங்களிடத்தும் பட்சம் பாராட்டிப் பழகிவந்தனர். அவர் சாந்தமும் ஆழ்ந்த கருத்துமுடைய நல்ல விவேகசாலி. அவர் நாளுக்குநாள் நன்குமதிக்கப்பட்டு வந்தனர் என்பது, பிரதான மந்திரியாகிய மெல்போர்ன் பிரபு ஒரு சட்டஸ்தாபன விஷயமாய்ச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களைப் பார்த்து "மூன்று மாதத்திற்கு முன்பானல் இதை அங்கீகரித்திருக்கமாட்டார்கள்; இப்பொழுது நிறைவேறினது ஆல்பர்ட் பிரபுவினுடைய நற்குணங்களினாலேயே" என்று சொன்னமையால் வெளியாகிறது. ஒருமுறை வெல்லிங்டன் பிரபுவானவர் ஆல்பர்ட் பிரபுவினுடைய குணநிசயங்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து "இராணியார் தமது பர்த்தாவோடு எவ்விஷயத்திலும் ஆலோசனைசெய்தல் தகுதியானது" என்று சொன்னார். ஆல்பர்ட் பிரபுவானவர் அரசியலாசார முறைகளைப்பற்றியுள்ள விவாதங்களையும் சாதுரியமாகப் பேசித் தீர்த்துவைத்தல் வழக்கம். ஒருமுறை அசுவபந்தி விசாரணைத்தலைமை உத்தியோகஸ்தராகிய ஆல்பிமார்லி பிரபு என்பவர், விசேஷகாலங்களில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் வெகு ஆடம்பரமாக இராஜபரிவாரங்கள் இராஜ சின்னங்கள் இவற்றோடு வண்டியிலெழுந்தருளும்போது, தாமும் அரசியாருடைய வண்டியிலேறி உட்கார்ந்துகொள்ளும் பாத்தியத்தை ஸ்தாபித்துப் பலமாகப் பேசினார். அது விஷயமாய் ஆல்பர்ட் பிரபுவினிடம் அபிப்பிராயம் கேட்க, அவர், "வண்டியின் மேற்பக்

த்திலாவது, கீழ்ப்பக்கத்திலாவது, பின்பக்கத்திலா
வது அல்லது இராணியவர்களுக்கு இஷ்டமான
வேறெந்தப் பக்கத்திலாவது அவரை உட்காரவைத்
துக்கொள்ளலாம்'' என்று வெகு சாதுரியமாகச்
சொற்றனர்.

1840-ம் வருஷம் நவம்பர்மாதம் முதலில் பக்
கிங்காம் அரண்மனையில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களின்
பிரசவத்துக்காக வேண்டுவனவற்றை முன்னமே
சித்தஞ்செய்து வைத்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினி
யாரவர்கள் 13-ம் தேதியில் வின்ட்ஸர் மாளிகையி
னின்று பக்கிங்காம் அரண்மனைக்குப் புறப்பட்டுப்
போனார்கள். நவம்பர்மாதம் 21-ம் தேதி பகல் சுமார்
19-நாழிகைக்குச் சக்கிரவர்த்தினியார் இராஜபெரு
மாட்டி என்று இராஜகௌரவ நாமகரணம்பண்ணும்
ஒரு பெண்குழந்தையைப் பிரசவித்தனர். சக்கிர
வர்த்தினியாரவர்களுடைய அறையில் கென்ட்பெரு
மாட்டி, ஆல்பர்ட்பிரபு, வைத்திய சிரேஷ்டர்கள், பிர
சவவைத்தியத்தில் தேர்ந்த மருத்துவமாதாகிய லில்லி
அம்மாள் ஆகிய இவர்களும் சில தாதிமார்களும் கூடி
யிருந்தார்கள். அதற்கு அடுத்த அறையில் சிங்கா
தனப்பேறுபெறும் பிள்ளை பிறக்கும் சமயந்தோறும்
அரண்மனையில் கூடியிருக்கவேண்டும் முறைமை
போலச் சஸெக்ஸ் பிரபு, கந்தர்புரி சிரேஷ்டஅத்தி
யக்ஷர், இலண்டன் பட்டணத்துப் பிரதான குருதீக்ஷ
தர், மெல்போர்ன் பிரபு, பாமர்ஸ்டன் பிரபு, எர்ரோல்
பிரபு, ஆல்பிமார்லி பிரபு, ஜான் ரஷல் பிரபு முதலிய
வர்களும் மற்றைய மந்திரிமார்களும் நிறைந்திருந்தார்
கள். இரண்டு மணிக்குச் சற்றுமுன்னே லில்லி அம்

மாள் தசைதழைத்த அழகிய சுவஸ்த இராஜகுமாரத்
தியைக் கம்பள வஸ்திரத்தினால் போர்த்துக் கையி
லேந்தி எடுத்துக்கொண்டு மந்திரி பிரதானிகள் கூடி
யிருந்த அறைக்கு வந்தனள். சர் ஜேம்ஸ் கிளார்க்
என்பவரும் கூடவே வந்தனர். அவர்களுக்கு முன்
பாக இருந்த மேசையின்மேல் குழந்தையைக்
கிடத்திய ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளாக அது கூச்சலிட்
டழத்தொடங்கியதாதலால் அதற்கு முதன்முதல்
வேண்டிய உணவு வஸ்திரம்பூஷணம் முதலியவற்றைக்
குறித்துக் கவனிக்கும்பொருட்டுப் பிரசவ அறைக்கு
எடுத்துக்கொண்டுபோகும்படி சொன்னார்கள், குழந்
தை கெட்டியாகஅழுத சத்தமானது அதன் சுகஸ்திதி
யையும் தகுதியான சரீரமுதிர்ச்சியையும் காண்பித்
தது. அங்கிருந்த உத்தியோகஸ்தர்களெல்லாரும்
ஆல்பர்ட் பிரபுவோடு சோபசோபசாரமாகக் கொஞ்ச
நேரம் வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, பட்ட
ணம் முழுவதிலும் இச்சுபசெய்தியைப் பிரஸ்தாபம்
பண்ணும்பொருட்டு விடைபெற்றுப் போயினார்கள்.
பீரங்கிகள் இராஜகௌரவவெடிகள் தீர்ந்தன. பிறந்
தது பெண்ணாதலால், பிள்ளைக் குழந்தையாக இரா
தாவென்று அங்கலாய்ப்போடு எதிர்பார்த்துக்கொண்
டிருந்த ஜனங்கள் இப்பொழுது ஏமாறிப்போவார்
களே யென்று ஆல்பர்ட்பிரபு கூற, சக்கிரவர்த்தினி
யாரவர்கள் அவரைப்பார்த்து, "கவலைப்படவேண்
டாம்; அடுத்தது ஆண் குழந்தையாயிருக்கும்; என்
னுடைய பாட்டியார் சார்லட்டி இராணியவர்களைப்
போல நானும் அநேக பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுப்
பேன்" எனக்கூறினார்களென்று ஒரு பிரஸ்தாபம்

உண்டு. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தாம் பிரசவித்து நடையாட்டமில்லாமலிருக்கையில் ஆல்பர்ட்பிரபு தம்மை எவ்வளவு பட்சமாகப்பார்த்துச் சில பணிவிடைகளைச் செய்துவந்தனரென்பதைத் தமது தினவர்த்தமானப் புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கின்றார்கள். அதன் சுருக்கத்தைப் பின்வருமாறு காண்க: "நான் இருந்த வெளிச்சமில்லாததோர் அறையில் ஆல்பர்ட் பிரபு எனக்கருகேயிருந்து என்னைக் கேட்கச் சொல்லி ஏதாவது புத்தகம் வாசித்துக்கொண்டும் எனக்காக ஏதாவது எழுத்துக் குத்துகள் செய்துகொண்டும் இருந்தார். நான் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து சாய்மனை ஆசனத்திற்கு வர மெதுவாகத் தூக்கிவிட்டு எனக்குச் சகாயமாயிருந்தவர் அவரே. நான் கட்டிலில் படுத்துக்கொண்டாவது சாய்மனையில் சாய்ந்துகொண்டாவது இருக்கும்பொழுது அடுத்த அறைக்கு நானிருந்தபடியே அசையாது கட்டிலையாவது சாய்மனையையாவது மெதுவாக உருட்டிக்கொண்டு போகுபவர் அவரே. இதற்காக அவரை எந்தச் சமயத்தில் ஆளனுப்பிக் கூப்பிட்டாலும் அவர் அரண்மனையில் எந்த மூலையிலிருந்தாலும் உடனே விரைவாக வந்துசேர்வார். ஒரு பெண் விஷயமாய் அவள் தாய்க்கு எவ்வளவு கவலையிருக்குமோ அவ்வளவு கவலை அவருக்கிருந்தது. அவரைப்பார்க்கிலும் மிக்க பட்சமும் சாமர்த்தியமும் விவேகமுமுள்ள தாதி எங்கும் கிடைத்திடாள்."

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் சீக்கிரமாகப் பழையபடி சுகம்பெற்று 1841-ம் வருஷம் ஜனவரிமாதம் 26-ம்தேதியில் பார்லியமென்ட் என்னும் ஆலோசனைச்

சபையைத் தாமே போயிருந்து நடத்தினார்கள். ஆல்பர்ட் பிரபுவும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடன் சென்று சிங்காசனத்திற்கு இடப் பாரிசத்தில் தமக்கென்று அமைத்திருந்த ஒரு கௌரவ ஆசனத்தில் வீற்றிருந்தனர். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அப்போது சுதேச காரியாதிகளெல்லாம் சமாதானமாயும் ஒப்புரவாயுமிருந்தன. அயல் நாடுகளில் யுத்தங்கள் நடந்துகொண்டும் யுத்தங்கள் நடக்கப்போகிறதாகச் சமாசாரங்கள் வந்துகொண்டுமிருந்தன. சீனதேச சம்பந்தமாக அங்கிலேயருக்குள்ள அநேக சங்கடங்களுள் ஒன்றன் விஷயமாய் அப்போது விவாதம் நடந்துகொண்டிருந்தது. ஸ்பெயின் போர்ட்ஜுகல் இவ்விருதேசத்தாருக்கும் பலமான விவாதங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தன. லீவான்ட் தேசத்திலும் காரியாதிகள் மும்முரத்திலிருந்தன. ருஷியா, புருஷியா, ஆஸ்திரியா, டர்க்கி இவற்றோடு இங்கிலீஷ்காரர் லிவான்ட் சம்பந்தமாயுள்ள விவாதம் சமாதானப்படவும், ஒட்டமான் இராச்சியம் சுவாதீனம் பெறவும், அதனால் ஐரோப்பாவில் சமாதானம் நிலைபெற அதிக அனுகூலம் உண்டாகவும் தக்கவண்ணம் ஓர் உடன்படிக்கை செய்தார்கள். தவிரவும் ஜனங்களை அடிமைத்தனத்துக்காக வாங்கவும் விற்கவும் செய்துவரும் வியாபாரத்தை அடியோடு நிறுத்தவேண்டுமென்று முயன்று சில தேசங்களோடு உடன்படிக்கைகள் செய்தார்கள்.

அடுத்த கோடைக்காலத்தில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் அவர்களுடைய அருமைக் கணவனும் ஜனங்கள் கொண்டாடும் பலவகையான உற்சாக காரியங்

களையெல்லாம் தாமும் கண்டுகளித்து அனுபவிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். நாடகத்தில் கீர்த்திபெற்ற ரேச்சல் என்னும் பிரன்ஞ்சுதேசத்துப் பெண்பிள்ளை ஒருத்தி ஆடிய நாடகத்துக்குப் போய் ஆங்கு அவள் வெகு திறமையாயும் இனிமையாயும் பேசினவற்றையெல்லாம் கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள். அப்பொழுது புதிதாக நாடகத்தில் வந்துசேர்ந்திருந்த ஆடிலெயிட் கெம்பில் என்னும் ஸ்திரீ பாடிய இனிமையான பாட்டுகளையும் செவியுற்று நிரம்ப அற்புதமென்று மெச்சினார்கள். நாடகசாலைகளில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய சமுக மகிமையானது, அச்சாலைகளைச் சம்பந்தித்த துஷ்கிருத்தியங்கள் யாவும் ஒருங்கே ஒய்ந்தொழிந்து ஓட ஒழுக்கநெறி உதித்தோங்கி ஒளிரும்படி உணர்த்தத் தக்கதோர் வாய்ப்புடைய சாதனமாயிருந்தது. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள்,

> "இறந்தருமுத்திபுஞ்செல்வமும்வேண்டின்
> மறந்துமறநெறியேயாற்றல்வேண்டுஞ்
> சிறந்தசீர்ஞாலஞ்செய்தொழில்யாவையு
> மறைந்திடில்வேந்தனுக்காறிலொன்றுமே"

> "வேந்தனுலகைமிகநன்றுகாப்பது
> வாய்ந்தமனிதர்களவ்வழியாகிற்பர்"

என்று பெரியார் கூறிய உண்மையினை நன்கு அறிந்தவர்களாதலால் தாம் நாட்கசாலைக்கு வந்தபோதெல்லாம் நாடகசாலையானது செவ்வைப்பட்டு வழிப்படவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு முன்பாகத்திலே உட்கார்ந்துகொண்டு ஆங்கு நிகழ்வதைக்குறித்துத் தமக்கிருக்கும் விருப்பு வெறுப்பு முதலியவற்றைத் தெளி

வாகக் குறிப்பினாலுணர்த்திக் காட்டி மிக மேலான கற்பிலக்கணத்தையும் சன்மார்க்கத்தையும் தமது நடைகொண்டு திருஷ்டாந்தப்படுத்தி அநுகூலங்கள் செய்தலை ஒழுக்கநெறியாகக் கொண்டார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது பர்த்தாவோடு போயிருந்த நாடகசாலைகளெல்லாம் பரிசுத்தமடைந்து நன்னெறி கடைப்பிடித்து ஒழுகத்தலைப்பட்டன. நாடகசாலைகளை வெகு காலமாகப் பீடித்திருந்த துன்மார்க்க தோஷங்களெல்லாம்,

> "பூங்குழைமகளிர்க்கெல்லாம்பொன்மலர்மணிக்கொம்பன்ன
> தேங்குழன்மங்கைமார்கடிலதமாய்த்திகழ்கின்றார்"

ஆகிய சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களின் கண்முன்பே சூரியனைக்கண்ட பனிபோலப் பறந்துபோயின.

துரைத்தன விஷயமாய்ச் சம்பவித்த பல பேதாபேதங்களின் நிமித்தம் மெல்போர்ன் பிரபுவும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் உத்தியோகத்தை விட்டுவிடும்படி நேரிட்டது. மெல்போர்ன் பிரபு உத்தியோகத்தை விட்டுவிட்டுச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களைப் பிரிந்து போகுதல் அவர்களுக்கு மிக்க விசனகரமாயிருந்தது. மெல்போர்ன் பிரபுவானவர் தாம் உத்தியோகத்தை விட்டுவிட்டுப்போவதைக் குறித்துச் சங்கடப்படும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களைப் பார்த்து, "பழகிய மந்திரிமார்கள் போய் புதிய மந்திரிமார்கள் வந்தாராயினும் ஆல்பர்ட் பிரபுவினுடைய ஆலோசனைகள் அருமைபெருமை முதலியவற்றிற் சிறந்தவைகளாதலாலும் அவற்றின் பிரயோஜனத்தைக் கையாடும் பாக்கியம் சக்கி

வர்த்தினியாரவர்களுக்கு இருந்தலாலும் அவர்களுக்கு ஒருபோதும் மனத்தாங்கல் உண்டாக இடம் வராது" என்று தேறுதல் சொல்லி அவர்களைப் பலவாறு வாழ்த்திப் பின்னும் கூறுவாராயினர்: "நான் தங்களோடு சுமார் நாலுவருஷகாலமாகப் பழகிவருகின்றேன். ஆனால் தங்கள் விவாகத்துக்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள போக்குகளின் தாரதம்மியத்தினால் தாங்கள் மிகவும் பேதப்பட்டிருக்கக் காண்கின்றேன். ஆல்பர்ட்பிரபுஅவர்களுக்கு எதையும் நன்றாய் அறியும் திறமை விசேஷம். அவர் மிக்க விவேகசாலி" என்று பலவாறாக மொழிந்து சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அடைந்த கவலையைத் தணித்து விடைபெற்றுப் போயினர். அவர் தமது புருஷனைப்பற்றி நன்குமதித்துப் பெரிதும் புகழ்ந்து பேசினவற்றைக் கேட்டுச் சக்கிரவர்த்தினியார் மிக்க சந்தோஷமடைந்து மனங்குழைந்தனராகித் தமது தினவர்த்தமானப் புத்தகத்தில் மெல்போர்ன்பிரபு தம்மைவிட்டுப் பிரிந்துபோனதனால் தமக்கு உண்டான விசனத்தைக்குறித்துச் சுருக்கமாக எழுதியிருக்கும் வாசகத்தில் "நல்ல உண்மையான மந்திரியும் நம்பிக்கையும் அன்புமுள்ள நண்பருமாகிய மெல்போர்ன்பிரபு" என்று கண்டிருக்கின்றது. மெல்போர்ன்பிரபு ஆல்பர்ட்பிரபுஅவர்களைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுங்கால் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு உண்டாகிய ஆனந்தம் சொல்லிமுடியாது.

சர் ராபர்ட் பீல் என்பவர் பிரதமமந்திரி ஸ்தானம் பெற்று வேலையை முறைப்படி ஒப்புக்கொண்டனர். துவக்கத்திலேயே அவர் நல்லகுணமும் விவேகமும்

உடையவரென்று தோற்றிற்று. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய பள்ளியறைச் சம்பந்தமாயுள்ள உத்தியோகங்களிலிருந்த துரைசாணிகளுள் சிலர் பழைய மந்திரிமார்களுக்கு நெருங்கின பந்துத்துவமுடையவராதலால் சக்கிரவர்த்தினியாரிடம் அவர்கள் இல்லாததும் பொல்லாததும் சொல்லி ஏதாவது குட்ருக்களைச் [illegible]கூடுமெனக் கருதி அத்துரைசாணிகள் தாங்களே வலியத் தமது வேலைகளை விட்டுவிட்டுப் போகவேண்டுவது அவசியமென்று, பழைய மந்திராலோசனைச்சபை போய் புதிய மந்திராலோசனைச் சபை ஸ்தாபனமாகப்போகிறது என்னுஞ் சங்கதி வெளியான உடனேயே தீர்மானிக்கலாயிற்று. இத்தீர்மானத்தை அனுசரித்துப் பெட்போர்ட் பெருமாட்டி, சதர்லெண்ட் பெருமாட்டி, நார்மன்பி துரைசாணி ஆகிய இவர்கள் தமது உத்தியோகங்களை விட்டுவிட்டுப் போகும்படி நேர்ந்தது. ஒருசமயம் மெல்போர்ன்பிரபு கோபர்க் மாகாணத்திலிருந்து வந்த பாரன்ஸ்டாக்மார் என்பவரிடத்தில், புதிய பிரதமமந்திரியாகிய சர் ராபர்ட் பீல் என்பவர் மிகவும் சமாதானமாகக் காரியம் பார்த்துவந்தனரென்றும், ஆல்பர்ட்பிரபு அவர்களின் நடத்தையானது எப்போதும் சாந்தத்தையும் விவேகத்தையுமே பொறுத்திருந்ததென்றும் சொன்னார். அரண்மனை வருஷாந்தரச் செலவுவகைக்காகத் திரவியம் அளித்துவர ஏற்பட்ட சட்டவிஷயமாய்ச் சர் ராபர்ட் பீல் என்பவர் கொஞ்சம் குதர்க்கம்செய்ததனால் சம்பவித்த அற்ப மனஸ்தாபமானது ஆல்பர்ட்பிரபுவினுடைய மனசிலிருந்து முற்றிலும் எடுபட்டுப்போயிற்று.

புதிய பிரதமமந்திரியாகிய சர் ராபர்ட் பீல் என்பவர் முதன்முதல் செய்த காரியங்களுள் ஒன்று, அநேக விநோதக் கைத்தொழில் வேலைகள் விஷயமாக ஒரு சங்கம் நியமித்து அதற்கு ஆல்பர்ட்பிரபு அவர்களைத் தலைவராக வைக்கவேண்டுமென அபிப்பிராயப்பட்டனர் என்பதே. இச்சங்கம் நிருமித்தலின் முதற்கருத்து; பார்லியமென்ட் ஆலோசனைச் சபைக் கட்டிடங்களிலுள்ள சித்திரவேலைகளை மேற்பார்த்துவரவேண்டுமென்பதாம். அச்சங்கத்திற்கு ஆல்பர்ட்பிரபுவைத் தலைவராகவைத்தது அவருக்கும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கும் மிக்க சந்தோஷத்தை விளைத்தது. அவர்கட்கு மற்றெவ்வகையாலும் அதினும் மேம்பட்ட மனமகிழ்வுகூருதல் அருமையே. ஆல்பர்ட்பிரபு, தமக்குக் கிடைத்த அங்கிலேமை ஜனங்களோடு தாம் கலந்து நன்கு பழகிவரத்தக்கதோர் வாயப்புடைய நல்லவழியாமென்று பேசிப் பெருமைபாராட்டுவாராயினர். அல்லாமலும், சித்திரவேலை முதலியவற்றில் அவர்க்கிருக்கும் சாமர்த்தியமும் திறமையும் பிரசித்தப்படவும், இங்கிலாந்து தேசத்தில் நாகரிகவித்தைகள் பல செழித்தோங்கவும் செய்யத்தக்கதோர் திடசாதனமாகவும் இருந்தது அது. ஜந்ஞுபகாரமான சபைச் சீர்திருத்தங்களைப்பற்றிப் பேசுங்கால், ஆங்கிலேய இராணுவவீரர்களிருவர் ஒருவரோடொருவர் போர்மலையும் வழக்கத்தை நிரம்ப அநாகரிகமென நினைத்து ஆல்பர்ட்பிரபு மிகவும் பிரயாசைப்பட்டு அதனை அடியோடே நிறுத்திவிட்டனராதலால் அதுவிஷயமாக அவரடைந்த கீர்த்தி சாலவும் பெரிது.

1841-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 9-ம் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்குச் சேஷ்டபுத்திரனும் சிங்காசனத்திற்கு நேர்ச் சுதந்தரவாளியுமான ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. மங்களவாத்தியகோஷங்களும் ஆநந்தக்கூத்துகளும் அப்பொழுது பக்கிங்காம் அரண்மனையில்மட்டுமல்ல இலண்டன்மாநகரத்தின் எம்மருங்கிலும் மிக்கன. கந்தர்புரி சிரேஷ்டஅத்தியக்ஷர், பிரதமமந்திரி, இன்னும் மற்றுமுள்ள பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாரும் காலையில் 7-மணிக்கு அரண்மனைவந்து சேரவேண்டுமென்று கற்பனையுண்டாயிருந்தது. கென்ட் பெருமாட்டி 9-மணிக்கு வந்துசேர்ந்தனர். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அப்போது மிக்வும் சௌக்கியக்குறைவாக இருந்தார்களாதலால், குழந்தைபிறக்குமுன் சுமார் இரண்டுமணிநேரம் கொஞ்சம் வருத்தப்பட்டார்கள். ஆல்பர்ட்பிரபு மிக்க கவலையோடும் கருத்தோடும் சர் ஜேம்ஸ் கிளார்க், டாக்டர் லோகாக், மிஸ்டர் பிளாக்டன் முதலிய வயித்திய சிரேஷ்டர்களுடன் ஆயத்தமாக உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தனர். 11-மணி அடிக்கச் சற்றுமுன்னே இளவரசர் பிறந்தனர். பிரஜாவயித்திய மருத்துவதாதியானவள் மந்திரி முதலிய பெரிய இராஜ உத்தியோகஸ்தர்கள் கூடியிருந்த அடுத்த அறைக்குக் குழந்தையையெடுத்துக்கொண்டுபோயினள். அங்கிருந்த உத்தியோகஸ்தர் யாவரும் பண்டுதொட்டு வழங்கிவரும் வழக்கம்போல இங்கிலாந்தின் சிங்காசனத்திற்குரிய ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்ததென்பதற்குச் சாட்சியாக ஒரு சாதனத்தில் கையொப்பம் வைத்தார்கள்.

"பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பேறல்ல பிற"

என்று பெரியார் திருவாய்மலர்ந்தருளின பிரகாரம் ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள் மக்கட்பேறு மிரம்பச் சிறப்புடைத்தாதலால், இறைமகன் பிறந்தனனென்று அரண்மனையெல்லாம் கூச்சலும் கொண்டாட்டமும் நிறைந்திருந்தன. அபிஷேகநாதரது ஜனனத் திருநாளில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது திருவர்த்தமானப்புத்தகத்தில் "எங்களுக்கு இரண்டு குழந்தைகளிருக்கின்றனவென்றும், அவற்றுள் மூத்தது இவ்வேடிக்கைகளைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்படும் பிராயமுள்ளதென்றும் நினைப்பது ஒரு சொப்பனம்போலக் காண்கின்றது" என்று எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆல்பர்ட்பிரபு தம்முடைய தகப்பனுருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் "இப்பொழுது கிறிஸ்துநாதர் பிறந்த திருநாளின் சாயங்காலம். இந்த நாள் இந்நேரம் நான் நம்முடைய வீட்டிலிருக்கும்பொழுது நீர் எங்களுக்கு வழக்கம்போல நல்ல இனாம் கொடுக்க எப்பொழுது வருவீரென்று ஆத்திரத்தோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டு உம்முடைய காலடிச் சத்தத்தை உற்றுக் கவனித்துக்கொண்டிருப்பேன். இன்றைக்கு நான் இனாம் கொடுக்கும்படியாக எனக்கு இரண்டு மக்களிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இத்தினத்தில் செய்துவைத்துக் கொண்டாடும் நமது தேசத்து மாதிரியான அழகிய விருக்ஷத்தையும் அதில் வைத்திருக்கும் பிரகாசமான மெழுகுவத்திகளையும் கண்டுகளித்து ஓடியாடித் திரிவதைப் பார்க்க எனக்கு அதிக அற்புதமாயிருக்கின்றது" என்று

எழுதியிருக்கின்றனர். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் இன்னொருசமயம் எழுதியிருக்கும் *காரியக்குறிப்பாவது: "ஆல்பர்ட் என் கண்மணியாகிய மூத்த குழந்தைக்கு எனது தாயார்கொடுத்த நேர்த்தியான வெண்பட்டாடையை உடுத்தி அழகிய சிறு தொப்பியுந்தரித்து அக்குழந்தையைத் தாமே எடுத்துக்கொண்டுவந்து என் படுக்கையில் உட்கார்த்தித் தாமும் அதன் அருகே உட்கார்ந்துகொண்டனர். என் செல்வக்கட்டியாகிய ஆசைக்கண்மணி மிகவும் நன்றாயிருந்தனள். என் விலையேறப்பெற்ற உயிர்க்குயிராகிய ஆல்பர்ட் உட்கார்ந்திருந்ததையும் எங்களிருவருக்கும் நடுவே எங்கள் அருமைக் கண்மணி உட்கார்ந்திருந்ததையும் கண்டு என்னுடல் குளிர்ந்து என்னுள்ளம் மகிழ்ந்து குழைந்துருகி, இந்நன்மைகளை அருளிச்செய்த பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய சாக்ஷாத் கடவுளின் சரண கமலங்களை அன்போடு தியானித்து வணங்கி நன்றியறிதலுடன் பிரார்த்தித்தேன்." சில தினங்களுக்கு அப்பால் தம்முடைய மாமனுருக்கு எழுதிய கடிதங்களில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் "எங்களுடைய செல்வச்சிறுவன் யாரைப்போலிருப்பானோவென்று தினமுமெண்ணி மகிழ்ந்தவண்ணமாயிருக்கின்றேன். அவன் உருவிலும் அறிவிலும் இன்னும் மற்றெல்லா விஷயங்களிலும், தனது தந்தையைப்போல இருக்கவேண்டுமென்று நான் எவ்வளவு கவலையாகச் சதா கடவுளைப் பிரார்த்தித்து வருகின்றேனென்பதும் *அப்படியே நம்மைச் சேர்ந்தவர்களெல்லாரும் பிரார்த்தித்து வரவேண்டுமென்பதும் தாங்கள்

னுடைய முக்கிய
அபேக்ஷை." "நம்மெல்லாருக்கும் இன்ப துன்பங்
கள் கலந்தேயிருக்கின்றன. ஆயினும், ஒரு வீடு
இல்லறவாழ்க்கை குறைவின்றி நிறைந்திருக்கப்பெ
றின். மற்றையனவெல்லாம் ஒரு பொருளேயல்ல"
என்று எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

பதிசதி யிருவர் தம்முட் பற்றுகத்தொழுகுமில்லம்
சதிபல காணுமல்லாற் கட்டமுங் கலத்தலாமோ.

1842-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 25-ம் தேதியில்
வின்ட்ஸர் கோட்டையிலுள்ள செண்ட் ஜியார்ஜ்
ஆலயத்தில் வேல்ஸ் இளவரசர் முதலாம் ஞான
தீக்ஷை பெற்றனர். புருஷிய தேசத்து அரசர் சக்
கிரவர்த்தினியாரவர்களைப் பார்க்கும்பொருட்டாகவும்
வேல்ஸ் இளவரசர் ஞானதீக்ஷை பெறுகையில் சம
யாசாரப்படி ஞானத்தந்தையாயிருக்கும்பொருட்டா
கவும் மூன்று தினங்களுக்கு முன்னமே வின்ட்ஸர்
மாளிகை வந்துசேர்ந்தனர். கந்தர்புரி சிரேஷ்ட
அத்தியக்ஷரும் யார்க் சிரேஷ்டஅத்தியக்ஷரும்
இலண்டன், வின்செஸ்டர், ஆக்ஸ்போர்ட், நார்விச்
முதலிய பட்டணங்களின் பிரதான குருதீக்ஷதர்
களும் ஞானதீட்சைக்குரிய சடங்குகளை நடத்தினார்
கள். புருஷிய தேசத்து அரசர், காம்பிரிட்ஜ் பிரபு,
காம்பிரிட்ஜ் பெருமாட்டி, காம்பிரிட்ஜ் ஆகஸ்டா
இளவரசி ஆகிய நால்வரும் ஞானதீக்ஷைபெறும்
குழந்தையைச் சமயபக்தி யொழுக்கநெறியில் வளர்
த்துவருவோம் என்று வேதமுறைப்படி வாக்களிக்
கும் ஞானத்தந்தையாகவும், ஞானமாதாவாகவு மிரு
ந்தனர். வேல்ஸ் இளவரசரைக் கொண்டுவந்து

கந்தர்புரி சிரேஷ்டஅத்தியக்ஷர் கையில் கொடுத்த
பொழுது, ஞானத்தந்தையும் தாயும் ஆல்பர்ட் எட்
வார்ட் என்று நாமகரணம்பண்ணினராதலால் அத்தி
யக்ஷரும் அப்பெயர்சொல்லி யழைத்து ஞானஸ்நா
னம் கொடுத்தனர். சடங்குகளெல்லாம் நடந்தே
றியபின்னர் ஆல்பர்ட்பிரபுவின் மஹோபிஷேகப்பிரகா
ரம் எல்லாப்பாடகர்களும் ஒருமிக்கச்சேர்ந்து ஞான
கீர்த்தனைகளைப் பாடி முழங்கினார்கள். அதன்பின்பு
பஜனையும் நடந்தது. வேல்ஸ் இளவரசருக்கு ஆல்
பர்ட் எட்வார்ட் என்று பெயரிட்டது, அவருடைய
தகப்பனாருடைய பெயரை அனுசரித்து ஆலபர்ட்
என்றும் அவருடைய தாயாரைப் பெற்ற பாட்டனா
ராகிய கெண்ட்பிரபுவின் பெயரை அனுசரித்து எட்
வார்ட் என்றுமாம்.

வேல்ஸ் இளவரசர் பிறந்தபொழுது சக்கிரவர்த்
தினியாரவர்கள் அடைந்த குதூகலிப்பையும் மகி
ழ்ச்சியையும்விட அதிகமாக வேறெந்தச் சமயத்
திலும் எவ்விஷயமாயாவது அவர்கள் அடைந்ததே
இல்லை. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் நேர்க்காலோ
சனைசெய்து தெள்ளிதிற்றெளிந்து விவாகம்செய்து
கொண்ட மணவாளன்மூலமாக, செல்வம்பலவுற்
றுள்ளே மிக மேலான புத்திரசம்பத்தைத் தாம்
அடைந்திருப்பதையும், தமது ஆத்மநாயகனாகிய ஆல்
பர்ட்பிரபு நாளாசறுதியில் ஜனங்களோடு சுமுகமாகக்
கலந்து உறவாடி அவர்களால் அன்போடு நன்குமதிக்
கப்பட்டு வருவதையும், இராச்சிய சுதந்திரத்திற்கு
நேர் உரிமைபூண்டு நிற்கும் ஓர் ஆண்சந்ததி இப்
பொழுது கடவுள் கடாக்ஷத்தினால் உண்டாயிருப்ப

ங்களுக்குமுள்ள
[illegible]தையும் அவர்கள்
எண்ணமிட்டு அளவுகடந்த ஆனந்தமடைந்து தமது
இராச்சியபாரக்கவலைகள் மிகவும் தணிந்து கரை
தெற்றிப்பாயும் இன்பப்பெருக்கில் வீற்றிருந்தார்கள்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

குடும்பபாரமும் இராச்சியபாரமும்.

1842-ம் வருஷத்தில் புறத்தேசங்களில் நடந்த யுத்தங்களால் இங்கிலாந்து தேசத்துக்கு நேரிட்ட பொருள்நஷ்டம், உயிர்நஷ்டம் முதலியவற்றைப் பற்றிச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் கவலையடைந்தார்கள். இதல்லாமலும் இங்கிலாந்தில் பஞ்சமுண்டாகி ஜனங்கள் வருந்தவும் வியாபாரங்கள் சரியாய் நடவாமலிருக்கவும் இராச்சியத்திற்கு வரும்படி குறைவுபடவும் நேரிட்டனவாதலால் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்குக் கவலை அதிகப்பட்டது. ஆகையால் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் பார்லியமென்ட் ஆலோசனைச்சபையார் வந்து கூடும்படி சங்கற்பித்துக் கால இயற்கைக்குத் தக்க பிரகாரம் ஆலோசனைகள்செய்து அரசுபுரிந்தார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பார்ட் பிரபுவும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு மைத்துனரும் ஆல்பார்ட் பிரபுவிற்குச் சகோதரருமாகிய எர்னஸ்ட் பிரபுவிற்கு விவாகம் நடக்கப்போகிறதென்ற சமா

சாரம் கேள்விப்பட்டு மிக்க சந்தோஷ மடைந்தார்
கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அச்சங்கதியைக்
குறித்துத் தமது மாமனுருக்கு எழுதினதாவது:
“இக்கலியாணத்தைக் குறித்து என்னுடைய இரு
தயம் சந்தோஷப்பெருக்கினால் நிறைந்திருக்கின்றது.
இஃது, எங்களுடைய விவாகமுகூர்த்தம் நிச்சயித்த
பொழுது எர்னஸ்ட் அக்காலமுழுவதும் எங்களோடு
கூடியிருந்தனராதலாலும் அவரும் அவ்வித சந்
தோஷத்தை அடைய விரும்பினாராதலாலும், எங்
களுக்கு அநேக காரியங்களைப்பற்றி ஞாபகம் மூட்டு
கின்றது. விவாகம் முடிந்தவுடன் சொற்ப காலம்
இங்குவந்து அவருடைய மனைவியுடன் எங்களோடு
கூடியிருந்து சந்தோஷமனுபவிக்கும்படி நான் அவ
ருக்கு எழுதிக்கேட்டிருக்கின்றேன். தாங்களும் அவர்
அப்படிச்செய்யும்பொருட்டு வற்புறுத்திச் சொல்லத்
தயைசெய்யும்படியாகத் தங்களை வேண்டிக்கொள்கின்
றேன். நாங்கள் விவாகமாகிச் சந்தோஷமாயிருத்தலை
அவர் எங்களுடனிருந்து பார்த்தனராதலால், அவ
ரும் அவர் மனைவியுமாக வந்து சந்தோஷமாயிருக்க
லைப் பார்க்க நாங்களும விரும்புகின்றோம்.” ஆல்பார்ட்
பிரபு தமது சகோதரனுடைய கலியாணத்துக்குப்
போகப் பிரியப்பட்டனராயினும், சக்கிரவர்த்தினியா
ரவர்கள் தமது நாட்டு விஷயமாயும் புறநாட்டு விஷய
மாயும் சஞ்சலமுற்றுக் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த
சமயத்தில் அவர்களைத் தனிமையாக விட்டுவிட்டுப்
போகுதல் தகுதியன்றென்று நினைத்துப் புறப்பட்டுப்
போகவில்லை. இந்த வருஷத்திலும் சக்கிரவர்த்தினி
யாரவர்கள் இரண்டு பெரிய ஆபத்திற்குத் தப்பி

னை கையும்
மெய்யுமாகப் பிடித்துத் தண்டித்தார்கள்.

ஆகஸ்டு மாதம் 29-ம் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட்பிரபுவும் ஸ்காட்லண்ட் தேசத்தைப் பார்க்கும்பொருட்டுக் கப்பல் மார்க்கமாகப் புறப்பட்டுப் போனார்கள். அவர்கள் ஸ்காட்லண்டின் பிரதான பட்டணமாகிய எடின்பரோ நகரம் போய்ச் சேருகிறவரை வழிமுழுவதுமுள்ள பட்டணங்களின் அதிகாரிகளும் ஜனங்களும் தகுந்த வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து அவர்களை உபசரித்தார்கள். செப்டெம்பர் மாதம் முதல் தேதி காலை 9-மணிக்கு எடின்பரோ நகரம் போய்ச் சேர்ந்தனர். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களின் வரவைக் கேள்விப்பட்டு அந்நாட்டில் எல்லாத் திக்குகளிலிருந்தும் கப்பல் மார்க்கமாயும் இருப்புப்பாதை மார்க்கமாயும் வண்டி மார்க்கமாயும் கால்நடையாயும் மிகுதியானஜனங்கள் முன்னமே எடின்பரோ நகரத்திற்கு வந்து கூடினார்கள். அன்று இராத்திரி அந்நகரவீதிகள்தோறும் வீடுகள்தோறும் நானாவிதமான கட்டிடங்கள்தோறும் தீபம்வைத்து அலங்காரஞ்செய்திருந்தார்கள். அங்குச் சில தினங்கள் தங்கியிருந்து பார்க்கவேண்டிய எல்லா விசேஷங்களையும் பார்த்துவிட்டு அதைச் சுற்றிலுமுள்ள மற்றை முக்கியமான தலங்களுக்கும் எழுந்தருளினார்கள். அத்தேசத்து ஜனங்கள் அருமையோடுசெய்த உபசாரங்களையும் அவர்கள் காண்பித்த இராஜபத்தி விசுவாசத்தையுங் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியனுப்பும்படி தமது காரியதரிசிக்கு உத்தரவு

கொடுத்தபிரகாரம் எழுதின கடிதமாவது: "இராணியவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சக்காலம் தங்கியிருக்கத் தற்காலம் சௌகரியப்படாமையினால் மிக்க வருத்தத்தோடு ஸ்காட்லண்ட் தேசத்தை விட்டுப் புறப்படவேண்டியிருக்கின்றது. ஸ்காட்லண்ட்தேசத்தில் எங்குச் சென்றாலும் ஆங்காங்குள்ள ஜனங்கள் காண்பித்த இராஜபத்தியும் நேயமும் உற்சாகமும் அவர்களுடைய மனத்தைவிட்டு ஒருபோதும் நீங்கா." சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய சமீபபந்துவாகிய சஸெக்ஸ்பிரபு வெகுநாள் வியாதியிருந்து ஏப்பிரல் மாதம் 21-ம் தேதியில் கென்ஸிங்டன் மாளிகையில் தேகவியோகமாயினார். அது சம்பந்தமாகத் துக்கங்கொண்டாடும் அநேக உறவுமுறையார் வீடுகளுக்கு ஆல்பர்ட் பிரபு சென்று துக்கம் விசாரித்து வந்தனர். சஸெக்ஸ்பிரபு எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்பட்டு வந்தனராதலால் அவருடைய சரீரத்தைப் பார்க்க அளவிறந்த ஜனங்கள் கென்ஸிங்டன் அரண்மனையில் வந்து நிறைந்திருந்தார்கள். மே மாதம் 4-ம் தேதியில் மிக்க சடங்காசாரங்களோடு அவரை அடக்கம்பண்ணினார்கள். அப்பொழுது ஆல்பர்ட்பிரபு மற்றெல்லாரையும்விட அதிக துக்கம் அடைந்தனரென்று பிரஸ்தாபமுண்டு.

1843-ம் வருஷம் ஏப்பிரல் மாதம் 25-ம் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு இன்னொரு பெண் குழந்தை பக்கிங்காம் அரண்மனையில் பிறந்தது. குழந்தை பிறக்கும்பொழுது ஆல்பர்ட்பிரபுவும் லிவர்பூல் பிரபுவும் இன்னொரு அரண்மனை உத்தியோகஸ்தரும் அரண்மனையிலிருந்தார்கள். மற்ற உத்தியோ

திரம்.

தார்கள். சக்
கிரவர்த்தினியாரவர்களும் சுகவும் சுகமான ஸ்திதியி
லிருக்கின்றார்களென்று அறிந்ததன்பின்பு உத்தியோ
கஸ்தர்களெல்லாரும் புறப்பட்டுப்போனார்கள். இக்
குழந்தை இளவரசி ஜூன்மாதம் இரண்டாம்தேதியில்
முதலாம் ஞானதீக்ஷை பெற்றனர். அப்பொழுது
அவர்களுக்கு ஆலிஸ்மாட்மேரி என்று நாமகரணம்
பண்ணினார்கள். ஆனோவர் அரசரும் எர்னஸ்ட்பிர
புவும் ஞானபிதாவாகவும் சோபியா மாட்டில்டா இள
வரசியும் பியோடோர் இளவரசியும் ஞானமாதாவாக
வுமிருந்தனர். இக்குழந்தை இளவரசியாகிய ஆலிஸ்
பெருமாட்டி நல்ல குணவதியாதலால் அவர்களிடம்
இங்கிலாந்து தேசத்து ஜனங்கள் பிரியமாக அன்பு
பாராட்டி வந்தார்கள். அவர்கள் தாம் விவாகம்
செய்து கொண்டதன்பின்பு அடைந்த பலவகைத்
துன்பங்களைக்குறித்து இங்கிலாந்து தேசத்தார் மிக்க
துயருழந்து அநுதாபப்பட்டார்கள்.

1843-ம் வருஷம் செப்டெம்பர் மாதம் சக்கிர
வர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட்பிரபுவும் பிரான்ஸ்
தேசத்திற்குப் புறப்பட்டுப்போனார்கள். அத்தேசத்து
இராஜாவாகிய லூயி பிலிப் என்பவர் சகலவித இராஜ
உபசாரங்களோடும் எதிர்சென்று சக்கிரவர்த்தினியா
ரவர்களை அரண்மனைக்கு அழைத்துக்கொண்டு
போனார். அப்போது சமுத்திரக்கரையிலே அநேக
ஆயிரஜனங்கள் திரண்டு பெருங்கூட்டமாக நின்று
கொண்டிருந்தார்கள். இங்குநின்றும் இங்கிலாந்து
தேசத்துக்குத் திரும்பிவந்து சில தினங்களுக்குள்ளா
கச சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட்பிரபுவும்

சென்றனர்.
பெல்ஜிய தேசத்துக்குப் புறப்பட்டுச்
பெல்ஜியதேசத்து இராஜாவும் இராணியும் இராஜ
ஆடம்பரங்களோடு எதிர்வந்து சக்கிரவர்த்தினியா
ரவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள். வீதிகள்
தோரணம் மகரதோரணங்கள் கட்டி விநோத அலங்
காரங்கள் செய்திருந்தார்கள். முக்கியமான ஒரு
பெரிய இராஜவீதியில் ஒரு நேர்த்தியான பந்தல்
போட்டு அதன் முகப்பில் "1343-ம் வருஷம் இங்கி
லாந்து தேசத்தை அப்பொழுது அரசுபுரிந்துவந்த
இராணியாகிய எயினல்ட் பிலிப்பா என்னும் அரசி
யார் இந்நகரத்துக்கு வந்தனர்; அதுமுதல் ஐந்து
நூற்றாண்டுகளுக்குப்பின் இப்பொழுது அத்தேசத்து
இன்னொரு இராணியார் இந்நகரத்திற்கு எழுந்
தருளினார்" என்று எழுதிப் பதித்திருந்தது. இங்கு
நின்று புறப்பட்டுச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள்
செப்டெம்பர் மாதம் 21-ம் தேதியில் இங்கிலாந்து
வந்துசேர்ந்தார்கள்.

இராஜ குடும்பம் வின்ட்ஸர் மாளிகையில் வா
சஞ்செய்துகொண்டிருந்த காலங்களில் அவர்களு
டைய ஜீவிய வர்த்தமானங்களைக்குறித்து ப்ளம்பீல்ட்
என்னும் சீமாட்டி எழுதியிருக்கும் ஞாபகக்குறி
ப்புப் புத்தகத்திலிருந்து எடுத்து ஒருவர் எழுதியிருப்
பதைப் பின்வருமாறு காண்க: "வின்ட்ஸர்கோட்
டை, 1843-ம் வருஷம் டிசம்பர்மாதம் 15-ம் தேதி.—
நான் நேற்று இராணியவர்களுடைய அறைக்குப்
போய் நாங்கள் பாடத்தொடங்குமுன்னமே அவர்க
ளைக் கண்டுகொண்டேன். அவர்கள் மிக்க பட்சமும்
இருப்பாநோக்குமுள்ளவர்கள். அப்பொழுது பாடிய

த்திரம்.

ர்த்தனைகளைப் பாடுவதற்காக அவகாசமுள்ள நாட்களில் சாயங்காலவேளைகளில் வரும்படி எனக்குச் சொன்னார்கள். இலிட்டன் துரைசானி தமது அறையில் வைத்துக்கொண்டிருந்த இராஜபெருமாட்டி, வேல்ஸ் இளவரசர் என்னும் இரண்டு குழந்தைகளையும் பார்த்து அவர்களோடு கும்மாளங்கொட்டி ஆடிப்பாடி விளையாடினோம். அக்குழந்தைகளுக்குத் தந்தத்தினால் நேர்த்தியான சின்ன வட்ட ஆசனமொன்று செய்து கொடுத்தேன். அவர்கள் அதைப்பார்த்து மிகக்களித்துக் குலுங்கக் குலுங்க நகைத்ததைக் கேட்க எனக்கு மிகவும் ஆநந்தமாயிருந்தது. இராஜபெருமாட்டி என்னும் மூத்தகுழந்தை பார்த்தவர் அதிசயிக்கத்தக்கவண்ணம் அவ்வளவு சுறுசுறுப்பும் சாதுரியமுமுள்ளது. நாங்கள் பாடும்பொழுதும் ஆடும்பொழுதும் அந்தக் குழந்தை எந்த நேரமானாலும் இராணியவர்களண்டையிலேயே இருக்கும். அது நின்ற இடத்தை விட்டுக் கொஞ்சங்கூடப் பேராமல் மிக்க கவனமாகச் செவிகொடுத்து நாங்கள் பாடும் பாட்டுகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் மாதிரியை நோக்கினால் அதற்குச் சங்கீதத்தில் மிகவும் பிரியமென்று எவரும் எண்ணக்கூடும்.

“மற்றொருநாள் இராணியவர்களும் அவர்களுடைய பர்த்தாவும் அர்ண்மனைக்குச் சமீபமாகப் பண்படுத்திப் பல்வகைப் பயிரு மிட்டிருந்த தோட்டத்தைச் சுற்றிப்பார்க்கும்பொருட்டு நடந்துபோனபொழுது நாங்களும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றோம். அங்கே கும்பல் கும்பலாக அடைத்து

வைத்திருந்த வான்கோழிகளையும் பன்றிக்கூட்டங்களையும் பார்த்தோம். அப்பால், நானாவிதமான அழகிய புறாக்களையும் கோழிகளையும் பல ஜாதிப் பறவைகளையும் அடைத்துவைத்திருந்த இடத்தைச் சமீபித்தோம். புறாக்கள் ஆல்பர்ட் பிரபுவினுடைய தொப்பியின்மேலும் இராணியவர்களுடைய தோட்பட்டையின்மேலும் பறந்துவந்து பயமின்றி உட்கார்ந்திருக்கும்படி மிகவும் சாதுரியமாகப் பழக்கப்பட்டிருந்தன. இராஜகுடும்பத்தார் பயிரிடுவதிலும் பலவகைப்பட்ட பிராணிகளை வளர்த்துப் பரிபாலிப்பதிலும் பிரியமுள்ளவர்களாயிருப்பதைப் பார்ப்பது எங்களுக்கு விநோதமாக இருந்தது.

“ஒவ்வொரு சமயத்திலும் வின்ட்ஸர் மாளிகையில் நான் இருக்கவேண்டிய காலமுழுவதும் கழிந்ததன்பின்பு என் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுப்போக எனக்கு அதிக இஷ்டமிருந்தபோதிலும் என்னுடைய பட்சமுள்ள எஜமானியாகிய இராணியவர்களை விட்டுப் பிரிந்துபோகுதல் எனக்கு நிரம்ப விசனமே. ஆனால் இந்தமுறை இவ்வளவு நாளாக அவர்களோடு இருந்துவிட்டு இப்பொழுது பிரிந்துபோகுதல் எனக்கு அதினும் விசனமாக இருக்கின்றது. நேற்று இராத்திரி நாங்கள் மறுபடியும் பாடினோம். இராணியவர்கள் கேட்டுச் சந்தோஷிக்கும் பொருட்டு நான் பாடும்படியாக ஒரு பாட்டைத் தெரிந்தெடுத்தேன். அப்போது ஆல்பர்ட் பிரபு தாம்செய்த ஒரு ஜர்மன் பாட்டை எடுத்துத் தந்து அது என்னுடைய குரலுக்கு நேர்த்தியாயிருக்குமென்று சொல்லி அதனைப் பாடும்படி விரும்பினார். நான் அதை ஒருதரம்

த்திரம்.

னே என்ன

வோவென்று சந்தேகித்துக்கொண்டு பாட ஆரம்பித்த
பொழுது அவரும் கூடச்சேர்ந்து பாடினார். ஆயி
னும் நான் சரியாகப் பாடி முடித்தேன். அப்பாட்டு
மிக்க கீர்த்தியானது. கென்ட்பெருமாட்டி அதை
எனக்கு எழுதித்தருவதாகச் சொன்னார்கள். நாங்
கள் அதைப் பாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது வேல்ஸ்
இளவரசர் என்னும் இராணியவர்களுடைய இர
ண்டாவது குழந்தை எங்களோடுகூட உட்கார்ந்திருந்
தது. அது மிகவும் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டி
ருந்தது. வேல்ஸ் இளவரசர் இராஜ பெருமாட்டி
இவ்விருவருக்கும் சங்கீதம் மெத்தப் பிரியமென்று
தோற்றுகின்றது. வேறு சில அற்புதமான பாட்டு
களையும் அப்போது பாடினோம்."

1844-ம் வருஷம் ஜனவரிமாதக் கடைசியில் ஆல்
பர்ட்பிரபுவினுடைய தகப்பனார் காலஞ்சென்றனரா
தலால் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட் பிரபு
வும் மிக்க துயரமடைந்தார்கள். அப்போது சக்கிர
வர்த்தினியாரவர்கள் பாரன்ஸ்டாக்மார் என்பவருக்கு
எழுதினதாவது: "ஐயோ! நீர் இப்பொழுது இங்கே
யிருந்திருந்தால் மிக்க நலமாயிருக்குமே! என்னுயிர்
க்குயிராகிய ஆல்பர்ட் துயருழந்து தனித்திருக்கின்ற
னர். அவருடைய துக்கம் மிகக்கொடியதும் பரிதாப
முமுள்ளது. இப்பொழுது நானே அவருக்கு எல்லாப்
பொருள்களுமென்று சொல்லுகின்றார்—என் கண்
ணீர் என் பார்வையை மறைப்பதால் எழுத்து நன்று
யில்லை; மன்னிக்கவும். அந்தோ! நான் அவருக்கு
அப்படியாகத் தோற்றினால் அது நான் பெற்ற சிலாக்

கியமான பாக்கியமே; ஆனால் நானும் துயருழந்து
கலங்கியிருப்பதால் அவருக்குத் தேறுதல்சொல்லி
எப்படி அவருடைய துக்கத்தை ஆற்றவல்லேனெ
ன்று அஞ்சுகின்றேன்." ஆயினும், ஆல்பர்ட்
பிரபுவினுடைய துக்கமானது சக்கிரவர்த்தினியாரவ
ர்களுடைய பட்சத்தினாலும் அன்பினாலும் நாளுக்கு
நாள் தணிந்துவந்ததாதலால் ஆல்பர்ட் பிரபு தமது
நல்ல சிநேகிதரொருவருக்கு எழுதின கடிதத்தில்
தமது மனைவியாகிய சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தம்
முடைய துக்கத்தைப் பங்கிட்டு அனுபவித்தனரென்
றும், அவர்கள் தம்முடைய ஆசை, அன்பு, நேயம்
முதலியவற்றிற்கெல்லாம் ஒரு நிலையான உறைவிட
மாகிய கருவூலமென்றும் எழுதினார். அப்போது
ஆல்பர்ட்பிரபு ஜர்மனிதேசத்துக்குப் போகும்படி
நேரிட்டது. விவாகத்திற்குப் பின்பு சக்கிரவர்த்
தினியாரவர்களை முதன்முதல் பிரிந்து அவர் சென்
றது அப்பொழுதுதானாதலால் அங்ஙனம் நேரிட்ட
பிரிவு இருவரையும் மிகவும் வருத்தியது. ஆல்பர்ட்
பிரபு தமது தர்மபத்தினியைப் பிரிந்திருக்கையில்
தமது மனைவிக்கு எழுதின கடிதங்கள் அவரது
நேயத்தை நன்கு விளக்குகின்றன. அவர் எழுதின
ஒரு கடிதத்தின் கருத்தாவது: "என் இன்னுயிரா
கிய ஆசைக்கண்மணியே, நான் இங்குவந்து ஒரு
மணிநேரம் ஆயிற்று. இப்படி அவமாகக் கழிந்த
நேரத்தை உன்னோடுகூட இருந்து இனிமையாகக்
கழிக்க இடமில்லாமற்போயிற்றே யென்று விசனிக்
கின்றேன். ஏழைப் பிள்ளையே, நான் இதை எழுதும்
போது நீ இடைவேளைப்போசனத்துக்குப் புறப்பட்

சரித்திரம்.

ன் உட்காரும்
ாவிருந்த இடம்
இன்றைக்கு வெறுமையாய்க் கிடக்கவும் காண்பாய்.
ஆயினும் உன்னுடைய இருதயத்தில் என்னுடைய
இடம் வெறுமையாயிராமல் எப்பொழுதும் வாசமாக
இருக்கின்றேனென்று நம்புகின்றேன். நீயும் இக்கப்ப
லில் என்னோடு ஆவிரூபமாக இருந்துகொண்டிருப்ப
தாக உணர்கின்றேன். நீ மனந்தளராமல் பொறுமை
யாயிருக்கவேண்டுமென்று திரும்பவும் விரும்பிக்
கேட்டுக்கொள்கின்றேன். கூடிய அளவு ஏதாவது
ஒரு வேலையில் புத்தியை காட்டிக் கவனம் செலுத்தி
வரப் பிரயாசைப்படு. நான் பிரயாணத்திலிருந்து
திரும்பி இங்கிலாந்துவந்து சேரக் குறித்த நாட்களுள்
அரைநாள் கழிந்துவிட்டது. இந்தக் கடிதம் உன்கை
யிற் கிடைப்பதற்குள்ளே ஒரு தினம் பூர்ணமாகக்
கழிந்துபோம். அதன்பின்பு பதின்மூன்று தினங்கள்
தாம். அப்பால் முன்போல உன் கைகளால் தழுவும்
படி உன்னோடிருப்பேன்."

1844-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 6-ம் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அப்பொழுது குழந்தை பிறக்குமென்று யாரும் எதிர்பார்த்ததில்லை. ஏனெனில், சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அதற்கு மூன்று மணிநேரத்துக்கு முன்புதான் சில சாதனங்களில் கையெழுத்துவைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இச்சுபசெய்தி வெகு சீக்கிரமாகப் பட்டணமுழுவதும் போய் எட்டியது. இக்குழந்தைக்குச் செப்டெம்பர் மாதம் 6-ம் தேதியில் முதலாம் ஞானஸ்நானஞ்செய்து ஆல்பிரட் எர்னஸ்ட்

ஆல்பர்ட் என்று நாமகரணம் புண்ணினார்கள். இக்
குழந்தை இளவரசர் பிற்காலத்தில் எடின்பரோ பிரபு
என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தனர். அப்பொழுது
சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களைப் பார்க்க வந்திருந்த, இப்
பொழுது ஜர்மனியத் தேசத்தை அரசாட்சி செய்
யும் சக்கிரவர்த்தியாகிய புருஷியா தேசத்து இள
வரசர், அக்குழந்தைக்கு ஞானத்தகப்பன்மார்களுள்
ஒருவர்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் குழந்தைகளுடைய
நானாவித நன்மைகளை முன்னிட்டு ஏகாந்தமான இட
த்தில் ஒரு விசாலமான வாசஸ்தானம் அமைக்கவேண்
டியது முக்கிய விஷயமெனச் சிந்தித்து 1845-ம் வரு
ஷம் மார்ச்சு மாதம் 29-ம் தேதியில் கடற்கரைக்
கருகே 300 ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள அஸ்போர்ன்
பூஸ்திதியை விலைக்கு வாங்கினார்கள். அந்த இடத்
தில் கோட்டை கொத்தளம் மேடை மாளிகைகளோடு
ஒரு நேர்த்தியான அரண்மனை கட்டிக் கிரகப்பிரவே
சஞ்செய்தார்கள். அவ்வரண்மனையைச் சார்ந்து சுற்றி
லுமுள்ள இடம், தோட்டம் தாவுகள் அமைக்கப்பட்
டுக்கண்ணுக்கு அழகாயிருந்தது. குழந்தைகளுக்காக
ஒரு பிரத்தியேகமான கட்டிடம் கட்டியிருந்ததுமன்றி
அவர்களுக்குத் தனித்தனியாக ஒரு பூந்தோட்டமும்
அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அரண்மனையின் நாற்புறத்
திலும் புன்பயிர் போட்டுப் பலவிதச் செடிகளையும்
வைத்து வளர்த்திருந்தார்கள். இத்தோட்டங்க
ளில் பிள்ளைகள் நாடோறும் சொற்ப நேரம் ஏதா
வது வேலைசெய்தல் வழக்கம். பிள்ளைகளுக்கென்று
நானாவிதமான கைத்தொழிற்கருவிகள் பிரத்தியேக

இராஜகுமாரர்
வேலை, கொத்து
எல்லாவற்றிலும்
[illegible] போர்னில் ஓர்
அழகிய சிறிய கோட்டை தங்கள் கைகளாலேயே வேலைசெய்து கட்டியிருக்கின்றார்கள்.

இராஜகுமாரர்கள் இவ்விதவேலைகளில் பழகிவருகையில் இராஜ குமாரத்திகள் தங்களுக்கென்று கட்டியிருந்த ஒரு சமையற்கட்டில் வீட்டுவேலைகள்செய்து பழகிவந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பலகாரவகைகள் செய்யவும் தங்கள் தோட்டத்தில் விளைந்த காய்கறிகளைச் சமையல் பண்ணவும் பழவர்க்கங்களை ஊறுகாய் போடவும் நன்றாய்த்தெரியும். தாங்கள் பக்குவப்படுத்தும் எல்லாவற்றையும் தங்கள் வீட்டிலுள்ளோர்க்குப் படைத்துத் தாங்களும் புசித்து எளியவர்களுக்கும் கொடுப்பார்கள். அஸ்போர்ன் அரண்மனையில் அமைத்திருந்த ஒரு பொருட்காட்சி மண்டபத்தில் விசேஷமான பலவகைப் பொருள்களைக் கொண்டுவந்து சேர்த்து வைத்திருந்தார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் அவர்களுடைய பர்த்தாவும் தங்களுடைய பிள்ளைகளின் கல்வி விஷயத்தைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்ட வருத்தமும் முயற்சியும் பல. அவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் கற்றுக்கொடுக்கும்படி அநேக உபாத்தியாயர்களையும் உபாத்தியாயினிகளையும் நியமித்திருந்தபோதிலும் ஆல்பர்ட்பிரபு தாமே கல்வி விஷயங்களை மேற்பார்த்துவந்ததுமன்றிச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் தமது பிள்ளைகள் படிக்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்

கெழுந்தருளி அவர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லிக் கொடுத்தல் வழக்கம்.

"கல்லாவரசனுங்காலனுநேரொக்குங்
கல்லாவரசனிற்காலன்மிகநல்லன்
கல்லாவரசனறமோரான்கொல்லென்பான்
நல்லாரைக்காலனணுகிகில்லானே"

என்று பெரியார் திருவாய்மலர்ந்தருளின பிரகாரம் அரசன் கல்வியுடையவனாயிருத்தல் மிகவும் அவசியமாதலால் வேல்ஸ் இளவரசர் சிறுவராயிருக்கும்போது சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அவரது கல்வியைப்பற்றி மிகவும் கருத்தோடு அடிக்கடி விசாரணைசெய்து வந்தார்கள். அவர் கொஞ்சக்காலம் எடின்பரோ பட்டணத்துக் கல்விச்சாலையில் படித்துக்கொண்டிருந்து அதன்பின்பு ஆக்ஸ்போர்ட், கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலைகளில் படித்து வந்தார்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் 1845-ம் வருஷம் ஆகஸ்டுமாதம் 9-ம் தேதி சாயங்காலம் தமது பர்த்தாவினுடைய தேசத்திற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். அங்ஙனம் போகும்பொழுது புருஷிய தேசத்து அரசர் அவர்களை எதிர்கொண்டு அளவளாவி அரண்மனைக்கு அழைத்துப்போய் வெகு சம்பிரமமாக விருந்துசெய்து உபசரித்தனர். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது பர்த்தாவினது நாட்டை வந்தடைந்து ரோசன்னோ அரண்மனையில் ஆல்பர்ட்பிரபு பிறந்த அறையிலேயே தங்கியிருந்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் சிலதினங்களுக்குப் பின்பு அதைக்குறித்து "நாங்கள் காலையில் நித்திரைதெளி

பார்த்தா எந்த
த்திலேயே ஒரு
க்க எங்களுக்கு
[illegible]மும் பெருகின. அந்த இடத்தின்மேல் அவருக்கு மெத்தப் பிரியம். என்னோடுகூட அவர் அங்குத் தங்கியுறைந்திருக்க நேர்ந்தால் அவருக்குண்டாயிருந்த சந்தோஷம் சொல்லிமுடியாது. அதை இப்பொழுது நினைத்தால் ஒரு சொப்பனம்போலக் காண்கின்றது" என்று எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

1846-ம் வருஷம் மே மாதம் 25-ம் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது. அதற்கு எலினுவென்று பெயரிட்டார்கள். 1848-ம் வருஷத்தில் ஆறுவது குழந்தையாகிய லூயிசு பெருமாட்டி பிறந்தனர்.

1848-ம் வருஷம் பிரன்ஞ்சு தேசத்தில் குடிகள் செய்த கலகத்தைப்பார்த்து மற்றை நாடுகளிலும் ஜனங்கள் கலகஞ்செய்யத் தலைப்பட்டனர். அப்பொழுது இங்கிலாந்துதேசத்திலுள்ள பல துன்மார்க்க ஜனங்கள் சில விஷயங்களைக்குறித்து அதிருப்தி அடைந்து கலகஞ்செய்ய எத்தனித்தார்கள். இராணுவ அதிகாரிகளும் மற்றை உத்தியோகஸ்தர்களும் எச்சரிக்கையாயிருந்து கலகக்காரருள் முக்கியமானவர்களையெல்லாம் பிடித்துச் சிறைச்சாலையில்வைத்துக் கலகத்தை அடக்கினார்கள். இக்கலகவிஷயமாய்க் கவலையுற்றிருந்த சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்குக் கவலை ஒழியச் சந்தோஷம் மேலிட்டது.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள்,

"நாடோறுமன்னவனாட்டிற்றவநெறி
நாடோறுநாடியவனெறிநாடானேல்
நாடோறுநாடுகேடுமுடனண்ணுமால்
நாடோறுஞ்செல்வநரபதிகுன்றுமே"

என்னும் உண்மையை முற்றுமுணர்ந்தவராய்த் தமது இராச்சியத்தைச் சம்பந்தித்த காரியாதிகளிலே எப்போதும் சிந்தைவைத்துத் தமது கடமைகளில் சிறிதேனும் தவறாமல் அவற்றை நாடோறும் சரிவரப் புரிந்துவந்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தாம் பார்க்கவேண்டிய காரியங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு நேரம் குறித்திருத்தல் வழக்கம். அப்படிக் குறித்த நேரத்தில் ஒவ்வொரு வேலையையும் பாக்கி வையாமல் செய்துமுடிப்பார்கள். தபால்மார்க்கமாயும் தந்திமார்க்கமாயும் அன்றன்றைக்கு வரும் கடிதங்களைப் பார்வையிடுவதற்குப் பிரத்தியேகமாய் நேரம் குறித்திருப்பார்கள். தங்களோடிருக்கும் அந்தந்த நாட்டுக் காரியத்தரிசியாகிய உத்தியோகஸ்தரிடம் இராச்சிய காரியங்களைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு ஒவ்வொருநாளும் நேரம் குறித்திருப்பார்கள். காலையிலும் மாலையிலும் அவர்கள் பார்க்கவேண்டிய காரியங்கள் அநேகமுண்டு. சிலநாட்களில் இந்த நேரமும் போதாமல், போசனவேளைகளிலும் சிற்சில காரியங்களைக்குறித்து அந்தந்த உத்தியோகஸ்தர்களோடு பேசுவார்கள். அந்நியநாட்டு அரசர்களிடமிருந்தாவது தங்கள் பிள்ளைகள் முதலிய பந்துக்களிடமிருந்தாவது வரும் கடிதங்களைத் தாங்களே திறந்து படித்துப்பார்ப்பார்கள். இராச்சியத்

ள காரியங்களை
சீக்கிரமாக அறிந்துகொள்ளக்கூடும். பார்லியமெண்ட் என்னும் சபையிலுள்ள பிரதான உத்தியோகஸ்தரனைவரும் தாங்கள் நடத்திவரும் காரியங்களைப்பற்றிச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு அடிக்கடி அறிவித்துவர வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இது இப்படியிருக்க, சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தைச்சேர்ந்த காரியங்களையும் தாங்களே பார்த்துவந்தார்கள். ஐரோப்பா தேசத்திலுள்ள அநேக நாடுகளில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்குப் பந்துக்களுண்டு. அவர்கள் அனைவருக்கும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் கடிதம் எழுதுகிறதுண்டு. அதற்கென்று வாரத்தில் ஒருநாள் குறித்திருப்பார்கள். அஃதன்றியும் குடும்பச்செலவு கணக்குகளையும் குடித்தனச்செலவு கணக்குகளையும் அவர்களே மேற்பார்த்துவந்தார்கள். நமது சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் இவ்விதமாகச் சோம்பலின்றி வேலையைப் பார்ப்பதிலேயே கருத்தாயிருந்து காலத்தைப் பிரயோஜனகரமாய்க் கழித்துக் காரியங்களை ஊக்கமாக நடத்திவந்ததனால்தான் துரைத்தனக் காரியங்களையும் மற்றைக் காரியங்களையும் நடத்துவதில் சிறந்த அரசியார் என்று உலகெங்கும் புகழோங்கப் பெயர்பெற்றார்கள்.

1848-ம் வருஷம் செப்டெம்பர் மாதம் 5-ம் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் ஸ்காட்லண்ட் தேசத்து மலைநாட்டிலிருக்கும் பல்மோரல் என்னும் இடத்திற்கு விஜயம்செய்தார்கள். அங்குற்றதோர்

சிற்றாற்றின் கரைக்குச்சமீபமாக நாற்புறத்திலும் கண்ணிற்கினிய அழகிய நீரோடைகளும் குன்றுகளும் செறிந்துள்ள ஒரு சிறிய கோட்டையை வந்தடைந்து அதில் வாசஞ்செய்தார்கள். அது, குழந்தைகள் சந்தோஷமாக ஓடி விளையாடித் திரிவதற்கேற்ற நல்ல இடமாயிருந்தது. தேகசௌக்கியத்திற்கு வேண்டிய நல்லகாற்று, தண்ணீர் முதலியவைகளெல்லாம் அங்கே அமைந்திருந்தன. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் முதன்முதல் அந்த இடத்திற்கு வந்தபொழுது அது மிக்க ஏகாந்தமானதென்றும் அங்கு வசித்தால் உலகத்தையும் அதன் சந்தடியையும் மறந்து நிச்சிந்தையாக இருக்கலாமென்றும் எழுதினார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய விசுவாசமுள்ள வேலைக்காரனாகிய ஜான்பிரவுன் என்னும் ஒருவன் அம்மலைநாட்டார்போலவுடை தரித்துக்கொண்டு சக்கிரவர்த்தினியாரும் அவர்கள் குழந்தைகளும் சஞ்சாரஞ்செய்யுமிடமெல்லாம் அவர்களுடனே போவான். தேகசௌக்கியத்திற்காகச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் பல்மொரல் மாளிகையில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த விதத்தைப்பற்றி ஒருவர் கூறியிருப்பதை அடியில் எழுதித் தெரிவிக்கின்றோம்:—

"அவர்கள் இராஜகம்பீரத்திற்கடுத்த ஆடம்பரம் ஒன்றுமில்லாமல் அங்கே வசிக்கின்றார்கள். மிகவும் சாதாரணமான சாதுக்களைப்போலச் சொற்ப வேலைக்காரர்களோடு சிறிய சிறிய அறைகளுள்ள ஒரு சிறிய கிருகத்தில் அவர்கள் குடித்தனம் செய்கின்றார்கள். அரண்மனைவாயிற் காவலுக்கு இராணுவவீரர்கள் இல்லை. அரண்மனைக்குள் போகத்

...த்திரம்.

...கடை செய்யும்
...க்கிராம் அரண்
...க உலாவிக்கொண்டிருக்கின்றான். அவர்களோடு இருப்பவர்கள் பிள்ளைகளை மேல்பார்த்துவரும் ஒரு துரைசானியும் இன்னும் இரண்டு ஸ்திரீகளும் வேல்ஸ் இளவரசருக்குப் பாடம்கற்பிக்கும் உபாத்தியாயரும் இன்னும் இரண்டு வேலைக்காரர்களுமாக மொத்தம் ஆறுபேர்கள்தான். அவர்களுடைய குடித்தனம் ஓர் எளிய வீட்டுக் குடித்தனத்திற்கு ஒப்பாகவேயிருக்கின்றது. ஆல்பர்ட்பிரபு நாடோறும் காலையில் வேட்டையாடும்படி புறப்பட்டுப்போய் மத்தியானம் இரண்டாவது போஜனவேளைக்குத்தான் அரண்மனைவந்து சேர்வார். அதன்பின்பு அவர்கள் நடந்தாவது வண்டியிலாவது வெளியே புறப்பட்டுப்போவார்கள். இராணியவர்கள் நாள்முழுவதும் அரண்மனைக்கு வெளியே வருவதும் உள்ளே போவதுமாகவே யிருப்பார்கள். அடிக்கடி அவர்கள் தனியே புறப்பட்டு எளியவர்களுடைய குடிசைகளுக்குப் போய்ப் பழுத்த கிழவிகளோடு உட்கார்ந்து அவர்களுடைய யோகக்ஷேமங்களைக்குறித்து விசாரித்துப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்."

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட்பிரபுவும் பல்மொரால் மாளிகையில் வாசமாயிருக்கும் காலங்களில் தங்கள் அரண்மனையைச் சுற்றியிருக்கும் ஏழை ஜனங்களுடைய குடிசைகளுக்குப்போய் அவர்களுடைய ஜீவனத்திற்கு ஏதாவது வழிகாட்டுவதுமன்றி அநேக உதவிகளும் செய்து வருவார்கள்.

பயிரிட்டும் மாடுமேய்த்தும் ஜீவனம்செய்யும்படி அநேகருக்கு இடம்கொடுப்பார்கள். அவ்வெளிய ஜனங்களின் பிள்ளைகள் படிப்பதற்காக ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஸ்தாபித்து அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு புஸ்தகசாலையையும் ஏற்படுத்தினார்கள். அப்பள்ளிக்கூடத்திற்கு அடிக்கடி போய்ப் பிள்ளைகளைப் படிப்பில் உற்சாகம்கொள்ளும்படி தூண்டும்பொருட்டு அவர்களுடைய பாட்டையும் படிப்பையும் கேட்டு அவர்களுக்கு இனாம் கொடுப்பார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் பிள்ளைகளுக்கு விளையாட்டுப்பொருள்களையும் வயதுசென்றவர்களுக்குக் கம்பளி உடுப்பு முதலியவற்றையும் கொடுப்பது வழக்கம். அவர்கள் பல்மொரால் அரண்மனையிலிருக்கும்பொழுது சில எளிய ஜனங்களைப் போய்ப் பார்த்த விஷயத்தைக் குறித்து அவர்களே அடியில் வரும்வண்ணம் எழுதியிருக்கின்றார்கள்:—

"நான் என்னுடைய இரண்டு பெண்குழந்தைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு சர்ச்சில் பெருமாட்டியுடனே கடைக்கு நடந்துபோய் எளிய ஜனங்களுக்கும் மற்றைப்பேர்களுக்கும் கொடுக்கும்படி சில பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு கொஞ்சதூரம் வண்டியிலேறிப் போய்ப் பின்பு பார்குவார்சன் அம்மாள் இருக்கும் பால்னிகிராவ்ட் என்னும் இடத்திற்கு மலைவழியாக ஏறிச்சென்றேன். அந்த அம்மாள் எங்களோடு வந்து எளிய ஜனங்கள் வாசஞ்செய்யும் குடிசைகளை எனக்குக் காட்டி நான் இன்றொன்று அந்த எளிய ஜனங்களுக்குத் தெரிவித்தார்கள். நாங்கள் அந்தக் குடிசைகளுக்குப் போகுமுன்னமே எண்பத்தெட்டு

...டோம். அவள் ... கம்பளிச்சட்டை கொடுத்தேன். அவள் அதைச் சந்தோஷமாகப் பெற்றுக்கொண்டு கண்களினின்று ஆனந்தபாஷ்பம்சொரிய என் கையைப்பிடித்துக்குலுக்கிக் கடவுள் என்னை ஆசீர்வதிக்கவேண்டுமென்று மனங்குவிந்து உருக்கமாகப் பிரார்த்தித்தாள். அப்பால் கிற்றிகியர் என்னும் எண்பத்தாறு வயதுள்ள ஒரு கிழவியின்குடிசைக்குப் போனோம். அவள் அதிக விருத்தாப்பியமுடையவளாயிருந்தாலும் தைரியமாக உட்கார்ந்து நூல் நூற்றுக்கொண்டிருந்தாள். அவள் மிகுந்த மரியாதையோடு எங்களைஎதிர்கொண்டு உள்ளேவரச் சொல்லி உபசரித்தாள். அவளுக்கும் ஒரு கம்பளிச் சட்டை கொடுத்தேன். அவள் "கடவுள் உங்களையும் உங்கள் குடும்பத்தையும் எப்பொழுதும் இரட்சித்து ஆசீர்வதிப்பாராக. கடவுளே உங்களுக்கு உற்ற துணையாயிருந்து உங்களை வழிநடத்தி உங்களை எல்லாத்தீமைகளினின்றும் விலக்கிப் பாதுகாத்தருள்வாராக" என்று சொல்லிப் பிரார்த்தித்தாள். அங்குநின்று, எண்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட சிம்மன்ஸ் என்னும் ஒரு விதவையின் குடிசைக்குப் போனோம். அவள் மிக்க விருத்தாப்பியமுள்ள கூனிக்கிழவியாயிருந்தபோதிலும் நல்ல சுறுசுறுப்புள்ளவளாயிருந்தாள். அவள் சந்தோஷமாக எங்களை எதிர்கொண்டு அளவளாவி நான் இன்னார் என்று தெரிந்து என்னை வாழ்த்தி உபசரித்தாள். இன்னும் சில குடிசைகளுக்குச் சென்றோம். ஒரு குடிசையில் ஒரு கிழவியையும் மற்றொரு குடிசையில் வியாதியா-

யிருந்த ஒரு பையனையும் பார்த்தோம். இன்னொரு குடிசையில் யாழ்வாசிப்பதில் தேர்ச்சிபெற்றிருந்த பிளையர் என்னும் ஒரு கிழவனைக் கண்டோம். அதன் பின்பு வண்டியிலேறிச்சென்று கிரான்ட் என்னும் ஒரு கிழவியைக்கண்டு அவளுக்கு ஓர் உடுப்பும் நல்ல ஒரு கைக்குட்டையும் கொடுத்தேன். அவள் மிகவும் சுசியுடையவள்."

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அடிக்கடி போய் வியாதிஸ்தரைப் பார்த்து அவர்களுக்கு ஔஷதம் முதலியவைகள்கொடுத்து உதவிசெய்வது வழக்கம். சில வேளைகளில் அவர்களுடைய படுக்கையி னருகேயிருந்துகொண்டு அவர்களுக்கு ஆறுதல்சொல்லி மறுமையைப்பற்றி வேதவாக்கியம் எடுத்துப்போதித்து அறிவுறுத்துவார்கள்.

1850-ம் வருஷம் மேமாதம் முதல் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தைக்கு ஆர்தர் உவில்லியம் பாட்டிரிக் ஆல்பர்ட் என்று நாமகரணம்பண்ணினார்கள்.

ஆல்பர்ட் பிரபு செய்த காரியங்களுள் சிறந்தது அவர் 1851-ம் வருஷத்தில் பல நாடுகளிலிருந்து அழைப்பித்து இங்கிலாந்தில் சேர்த்துவைத்திருந்த அருமையான பெரும்பொருட் காட்சிதான். பற்பல தேசங்களிலுள்ள விளைவுகளையும் கைத்தொழில்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து ஜனங்கள் பிரயோஜனமடைய வேண்டுமென்பதே அவருடைய முக்கியக்கருத்து. அதற்காக அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் வருத்தமும் பல.

அதற்குமுன் அம்மாதிரியாக எவ்விடத்திலும்

கட்டநேர்ச் சிறப்படைந்தது. பளிங்குமண்டபம் என்னும் ஒரு சாலையில் அப்பொருள்கள் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. 1851-ம் வருஷம் மேமாதம் முதல் தேதி சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அந்தப் பளிங்கு மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளி அங்குச் சேர்த்து வைத்திருந்த பெரும்பொருட் காட்சியைப் பலரும் பார்த்துப் பலனடையும் பொருட்டுப் பகிரங்கமாகப் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அதைப்பற்றி எழுதியிருப்பதை அடியில்வருமாறு காண்க :—

"பதினொன்றரை மணிக்கு நாங்கள் புறப்பட்டோம். முதலில் கொஞ்சம் மழை பெய்துகொண்டிருந்தது. பின்பு சற்றுநேரத்திற்குள்ளாக மழை நிற்க வெயில்வந்தது. எள் இடவும் இடமின்றி எப்பக்கத்திலும் எண்ணிறந்த ஜனங்கள் கூடி நிறைந்திருந்தார்கள். நாங்கள் அந்த மண்டபத்திற் பிரவேசித்தவுடனே எக்காளங்கள் முழங்கின. நான் என் மூத்தமகனைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டிருந்தேன். என் காதலர் எங்கள் மூத்த மகளைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு எங்களுக்கு முன்பாகச் சென்று எங்களை அழைத்துக்கொண்டுபோனார். இக் காட்சியைப்போல நான் இதுவரையிற் கண்டதில்லை. என்னுடைய பட்டாபிஷேகத்தன்று ஏறக்குறைய இது மாதிரியாக இருந்தது என்று சொல்லலாம். ஆயினும், இது அதினும் ஆயிரமடங்கு அதிகங் கொண்டது. இக்காட்சி என் கண்ணைவிட்டு ஒருபோதும் மறையாது." இப்பொருட் காட்சியைக் காணும்

பொருட்டுப் பலதேசங்களினின்று ஏறக்குறைய 62 லட்சம ஜனங்கள் வந்தார்கள். கொஞ்சங்குறைய 80 லட்சம் ரூபாய் தொகை வரவும் வந்தது.

1852-ம் வருஷம் ஏப்பிரல் மாதம் 7-ம் தேதி சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. இந்த இளவரசருக்கு லியோப்போல்டு ஜார்ஜ் டங்கன் ஆல்பர்ட் என்று பெயர்.

ஆல்பர்ட் பிரபுவும் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் டப்ளின் என்னும் பட்டணத்தில் நடந்த பொருட்காட்சியைக் காணும்பொருட்டு அயர்லாந்து தேசத்திற்குப் புறப்பட்டுப்போனார்கள். இதற்கிடையில் ருஷியருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் யுத்தம் நேர்ந்ததால் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் சீக்கிரமாக இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிவர நேரிட்டது. அநேக நாளாக யுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்க அநேகர் யுத்தத்தில் மாண்டுபோனார்களாதலால் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் மிக்க கவலையடைந்தார்கள். ஆனால், கடைசியாக ருஷியருடைய முக்கிய பட்டணத்தை ஆங்கிலேயர் பிடித்துக்கொண்டதாகத் தந்திவந்தது. அதன் பின்பு ஒருவாறு கவலையொழிய அவர்களுக்குச் சந்தோஷம் பிறந்தது.

புருஷிய தேசத்து அரசர் தம்முடைய ஏகபுத்திரனாகிய பிரடரிக் உவில்லியம் இளவரசருக்குச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய மூத்த குமாரத்தி இராஜ பெருமாட்டியை மணமுடிப்பதற்காகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். இராஜ பெருமாட்டி அப்போது பதினைந்து வயதுப் பாலிகையாயிருந்தபடியால் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் ஆல்பர்ட் பிரபுவும் குழந்தை

கொடாமல தாமதஞ்செய்துகொண்டு வந்தார்கள். இதற்குள்ளே அந்தப் புருஷிய தேசத்து இளவரசராகிய பிரிடரிக் உவில்லியம் என்பவர் பல்மோரல் மாளிகைக்கு விருந்தாகவந்தனர். அப்போது இராஜபெருமாட்டியும் அவரும் ஒருவரையொருவர் பார்க்கவே,

"உடையுமூணுமரவீடேயுங்குலனும்
ஒவ்வாதாரையுமொன்றுபடுத்துவை;
செவ்வேயன்னார்தந்திணிமனமலர்த்துவை;
தற்செயலாகத்தனித்தெதிர்ப்படுநரை
இச்சைகொளுத்தியிசைவுறவவர்மனந்
தம்மைச்சேர்த்துத்தனைப்பெறயாப்பை"

என்னும் விழுமிய காதல் நோக்குப் பேசிப் பழகி ஒருவர்மேல் ஒருவர்க்கு அன்பு பெருக ஒழுகினராதலால் மணமுறுதிப்பட்டு நிச்சயதாம்பூலஞ் செய்துகொண்டார்கள்.

1857-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 14-ம்தேதி பக்கிங்காம் அரண்மனையில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அது தான் கடைசியிற்பிறந்த ஒன்பதாவது குழந்தை. அக்குழந்தையின் பெயர் பீடிரிஸ் மேரி விக்டோரியா பியொடோர்.

இந்த வருஷத்தில் நமது தேசமாகிய இந்தியாவின் வடபாகத்தில் சுதேச சேனைச்சேவகர்கள் ஒரு பெரிய கலகஞ்செய்து அநேக ஐரோப்பியர்களைக் கொன்றுபோட்டார்கள். கலகம் சீக்கிரம் அமர்ந்துபோயிற்று. அடுத்த வருஷம் இந்தியா தேசமானது சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய ஆளுகையில் வந்தது.

1858-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 25-ம் தேதி இராஜபெருமாட்டிக்கு விவாகம் நடந்தது. இராஜகுடும்பத்தைச்சேர்ந்த பந்துக்களெல்லாரும் மற்றுமுள்ள பிரபுக்களும் கனவான்களும் வந்திருந்தார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் உயர்ந்த ஆடையாபரணங்களணிந்து சிரசில் வயிரங்களும் முத்துக்களுமிழைத்த கிரீடம் தரித்துக்கொண்டு வந்திருந்தார்கள். வேல்ஸ் இளவரசரும் மற்றை இராஜகுமாரர்களும் அச்சமயத்துக்குத் தகுதியான ஆடையாபரணங்கள் தரித்து அலங்காரஞ்செய்துகொண்டு நின்றார்கள். ஆலிஸ் பெருமாட்டி முதலிய இளவரசிகளெல்லாரும் ஓரத்தில் வெண்சரிகைவைத்துத் தைத்த ஒருவித உயர்ந்த வெண்பட்டாடை தரித்துக் கூந்தலில் பூமுடித்துத் தங்களுக்குரிய ஆபரணங்களையெல்லாம் எடுத்தணிந்துகொண்டு தங்கள் தாயாரோடேயே இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். மணமகனாகிய புருஷிய தேசத்து இளவரசர் தமது தேசத்துச் சேனைத்தலைவர்கள் தரித்துக்கொள்ளும் ஒருவித நேர்த்தியான நீல உடுப்புகளை அணிந்துகொண்டிருந்தார். மணமகன், ஆலயத்திற்கு வந்தபொழுது சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கும் அவர்கள் தாயாருக்கும் தலையிறங்கி மரியாதைசெய்தனர். ஆல்பர்ட்பிரபு மணமகளாகிய தமது குமாரத்திக்குப் பெண்கோலத்திற்கேற்ப விலையேறப்பெற்ற ஆடையாபரணங்கள் அணிந்து வெண்மலர்மாலைகள் சூடி அலங்கரித்து ஆலயத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்தனர். வேதபாரகர்கள் வேதவிதிப்பிரகாரம் சடங்குகள் நடப்பிக்க முகூர்த்தங்கூடினபின்பு மணமகனும் மணமகளும் ஊர்கோலமா

க்களை பலவாறாக மங்கலம் மொழிந்து வாழ்த்தினார்கள்.

இராஜபெருமாட்டி தங்கள் தாய்தந்தையர்களைப் போலவே சமஸ்த விஷயங்களிலும் நன்னெறிகளைப் பிடித்தொழுகிவந்தனர். சாதாரணமான பெண்களுக்குச் சமானமாகத் தாங்களே எந்த வேலையையும் செய்தல் வழக்கம். ஒருநாள் அவர்கள் ஒரு நாற்காலியை இருந்த இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குத் தூக்கிக்கொண்டுபோனதை ஒரு மாதுசிரோமணி பார்த்து மிக்க ஆச்சரியமடைந்து அவர்களிடம் "தாங்கள் ஒரு வேலைக்காரியைக் கூப்பிட்டுத் தூக்கிக்கொண்டுபோகச் சொல்லக்கூடாதா" என்று சொன்னதற்கு இராஜபெருமாட்டி அந்தப் பெண்பிள்ளையைப்பார்த்து "என்னுடைய தாயார் இங்கிலாந்து தேசத்திற்கு அரசியார் என்று உனக்குத் தெரியுமன்றோ; அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் உட்காரும்படியாக நாற்காலிகளைத் தாங்களே தூக்கிக்கொண்டுபோகவும் தங்கள் குழந்தைகளுடைய உடுப்பு முதலியவற்றைத் தாங்களே கழற்றவும் நான் பலமுறை பார்த்திருக்கின்றேன்" என்று நவின்றனர். 1859-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 27-ம் தேதியில் இராஜபெருமாட்டிக்கு ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்தது. அப்போது அவர்களுக்குப் பத்தொன்பது பிராயம்.

இவ்வருடக் கடைசியில் ஆல்பர்ட்பிரபு சுரத்தினால் வியாதிப்பட்டு வருத்தமடைந்தனர். அச்சுரம் அது முதல் அவருக்கு அடிக்கடி வந்துகொண்டிருந்தது.

1861-ம் வருடத் துவக்கத்தில் இராஜகுடும்பத்திற்கு நேர்ந்த இரண்டொரு அநுகூலமான சங்கதிகள் உண்டு. கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலையில் கல்வி பயின்றுவந்த வேல்ஸ் இளவரசர் முதலாவது பரீட்சையில் தேறினர். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும், ஆல்பர்ட்பிரபுவும் தங்களுடைய இருபத்தோராவது விவாகவருடோற்சவம் நடத்திப் பூரிப்படைந்தனர்.

ஆறாம் அத்தியாயம்.

சக்கிரவர்த்தினியார் அடைந்த பெருந்துயரமும் பிந்திய ஜீவகாலமும்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தமது ஆசைநாயகராகிய ஆல்பர்ட்பிரபுவோடு ஆவியுடத்து அறிவுகலந்தாற்போலக் கலந்து அன்புற்று இருபத்தொரு வருடகாலம் எல்லாப் பாக்கியங்களையும் குறைவற அநுபவித்துப் புத்திரசம்பத்தையும் அடைந்துவாழ்ந்துவந்தார்கள். அவர்களுடைய தாயார் கெண்ட்பெருமாட்டி வெகுகாலமாக வியாதியாயிருந்து 1861-ம் வருடம் மார்ச்சுமாதத்தில் தேகவியோகமடைந்தனர். கெண்ட்பெருமாட்டி வியாதியாயிருக்கையில் சக்கிரவர்த்தினியார் தம்முடைய தாயாரோடேயே இருந்து அவர்களை ஆதரித்துவந்தார்கள். தம்முடைய தாயாருக்குவேண்டிய காரியங்களைப்பார்த்து அவர்களுக்கு உதவிசெய்து வந்தது, சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு மிக்க சந்தோஷத்தை விளைத்துக்கொண்டுவந்தது. பின்பு கெண்ட்பெருமாட்டியின் மரணமானது பெருந்துய

பார்ட்பிரபு, சுரநோய் கண்டு நாளுக்குநாள் தேக
மிளைத்துப் பலவீனம் அடைந்தனர். டிசம்பர் மாதம்
8-ம் தேதியில் வியாதி அதிகப்படவே அவர்
படுத்துக்கொண்டிருந்த அறையினின்று மற்றொரு
வசதியான அறைக்கு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு
போனார்கள். அன்று நாயிற்றுக்கிழமையாதலால்
மற்றவர் யாவரும் கோயிலுக்குப்போயிருந்தார்கள்.
ஆலிஸ்பெருமாட்டி மாத்திரம் தம்முடைய தகப்ப
னார் மிகவும் பலவீனமாயிருந்ததனால் அவரோடுகூட
வே உட்கார்ந்திருந்தனர். ஆகாயத்தில் மேகசஞ்சா
ரத்தைப்பார்த்து மகிழ்ந்து நேரம் போக்கும்பொரு
ட்டு ஆல்பர்ட்பிரபு தம் குமாரத்தியைக் கூப்பிட்டுத்
தாம் படுத்துக்கொண்டிருந்த பஞ்சணைபொருந்திய
மஞ்சத்தை மெதுவாய் இழுத்து ஜன்னலோரமாகப்
போடும்படி சொன்னார். அதன்பின்பு சில பாட்டுக
ளைப் பாடும்படி சொல்ல, ஆலிஸ்பெருமாட்டி அவ
ருக்குப் பிரியமான சில நேர்த்தியான கீர்த்தனைகளை
எடுத்துப் பாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவர்
கண்களை மூடிக்கொண்டு கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு
நிட்டையிலிருப்பவர்போலக் கட்டிலில் சாய்ந்துகொ
ண்டிருந்தார். அவர் நெடுநேரமாக அப்படி அசை
யாமல் சாய்ந்துகொண்டிருந்தனராதலால் ஆலிஸ்
பெருமாட்டி தம்முடைய தந்தை நித்திரைசெய்கின்
றார் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். சற்று நேரம்
பொறுத்து அவர் கண்ணைத்திறந்து மகளை ஏறிட்டுப்
பார்த்துச் சிரித்தனர். அதைப் பார்த்துச் செல்வ

மகள் "ஐயா நித்திரை போனீர்களோ" என்று
பட்சமாய்க் கேட்டாள். அதற்கு ஆல்பர்ட் பிரபு
"இல்லை அம்மா, கடவுளைநோக்கி ஆனந்தமாகத்
தியானம் செய்துகொண்டிருந்தேன்" என்று சொன்
னார். அவர் வியாதியாயிருக்கும்பொழுது அடிக்கடி
இவ்விதமாகத் தியானஞ்செய்துவந்தனர். அவருக்
குப் பேசச் சத்தியில்லாமலிருக்கும்பொழுதும் அவர்
அவ்விதமாகத் தியானஞ்செய்துவந்தனர் என்பதை
அவரது முகக்குறி காட்டிற்று.

டிசம்பர் மாதம் 14-ம் தேதியில் வியாதி அதிகமாக
முற்ற எல்லாருக்கும் நம்பிக்கை குறைந்தது. சக்
கிரவர்த்தினியார் அவரருகே சென்றபொழுது அவர்
களை அவர் "என் அருமைக் கண்மணியே" என்று
விளித்து அவர்களை முத்தமிட்டு அவர்கள் தோளின்
மேல் தம் தலையை வைத்துச் சாய்ந்துகொண்டனர்.
அவருடைய பிள்ளைகள் வந்து ஒவ்வொருவராகத்
தந்தையினுடைய கையை எடுத்து முத்தமிட்டுக்
கொண்டனர். கொஞ்சநேரம் பொறுத்துச் சக்கிர
வர்த்தினியாரவர்கள் அவரைக் குனிந்துபார்த்து
"இதோ, உம்முடைய அருமைக் கண்மணி" என்று
சொன்னதைக் கேட்டு அவர் தலையசைத்து மறுபடி
யும் அவர்களை முத்தமிட்டுக் கொண்டனர். அப்
பொழுது மேல்மூச்சுவாங்க ஆரம்பித்துச் சற்று
நேரத்திற்குள், அவர் இந்நிலவுலகம் விட்டனர்.

ஆல்பர்ட் பிரபுவினுடைய பிரிவு சக்கிரவர்த்தினி
யாரவர்களுக்கு மரணபரியந்தம் ஆறாக்கொடுந் துய
ரத்தை விளைத்தது. அவர் இறந்த மறுநாட்காலையில்
சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் "என்னை விக்டோரியா

அழுதார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தாம் அடைந்த மிக வும் துக்கமான அந்த நிலைமையிலும் மற்றவர் களுடைய வருத்தங்களைக் கவனியாதிருந்தனர் அல்லர். தாம் அடைந்த கொடிய துக்கமே மற்றவர்களுடைய துன்பத்தைப் பார்த்துப் பரிதவிக்கும்படி அவர்களை ஏவிற்று. ஆல்பர்ட் பிரபு இறந்தபின் ஒரு மாதத்திற்குள்ளே ஒரு நிலக்கரிச் சுரங்கத்தில் பெரிய அபாயம் நேரிட்டதனால் ஏறக்குறைய இருநூறு ஜனங்கள் மாண்டுபோயினர். அச்செய்தியைச் செவியுற்ற சக்கிரவர்த்தினியார், கணவரையும் பிள்ளைகளையும் பறிகொடுத்து வருந்தும் ஸ்திரீகளுக்காகத் தாமடையும் துக்கத்தை அவர்களுக்குத் தந்திமூலமாகத் தெரியப்படுத்தினதுமல்லாமல் அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவிசெய்யும் பொருட்டுக் கொஞ்சம் பணமும் அனுப்பினார்கள்.

ஆல்பர்ட் பிரபுவின் மரணத்தினிமித்தம் ஆலிஸ் பெருமாட்டியின் விவாகம் தாமதப்பட்டிருந்தது. 1862-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் முதல்தேதி ஆலிஸ்பெருமாட்டிக்கு விவாகம் நடந்தது. அவர்களுடைய கணவன் ஹெஸி நாட்டுப் பிரபு. விவாகம் நடந்தேறிய பின்பு ஆலிஸ் பெருமாட்டி தமது கணவன் வீட்டிற்குப் போயினர். சக்கிரவர்த்தினியார் தமது அருமைப் புதல்வியின் பிரிவைக்குறித்து வருத்தமடைந்தனர்.

ஆல்பர்ட் எட்வார்ட் என்னும் வேல்ஸ் இளவரச

வேல்ஸ் இளவரசி.

ருக்கு டென்மார்க்கு தேசத்து இளவரசிப் அலெக்சான்டிரா என்னும் பெண்ணரசியை மணம் பேசி நிச்சயித்திருந்த பிரகாரம் 1863-ம் வருடம் மார்ச்சு மாதம் 10-ம் தேதியில் விவாகம் நடந்தது. அப்போது சக்கிரவர்த்தினியார் ஆங்கிலேயர் வழக்கப்படி விதவைகள் தரிக்கும் கறுப்பு வஸ்திரம் உடுத்துக்கொண்டு வந்திருந்தார்கள். வேலஸ் இளவரசர் உயர்ந்த ஆடையாபரணங்களை அணிந்து அதிசுந்தரராக விளங்கினர். பத்தொன்பது பிராயமுள்ள இளமைப்பருவத்தையுடைய மணமகள் இயற்கையிலேயே நல்ல அழகையும் தோற்றப்பொலிவையும் இருள் துணிய வீசும் ஒளிமேனியையுமுடையதோர் கொம்பனாள்; அத்தன்மையளான அவளை மணக்கோலத்திற்கேற்ப ஒப்பில்லாத உயர்ந்த நவமணிகள் இழைத்த கலன்கள் அணிந்து விலையேறப் பெற்ற வெண்பட்டாடை உடுத்தி அலங்கரித்து மணமண்டபத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்தபொழுது, இலண்டன் மாநகரின்கணுள்ளோர் யாவரும் அந்த மணமகளைக்கண்டு மருண்டு மனம் மகிழ்ந்தனர். இலண்டன் மாநகரிலும் மற்றுமுள்ள பெரிய பட்டணங்களிலும் வீதிதோறும் வீடுதோறும் அன்றிரவு இலட்சக் கணக்காக விளக்குகள்வைத்துச் சந்தோஷம் கொண்டாடினார்கள். அன்று இராத்திரி அந்தத் தீபோற்சவத்தைக் கண்டுகளிக்கும்படி நாலு பக்கங்களினின்றும் எண்ணிறந்த ஜனங்கள் திரண்டு வந்து கூடினராதலால் ஆறுபேர்கள் அக்கூட்ட நெருக்கத்தில் அகப்பட்டு மிதிபட்டு மடிந்தனர். அச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு வேலஸ் இளவரசர்

தாபதமதாய் ஒரு நிருபம் வரைந்தனுப்பினார்.

1863-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 14-ம் தேதியில், சக்கிரவர்த்தினியார் தமது சொந்த திரவியத்தினின்று முப்பது லட்சரூபாய் செலவிட்டு எண்டிசையோரும் கண்டு புகழும்படி மிக்க அழகாகக் கட்டி அமைத்த தம் ஆசைக்கணவன் ஆல்பர்ட் பிரபுவின் சமாதிக்கு இராஜ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அனைவரோடும் சென்று அவருடைய ஞாபகத்திற்காக வருடந்தோறுஞ் செய்யும் விழாவைக் கடவுளுக்கு அற்பிதமாம்படி ஜபதபத்தோடு செய்து நிறைவேற்றினார்கள்.

1865-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 9-ம் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியாருடைய மாமனார் லியொப்போல்டு பிரபு மரணமடைந்தனர். அவர் சக்கிரவர்த்தினியார் அரசாட்சி புரியத்தொடங்கின நாள் முதல் சமஸ்த காரியங்களிலும் அவர்களுக்குத் தக்க ஆலோசனை சொல்லி அருமை பெருமையோடு அன்பு பாராட்டி வந்தனராதலால் அவருடைய பிரிவு சக்கிரவர்த்தினியாரை மிகவும் வருத்திற்று.

ஆலபர்ட் பிரபுவின் ஞாபகஸ்தாபன மண்டபம் ஒன்று இயற்றுதற்குக் கருதி 1867-ம் வருடம் மே மாதம் 20-ம் தேதி மேற்படி மண்டபக் கட்டட வேலைக்கு நாள்செய்து சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அஸ்திவாரக்கல் பதித்தார்கள். இம்மண்டபத்திற்கு ஆல்பர்ட் இராஜமண்டபம் என்று பெயர் வழங்கிவருகின்றது. பொதுவிஷயமாகக்கூடும் அநேக பெரிய

கூட்டங்களெல்லாம் அம்மண்டபத்திலே கூடித் தங்கள் காரியங்களை நடத்திவருகின்றார்கள். 1870-ம் வருடம் பிரஞ்சு, ஜர்மனி என்னும் இவ்விரண்டு தேசங்கட்கும் யுத்தம் நேரிட்டது. அப்பொழுது சக்கிரவர்த்தினியார் தம்முடைய மருமக்கள் இருவர் போர்புரியும்படி சம்பவித்ததால் மிக்க கவலையை அடைந்தனர்.

1870-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 3-ம் தேதி சக்கிரவர்த்தினியாருடைய குமாரத்தி லூவிசுபெருமாட்டிக்கும் ஆர்கயில் பிரபுவின் மூத்த குமாரராகிய லோர்ன் பிரபுவுக்கும் மணம்பேசி முகூர்த்தம் நிச்சயித்து, 1871-ம் வருடம் கலியாணம் நடந்தது. அவ்வருடத்தில் அப்பெண்மணியின் பிரிவாற்றாமையால் சக்கிரவர்த்தினியார் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது வேல்ஸ்இளவரசருக்குச் சுரநோய் கண்டது. நவம்பர் மாதம் 25-ம் தேதியில் வியாதி அதிகப்பட்டது. டிசம்பர் மாதம் 8-ம் தேதியில் வியாதி இன்னும் அதிகப்பட, அனைவருக்கும் நம்பிக்கை குறைந்தது. சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களது அரசாட்சிக்குட்பட்ட நாடுதோறும் மதவேறுபாடின்றி எல்லாச்சமயத்தாரும் தங்கள் தங்கள் தேவாலயங்களில் தங்கள் தங்கள் நியமாசாரப்படி ஜபதபமுதலியவற்றைச் செய்து வேல்ஸ்இளவரசர் சுகம்பெறவேண்டுமென்று எல்லாம்வல்ல முழுமுதற் கடவுளை நோக்கிப் பிரார்த்தித்தார்கள். பரங்கருணைத்தடங்கடல்வள்ளலாராகிய தனிமுதற்கடவுள், சக்கிரவர்த்தினியார் ஆண்டுவந்த தேயங்களிலுள்ள மனிதகோடிகள் அனைவரும் ஒன்றுபட்ட மனத்தராய் நைந்துருகிக் கண்

தைக் கேட்டருள் அவர்கட்கிரங்கினராதலால் சக்கிரவர்த்தினியார்திருமகனார்க்கு நாளுக்குநாள் சுகங் கண்டு, 1872-ம் வருடம் பெப்ரவரி மாதம் 27-ம் தேதிக்குள் அவர் பூர்ணசுகம் எய்தினர். அதன் பின்பு 1875-ம் வருடம் வேல்ஸ்இளவரசர் நமது தேசமாகிய இந்தியாவைப் பார்க்கும்பொருட்டுப் புறப்பட்டுவந்தனர்; இந்தியாவின்கணுள்ள பிரதான பட்டணங்களாகிய பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னபட்டணம், பரோடா, கொழும்பு முதலியவற்றிற்கு விஜயம்செய்து ஆங்காங்குள்ள அதிஅற்புதமான விசேஷங்களையெல்லாம் கண்டு மனம் மகிழ்ந்தனர்.

1877-ம் வருடம் மாட்சிதங்கிய நம் விக்டோரியா பெருமாட்டியார் நமது தேசத்திற்குச் "சக்கிரவர்த்தினி" என்னும் அழகிய பட்டம் பூண்டு, இப்பாத கண்டத்தில் பரோடா, மைசூர், திருவாங்கூர் முதலியவற்றைப்போல இந்தியாது புராதன கம்பீரம் மிளிரப் பெற்றுள்ள பல நாடுகளைக் கிரீடாதிபதியாகத் தனிஅரசுசெய்துவரும் அரசர்களுக்கும் நம் அனைவருக்கும் பெருமை அளித்தனர்.

1878-ம் வருடம் டிசம்பர்மாதம் சக்கிரவர்த்தினியாரிடம் மிக்க ஆசாபாசத்தோடு வாஞ்சைசெலுத்திச் சீராட்டுப் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கின செல்வமகளாகிய ஆலிஸ்பெருமாட்டி மரணம் அடைந்தனர். சக்கிரவர்த்தினியார் தம்முடைய மக்களுள் இப்புதல்வியைத்தான் முதல் முதல் பறிகொடுத்தனர். சொற்பகாலமாக அப்பெருமாட்டியின் கணவனும் பிள்ளை

களும் வியாதியாயிருந்தார்கள். கடைசிக் குழந்தை மாத்திரம் இறந்துபோயிற்று. மற்றவர்களெல்லாரும் வியாதி சுகம் அடைந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் வியாதியாயிருக்கும்பொழுது ஆலிஸ் பெருமாட்டி இராப்பகல் கண்விழித்து அவர்கள் படுக்கையண்டையிலேயே இருந்து அவர்கட்கு வேண்டுவனவற்றைச் சித்தஞ்செய்து கொடுத்துவந்தனராதலால் தாமும் அக்கொடிய வியாதிக்கு உள்ளாயினர். ஆலிஸ் பெருமாட்டி தெய்வபத்தியிலும் நன்னடை ஒழுக்க முதலியவற்றிலும் சிறந்தவர். அவரிடம் இங்கிலாந்து தேசத்து ஜனங்கள் மிகப்பிரியமுள்ளவர்கள். ஆதலால், அவர்களுடைய மரணம் சக்கிரவர்த்தினியாருக்கும் மற்றுமுள்ள இராஜ மரபினர்க்கும் மாத்திரமே அன்று, இங்கிலாந்து தேசமுழுவதுக்கும் துக்கத்தை விளைத்தது. அவர்கள்மரணத்தைக் குறித்து ஜனங்களெல்லாரும் துக்கம்கொண்டாடினார்கள்.

கொஞ்சக்காலத்திற்குப் பின்பு எகிப்துதேசத்தில் யுத்தம் நேர்ந்தது. சக்கிரவர்த்தினியாரின் குமாரர் கானாட்பிரபு அங்குப்போய்ப் போர்புரியும்படி நேரிட்டது. அவர் மிக்க சாமர்த்தியமும் தைரியமுமுள்ள போர்வீரர். ஆதலின், ஒப்பில்லாத சீயமன்னாராகிய அப்பிரபு போர்க்கோலங்கொண்டு தமது சேனையைப் போர்க்களத்திற்கு நடத்திக்கொண்டுபோய் யுத்தாசாரப்படி அணிமுதலியன வகுத்துப் போர்க்கு யத்தனித்துப் போர்புரியவே,

"உடைவளைகடுப்பமலர்ந்தகாந்த
ளடைமல்குகுளவியொடுகமழுஞ்சாரன்
மறப்புலியுடலின்மான்கணமுளவோ

“...சயசாமுதாக்கையபாருற்றயவைய
பண்டச்சாகாட்டாழ்ச்சிசொலிய
வரிமணன்ஞெமலக்கற்பகாடக்கும்
பெருமிதப்பகட்டுக்குத்துறையுமுண்டோ”

என்றவாறு எதிரிகளது படையிற் குழப்பம் பிறந்து சேனை சின்னபின்னப்பட்டுச் சிதறுண்டுபோக அவர்கட்குத் தோல்வி நேர்ந்ததால் ஆங்கிலேயர் ஜயத்துவஜம் கட்டினார்கள்; அச்செய்தியைக் குறித்துச் சக்கிரவர்த்தினியாருக்கு ஒரு தந்தி அனுப்பினார்கள். அது கானாட் பிரபுவின் பராக்கிரமத்தையும் நன்கு விளக்கிற்று. அதனை அறிந்த சக்கிரவர்த்தினியார், கானாட்பிரபு விஷயமாகத் தமக்கிருந்த வருத்தம் நீங்க, மகிழ்ந்த முகத்தராய் மற்றவர்களோடு பேசி ஆனந்தித்தனர்.

1884-ம் வருடம் சக்கிரவர்த்தினியாருக்கு ஒரு பெரிய துக்கம் வந்து கூடிற்று. அவர்கள் குமாரர் ஆல்பனிபிரபு காலஞ்சென்றனர். அவர் சங்கீதத்திலும் சித்திரம் வரைதலிலும் மிகவும் தேர்ந்தவர். அவர்க்கு இலக்கியம் இலக்கணம் முதலியவற்றிலும் நல்ல ஞானம் உண்டு. எதையும் நிதானித்து ஆழ்ந்து ஆலோசிக்கும் திறமையும் தெளிந்த புத்தியும் உடையவர்.

1885-ம் வருடம் ஜூலைமாதம் 23-ம் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியார் தம்முடைய கடைசிப் பிள்ளையாகிய பியாடிரிஸ் இளவரசியைப் பாட்டன்பெர்க் நகரத்து ஹென்ரி பிரபுவுக்குக் கலியாணம்செய்து

கொடுத்தனர். இவ்விவாக மஹோச[illegible] வைட்டீவில் நடந்தது. ஆங்கிலேய கனவான்கள் அனைவரும் மற்றுமுள்ளோரும் கலியாணத்திற்கு வந்து மணமகனையும் மணமகளையும் ஆசீர்வதித்துச் சிறப்புச் செய்தனர். இவ்விவாகமே இராஜ குடும்பத்தில் நிகழ்ந்த கடைசிவிவாகம். இப்பெண்மகளும் அவள் கணவனும் சக்கிரவர்த்தினியாரோடேயே வாசஞ்செய்துவந்தனர்.

1886-ம் வருடம் வேல்ஸ்இளவரசர் தெற்குக் கென்ஸிங்டனில் பெரிய ஒரு பொருட்காட்சிக் கூட்டம் கூட்டினர். அது விஷயமாக அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் வருத்தமும் அநேகம். ஜனங்களெல்லாரும் அவரது ஊக்கத்தையும் நன்முயற்சியையும் கண்டு புகழ்ந்தனர். வேல்ஸ்இளவரசர், கானாட்பிரபு, வேல்ஸ்இளவரசி, கானாட்பெருமாட்டி முதலாயினோர் அவ்விடத்திற்கு முன்னமே வந்திருந்தனர். சக்கிரவர்த்தினியார் எழுந்தருளி அந்தமண்டபத்துக்குவந்துசேர்ந்தவுடனே எக்காளங்கள் கோஷித்தன, கட்டிடத்தின் உள்ளும் புறமும் ஜனங்கள் நிறைந்திருந்தார்கள். வேல்ஸ்இளவரசர் சக்கிரவர்த்தினியாரை எதிர்கொண்டு மண்டபத்திற்குள் அழைத்துக்கொண்டுபோயினர். கானாட்பிரபுவும் வேல்ஸ்இளவரசரும் சக்கிரவர்த்தினியாருடைய கையை எடுத்து முத்தமிட்டுக்கொண்டனர். அன்புள்ள தாயாரும் அவர்களைத் தழுவி முத்தமிட்டார்கள். சக்கிரவர்த்தினியார் உயர்ந்த ஒரு பீடத்தின்மேல் அமைக்கப்பட்டிருந்த சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தனர். “கடவுளே, எங்கள் இராணி

அனைவரும் பலவாறாக மங்கலங்கள் கூறிச் சக்
கிரவர்த்தினியாரை வாழ்த்தினார்கள். அதன்பின்பு
அத்தருணத்தில் பாடும்பொருட்டு அரண்மனை வித்து
வான் இயற்றித்தந்த கவிகளை ஆல்பனி என்னும்
மாதுசிரோமணி இனிமையான இராகத்தில் பாட
ஆரம்பித்தனர். அக்கவிகள் சொற்சுவை பொருட்
சுவை பொலிந்து அமைந்திருந்தமையாலும் இனி
மையான குரலில் பாடப்பட்டமையாலும் செவிக்கு
மிக்க இன்பத்தை விளைக்கவே, சக்கிரவர்த்தினி
யார், ஒவ்வொன்றையும் பாடிமுடிக்கும் இடந்தோ
றும், சிரக்கம்பஞ்செய்து கைகொட்டி ஆனந்தித்த
னர். அப்பால், வேல்ஸ் இளவரசர் எழுந்து அப்பொ
ருட்காட்சியால் உண்டாகும் பிரயோஜன முதலியவற்
றைக் குறித்து முன்னமே எழுதிச் சித்தஞ்செய்து
வைத்திருந்த ஓர் அறிக்கைப்பத்திரத்தை எல்லா
ருக்கும் விளங்கும்படி தெளிவாகப்படித்தனர். அதன்
பின்பு, சக்கிரவர்த்தினியார், வேல்ஸ் இளவரசர்
கூறின அபிப்பிராயங்கட்குத் தக்கவாறு பதில்மொழி
பகர்ந்தனர். கடைசியாக மங்களம் பாடிமுடிக்கப்பட்
டது. சக்கிரவர்த்தினியார் தமது மாளிகைக்கு எழுந்
தருளினர்.

1887-ம் வருடம் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு
மிக்க மாட்சியோடு ஜூபிலி மஹோச்சவம் நடந்
தது. அதனை விரித்துக் கூறுமுன்னமே வேறு பல

சங்கதிகளை வரிசைக்கிரமம் அனுசரித்து
டிருப்பதால் அவற்றை முதலிற் கூறுவோம்.

1887-ம் வருடம் மார்ச்சுமாதம் 23-ம் தேதியில் சக்
கிரவர்த்தினியார் தம்முடனே வசித்துக்கொண்டி
ருக்கும் மகளும் மருமகனுமாகிய பியாட்ரிஸ் இள
வரசியையும் ஹென்ரி பிரபுவையும் அழைத்துக்
கொண்டு விண்ட்ஸர் மாளிகை விட்டுப் புறப்பட்டு,
பர்மிங்காம் என்னும் பட்டணத்திற்குச் சென்று அப்
பதியில் புதிதாகக் கட்டப்போகும் நியாயவிசாரணை
மண்டபத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் பதித்து நாள்செய்
தனர். அதன்பின்பு சக்கிரவர்த்தினியார் வேறு பல
பட்டணங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கு சில தினங்
கள் தங்கியிருந்தனர். அப்பொழுது சக்கிரவர்த்தினி
யார் தம்முடைய மகள் மருமகன் இவர்களோடு
போய்க் கிராண்ட் சார்குருஸ் ஆதீனம் என்னும்பெயர்
போன சந்நியாசி மடத்தைப் பார்த்தார்கள். ஏப்ரல்
மாதம் கடைசியில் சக்கிரவர்த்தினியார் இந்த யாத்
திரையினின்று இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிப் போந்
தனர். அவர்கள் இவ்விதமாக வெளிப்பிரதேசங்
கட்குப்போய்ச் சஞ்சாரஞ்செய்து வந்தது, அவர்
களுக்கு மிக்க பிரயோஜனகரமாயிருந்தது.

ஜூன் மாதம் 21-ம் தேதியில் ஜூபிலி மஹோச்
சவம் நடந்தது. அத்தினத்தில் நிகழ்ந்தவற்
றைக் கண்ணுற்ற எவர்க்கும் அந்நாள் மறக்கற்பால
தன்று. அன்று இங்கிலாந்து தேசத்தார் அனைவரும்
அவரவர் தொழிலை வழக்கம்போலச்செய்யாமல் அத்
தினத்தை ஒருதிருநாளாகப்பாவித்துத் திருவிழாக்
கொண்டாடினார்கள். அன்று காற்றுமழை முதலி

தோறும் கூட்டம்கூட்டமாக ஜனங்கள் திரண்டு ஆயி
ரக்கணக்காக நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியார் தமது இராஜகௌரவத்திற்
கேற்ப எல்லாவித ஆடம்பரங்களோடும் வெஸ்ட்
மினிஸ்டர் அபே என்னும் ஆலயத்திற்கு எழுந்தருளி
னர். அவர்களோடு அன்னியதேசத்து அதிபதிகளும்
பிரபுக்களும் போயினார்கள். பத்துமணிக்குள்ளா
கவே ஆலயத்தில் எள் இடவும் இடமில்லாமல்
ஜனங்கள் வந்து நிறைந்திருந்தார்கள். அது மிகச்
சிறந்ததும் அதைப் பார்த்தவர் யாரும் ஒருபோதும்
மறக்கமுடியாததுமான ஒரு பெருங்காட்சி. இரா
ணுவவீரர்கள் ஒரேமாதிரியாகத் தரித்துக்கொண்டிரு
ந்த உடுப்புகளின் நிறமும், வியாபதிபதிகள் தரித்துக்
கொண்டுவந்திருந்த உயர்ந்த வஸ்திரங்களின் பிரகாச
மும், மாதுசிரோமணிகள் அணிந்துகொண்டிருந்த
விலையேறப்பெற்ற வெண்பட்டாடைகளின் ஒளி
யும், ஒருமித்துக் காண்போர் கண்களைப் பறித்தன.
பெர்சியா, துர்க்கி இவ்விரண்டு தேசங்களின் பிரதி
நிதிகள் அப்போது அணிந்துகொண்டிருந்த ஆடை
யாபரணங்கள், அங்கிருந்த எல்லாருடைய கண்களை
யும் கவரத்தக்க வண்ணம் மிக்க பளபளப்பாயிருந்
தன. இந்தியாதேசத்து அரசர்கள், ஏறக்குறையப்
பதினொருமணிக்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். இராஜ

குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைக ... த்து
...னிக்கே வந்துவிட்டனர். மதிப்பிறக்...காத வயி
ரங்கள் இழைத்த ஆபரணங்களைத் தரித்தவர்களாய்
அங்கு அப்போது தனிமையாகக் கூடி நின்றுகொண்
டிருந்த இந்தியர்கள் மிகவும் சிறப்பாக விளங்கினர்.
ஜூபிலி மஹோச்சவத்திற்காக இலண்டன்மாபுரிக்
குப்போயிருந்த, நமது பரதகண்டத்தின் உத்தர பா
கத்திலுள்ள இந்தூர் என்னும் இராச்சியத்தைப் புரக்
கும் ஒல்க்கார் மகாராஜா அவர்கள், மிக்க ஒளிபொ
ருந்திய நவரத்தினங்களும் காய்த்து நிறைந்து குலுங்
கும் கொடிகள் செறிந்த ஒரு பொற்குன்றம்
போலச்சொலித்தனர். அப்பொழுது வேறு சில
கீழ்த்திசை அரசர்களும் வந்திருந்தார்கள். சக்கிர
வர்த்தினியார் பட்டாபிஷேகம் செய்யும்பொழுது
வீற்றிருந்த நாற்காலியில் வீற்றிருந்தனர். பன்னி
ரண்டுமணிபரியந்தம் யாதொரு சந்தடியுமில்லாமல்
அமைதியாயிருந்தது. அதன்பின்பு சங்கீதங்களும்
மேளவாத்தியங்களும் முழங்கின. எக்காளங்கள்
கோஷித்தன. அப்பால், கந்தர்புரி சிரேஷ்ட அத்தி
யக்ஷர், கடவுட்பூசைக்கு ஆரம்பித்துச் சாஸ்திரவிதிப்
பிரகாரம் வழிபாடு நடத்தி முடித்தனர். சக்கிரவர்த்
தினியார் ஆலயம்விட்டுப் புறப்பட்டு அரண்மனைக்கு
எழுந்தருளும்பொழுது ஒன்றரைமணி ஆயிற்று.
அங்கிருந்த அரசர்களும் பிரபுக்களும் ஐரோப்
பியர் வழக்கப் பிரகாரம் சக்கிரவர்த்தினியாரது
திருக்கரத்தை முத்தமிட்டுக்கொண்டனர். இளவ
ரசிகளெல்லாரும் சக்கிரவர்த்தினியாருக்குத் தலையி
றங்கி மரியாதை புரிந்து அவர்களை முத்தமிட்டனர்.

ன்ட்வீதி வழியாக அரண்மனைக்குத் திரும்பிப் போகும்பொழுது வீதியின் இருமருங்கிலும் திரண்டுநின்ற எண்ணிறந்த ஜனங்கள் மங்கலம்மொழிந்து கைகொட்டி ஆர்த்துப் பலவாறாக ஆசிகள்கூறி வாழ்த்தினார்கள்.

மேற்கூறிய ஜூபிலி மஹோச்சவத்தைச் சம்பந்தித்து அயிட்பார்க் என்னும் பூங்காவனத்தில், பிள்ளைகள் உச்சவம் என்னும் ஓர் உச்சவம் கொண்டாடினார்கள். அது சம்பந்தமாக ஏறக்குறைய முப்பதினாயிரம் பிள்ளைகளுக்கு அமுதளித்து விளையாட்டுப் பொருள்களையும் அவர்களுக்கு ஈனும் கொடுத்தார்கள். அவ்வுச்சவத்தைச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களும் வேல்ஸ் இளவரசர் இளவரசி முதலாயினாரும் போய்ப்பார்த்து மனமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அதன்பின்பு அரசியார் ஈட்டன் என்னும் இடத்திற்குப் போயினர். அங்கே, சர்வகலாசாலையில் கல்விபயின்றுவந்த மாணவர்குழாம் சக்கிரவர்த்தினியாரை எதிர்கொண்டு அழைத்து அவர்களுக்குத் தக்க மரியாதைபுரிந்து உபசரித்ததோர் விதத்தை எண்டிசையோரும் கண்டு புகழ்ந்தனர்.

ஜூபிலி மஹோச்சவத்தின் பெருமைக்காகச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அருளிய கௌரவப்பட்டங்களின் ஓர் அட்டவணையைப் பிரசித்தப்படுத்தினார்கள். ஜூபிலி மஹோச்சவதினத்தில் தம்மை மெய்ப்பாச

ட்டுச்செய்து தமது மகிமைக்காக ந… …ரியங்களை இயற்றிச் சந்தோஷங்கொண்டாடின தமது குடிகளை நன்குமதித்து அன்புபாராட்டி அவர்களைக் குறித்துத் தமது பிரதம காரியதரிசிக்குச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் ஒரு நிருபம் விடுத்தனர். அது என்னவெனில், அடியிற் கூறுவதும்: "நான் என் பிள்ளைகளோடும் பேரப்பிள்ளைகளோடும் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் அபே என்னும் ஆலயத்திற்குப் போகும்பொழுதும் அங்கு நின்று திரும்பிவரும்பொழுதும் என்மீது மிக்க பட்சத்தோடு பற்பலவிதமாக என்னை உபசரித்துச் சிறப்புச்செய்த ஜனங்களிடம் மிக்க அன்புபாராட்டுகின்றேன். ஜூபிலியன்று இலண்டன், வின்ட்ஸர் இவ்விரண்டினகளுமுள்ளோர் யாவரும் என்னை உபசரித்த விதம்கண்டு என் அகம் மகிழ்ந்து குழைகின்றது. நான் அரசுபுரியத்தொடங்கி இவ்வைம்பது வருடங்களுள் ஏறக்குறைய இருபத்திரண்டு வருடம் எல்லாப்பாக்கியங்களையும் குறைவற அடைந்து என்னருமைக் கணவரோடு இனிது வாழ்ந்தும், ஒழிந்த வருடங்களை அவருடைய ஆதரவும் ஆலோசனையுமின்றித் துன்பத்திலும் துயரத்திலுமாகக் கழித்தும் இராச்சிய சம்பந்தமாக ஆண்டாண்டு எனக்கு நேர்ந்த பல கவலைகளோடு ஜனங்கள்விஷயமாய் நான் உழைத்த உழைப்பை அவர்கள் நன்குமதித்தனர். இவ்விதமாக அவர்கள் என்னை நன்குமதித்ததைப்பற்றி என் அகத்தின்கண் இப்பொழுது நிகழும் எண்ணமும், நான் உயிரோடிருக்குமளவும் என்னிடம் நீங்காத சம்பந்தத்தையுடைய என் தேசத்திற்கும் குடிகளுக்கும் நான்

தளராது முயன்றுவர என்னை ஊக்கப்படுத்தும் என்
பதே என் துணிவு. ஜூபிலியன்று சாமானிய ஜன
ங்கள் யாதொரு சண்டைசச்சரவும் செய்யாமல்
அதற்குரிய அதிகாரிகள் செய்திருந்த ஏற்பாடுகளைப்
பற்றியும் பெருங்கூட்டமாக அங்குத் திரண்டுநின்று
கொண்டிருந்த எண்ணிறந்த ஜனங்களின் நல்லநடத்
தையைப்பற்றியும் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம்.
பரமபதியாகிய கடவுள் எனது தேசத்தைப் பாதுகாத்
தருளி நிரம்ப ஆசிர்வதிப்பாராக என்பதே எனது
முக்கியமான பிரார்த்தனையாம்."

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு 1887-ம் வருட
முதல் 1897-ம் வருடம்வரை இராச்சியம் குடும்
பம் இவ்விரண்டின் சம்பந்தமாக இன்பமும் துன்ப
மும் கலந்த அநேக சம்பவங்கள் வந்துகூடின. சக்கிர
வர்த்தினியார் 1888-ம் வருடம் மார்ச்சுமாதம் 21-ம்
தேதி இங்கிலாந்தை விட்டுப் புறப்பட்டுப் பிறதேசங்
களிலுள்ள அநேக பட்டணங்களைப் போய்ப் பார்த்து
விட்டு ஏப்பிரல் மாதம் 27-ம் தேதி வின்ட்ஸர்
மாளிகை வந்து சேர்ந்தனர். 1888-ம் வருடம் ஜூன்
மாதம் 15-ம் தேதி சக்கிரவர்த்தினியாருடைய
மூத்தமருமகனுகிய பிரடரிக் சக்கிரவர்த்தி மரணம்
அடைந்தனர். சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் தம்மு
டைய ஜ்யேஷ்ட புதல்வியாகிய இராஜபெருமாட்டி
பர்த்தாவையிழந்து விதவையாயிருப்பதைப் பார்க்கச்

சகிக்காமல் மிக்க துயரமுற்றனர். ... ருடத்தில்
சக்கிரவர்த்தினியாருடைய நல்ல சிநேகிதையாகிய
சதர்லென்ட் பெருமாட்டியும் காலஞ்சென்றனர்.
1892-ம் வருடம் சக்கிரவர்த்தினியார், வேல்ஸ்இள
வரசர், வேல்ஸ்இளவரசி ஆகிய இவர்களுக்கும், இங்
கிலாந்து தேசத்தார் அனைவருக்கும் பொதுவாகப்
பெரிய துக்கம் ஒன்று சம்பவித்தது. வேல்ஸ்இளவரச
ருக்கு ஜ்யேஷ்டகுமாரரும் சக்கிரவர்த்தினியாருக்கு
அருமைப் பௌத்திரருமாகிய கிளாரென்ஸ் பிரபு
விற்கு ஜனவரிமாதம் 9-ம் தேதி ஒருவிதமான
சுரம் கண்டது. தேர்ந்த பல வைத்தியர்கள் சிகிச
சைசெய்தும் வியாதி குணத்துக்கு வராமல் 14-ம்
தேதியில் அவர் மரணமடைந்தனர். அவருடைய
மரணமானது சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கும் வே
ல்ஸ்இளவரசர் இளவரசிக்கும் மிக்க கொடுந்து
ரத்தை உண்டுபண்ணிற்று. அத்துயரத்தைச் சக்
கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அரசாட்சிசெய்துவந்த நாடு
களிலுள்ள குடிகள் அனைவரும் கேள்விப்பட்டுத்
துக்க சாகரத்தில் அழுந்தி அடைந்த அனுதாப
த்தைப்பற்றி அறிந்த வேல்ஸ் இளவரசரும் இளவரசி
யும் அவர்களுக்குப் பின்வருமாறு ஒரு நி ...ம் எழு
திப் பிரசித்தப்படுத்தினார்கள்: "எங்கள் ...ருமைக்
கண்மணியாகிய ஜ்யேஷ்டபுத்திரன் இறந்துபோன
துக்கத்தினால் நாங்கள் மிக வருத்தமுற்றுத் தளர்ந்தி
ருக்கும் இச்சமயத்தில் பிரிட்டனிலும் இந்தியாவிலும்
சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களது அரசாட்சிக்குட்பட்ட
மற்றை இடங்களிலுமுள்ள எங்கள் பட்சமான குடி
கள் எங்கள் தற்காலநிலைமையை நோக்கிப் பரிதபித்

[illegible] பியாட்ரிஸ் இளவரசியோடு சக்கிரவர்த்தினியார் பிளொரென்ஸ், கோபர்க் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றனர். அந்த வருடம் ஏப்பிரல் மாதம் 19-ம் தேதி சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்குப் பௌத்திரரும் பௌத்திரியுமாகிய ஹெசிநாட்டுப் பெரிய பிரபுவுக்கும் கோபர்க் மாகாணத்து மெல்லிட்டா இளவரசிக்கும் மங்கள்கரமான விவாகம் நடந்தது. அவ்விவாகத்திற்குப்பின்பு சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிவந்து பல்மொரல் மாளிகைக்குச் சென்றனர்.

1895-ம் வருடக்கடைசியில் டிரான்ஸ்வால் விஷயமாகவும் தென் ஆப்பிரிக்கா விஷயமாகவும் சில விவாதங்கள் நேரிட, ஆங்கிலேயர் யுத்த சன்னத்தராய்ப் படையெடுத்துச் சென்றனர். சக்கிரவர்த்தினியாருக்குக் கடைசி மருமகனாகிய ஹென்றி பிரபு துரைத்தன உத்தியோகத்திற் பிரவேசிக்க அவாவடைந்து 1895-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 7-ம் தேதியில் தென் ஆப்பிரிக்காவுக்குப் புறப்பட்டுப் போன சேனையோடு தாமும் ஒரு போர்வீரராய்ச் சென்றனர். 1896-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 10-ம் தேதியில் சுரநோய்கண்டு, 20-ம் தேதியில் அவர் பரகதியடைந்தனர். அந்தச் சமாசாரத்தைக் கேட்ட அளவிலே சக்கிரவர்த்தினியாரும் அவர்கள்

அருமை மகளாகிய பியாட்ரிஸ் இ… …டைந்த மனவருத்தத்திற்கு ஓர் அளவு …டையாது. பியாட்ரிஸ் பெருமாட்டி சகிக்கமுடியாத அந்தத் துக்கத்தைத் தம்முடைய பிள்ளைகள் முகத்தைப் பார்த்து ஒருவாறு சகித்துக்கொண்டு உயிரோடிருந்தனர். பியாட்ரிஸ் இளவரசியும் இறந்துபோன தம் கணவனும் விவாகமான தேதி முதல் சக்கிரவர்த்தினியாரோடேயே வசித்து வந்தனராதலால், மாங்கலிய பாக்கிய மிழந்த தம்முடைய செல்வமகளைச் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் பார்க்கப் பார்க்க அவர்களுக்குத் துக்கம் மேலிட்டது. ஹென்றிபிரபுவின் அங்கத்தை இங்கிலாந்துக்குக்கொண்டுவந்து வைட்தீவில் சக்கிரவர்த்தினியாரது மாளிகைக்கருகில் ஓர் இடத்தில் பெப்ரவரிமாதம் 5-ம் தேதியில் அடக்கஞ்செய்தார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் சிங்காதனம் ஏறிச் செங்கோல் செலுத்தத் தொடங்கி அறுபது வருடம் சரியாக நிறைந்ததால் 1897-ம் வருடத்தில், சக்கிரவர்த்தினியாரது மாட்சிக்காக டயமண்ட் ஜூபிலி என்பதோர் பெருந்திருவிழாக் கொண்டாடினார்கள்.

சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் ஆண்டுவந்த இவ்வறுபது வருடகாலத்தில் நமது தேசத்தில் ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தார் அநேக நன்மையான காரியங்களையும் சீர்திருத்தங்களையும் செய்திருக்கின்றார்கள், அநேக இடங்களில் வைத்திய வித்தியாசாலைகளை ஸ்தாபித்திருக்கின்றார்கள். அவற்றில் நூற்றுக்கணக்காக அநேகர் கல்வி கற்றுவருகின்றார்கள். பற்பல பட்டணங்களிலும் பதிகளிலும் தருமவைத்திய

யும் சில [illegible]

வேலையை ஊக்கமாய் நடத்திவருவதால் வைசூரி நோய் நாளுக்குநாள் குறைந்துவருகின்றது. முக்கியமான பெரிய அநேக பட்டணங்களில் ஜலகஷ்டத்தை நிவிருத்திசெய்யும் பொருட்டுக் குழாய்களை வைத்து அவற்றின்மூலமாய் நல்ல தண்ணீரைக் கொண்டுவருகின்றார்கள். சில வருடங்களில் போதுமான மழை இல்லாமையால் நமது தேசத்தில் பஞ்சமுண்டாகின்றது. அதை நிவிருத்திசெய்யும்பொருட்டுப் பெரியதும் சிறியதுமான அநேக நீர்க்கால்வாய்களை வெட்டியிருக்கின்றார்கள். ஆதலால், கிருஷித்தொழில் அபிவிருத்தி அடைந்து மிகுதியாக நடந்துவருகின்றது. முற்காலத்தில் பிரயாணிகட்கும் வர்த்தகர்க்கும் நல்ல பாதைகளில்லாமையால் மிக்க இடையூறிருந்தது. இப்பொழுது அநேக இராஜபாதைகளையும் இருப்புப்பாதைகளையும் உண்டுபண்ணியிருக்கின்றார்கள். வருடந்தோறும் புதிதாகப் பாதைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டும் வருகின்றார்கள். பல பெரிய நதிகளை ஜனங்களும் பண்டி குதிரை முதலியவைகளும் கடந்து செல்லும்படி பெரிய பாலங்களைக் கட்டியிருக்கின்றார்கள். அநேக தேசங்களுக்குப் போக்கு வரவுசெய்ய நீராவிக் கப்பல்கள் உண்டுபண்ணப்பட்டுக் கடலில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. முன்னம் இங்கிலாந்துக்குப்போக மூன்று மாதம் செல்லும். இப்பொழுது 15-தினங்கட்

குள்ளே போய்ச் சேரலாம். பம்[illegible] ணம், கொச்சி, தூத்துக்குடி முதலிய [illegible] றைமுகங்களைக் கப்பல் வந்து தங்கும்படியாகச் செப்பஞ்செய்து பற்பல சரக்குகளை நாடோறும் ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்துவருகின்றார்கள். அநேக இடங்களில் நீராவியந்திரங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு நெசவுத்தொழில் நடந்துவருகின்றது. இப்பொழுது இந்தியாவில் நீராவியந்திரங்கள் நூற்றுக்கணக்காக இருக்கின்றன. அவற்றில் ஏறக்குறைய இலட்சம் ஜனங்களுக்கு ஜீவனம் நடந்துவருகின்றது. அங்கங்கே நடக்கும் காரியங்களைச் சீக்கிரம் அறியும்படியாகத் தந்தித்தபால் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாருக்கு 1837-ம் வருடம் மகுடாபிஷேகம் செய்த சங்கதி இரண்டு மாதங்கட்கப்புறம் இந்தியாவிற்கு வந்து எட்டிற்று. இப்பொழுதோ இங்கிலாந்தில் நடக்கும் சங்கதிகளை ஒரு மணிநேரத்திற்குள் தந்தி மூலமாய் நாம் அறியலாம். கடிதப்போக்கு வரவிற்காகத் தபால் மார்க்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். முதன் முதல் ஏற்படுத்தினபொழுது தபாற்கூலி அதிகமாயிருந்தது. அதன்பின்பு 1854-ம் வருடம் தபாற்கூலியைக் குறைத்துவிட்டனர். அங்கங்கே அநேக கல்லூரிகளையும் சர்வகலாசாலைகளையும் ஏற்படுத்திக்கல்வி அபிவிருத்திசெய்துவருகின்றார்கள். கல்வி விஷயமாக வருடந்தோறும் ஏறக்குறைய மூன்று கோடி ரூபாய் விரயம்செய்கின்றார்கள். அச்சுக்கூடங்கள் வரவரப்பெருகி அவற்றில் அநேக புத்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் பிரசுரமாகிவருகின்றன. ஆங்கிலேய அரசாட்சிக்குமுன் துரைத்தனம் நடந்து

வருகின்றார்கள். இவைபோல்வன வேறு பல நன்மைகளையும் நமக்குச் செய்திருக்கின்றார்கள். இவற்றிற்காக,

"எந்நன்றிகொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்நன்றிகொன்ற மகற்கு"

என்னும் ஆன்றோர் கூற்றினை அறநெறியாகக் கொண்டு, நாம் எவ்வளவு நன்றியறிதலுள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டுமென்பதை இப்பரதகண்டத்தினுள்ளோர் யாவரும் உணரவேண்டுவது அத்தியாவசியகமாம்.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

கடைநிலை விடயம்.

1900-ம் வருஷம் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு மிகவும் துக்கமான மூன்று காரியங்கள் சம்பவித்தன. ஜூலை மாதம் 30-ம் தேதியில் நெடுநாளாக வியாதியினால் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த அவர்களுடைய இரண்டாவது குமாரர் காலஞ்சென்றனர். சிலதினங்கட்குப் பின்பு சக்கிரவர்த்தினியாருடைய பேரப்பிள்ளையாகிய கிரிஸ்டியன் விக்டர் என்னும் இளவரசர் தென் ஆபிரிக்காவில் சுரநோயால் தேகவியோகமாயினர். அவருக்கு முப்பத் [illegible] ஆபிரிக்காவில் யுத்தம் நேர்ந்தபொ [illegible] ன் முன்னணியத்தில் தைரியமாக நின்று யுத்தஞ்செய்து பிரசித்திபெற்றவர் அவர். சக்கிரவர்த்தினியாருக்குச் சிற்றேவற் பணிவிடை செய்யுமாறு ஏற்படுத்தப்பட்ட உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருந்த சர்சில் துரைசாணி கிறிஸ்துநாதரது ஜனனத்திருநாளில் மரணமடைந்தனர். இந்தத் துரைசாணி, சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய நல்ல நண்பர்களுள் ஒருவர். இவ்வித துக்க சம்பவங்களால் துயருற்ற சக்கிரவர்த்தினியாருக்கு, தென் ஆபிரிக்காவில் யுத்தம் முடிவுபெறாமல் நீடித்துவந்ததனால் கவலையும் வியாகுலமும் நாளுக்கு நாள் அதிகப்பட்டன.

1901-ம் வருஷத்தின் ஆரம்பத்தில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களின் தேகசௌக்கியத்திற்குக் குறைவு நேரிட்டுத் தேகம் நாளுக்குநாள் இளைத்துக்கொண்டு வருவதை அவர்களுடைய பந்துக்களும் ஏவற் பணிவிடைக்காரர்களும் கவனித்தார்கள். குடும்ப சம்பந்தமாகவும் தென் ஆபிரிக்காவின் யுத்தசம்பந்தமாகவும் சக்கிரவர்த்தினியார் அடைந்த துக்கங்களும் கவலைகளும் அவர்களை மிகவும் வருத்தின. சக்கிரவர்த்தினியார் சில காரியங்களைக்குறித்து ராபர்ட்ஸ் பிரபுவோடு சம்பாஷிக்கும்பொருட்டு இரண்டுவாரத்திற்குள் இரண்டுமுறை அவருக்குக் கட்டளையனுப்பி அவரை வருவித்தார்கள். அவர் அவர்களை இரண்டாவது முறை பார்த்தபொழுது அவர்களின் தேகஸ்திதி முன்னிருந்ததற்கு மிகவும் பேதப்பட்டுக் காணப்பட்டதாகலால் அதைப்பற்றி அவர் மிக்க கவ

இராஜாங்க முறைமைப்படி அடியில்வருமாறு முதன் முதல் வெளிப்படுத்தினார்கள் :—“சென்ற சொற்ப நாளாக இராணியவர்களுக்கு இயல்பாயுள்ள தேக சௌக்கியம் இல்லை. வழக்கம்போல வண்டிச்சவாரி செய்யத் தற்காலம் சாத்தியப்படவில்லை. சென்ற வருஷம் முழுவதும் அவர்கள் பலவாற்றாலும் அடைந்த ஓயாக்கவலையாலும் வருத்தத்தாலும் சரீரசுகஸ்திதிக்குரிய அவர்களுடைய தச நாடிகளும் பலவீனப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இராணியவர்கள் எது விஷயமாயும் யாதொரு சிந்தனையுமின்றி அமைதியாயும் துரைத்தனக் காரியங்களைத் தற்காலம் பாராமலும் தனிமையாக இருப்பது மிகவும் உசிதமென்று அவர்களுடைய ஆயுள்வேதிய சிரேஷ்டர்கள் அபிப்பிராயம் பகர்ந்திருக்கின்றனர்.”

1901-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 19-ம் தேதி சனிவாரத்தன்று சக்கிரவர்த்தினியாருடைய வைத்திய சிரேஷ்டர்கள் அப்போதைக்கப்போதிருந்த சக்கிரவர்த்தினியாரது தேகஸ்திதியைக்குறித்துப் பலமுறை பகர்ந்த அபிப்பிராயங்களை அறிக்கைப்பத்திரமூலமாய் அதற்குரிய அதிகாரிகள் வெளிப்படுத்தினபொழுது ஜனங்களெல்லாரும் மிகவும் சந்தேகங்கொண்டு கிலேசமுறுவாராயினர். சக்கிரவர்த்தினியார் தாம் படுத்த படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கச்

சத்தியில்லாமலிருந்தமையாலும் ... ய
சில குறிகள் காணப்பட்டமைய ... க்கத்
திற்கு இடமுண்டாயிற்று. ஆயினும் அன்று பகலில் கொஞ்சம் குணமாயிருந்தது. அன்றிரவு ஏழு மணிக்குப் பீடிரிஸ் இளவரசி, தம்து தாயாராகிய சக்கிரவர்த்தினியாரின் சௌக்கியக்குறைவு ஒருவேளை குணப்பட்டாலும் படலாமென்று வைட் தீவின் ஜனங்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள்; ஆனால் அதற்கப்பால் கொஞ்சநேரஞ் சென்றபின்பு, பிணியாளிகள் அபாயமான கடைசி நிலைமையிலிருக்கும்பொழுது அவர்கள் சாதாரணமாக இறக்கும் சமயத்துக்கு மேற்பட்டுச் சொற்பநேரம் உயிரோடிருக்கும்படி தேர்ந்த இங்கிலிஷ் வைத்தியர்கள் செய்யும் ஒருவித விசித்திரமான சிகிச்சையை நாடிச் சக்கிரவர்த்தினியாருடைய வைத்தியர்கள் செய்தனர் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றிரவு அர்த்தயாமத்தில் பகிரங்கப்படுத்தின அறிக்கைப்பத்திரத்தின் சுருக்கத்தை அடியில் வருமாறு காண்க :—“சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுக்கு இன்று சாயங்காலந்தொடங்கிப் பலவீனம் அதிகப்பட்டும் ஆகாரங்குறைந்தும்வருவதால் அவர்களுடைய தேக ஸ்திதி அபாயமான நிலைமையிலிருக்கின்றது.”

சக்கிரவர்த்தினியாருடைய சௌக்கியக் குறைவைபற்றிக் கேட்டவுடனே அவர்களுடைய பௌத்திரராகிய ஜர்மானியா தேசத்துச் சக்கிரவர்த்தி கானட் பிரபுவோடு தமது தேசத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுக் குறுக்குப் பாதையாகப் பிரயாணஞ்செய்து 20-ம்

[…]போனார்கள். சக்கிரவர்த்தினியாருக்கு மூத்த குமாரத்தியாகிய பிரிடரிக் சக்கிரவர்த்தினியார் தமது தேக அசௌக்கியத்தினிமித்தம் இங்கிலாந்துக்குவந்து தமது அருமைத்தாயாருடைய அந்திய காலத்தில் அருகிலிருக்கக்கூடாமற்போயிற்றென்பது ஒன்றுதான் மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதோர் துக்கமான காரியம். அன்றைத்தினம் ஞாயிற்றுக்கிழமையாதலால் பாட்டன்பர்க் ஹென்றிஇளவரசியும் இராஜ குடும்பத்தைச்சேர்ந்த மற்றவர்களும் சமயநெறிப்பிரகாரம் கடவுளை வழிபடுவதற்காக விப்பின்காம் தேவாலயத்திற்குச் சென்றார்கள். விஞ்செஸ்டர் அத்தியக்ஷர் அப்பொழுது ஆலயத்தில் வேதவிதிப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஜபதப முதலியவற்றைக் கிரமப்படி நடத்தியருளினார். சக்கிரவர்த்தினியாருக்குப் பூரண சௌக்கியத்தைத் தந்தருளுமாறு கடவுளைப் பிரார்த்தித்து ஜபஞ்செய்யும்பொழுது அத்தேவாலயத்தின்கணுள்ளோர் அநேகர் முழங்காற்படியிட்டு நின்று விம்மி விம்மி அழுதுகொண்டு மிக்க உருக்கமாக ஜபஞ்செய்தனர். ஜனவரி மாதம் 21-ம் தேதி திங்கட்கிழமை காலையில் ஜர்மானியா தேசத்துச் சக்கிரவர்த்தி, வேல்ஸ்இளவரசர், கானட்பிரபு இவர்களெல்லாரும் இலண்டன் நகரத்தினின்று ஆஸ்போர்ன் அரண்மனைக்குப் புறப்பட்டுப்போனார்கள். வேல்ஸ்இளவரசி, பாட்டன்பர்க் ஹென்றி இளவரசி[…]ம் முன்னமே அங்குப் போயிருந்[…]ரான் மாளிகையிற் போய்ச் சேர்ந்தவுடனே ஜர்மானியா தேசத்துச் சக்கிரவர்த்தியானவர் வேல்ஸ்இளவரசரோடு நமது அருமைச் சக்கிரவர்த்தினியார் படுத்துக்கொண்டிருந்த அறைக்குட் சென்றனர். சக்கிரவர்த்தினியார் யாதொரு சிந்தனையுஞ் சம்பாஷணையுமின்றி அமைதியாய்த் தனித்திருக்கவேண்டுமென்று ஆயுள்வேதியர்கள் கூறிய அபிப்பிராயத்தை அனுசரித்து மகனும் பேரனும் சக்கிரவர்த்தினியாரது படுக்கை மஞ்சத்திற்கு அருகில் போய் யாதொன்றும் பேசாமல் மரியாதையாகச் சேவித்து நின்றனர். சக்கிரவர்த்தினியார் தமது பேரன் என்று தெரிந்துகொண்டனர் என்றும், ஆயினும் வைத்தியசிரோமணிகளின் வேண்டுகோளிற்கு இசைந்து ஜர்மானியாசக்கிரவர்த்தி தமது பாட்டியாரோடு யாதொன்றும் பேசவில்லையென்றும் கேள்விப்படுகின்றோம். சற்றுநேரம் பொறுத்துப் பேரனும் மகனும் மாட்சிதங்கிய நம்முடைய கருணைப் பெருமாட்டியாகிய விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியாரது அறையினின்று வெளியேறினார்கள்.

21-ம் தேதியில் சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களுடைய தேகஸ்திதியானது அடிக்கடி பேதப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. ஒரு சமயத்தில் ஆகாரம் புசித்து நித்திரை போனார்கள்; மற்றொரு சமயத்திலோ, இராஜ குடும்பத்தைச்சேர்ந்த அனைவரும் ஓடிவந்து தமது படுக்கையைச் சூழ்ந்துநின்றுகொண்டு துக்கசாகரத்தில் முழுகி வருந்தும்படி மிக்க அபாயமான நிலை

மேலேயோ இரத்தமானது உறைந்து திரண்ட கட்டியாகி நிற்க இரத்த ஓட்டத்திற்கு இடையூறு உண்டாயிற்றென்று, சக்கிரவர்த்தினியாரின் சரீரத்திற் கண்ட சில குறிகளைக்கொண்டு ஆயுள்வேத நிபுணர்கள் கிரகித்து அறிந்தனர். இவ்வித நிலைமை முதுமைப்பருவத்தில் சம்பவிக்குமாயின் பிணியாளிகள் அதினின்று சுகமடைவது நிரம்பப் பிரயாசமான காரியமாதலால் எல்லாருக்கும் மிக்க விசனத்தை உண்டுபண்ணிற்று. அன்றிரவு அர்த்தயாமத்தில் அரசியாரின் தேகஸ்திதியைக்குறித்துப் பிரசித்தப்படுத்தின ஒரு பிரகடனத்தின் சுருக்கத்தை அடியில்வருமாறு காண்க:—“இராணியவர்களின் தேகஸ்திதி விஷயமாக யாதொருபேதமும் விசேஷமாகக் காணப்படவில்லை. அவர்கள் காலையில் கொஞ்சம் தெளிவடைந்தபின்பு இருந்ததுபோலவே இன்று முழுவதுமிருக்கின்றார்கள். ஆகாரம் கொஞ்சம் சரியாகச்சென்று வருவதோடு கொஞ்சம் அயர்ந்த நித்திரையுமுண்டு.” இந்தப் பிரகடனத்தில் சக்கிரவர்த்தினியாருக்குச் சிகிச்சைசெய்யும் வழக்கமான வைத்தியர்கள் கையொப்பமிட்டிருந்ததுமன்றி அச்சமயத்தில் இராஜகட்டளை அனுப்பி வருவித்திருந்த மூளைரோக சிகிச்சை சம்பந்தமாகப் பிரசித்திபெற்ற சர் தாமஸ் பார்லோ என்னும் ஆயுள்வேத

சமர்த்தரும் அதில் கையொப[...]
அதன்பின்பு அரசியார் பொழு[...]
திரையின்றித் தமது படுக்கை அ[...]த்துக்
கொண்டிருந்தனர். அறைக்கதவு பூட்டப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது அறையில் சக்கிரவர்த்தினியாரோடு இருந்தவர்கள் வைத்தியர்களும் இரண்டு வேலைக்காரிகளும் ஒரு தாதியுமே.

நம் அருமைப் பெருமாட்டியாகிய விக்டோரியா அம்மாள் உயிரோடிருந்த கடைசிநாளாகிய 1901-ம் வருடம் ஜனவரிமீ 22உ செவ்வாய்க்கிழமையன்று காலையில் அரண்மனையின்கணுள்ளோர் யாவரும் அரசியாரின் தேகஸ்திதியைக் கேட்டறிய மிக்க ஆவலோடு காத்திருந்தார்கள். காலை 8-மணிக்கு வெளிப்படுத்தின முதலாவது பிரகடனத்தில் அரசியார் விடியற்காலந் தொடங்கி நிமிஷந்தோறும் பலவீனப்பட்டுக்கொண்டு வந்தார்களென்றும், ஆகையால் அவர்களுடைய தேகஸ்திதியானது மிக்க அபாயமான நிலைமையிலிருந்ததென்றும் கண்டிருந்ததை எல்லாரும் படித்தறிந்தார்கள். அது முதல் இன்னும் எவ்வளவு நேரம் சக்கிரவர்த்தினியார் அவ்வித மரணாவஸ்தையிலிருக்க நேரிடுமோ என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளச் சாத்தியப்படவில்லையே தவிர அபாயம் தவறாமல் விளையுமென்று எல்லாரும் தெரியாதிருந்தனர் அல்லராதலால் மனம் கலங்கினார்கள். 12-மணிக்கு வெளிப்படுத்தின இரண்டாவது அறிக்கைப்பத்திரத்தில் “அரசியாரின் நிலைமை முன்னிருந்தபடியே இருக்கின்றது; அதினும் கீழ்ப்பட்டுப் போகவில்லை” என்று கண்டிருந்தது. அப்பொழுது

[illegible] அபாயமான
நிலைமையை அடைந்தனராதலால் இராஜகுடும்பத்தா ரெல்லாரும் விரைந்தோடிவந்தனர். ஆயினும் மறு படியும் கொஞ்சம் தெளிவுகண்டு அரசியார் அந் நிலைமையினின்று நீங்கினர். ஆனபோதிலும் அவர் கள் அவ்வாறிருந்தது சொற்ப நேரந்தான். அதன் பின்பு அரசியாரின் பரிசநாடி படிப்படியாய்த் தளர் ந்துகொண்டுவர அவர்களுக்குப் பலம் குறைந்து கொண்டேவந்தது.

இராஜகுடும்பத்தாரெல்லாரும் சக்கிரவர்த்தினியா ரவர்களைச்சுற்றி நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். வின் செஸ்டர் அத்தியக்ஷருக்கு இராஜ நிருபம் அனுப் பப்பட்டு அவரும்வந்து முடிவு பரியந்தம் சக்கிரவர்த் தினியாருடனே இருந்தனர். அரசியாருடைய அந் தியநேரத்தில் வின்செஸ்டர் அத்தியக்ஷரும் ரெவ ரெண்ட் கிளமெண்ட் ஸ்மித் என்னும் குருதீக்ஷிதரும் சக்கிரவர்த்தினியாரது அறையில் வேதவிதிப்படி பிணியாளிகள் ஆத்மஞானம்பெற்று நற்கதியடையு மாறு கூறும்படி குறிக்கப்பட்டவற்றுள் அந்நேரத் திற்குத் தகுதியான வேதவசனங்களையெடுத்துவாசித் துச் சிந்தை நைந்துருகி ஜபஞ்செய்து கடவுளை வழி பட்டு நின்றார்கள். அன்று சாயங்காலம் 4-மணிக்கு வைத்திய சிரேஷ்டர்களனைவரும் இனிச் சிகிச்சை

...யால் பிரயோசனமில்லையென்...
...க்கு ஆறரை மணிக்குப் (6-...
மென்றும் நமது இந்தியா தேசத்து... ...ர்வர்த் தினியாரும் ஆங்கிலநாட்டின் அரசியாருமாகிய மாட்சி தங்கிய விக்டோரியா மகாராணியாரவர்கள் ஈசன் திருவடி சேர்ந்தனர்.

"நின்மலக் குணத்தினை யேய மிக்கவள்
நன்மையே விரதமா நயந்து நின்றவள்
புன்மையை நாடொறும் போக்கி யாண்டவள்
பன்மகார் துதிசெயப் பாரினீங்கினாள்."

"பொங்குபுகழ்விசயையெனுங்கோமாட்டிவிண்ணுலகம்புக்கபோழ்து
தங்குமொளிப்பரிதிசென்றுதண்கடலில்வீழ்ந்திட்டான்றணந்தபாரின்
மங்கையுளனைந்திருளின்படாம்போர்த்துவருந்தினுண்மயங்கிப்பின்ன [ர்
எங்குமுளவெவ்வுயிரும்ரசிபிரிவாற்றுமலிரங்கிற்றம்மா."

அவர்களுடைய முடிவு யாதொரு உபாதியுமின்றி மிக்க சாந்தமுள்ளதாயிருந்தது. அவர்களுடைய பிராணன் பிரியும்பொழுது அவர்களுடைய பிள்ளை கள், பேரப்பிள்ளைகள், வின்செஸ்டர் அத்தியக்ஷர், சேம்பர்லெயின் பிரபு இவர்களெல்லாரும் அவர்களைச் சுற்றி நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

வேல்ஸ் இளவரசர் தமது அருமைத் தாயாரது மரணத்தைக்குறித்து அடைந்த துக்கத்திற்கு ஓர் அளவு இல்லை. மரணப்படுக்கையைச்சுற்றி நின்று கொண்டிருந்த அவருடைய பந்துக்களெல்லா ரும் துயருற்றுவருந்தினர். சக்கிரவர்த்தினியாருக் குப் பௌத்திரராகிய ஜர்மானியா தேசத்துச் சக்கிர வர்த்தியும் மிக்க துக்கமடைந்து மனவருத்தப்பட்ட னராயினும் சஞ்சலமுற்று மனவேதனைப்படும் மற் றையோர்க்கு ஆறுதல் சொல்லி அவர்களைத் தேற்று

தாயாராகிய இராணியார் தம்முடைய புத்திரர் புத்திரிகளும் பௌத்திரர் பௌத்திரிகளுந் தம்மைச், சூழ்ந்து நிற்க அவர்களுக்கு நடுவில் தேகவியோகமடைந்தனர்,—ஆல்பர்ட் எட்வார்ட்." அதிக அக்கமான இந்தச் சமாசாரம் வெகுசீக்கிரத்தில் இங்கிலாந்து தேசமுழுவதும் பரவியதுமன்றி ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள சமஸ்த நாடுகளிலும் இவ்வுலகத்தில் ஆங்கிலேயர் அரசாட்சிக்கு உட்பட்ட எல்லாமாகாணங்களிலும், அமெரிக்கா தேசத்திலும் பரதகண்டமாகிய நமது இந்தியா தேசத்திலும் வந்து எட்டியது.

எல்லாராலும் போற்றப்பெற்ற மிகச்சிறந்த குணங்களையும் நன்மை செய்தலையே ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்ளுந் தன்மையையும் வகித்துத் தமது ஆளுகையிலே இவ்வுலகத்தில், மற்றைய இராச்சிய சம்பந்தமாகப் பூரண சமாதானத்தையும் க்ஷேமத்தையும் அபிவிருத்திபண்ணி நிரம்பப் பிரசித்தியுடையவராய் அன்னைக்கன்னையும் அரசிகைர்சியுமாய்க் கிருபையோடு நம்மை ஆண்டுவந்த ஒப்புயர்வில்லாத அருமைச் சக்கிரவர்த்தினியார் தேகவியோகமடைந்தனர் என்ற மிகக்கொடிய துக்கசமாசாரத்தைத் தட்சிணவாசிகளாகிய சென்னை சமஸ்தானத்தார் செவியி

கடைநிலை,

லேற்றின வளவிலே மின்ன...
ளிடி முழக்கத்தைக் கேட்ட...
பதைதது

"ஏங்குந மிந்தியர்க் கியைந்த வாறெலாம்
பாங்குற நலம்பல புரிந்து செய்தவள்
ஆங்கில நாட்டினல் லரசி யாகிய
வோங்கொளி விசயைத னுயிர்து றப்பதோ?"
"ஐயகோ வினியந மரசி போயினுள்
செய்யகோல் செலுத்திய செல்வி போயினுள்
வையகங் காத்தருண் மாது போயினுள்
துய்யவாழ் வுடையபந் தோகை போயினுள்!"

என்று பலவாறுகப் புலம்பி,

"கண்ணிருண் டுகலங்குவரோர்சிலர்காந்தும்
புண்ணுவத்தேர்டமுங்குவரோர்சிலர்பொங்கித்
துண்ணென் றுட்கித்துடிப்பவரோர்சிலர்சூழ்ந்த
தெண்ணியெண்ணியிரங்குவரோர்சிலரேங்கி."

இவ்வாறு ஜனங்களெல்லாரும் துயருழந்து துக்கசாகரத்தில் படிய,

"அடங்கினவிலங்குபுள்ளாற்றும்பேரொலி
அடங்கினபல்லியத்தணிகொள்பேரிசை
அடங்கினபணிமுறையிலகாரியம்
அடங்கினபொறிபுலனவித்தயோகிபோல்."

ஆதலால் நகரிகளெல்லாம் உயிர்நீங்கிய உடல்போலாயின. அங்ஙனமாக, அந்நகரிலுள்ள,

"திங்களுங் கரிதென வெண்மைநிற்றிய
சங்கவெண்சுதையுடைத்தவளமாளிகை"

களெல்லாம் துக்க அடையாளமாகக் கருந்துகிலால் போர்க்கப்பட்டிருந்தமைபற்றி அவைகள்

வேல்ஸ்இளவரசருக்கு இந்தியாவில் பற்பல இடங்
களினின்று துக்க நிருபங்கள் அனுப்பப்பட்டன.
அவ்வாறே, அமெரிக்கா, இத்தலி முதலிய அநேக
நாடுகளினின்றும் வேல்ஸ்இளவரசருக்கு அரசியா
ரின் மரணத்திற்காக மிக்க அநுதாபங்காட்டி அநேக
நிருபங்கள் அனுப்பப்பட்டன.

சக்கிரவர்த்தினியாரது சரீரம் மறுநாள் முழுவ
தும ஆஸ்போர்ன் அரண்மனையில் மரண அறையி
லேயே வைக்கப்பட்டிருந்தது. பின்பு 24-ம் தேதி
போசனமண்டபத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.
அடக்கம் பண்ணும்பொருட்டு இலண்டனுக்குக் கொ
ண்டுவரப்படும் வரையில அங்கேயே வைக்கப்பட்டி
ருந்தது அது. சக்கிரவர்த்தினியார் தாம் இறப்ப
தற்கு அநேக வருஷங்களுக்கு முன்னமே தம்முடைய
ஆசைநாயகராகிய ஆல்பர்ட் பிரபுவிற்கு அருகே தா
மும் சமாதிசெய்யப்படவேண்டுமென்று தீர்மானஞ்
செய்து தெரிவித்திருந்தார்கள். ஆல்பர்ட் பிரபுவி
னது சமாதியின் மூடுகல்லின் புறத்தில் "என் நேயச்
செல்வமே, சுகமாய் வீற்றிருக்க! இங்கு நான் கடை
சியில் வந்து உம்மோடு இளைப்பாறுவேன்; கிறிஸ்து
நாதரின் கிருபையான ஆணைக்கு உட்பட்டு உம்மோடு
நான் மறுபடியும் உயிர்பெ[illegible]
எழுதப்பட்டிருந்தது.

இங்கிலாந்தின் அரசியல் ஒழு[illegible]
அரசரின் மரணத்திற்குப்பின் இராச்சிய ஆளுகைக்கு,
பின்பட்டத்திற்குரியவர் சம்பந்தமாக மந்திராலோச
னைச் சபை கூடி முதன்முதற் செய்யவேண்டியவற்
றைச் செய்விக்கும்படி சக்கிரவர்த்தினியாரின் மூத்த
குமாரர் 23-ம் தேதி ஆஸ்போர்ன்விட்டுப் புறப்பட்ட
னர். அவருடனே யார்க் பிரபு, காநாட் பிரபு, கிறிஸ்
டியன் இளவரசர், ஆர்க்கயில் பிரபு முதலாயினருஞ்
சென்றனர். இலண்டன்மாநகரியில் விக்டோரியா
என்று பெயர் வழங்கும் தலத்தில் பகல் ஒருமணிக்
குச் சற்றுமுன்னே இருப்புப்பாதை மார்க்கமாய்
வந்து சேர்ந்தனர்; உடனே மார்பரோ மாளிகைக்
குப்போய் அரைமணி நேரத்திற்குப்பின் 'சென்ட்
ஜேம்ஸ் அரண்மனைக்கு எழுந்தருளினார். ஆங்கு மந்
திராலோசனைச் சபையார், நகராதிகாரி, நாட்டாண்
மைக்காரர் முதலாயினோர் முன்னமே வந்து நிறைந்
திருந்தார்கள். 'சக்கிரவர்த்தினியாரின் மூத்தகுமா
ரர், "ஏழாவது எட்வார்ட், பிரிட்டானியாவுக்கும்
அயர்லாந்துக்கும் அரசர், இந்தியா சக்கிரவர்த்தி"
என்னும் பட்டங்களோடு இராஜாதிகாரத்திற்குரியரா
யினர்' என்று விளம்பரப்படுத்தினதோர் பிரகட
னத்தை மந்திராலோசனைச் சபையார், இலௌகிகத்
தலைவர், வைதிக குருக்கள் முதலாயினரெல்லாரும்
அங்கீகரித்து அதில் கையொப்பமிட்டனர். அதன்
பின்பு நமது எட்வார்ட் சக்கிரவர்த்தி தமது பட்ச
முள்ள தாயாரினது மரணத்தைப்பற்றி மிக்க துக்கத்

களை முழுதும் அபிமானித்துப் புரக்கும் அரசனாக
என் ஆவியும் காயமும் கூடியிருக்குமளவும் எனது
குடிகளின் நன்மைக்காகவும் க்ஷேமத்திற்காகவும்
பாடுபட்டு உழைக்க நிச்சயித்திருக்கின்றேன்" என்று
உறுதிமொழி பகர்ந்தருளியபின்பு, ஒருவர்பின் ஒருவ
ராய் அந்தச் சபையார் வந்து சக்கிரவர்த்தியவர்களின்
கரத்தைப் பிடித்து முத்தமிட்டு அவர்களுக்கடங்கி
உண்மையாய்த் தங்கள் தங்கள் ஊழியத்தைச்செய்து
வருவோமென்று சத்தியவாக்களித்துவிட்டுப்போனார்
கள். மறுநாள் இரண்டு மூன்று முக்கியமான இடங்
களில் மேற்கூறிய பிரகடனத்தை ஜனங்களெல்லா
ரும் அறியுமாறு பகிரங்கமாக விளம்பரப்படுத்தினார்
கள். செண்ட் ஜேம்ஸ் அரண்மனையில் விளம்பரப்
படுத்தும்பொழுது அதனைக் கேட்டுக் களிகூரும்படி
கூடிநின்ற ஜனத்தொகைக்கு ஒரு கணக்கில்லை.
அவர்களெல்லாரும் "கடவுளே எங்கள் இராஜனை
இரட்சிப்பீராக" என்று ஒருங்கே இசைந்து கூறி
வாழ்த்தினார்கள். சமஸ்த விஷயங்களிலும் மிக மகி
மைதங்கிய காலஞ்சென்ற நம் விக்டோரியா சக்கிர
வர்த்தினியாரவர்களின் பட்டாபிஷேகப் பத்திரிகை
யைப் பிரசித்தப்படுத்தின தினத்தில் இவ்வாறு நடந்
தது: அது கழிந்து ஏறக்குறைய 64-வருடமாயிற்று.

இவ்வுலகத்தின்கண் பெரிய
ராயிருக்கப் பாக்கியம்பெற்றவ
யாசக்கிரவர்த்தினியார் விரம்பச்
தோர் தமது நாமத்தை எங்கும் என்றும் எல்லாரும
ஞாபகங்கூரும்படி அழியாத புகழுடம்பு படைத்த
பெரிய பாக்கியவதி என்று உங்களுக்குத் தெரிந்திரு
ப்பதால் யாம் ஈண்டு விரித்துரைக்க அவசியமில்லை.
அவர்கள் அரசாட்சி செய்யும்பொழுது எண்டிசை
யோருங் கண்டு இறும்பூது கொள்ளும்படி அவர்களு
டைய குடிகளெல்லாரும் அவர்களை முற்றிலும் நம்பி
நேசிக்குமாறு மிக்க கருணையும் அன்பும் சாமர்த்திய
மும் அவர்களிடம் பொருந்தி நிறைந்திருந்தன. சக்
கிரவர்த்தினியார் சிங்காதனம் ஏறின காலத்தில்
ஐரோப்பா முழுதும் குடிகள் செய்த கலகத்தினால்
கலக்கமுற்றிருந்தது. மற்றை இராச்சியங்களும்
இராஜர்களும் அக்கலகத்திலகப்பட்டுத் தத்தளித்து
அபாயநிலைமையிலிருக்க, இங்கிலாந்து தேசமானது
சிறிதும் சலனமுறுமலிருந்தது. அதற்குக்காரணம்,
சக்கிரவர்த்தினியாரிடம் இங்கிலாந்து தேசத்து ஜன
ங்கள் செலுத்தின இராஜபத்தி விசுவாச நேயங்களே.
அவர்களுடைய ஆளுகையில் கைத்தொழிலும், பௌ
திக சாஸ்திரம் வைத்திய சாஸ்திரம் முதலிய பல
வகைப்பட்ட கல்வித்துறைகளும், இலக்கிய இலக்கண
முதலிய பாஷைச்செல்வமும் நாளடைவில் மிக்க விரு
த்தியடைந்து மேம்பாடுற்றன. அநேக மாகாணங்கள்
ஆங்கில அரசாட்சிக்கு உட்பட்டன. சக்கிரவர்த்தி
னியாரது அரசாட்சிக்குஉட்பட்ட இராச்சியமானது,
நாளுக்கு நாள் அதிகப்பட்டு இப்பொழுது மிக்க பரப்

1564 67659
(102

[illegible] அடைந்த சிறப்பிணும் அதிகமான சிறப்பை இனி எந்த ஆளுகையும் அடைதல் இயலாதென ஒருவாறு மொழியலாம்.

விக்டோரியா அம்மாள் காருணியமுள்ள நல்ல அரசியென்று தம்முடைய குடிகளால் எவ்வாறு நேசிக்கப்பட்டு வந்தனரோ அவ்வாறே ஸ்திரீ ஜாதிக்குரிய சிறந்த நற்குண நற்செய்கைகளெல்லாம் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற மங்கையர்க்கரசியென்றும் நேசிக்கப்பெற்றுள்ளனர். அவர்களது ஒப்புயர்வில்லாத சன்மார்க்க ஒழுக்கம் மிக்க விழுப்பமுடையது. அவர்களுக்கு, உறவினரென்றும் அன்னியரென்றும் பேதம் கிடையாது; எல்லாரிடத்தும் மிக்க பட்சம் பாராட்டி அவர்கட்கு ஏதேனும் துக்கம் நேரிடின் தாமும் அவர்களுடன் கலந்து துக்கங்கொண்டாடுவார்கள்; மிக்க எளியரும் கொழுத்த தனிகரும் வலக்கண்ணும் இடக்கண்ணும்போலச் சக்கிரவர்த்தினியாருக்கு என்றும் கண்பார்களே. செந்தமிழ் நிலத்துச் செல்வர்காள்! அன்பும் அழகும், அறனும் அருளும், அருமையும் பெருமையும், நெறியும் நிறையும், இரக்கமும் உருக்கமும், வாய்மையும் தூய்மையும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஒன்றுகூடி ஒரு திருவுருக் கொண்டு இப்பூவுலகின்கண் உதித்தாற்போல எல்லாம்வல்ல கடவுளின் திருவருளால் தோன்றிய நம் விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியாரவர்களின் தெய்வபக்தி புருஷ பக்தி ஏனைய நற்குணங்கள் முதலியவற்றை விளக்கும்